Ketabton.com

□#شهاب:

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيم

یخ مې دبدن مغز، مغز او هډوکي ته رسیږی او زه د ډیر یخ څخه لړزیږم، داسی لړزیږمه چي هر سوک زما د ځنګ څخه تیریږی په زړه سواندي نظر راګوری. او زه چي بغیر له کوم موخي او هدف څخه پر لیسي سړکونه تیره وم، او زه چي حتا موخه او لاره مي معلومه نده او بې منزله په حرکت یمه. او زه چي کورنی نلرم، او زه چي حتا یو چت د

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر له پاسه د ژوند تیره ولو لپاره نلرم، او زه چي څومره بی پناه او بیچاره یم.

او زه؟ اصلاً زه سوک یم؟ یغما؟
څو ځله په کراره دا نوم لځان سره تکراره وم
یغما، یغما...

هغه یغما چی خپل د عمر په شلم مني موسم کي پښه ایخودلي.

یو ترخه مسکا مې په شونډو باندی خپره کیږی، او لځان سره فکر کوم زما نوم او زما ژوند څومره ښایسته ورته والي لری.

خپل د قدمو سرعت زیاته وم، داسي چي څو غټ او قوی سپیي راپسی ویي او زه خپل د ژوند د ژغورلو لپاره نه بلکي خپل د عزت او حیا ژغورلو لپاره د هغه ځای څخه د تلو کوښښ کوم.

مګر هغوی ندی راپسی؟!یواځی هغوي په ظاهر کي څلور پښی نه بلکي دوه پښو والا دی، دا فکر عجیبه لړزه مي په ناتوانه وجود باندی قایمه کړه.

لاس مي خپل د کمیس جیب ته چي د حجاب پشان دی راته ننباسم، ګوتي مي د یو څیز د لټون پسی دی، او زه ویریږم چي هغه شئ مي په هدیره کي لیاده باسلي نه ویي.

د یو شئ په لمس کولو چي د کلک پلاستیک پشان دی، نری مسکا کوم.

اه نو خپل ژغورونکي مي لځان سره راوړی د ګولیو پاکټ ته چي اوس زما په لاسونو کي دی ګورم او بیا یي بیرته په جیب کی ایږدم

شاوخوا د نظر څخه تیره وم او په ځیر سره ګورم چي اوس د ښار په کوم ځای کي کرار لرم؟ خو هر څومره چي خپل په مغزو فشار او بوج راوړم هیڅکله مي داسی ځای ذهن ته نه راځی چی ما دی لیدلی ویی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زه څومره د هغه ځای څخه لرې شوې یم؟ او څومره فاصله مې تیره کړې؟ ضرور ډیر لرې شوی یم...

په همدې فکرونو کې نظر مې د هټې او هوټلونو خواته چې یو دبل په څنګ کې موقعیت درلودو وشو او بیا ولړزیدم، پښې مې بې واقه شوې او د تلو یارې راسره نکول.

دا ځل د یخ له لاسه و نه لړزیدم بلکې، د خلکو د ناپاکه نظر او مردار خندا وه چې زړه کې راته ویره واچول.

لکه چې تازه مې فکر شو چې زه جنۍ یم او دا هم هغه وینه څکونکې ښار د ځنګیانو لپاره دی د هغه انجونو لپاره چې زما د جنس څخه دی د نرم والې او درد...

د هغه ځای څخه لرې کیږم، د نانواې خواته ځم او د ډوډۍ غوښتنه کوم
اه چې څومره د ډوډۍ ګرم او خوندور بوی عجیبه ورته والې د ژوند د بوی سره لرې.

ههه د کوم ژوند څخه خبرې کوم د هغه ژوند څخه چې هیڅکله ماته ژوند نشو!

ډوډۍ راخلم او د څو شپو وږو پشان یې خورم، خپل مات شوی ساعت ته ګورم او تازه مې فکر د وقت تیریدو ته کیږی. یعني زه پینځه ساعت بغیر له کومې وقفې او دمې څخه د یو نامعلوم منزل په لورې په حرکت یم! هک حیرانه کیږم و دی دومره توان او انرژی ته چې زه یې په پښو دره ولې یم.

په هغې تیرې چې زما څنګ ته وه کیناستم او خپل په فکرونو کې ډوبیږم، ډوبیږم په هغه تور ماضي وقت کې چې سم زما د تقدیر پشان تور دی.

خپل د عمه خبرې مې یاد ته راغلل" پخدای که پوهیږم چې د دی لیونۍ او عصبې جنۍ سره څه وکړم؟ مور او پلار یې خپل شَر کم کړو او دا مریضه جنۍ یې زما غاړې ته را واچول اه چې د هغوې مړینه لا زما په فایده نه وه." خو د دې خبرو هضم کول دومره هم ګرانه نه وه بلکې جواب یې وو چې زما ساه یې بنده کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

" ښځې دومره زما د غوږ لاندي ښنګ،ښنګ مه کوه خپله خو پوهیږی چي دا مریضي خیرنه زموږ په څه درد راځی."
په لوړ غږ خاندي او بیا وایي:
" لکه چي لیاده دی وتي چي د دی ډنګری په سر موږ دولس لک افغاني اخلو، یواځی یو څو وقته صبر وکړه ترڅو سلیم کاپیسا ته لاړشي، بیا د دی جنۍ شَر او مصیبت خپل د سر څخه کم کو، نجیب څلور ورځې وقت راکړي ترڅو امانت یي ورته تسلیم کړو"

صبر نجیب! دا خو هغه نجیب ندی چي څو ځله یي ماته د مزاحمت اراده درلود؟
همغه نجیب چي یو کور د بیځایه او بي پناه جنکیانو درلود همغه چي خپل د عیش او نوش پیسي د دی جنکیانو په سر پیدا کول!

بدن مې بي ساه کیږی او تازه د مصیبت لوې والي ته مې فکر کیږی چي څه بد مرغه تقدیر مې په تمه دي

که سلیم لاړشي بیا څه؟ هغه کس چي زما یواځنې حمایت کونکي په هغه کور کیدی، هغه کس چي په وار، وار یي ماته د واده وړاندیز کړی وو، په وار، وار یي د مئیني اظهار کړی وو، او ما یواځی هغه ته وروور ویلي وه

هغه وروور چي ما خپل خور نه مني.
نه، نور نشم کولي د هغه په مرستي حساب کړم عمه هیڅکله سلیم نه پریږدی چي زما سره مرسته وکړی نشم کولي هغه ته یو مصیبت وګرځم

د دی ترخه خاطراتو په یاد راوړل چي یواځی څو ساعته مخکي د شپي په تیاره کي تیر شوي وه حال مي خراب شو او څو ښاځکې اوښکې مې په څهرې توې شوی.!
نه داسي نه کیږی زه غښتلي یم، زه باید قوی اوسیږم خپل د ځان لپاره خپل د آیندي لپاره.....

باید یو لاره مي خپل د ژغورلي لپاره لټولي وایي یو داسي لاره چې ما د هغه کور او د دی مردار نظرنو څخه لرې وساتي خو کوم لاره؟ آیا کوم لاره هم شتون لرې؟ دا پوښتنه څو ځله لځان سر تکراره وم....

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهیږم څومره وقت کیدو چې خپل ځان مې خپل ذهني خبرو ته سپارلي وو چې یو غږ د هغه ځای ښخه زه وویستلم.

و دوه هلکانو ته چې زما ښخه په لږ فاصله کې ولاړ وه ګورم

- اووو سترګو ته یې وګوره زما په نظر د ظالم لور د کور ښخه تختیدلې، ته راځه چې خدای رحم پر موږ کړی!

دواړه په لوړ غږ خاندی او زما طرف ته را نږدی کیږی.....

زه څومره کرکه لرم د دی نږدی والې او د دی ناپاک کتلو ښخه...
په تلوار خپل لځایه پاسیږم او په غټو ګامونو د هغه ځای ښخه لرې کیږم، یواځی خدای،خدای کوم چې زما پسې نه ویې راغلې، د څو دقو وروسته خپل شاته ګورم او کله چې ډاډمن کیږم چې د هغوی ښخه هیس کوم خبر نشته یو هوسا نفس اخلم

هوا په تیاره کیدو ده او زه تراوسه نه پوهیږم چې شپه چیرته تیره کړم ترڅو د دغه وحشي ځناورو ښکار نشم..

بغیر له کوم فکر ښخه لځان سره وایم کاش جنۍ نه وایی! لاس خپل په اوږده ویښتیانو چې د ټکری لاندی دی تیره وم او یو فکر مي مغزو ته راځی، څو دقې خپل په فکر کې بنده پاتی کیږم، او لځان سره وایم دا یواځنې لار ده چې ماته پاتې
مګر بله چاره هم لرم؟

په بیرو بار کې داخله کیږم ښار ډک دی د لیلا مې د هر ډول وسایل او کالیو ښخه. خپل په فکر شرمیږم او له خدایه بخښنه غواړم.

د یو کراچي خواته ځم
- ورور د دې قیچې قیمت څو دی؟
- خوري مابنام شوې او ځکه چې نن ما کوم خرڅلاو ندی کړی تاسو 150 افغاني

(c) ketabton.com: The Digital Library

راکړی.

بغیر د کوم چانه وهلو د قیمت په سر قیچي اخلم او د سړیانو د کالو پسې ګرځم.
تول دوکانونه کرار ،کرار په بند کیدو دی، او زما تشویش او ویره په زیاتیدو..

مخکې ځم او نظر مې په یو دوکان چې یو د عمر پوخ سړی پکی شتون لری پریوځي، په منډه د دوکان خواته ځم چې هغه دوکاندار په حیرت باندی وایی:
- لوري خیرت خو دی؟ کوم شي دی په کار وو؟
- هو کاکا یو جوړه مردانه کالي او یو د غاړی پټو مې پکار دی!

سړی ما د نظر څخه تیره ویي بیا وایي:
- صبر اوس درته یو څو جوړی راوړم.
د څو دقو وروسته د څو جوړو کالو سره راځی او وایي:
- دا دي لوري وګوره یواخی تلوار کوه چې دوکان بنده وم.

په غور باندی کالي ګورم، دلږ دمې وروسته یو جوړه تور کالي دهغه خوا ته نیسم
- د دی قیمت څو دی کاکا؟
- ستا لپاره 800 یواځی یو دوه ځلي اغوستل شوی نوې دي.
- سمده، کولې شې یو د غاړی پټو هم د دی سره راته حساب کړی؟

- ځکه چې ناوخته ده او ته هم یواځی یي منم یي زما له خوا تاته ډالې. یو سپین دسما پټو مې خواته نیسې
- همدا سم دی؟

مننه کوم، کالي را اخلم او د بیرو بار څخه ځان باسم، اففف اوس خالي ځای له کومې کړم چې کالي بدل کړم؟

یو زړې غرفې ته مې فکر کیږی چې یو کونج کې ولاړه ده، شاوخوا ګورم کله چې د خلکو په نشتون ډاډمنه کیږم، نو د فرصت څخه استفاده کوم، او د غرفې خوا ته ځم او په تلوار خپل کالي بدله وم او یو هوسا ساه اخلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ځومره خوشحاله یم چې کوچني او ماشومانه بدن لرم د عمه په خبره چې ویل یې: د هلکانو پشان صاف یې!

بنه اوس د وینتیانو نوبت مې دی چې د شر څخه یې ځان بیغمه کړم، زړه نا زړه غچې خپل د وینتیانو خوا ته ورم سترګې مې پټی کوم، او په بیخ کې غچې کوم، د لږ اخوا دیخوا جوړه وم یې. البته داسي فکر مه کوي چې د فلمو پشان ښایسته او شتیلې مې قیچې کړی نه! یو اځی شکل مې ورڅخه ماشومانه او لنډ او پورته کړی.

یو ځل بیا ځانته ګورم او کله خپل د کالو په منظم اوسیدو ډاډمنه کیږم، د مسافرخانو خواته قدمونه تیزه وم، د یو کلک څیز په لګیدو باندی په سړک وغورځیدم

- اخ پینه مې ماته شوه خدای دي ستا جزا درکړي چې زما پشان غټ پټ انسان دی ونه لیدو!

ځان سره لګیا وم او بنګ بنګ مې و، چې یو مردانه غږ د هغه ذهني جنجال څخه وویستم.
- بنه یاست ورور؟ وبخښی له قصده نه و تاسو ناساپه د موټر مخي ته راغلي..
هغه خبری کول او ما خلاص خوله د حیرت څخه ورته کتل دا اوس انس دی یا حور!
لوړ قد، بیحده توری سترګې، اوږد بانړه، قلمي پوزه، سپین مخ او تور ښواره وینتیان...

د ژبې لاندی داسي چې یو اځي خپله یې واورم وایم: خدای دی واخله د خلکو زوی دي وخوری، لیوني جیني اصلاً زما د ورور لځایه دی وي!

خلک زموږ شاوخوا راټول شوي او بنګ،بنګ یې وو...
د خلکو خواته ګورم او به کلکه لهجه وایم.

- هیله کوم خپل کارونو ته ورسیږي یو حادثه وه تیره شوه مننه ستاسو ټولو څخه!
د ځای څخه د پورته کیدو کوښښ کوم چې د پښي په بند کې مې سخته درد احساس کوم.
- بنه یاست؟
- مننه تاسو هم تلي شي.
په سترګو کې حیرت ګورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

- یعنې تاسو خپل د پیښې تاوان نغواړۍ؟
خلک تیت پرک کیږی او زه راحته نفس اخلم.

- پرې شوي خو نده وروره، خپل کار ته ورسیږی. استغفرالله څه لیوني خلک دی.

پداسي حال کي چې زما لاس نیسي وایي:
- پاسیږی ډاکتر ته ځو یو معاینه وکړی چي مات شوي نه ویي؟!

د هغه د لاس په لمس کولو مې تندې تروش کړو او په تلوار خپل لاس د هغه د لاس څخه کشه وم.
- وایم ښه یم نه يي آوری؟ توبه خدایه
په قهر او ډیر کلک لهجې باندی وایي:
- محترم وروره زه هم بېکار نه یم اوس چې ستاسو د پیښې مسؤول یم باید تاسو ویسم نو زر پاسیږې.

د هغه په جدی لهجه مي خوله بنده شوه او بي له خبرو لځایه اوچته شوم.او ګوډه ګوډه د چنار ګل بابا(دا هغه لقب دی چي د هغه په لیدو مي ذهن ته راغلي و) د موټر په طرف روانه شوم.(په دی لقب ایخودو خندا هم راتله) خو کوښښ می کولو چی ښکاره نکړم.موټر خپله چوپتیا خوره کړی وه،نه ما او نه هغه خبرې کولې!
د تلیفون زنګ چوپتیا ختمه کړه.

- بلی مور جانی آورم.
د هغه طرف غږ مي وانه وریدو، بیا ده ورته وویل:
- یو مشکل کی یم شاید لږ ناوخته کورته درشم.
- هو مور جانی خیرتی ده زه وروسته زنګ وهم.
- خدا پامان.

یو څو دقیقې وروروسته شفاخانې ته ورسېدو.

بیا يې لاس رامخکی کړو چی راسره مرسته وکړی. او زه فکر کوم چی دا ولی دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غور نه کوې. زه جلی یم او دا هم افغانستان ؟؟

مخکی له دی چی زه انکار وکړم، زما لاس نیسي او زه تازه خپل ځان ته مې خیال کیږی چې زه خو د هلکانو په جامو کې یم !

نو هغه ګناه نه لري ځکه هغه فکر کوې زه هلک یم، نو د یو هلک لمس د مرستې کولو لپاره ګناه لرې؟ نه نه لرې...

ولی زه څه؟ زه خو پوهیږم چی جلی یم، او هغه نا محرم دی.
خو څه وکړم؟ بله چاره نشته اول دا چې زه په دې پښې تللې نشم.
او دویم دلیل دا چې ما په خپل وجود کې د جلی توب ټول حس وژلی دی او تر اخره به د هلکانو جامو کې به ژوند کوم.....

زموږ د یو بل لمس کول د هوس او شهوت څخه پاک دی.
نو بیا څه ستونزه ده؟ په همدې خبرو باندې ځانته تسلې ورکوم او نه پوهیږم چې څه وخت د ډاکټر کوټې ته ورسیږدو. د دروازې ټک،ټک وهلو وروسته کوټې ته داخل شو! په کراره سلام کوو.

ډاکټر- علیکم السلام مهرباني وکړې.
هلک زر وایی: ډاکټر صایب د ورور پښې مې ستونزه پیدا کړې یعنی له موټر سره یې ټکر کړې یو ځلې که وګوری چی کوم خاص مشکل خو نلری؟
او زه د چنارګل بابا د ژبې د تیزوالی په حیرت کې پاتې کیږم.

ډاکټر- سمه ده راشې دلته کینې.

د چنارګل بابا په مرسته زه په چپرکټ کېناستم.
او ډاکټر په معاینه کولو باندی لګیا شو.....

ډاکټر- کوم خاص مشکل نه لرې یواځې لږ ضربه یې خوړلې چی ګچ کوم یې ورته تر یو هفته خلاصه نکړی او هو ونه ګرځی ورباندې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تلوار وایم: یو هفته ډېر وقت دي بې له ګچ نه کیږی؟
ډاکټر- نا نه کیږی که ګچ نشي نو مشکل یې زیاتیږی.
بیا چنارګل بابا جواب ورکوې.

چنار ګل بابا- ګچ یی کړي ډاکټر صایب!
بد، بد چنار ګل بابا ته ګورم چې هغه خپل اوږه اوچته وي (معنا دا چې ماته څه لږ وخت لپاره په چپرکټ کې کینم او هغه پیسي حسابوي.یو ځل بیا د نامعلوم راتلونکي په فکر کي ډوبه شوم، نو د دې لارې پای به څه وي! د دروازی غږ شو او چنار ګل بابا دننه راننوته لاس یی راته راکړو او زه یې پوره اوچته کړم،د زینو په طرف ځو او کرار کرار لاندی ښکته کیږو!

په کوچنیو ګامونو موږ تر موټر ورسیدو، چنار ګل بابا د موټر دروازه خلاصه کړه او زه په مخامخ څوکی کېناستم.

چنار ګل بابا- نو اوس راته ووایه چې ستا کور په کوم لوري دی؟

غلی پاتې شوم او نه پوهېږم چې څه ځواب ورکړم، له لږ ځنډ وروسته مې خوله خلاصه کړه چې خبرې وکړم:

- زه د بدخشان یم او مسافر یم، یو نسبتاً ارزانه مېلمستون ته لاړ شه.پیسي نه لرم، باید کار ته ولاړ شم، یوازې هغه شپږ زره افغانۍ مې راوړې چې په خزانې کې مې وی. او بس.

زما د خبرو وروسته بیا خاموشي حاکمه شوه!
چنارګل بابا-که تاسو کوم مشکل نه لرئ، زموږ د کور میلمستون لوې دی، تاسو کولې شئ زما سره لاړ شئ!

نه پوهېږم چې څه ووایم، زما په اند دا بده خبره (وړاندیز) نه ده، اوس چې زه هلک یم، دا ماته څه توان رسولې شي! په هرصورت، زه د خپلې خوښې خلاف وایم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نه مننه، زه تاسو ته تکلیف نه درکوم !
چنار ګل بابا- نه د څه تکلیف دنده مې ده اوس چې ستاسو د وضیعت سبب شوی یم.اوس تاسو ته څه فرق کوي چې مسافر خانې ته لاړشې یا که زما کور ته!

خبرو سره یی موافقه وم هغه صحیح ویل ماته نو څه توپیر دهغه کور او مسافر خانې کې و؟ نو ځکه مې ورته وویل:سمه ده که کوم مشکل تاسو ته نه ویې او آرام یاست، زه کوم خبره نلرم.

هغه ماته په فکرمند نظر راګوري او بیا په کراره لځان سره یو څه وایې چې زه یې نه آورم.

او زه لځان سره وایم هغه زما پینه ماته کړی اوس دی نو ما وزغمې خود نو.
د نږدې شل دقیقو سفر وروسته، چې بغیر له کوم رابندون او ترافیک څخه وه، هغه د یوه لوړ بالا منزله ودانې مخکې ودرېدو! او ساتونکو دروازه خلاصه کړه، تقریبا، 6,5 دانې ساتونکې وه! ما په خلاصه خوله هک حیرانه خپل د مخ منظری ته کتل

داسې خو نده چې دا کور نه نه وبخښې دا مانې د دی چنار ګل بابا ده!
دننه ننوځو او زه د پخوا څخه لا ډیر حیرانه شوم،دا اوس کور دی که مانۍ ده!؟
د دې مانې په لیدو اخته کیږم،څومره هم غټ او فراخه دی، دا زما د عمه د کور څخه تقریبا پنځوس چنده لویه ده،یو لوې باغ د ونو ډک، یو حوض او دوه کوټې چې له دې مانۍ څخه په څو متری کې لرې موقعیت لري.د حویلی او د هغو دوو کوټو تر منځ یو لوی چمن شتون درلود..

د کور د لیدو په حال وم چې د ټوخې آواز د دی سبب شو چې د هغه ښکلې منظرو د کتلو څخه لاس واخلم..

چنار ګل بابا- که ستاسو کتل خلاص شوې وی نو، مهربانې وکړئ دننه لاړشې (او د مانۍ په لور یې اشاره وکړل)دواړه یوځای دننه لاړو او هغه زه یوې لویې کوټې ته چې شاید میلمستون یې و راوبللم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمران، د مېلمه بنه راغلاست وکړه، هغه دا خبره وکړل او پخپله لاړ او زه يوازې پاتې شوم د يو نالي خوا ته ځم او پر هغه کينم.

په وجود کې مې يو حس پېدا شو, شايد دا کينه وه،د چنار ګل بابا سره.
د ګيلې په توګه لځانه سره وايم، چې ولې خدای هر څه يو چا ته ورکوي! ښکلا، پيسې، شتمني او خوښی.! يو غټه ساه اخلم ترڅو له دې بې ځايه فکرونو څخه ځان خلاص کړم په هرصورت، هغه زما سره مرسته کړی وه.
د هغه د موټر ماډل څه وو؟ نه پوهيږم يو لوی تور موټر څومره آرام وو!

زه به د موټر په ماډل له کومه خوا خبره شم؟ کله چې په ژوند کې مې داسې موټر نه وو ليدلی، افسوس کوم په خپل حال باندې. هغه هلک چې عمران نوميده، د اوبو کوزه په لاس کوټې ته راداخل شوو، د هغه په راداخل کيدو زه وشرميدم، چې يو هلک دی زما لاسونه پريوی..! لاسو منځلو وروسته,دوه ځوان هلکان له ډوډۍ سره راننوتل.! حتماً دا شاهی مانۍ ده،او زه يې په خوب کې وينم! يعني دا ټول د چنار ګل بابا د کور نوکران دی..؟

چنار ګل بابا د کور ساده کالو کې کوټې ته راننوتې او زما څنګ ته کېناستو، د هغه په کيناستو زما څنګ کې زه پعذابه کيږم خو د دی خبرې په ياد راوړل چې زه اوس هلک يم يوه لنډه موسکا مې په شونډو خپره کيږی.ډوډۍ دومره خوندوره وه، چې ما لکه قحطی وهلو خلکو پشان په ډوډی حمله کړل او پر خوړلو ی اخته شوم!

کله چې ښه موړ شوم، سر مې پورته کړ، چې د چنارګل بابا د حيرت څخه ډک نظر باندی مې سترګو ولګيده، اوږه مې پورته کړه.او ومې ويل: زه وږی وم!
هغه يو کم رنګه موسکا وکړه، چې ژر يې خپل مسکا له منځه ويوړل.له ميز څخه ډوډۍ نوکرانو ټوله کړه، او ميوه او د هغه څخه وروسته چای راوړل..

زما په لاس کې د چای پياله وه چې يو بل ځوان هلک راغی، هغه هم ښکلی وو، خو د چنارګل بابا د ښايست په اندازه نه. ځان سره وايم:اه سترګې دی وتړه ليونی جلی.

- زيد، ته چيرته يې وه هلک؟
چنارګل بابا- په رښتيا چې ږوند يې، رضوانه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه نوې راغلې هلک موږ ته پام کیږی، او مخکې له دې چې څه ووایي، سترګې یې زما په لور ټینګې شوې.
چنارګل بابا خواته یې(چی زه تازه خبره شوم چی د هغه چنارګل بابا نوم زید دی اشاره وکړل او ویې ویل: نه یې رامعرفي کوی زید؟

چنارګل بابا- ته خپله ورځخه پوښتنه وکړه، زه نه پوهیږم چې نوم یې څه دی؟
رضوان په حیرانی ماته ګوري!
زه په چټکی سره ټوخی کوم،او آرامه ورته وایم:زه یوسف یم، او اوس دلته مسافر یم!

د رضوان جواب مې په یو نارینه غږ چې ډیر زحمت مې وباسو د هلکانو پشان واوسیږی ورکړو، تر څو څوک راباندی شک ونکړی چې جلې یم!

رضوان- له پیژندګلوی ځخه مو خوشحاله شوم، یوسف جانه.
ما په مسکا جواب ورکړو: زه هم.

رضوان د چنارګل بابا په لوری ګوری او په سترګو تری پوښتي کوې چې څه خبره ده؟

چنارګل بابا- دا همغه هلک دی چی په موټر می ورسره ټکر کړی.

چنار ګل بابا دا خبره کوی او په بی حوصلګی د کوټې ځخه وځی.
رضوان چی اوس یی سترګی د حیرت ځخه د توپ په شان راوتې ماته ګوری

چې زه بې اختیاره مسکا کوم او وایم: داسی مه راګوری اوس ښه یم!
زما په خبری رضوان خاندی او د ناستی لپاره راته اشاره کوی او زه هم ورسره په ډیر واټن کې کینم. د چنارګل بابا ځخه رضوان ډیر اخلاقې هلک وو او ډېر ژر ملګری شو،له خپل حاله ورته وایم او رضوان یی آوری او په ډیر زړه سواندی نظر راته ګوری البته د ویلو وخت کی لګ مالګه مرچکې پکې زیاتوم او یو د دروغو قیصه ورته کوم..
" دلته به د جنې نوم چې یغما ده او ځان یې یوسف معرفي کړی په همغه د یوسف په نوم په مکالمه کې لیکو پام کوی چې غلط نشي"

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- زما مور او پلار مړه شوی او زه د هغوی یواځینی اولاد وم هلته راته شرایط بیحده سخت ول نو ځکه ددی خوا په لور راغلم تر څو یو کار پیدا کړم چی د چنارګل بابا په مهربانی" خپلی پښي ته اشاره کوم"چی داسی شوم.

رضوان لومړی په حیرت راګوری خو یو دم په کړس کړس خاندی او وریځې پورته اچوی او وایې: چنار ګل بابا؟!

د هغه په خبره تازه مې فکر شو چې څه مې وویل او د شرم څخه تکه سره شوم، او کوښښ مې وکړو خپل خبره اصلاح کړم خو رضوان همغسی بی واکه له خندا څخه پر ځمکي پروت وه.

یوسف : هغه...هغه زما مطلب زید جان وه..
په مظلومانه ډول دا خبره وایم: دا خبره دی زموږ تر مینځ پاتي شي سمده.

چي دا ځل رضوان نور هم په کړس خاندی او وایې: هلکه ! ته ښومره د نجونو په څیر یی!

د رضوان پدی خبره رنګ مي د ځیري څخه الوځی خو کوښښ کوم ځان له لاسه ورنکړم او په کلکه لهجه وایم: نه هیڅ هم داسی نده فقط تنه مي ورو ده چي مخکي مي درته دلایل یی وویلي.
رضوان: کوم هدف مي نه درلوده فقط ټوکه مي وکړه!
ورته مسکا کوم او وایم: پوهیږم ستونزه نشته

اوس پوهه شوي وم چي رضوان له زید نه مشر دی، دوه ورونه او یوه خور یي لرله پلار یي د ښار نامتو سوداګر وه چي ما نه پیژنده! د ډیر خبرو او خندا ګانو وروسته رضوان د پورته کیدلو اراده وکړه او په همغه حال کې په خندا وویل: ویني دا چنارګل بابا څومره بی پروا او بیعقل دي؟ میلمه یي د خداي په هیله پریښودی او دي لاړ.

د رضوان پدی خبره چې زما ورکړل شوی لقب یې زید ته استعمال کړو دواړه په خندا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شو چي رضوان په همغه حال وویل: البته که ربښتیا وو ایم زما خو ستاسره ښه سات تیر شو.

یوسف : زما لپاره هم ګرانه وروره
زما په دي خبره رضوان په زوره زوره وخندل او د اشاري ګوته یي زما په لور ونیول او ویې ویل: تر یوي اوني پوري هیڅ ځاي ته نشي تللی ګرانه وروره...

داخل دواړه خاندو! رضوان شپه پخیر وایی او ځی،عمران هم زما ځای جوړوی او ځی، بیا هم زه پاتی شوم او اندیښنی دا څو ساعتونو کی لکه چې هر غم او اندیښنه می هیره کړی وه.زه یو شوخ او خوشحاله مزاج لرم تل هڅه کوم چي د نورو په شونډو مسکا میلمنه کړم خو له دننه نه ددي سرچپه یم سترګي مي درندیږي او د خوب نړي ته ځم.

رضوان- یوسف.. یوسف! پورته شه سهار شوی یوسففففف....
سترګي مي غړوم او د رضوان په لیدلو له خوبه راپورته کیږم،بیا هم په خپل شوخ پوستکي کي ورننوځم دا چي زما حال ښه ندي، غم لرم، درد لرم دلیل نه کیږی چی نورو تولو ته هم دا بی معنا حس ولیږدوم..

یوسف- مرګ یوسف اوس یوه شپه دې ډوډی راکړه داسی یی بیرته رانه وباسی.؟
زما په خبری د رضوان قهقهه پورته کیږی،آیا دا مخلوق غیر له خندا هم ژوندی پاتی کیدلی شی؟!

رضوان- ای یوسف پخدای په یوه شپه کی درپسی خپه شوم، ما هیڅکله ستا په څیر ملګرې نه درلود.
یوسف- مهربانی مو ده اوس صبا ناري راکوی یا نه؟

رضوان پداسي حال کې جواب راکړو چې په غږ کی څپی وهلی:راځه پورته شه مخ او لاس دی پریمینځه صبا ناري چمتو دی!

پورته کیږم او د حمام په لور ځم،په آئینه کې ځان ته ګورم،دا زه یم! یغما!؟ یو هلک په ګډوډو او تیت او جیګ ویښتو وینم! غټي سترګی نه خو اوږدی او د نورو په وینا ښکلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

،توری وریځې، منځوی پوزه چی له مخ سره می جوړښت لری، لوړ قد البته د نجونو په مینځ کې لوړ شمیرل کیږم او د شیدو په څیر سپین. پوستکی؛مسکا کوم هغه کس ته چې په آئینه کې یې ګورم چی نیوهیږم څه یی په انتظار کی دی؟

له آئینه نه مخ اړوم او کوټې ته ورځم رضوان ناست دی، او لکه چې ماته په تمه وو؟

رضوان- څومره دی وقت تیر کړو؟ ښه ده چی ته انجلی نه یی کنه څه به دی کول!
(رضوان هم زما په څیر شوخ طبیعته وه)
یوسف: ستا په څیر خو بدرنګه او بدشکله نه یم چې آیینه پرېښودل راته آسانه وی!
زما په خبری رضوان خاندی او په ویاړ وایی: نه ریښتیا ووایه تر اوسه دی زما په څېر ښکلی هلک لیدلی؟(او خپلی سترګی ډیر په ناز اړوي، په دې حالت یی زما په ستونی کی کړی ګوله الوځی او ټوخیږم او د ډیری خندا له امله لکه لبلبو (چوغندر) سور اوړم..

په ریښتیا چی ښکلی وه مګر نه د چنارګل بابا په کچه او اندازه.....

یوسف: ښه ده چی انجلی نه یی کنه په دی سترګو اړولو په دیې څو نفره تباه کړی وای؟

دا ځل ما په قهقه وخندل او رضوان راته هک پک کتل!
یوسف: څه دی ګرانه وروره تراوسه دی ژوندی موجود ندی لیدلی؟
رضوان د مربا مړی پورته کولو حال کې په مسکا یی وویل:ژوندی موجود می لیدلی خو ستا په څېر نه..؟!

هیس مې ونه ویل او ډوډی مو وخوړل،د صبا ناري ورروسته رضوان دفتر ته ځی او زه یواځې پاتی کیږم، بیا هم غم مې د زړه په لورې برید کوی، او زه خپل د دی بیځایه ففکرونو څخه د نجات لپاره د چمن او باغ لوری ته ځم !
نیوهیږم څومره وخت تیر شوی وو چی د یو کس غږ اورم..

_ یوسف .... یوسف
د رضوان غږ وه، په لوړ غږ وایم:دلته یم.
په غوصه زما په لوری راځی او وایي:چیرته ورک یی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- دلته ورک وم.(د باغ په لوری اشاره کوم)
رضوان- غرمه چیرته وی؟
یوسف- همدلته وم نو.
رضوان د خولې څخه یو پوف کوي او وايي: نو ولی دی ډوډی نده خوړلی؟؟

د رضوان په خبره تازه مې د هوا تیاره کیدلو ته پام شو! او په کراره وایم: وبښې وخت می بیخې له لاسه وتې وو،دا ځای ډیر ښکلی دی.
زما په خبره رضوان راته په مسکا ګوری او وايې: ډاکټر درته نه وه ویلی چی یوه هفته له ځایه مه پورته کیږه !؟
:#شهاب
د ډاکټر خبره مې تازه یاد ته راغله، خو ځان بی خبره نیسم او د رضوان خبره بدله وم او وایم: دفتر کې کار څنګه تیر شو؟
زما په خبری رضوان خپل سر په دواړو خوا وخوره ویې او ویې ویل: په رښتیا چې ډیر سپین سترګې یی خبره ولی تیروی!

د هغه پدی خبره دواړه خاندو او د کور په لور ځو
چنارګل بابا- سلام یوسف خان.

مخ می اړوم او تازه مې چنارګل بابا ته پام کیږي او وایم:علیکم سلام ښه راغلئ.
رضوان زما د ځیری او د خبرو طریقی ته په کتلو هڅه کوی خپله خندا تیره کړی!
او بریالی کیږی او چنارګل بابا ته مخ اړوي او وايې ورته.

رضوان- زید پخدای که یو سم کار تا خپل په ټول ژوند کې کړی وی نو هغ همدا د یوسف راوستل دی.

چنارګل بابا داسی لکه چې د رضوان خبره یی نه وی اوریدلی وایی:مور چیرته ده؟
رضوان- د ترور دوی کره تللی.
چنارګل بابا- ډوډی مو خوړلی؟
رضوان- نه عالیجناب ته په تمه وو.
چنارګل بابا بی له کومی خبری ځی او خدمتګارانو ته غږ کوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شپې ډوډی تیاریږی او په پوره آرامتیا کې خوړل کیږي
زید- عمران چای راوړه
عمران- په سترګو ښاغلیه.
چای راوړل کیږی د وچی میوې سره؛

هغه دواړه په تیلفون کې مصروف ول او زه لکه د لیونو په څیر می ورته کتل
رضوان خپل سر پورته کوی او زما په لیدو وایې:راکړه تیلفون دی چې د وای فای کوډ درته ووهم

په حیرانې وایم- وای فای څه دی؟
دا ځل ښاغلې چنارګل بابا هم سر راپورته کړ او دواړو په حیرت ماته را وکتل او رضوان په همغه حیرت وویل: په قرآن رښتیا ووایه ته یی نه پیژنی؟
یوسف- نه پخدای.
بیا هم زما په خبری دواړه هک حیران شول.
رضوان- ته راکړه تیلفون دی.

یوسف : نه یی لرم
دا ځل نو په واضح ډول د دواړو سترګې د توپ په څیر د حیرت څخه راوتلل او رضوان وویل: له غره نه راغلی یی یوسف جانه؟
یوسف- هو رضوان جانه بدخشان ډیر ښکلی او سمسور غرونه لری!

زما په دې خبری رضوان په کړس وخندل او چنارګل بابا هم لږ غوندی مسکا وکړه.
رضوان بیا وویل: درس دی ویلی؟
یوسف- هو تر دولسم ټولګې پورې.

رضوان-انګلیسی څنګه؟
یوسف : لږ لږ می زده ده.

زما په خبرو رضوان په فکر کی ډوبیږی او هیڅ نه وایی. په دی دوه شپو کی ولی د

(c) ketabton.com: The Digital Library

عصبی حملی پته نه لګیږي؟ نیو هیږم ورته حیران یم! څلور شپې تیریږی او رضوان له ما سره عادت کړی دواړه خاندو خو چنارګل بابا لږ وینم،یو ځل هم د چنارګل بابا مور زما پوښتنی ته راغله په ربښتیا چی ښکلی او زړه سواندی ښځې وه.

د چنارګل بابا مور- زویه ښنګه یی؟
یوسف- ښه یم ترور جانی وبښي ستاسو مزاحم هم شوم.
د چنارګل بابا مور- دا څنګه خبره ده زویه زموږ د سترګو په سر ځاې لري.
وروسته له لنډو خبرو کولو له کوټې نه لاړه
په دا څو ورځو کی هیڅ ورځ نه وه چې د دوی میلمستون خالی ووسی ډیر قومی خلک ول...

نن شپه می دلته پنځمه شپه ده !
نور باید ورو ورو تللی په همدې فکرونو کې وم چې رضوان دهلیز ته راغی او مخامخ ماته کیناسته کرار يي سلام کړو.
یوسف- علیکم سلام
په تیلفون کې بوخت شو ، په یو څه لوړ غږ می وویل:رضوان!
رضوان- وایه!
یوسف- صبا ځم
زما په خبری رضوان په جدی نظر راوکتل او ویې ویل: چیرته؟

یوسف- د کار او مسافر خونې پسې.
رضوان- چا درته څه ویلی؟
یوسف- نه خو میلمستیا هم یو حد لری.
مخکی له دی چې رضوان کومه خبره وکړی د چنار ګل بابا غږ پورته شو چې ویې ویل:رضوان دا باغوان چیرته دی؟
رضوان- کلی ته ولاړ.
چنارګل بابا- بیرته نه راځی؟
رضوان- نه فکر نکوم.

رضوان لنډ ځوابونه ورکول ګواکی فکر یی ګډوډ وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چنارګل بابا پوف کړو او ویې ویل: نو باید یو بل باغوان پیدا کړم!

باغوان .... باغوان له فکر نه چی په سر مې درلوده وره شانتی مسکا می وکړه خو په ویلو یې باوری نه وم بیا هم جرأت می وکړ او ومی ویلی: که ستونزه نه وی زه باغوانی کولی شم؟

دواړه حیران شول چنارګل بابا څه ونه ویل خو رضوان په نه زړه وویل: څه وایی یوسفه! ته زموږ میلمه یی او تر اوسه ښه شوی هم نه یی!!

یوسف- مېلمستیا هم حد لری څنګه چی ګوری زه هم کار پسی ګرځم او صبا می پینه هم له ګڅ نه خلاصیږی.

په تمه د دواړو طرف ته ګورم چی رضوان وایې: بیا پاتې کیږی؟

خاندم او د سر په ښورولو یی خبره تایید کوم،یو دفعه الوځی چی غیږه راکړی چې زه هم پورته کیږم او لاسونه می مخې ته نیسم او وایم.

یوسفچ- عه عه نو حیا دی چیری زما خورکی نه ګوری زه نامحرم یم هوم؟
رضوان: هههههه زه دی وډار کړم چې څه خبره ده لیونیه!

چنار ګل بابا چی تراوسه غلی ناست وه وی ویل: په دی ډنګر او ضعیف ځان دی دومره لوی باغ د کارونو له ضماواري وتلی شی؟
یوسف- هو ما هلته هم باغوانی کوله!

سر ښوروی او څه نه وایی چی رضوان وویل: نو ښه راغلاست باغوان یوسفه!!!!!!
ومو خندل او دا ځل چنارګل بابا هم زموږ سره وخندل،څومره په مسکا باندی ښکلی ښکاری دا مخلوق،البته د وړور په ځای می دی وی!
په دی فکر مې په کراره ځان سره وخندل....

نن له چنارګل بابا سره ځم چی پینه می له ګڅ څخه خلاصه کړی، له مخکې نه اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

راسره بنه شوی کله چې ځوک نه وی راسره خاندی او ټوکی کوی خو له نورو سره رسمی خبری کوی؛

- مهربانی وکړی.
یوسف- سلام.
همغه ډاکټر می چی مخکې لیدلی وه په کراره یی وویل:
ډاکټر- علیکم السلام پینه دی څنګه ده؟
یوسف- ښه ده شکر..

وروسته له دې چې پینه می له ګچ نه وباسی له روغتون نه وځو
چنارګل بابا په خندا وایی: زه وایم ته یو دفعه انجلی ونه اوسیږی یوسفه!

په لاس مې د هغه په سر ګوزار کوم او ورته وایم:سړی شه چنارګل بابا.

زما پدی خبره هغه 180 درجې زما خواته را وڅرخیده او په حیرانتیا یی وویل: څه دی وویل چنارګل بابا بیا ځوک دی؟

د هغه پدی خبره تازه خپل خبری ته مې فکر شو او په ډار می وویل: مخ دی واړوه. چې اوس ما غوندې بل ځوک په موټر ونه وهې او معیوبه یې نکړی.

چنارګل بابا- خبره مه بدلوه ووایه چنارګل بابا ځوک دی؟
یوسف- زید جانه وایم چې له رضوان نه احوال لری؟؟؟
چنارګل بابا- یوسف سړی شه ووایه چنارګل بابا ځوک دی؟

موټر یی ودروه او زما تازه پام شو چی کور ته رسیدلی یو.
چنارګل بابا- نه یی آوری وایم چنارګل بابا ځوک دی؟

تیښته می پر پاتي کیدلو ښه وګڼله په هغه حال کې چې د موټر دروازه مې خلاصوله په خندا می وویل: خپله دی یې ګرانه ورور جانه خپله دی!
د دی خبری نه وروسته مې د مانې په لور منډه واخیسته! او چنارګل بابا هم راپسې شو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه حال کی چی زما پسی منډی وهلی، په لوړ آواز سره د خندا یی وویل:

چنارګل بابا: مګر زما لاس به درته ونه رسیږی یوسفه وژنم دی!
په منډه مانې ته ورننوتم چی رضوان می ولیده خواته می ورمنډه کړه او شاته یی پټ شوم،په داسی یو غږ چی هیجان او پاریدنه پکې پټه نه وه ومی ویل: هله چی وژنی می!!

د چنارګل بابا آواز پورته شو: یوسففففف!!!!!!!!!!
زما په لیدلو چې د رضوان شاته پټ وم شیطانه مسکا یی وکړه، رضوان بیچاره هک پک زموږ دواړو تر منځ لیدونکی وه. چنارګل بابا له فرصت نه ګټه پورته کړه او زما خواته یی رامنډه کړه، چې ما په لوړ او غټ غږ وویل: رضوان خاورې دې په سر شه ددی چنارګل بابا مخه ونیسه یوه نړی ارمانونه لرم!

زما په خبری رضوان په کړس وخندل او ویې ویل: آخر دی هم خپل کار وکه.؟!

لا د رضوان خبره خلاصه شوی نه وه،چی چنارګل بابا رضوان یو لورې ته ټیل واهه او زما په خوا یی حمله وکړه چی زما د چیغه پورته شوه، په لاس یی زه د شا لخوا له کالیو ونیولم او لکه ماشوم یی پورته کړم!

د رښتیا هم د هغه چنارګل بابا پهمځکي زه یو ماشوم ښکاریدم نور هیس.
چنارګل بابا-وو‌ایه وګورم څه دي ویل؟! چاته دي چنارګل بابا ویلی هوووم ؟؟؟

د ډار څخه په ډک غږ می ورته وویل: زید جانه ته چیرته چنارګل باباي یې په ټوکو دی هم سر نه خلاصیږی او نه پوهیږې هان؟؟؟

زما په خبری دواړو په جګ غږ وخندل اوما ادامه ورکړه: سمده زما په اندازه جذاب نه یی ، خو بیاهم ښه یی په خدای زه خپله درته ښځه پیدا کوم سمده ورورە په زړه مه نیسه اوس می راښکته که..!

زما پدی خبرو اوس نو دواړو خنداوی د ګاونډي کورته رسیدلي وه، زه دي زید په لاسونوکی داسي وم لکه ماشومه اوس باید جزایي شم دي شرمم احساس می وکه او ومې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل !

یوسف- هی څمکه ته می ښکته که، اوس سمده چنارګل یې هې خپل قد زما په مخکې مه راوړه یاالله څمکه ته می ښکته که.

دواړو خپله خندا تېوله کړه چنارګل بابا زه څمکې ته ښکته کړم. او ما ناساپه مخ د رضوان خواته کړو او ورته می وویل: اووو تور ماره ولی خاندي! هیڅ دي کولی نشوو ما دي آدم خوار له لاس څخه راخلاصه کي زما ټول حیثیت دي سوال لاندي لاړ! بیا مې پام شوو چې ګل ته می آوبه ورکړل...

خدایه بیا مې څه وویلې نن حتماً مړه کیږم دي دي ژبې ده لاسه، خاوري دي په سرشه یغما خاوررررر دي په سر شه یغماااا.. دا ځلی دي رضوان نوبت شوو ما پسې منډي ووهي، وای خدایه بیا دی موړک او پیشو لوبه پیل شوه، چنارګل بابا په زوره، زوره خندلي او رضوان سترګي سری وي ماپسې منډي وهلي او ویل یې:اووو لنډیه اوس زه درته ښایم څوک تور مار دی؟! آیا تا زما په شان داسي جذابه او ښایسته انسان لیدلی ده لنډیه!؟ودریږه!

باید یو بل تخنیک وکاروم،داخلي د چنارګل بابا شاته می پناه ویوړه،او په خوږه او شیرنه لهجه می ورته وویل:زید جانه صدقه دي شم الهي، څومره مهربانه یی خدای ته وګوره ماخه ورته وویلی هغه ته (اشاره می رضوان ته وکړه) چې د څه پشان راپسې منډي وهي..؟!

چنارګل بابا د حیرت څخه په خلاصو سترګو ماته کتل..رضوان کرار، کرار رانیږدي کیده چي ما په لوړ غږ ورته وویل: په قرآن که زما دسر یو ویښته وشکوې،زید دی ژوندي نه پریږدی. نور دي زړه وروره (او بیا مې مخ د چنارګل بابا خواته کړه او مې ویل: کنه زید جانه؟؟؟

وااای بیا دوی د ډیر خندا څخه خپل پښتورګي نیولي وه،
زید په جګ غږ وویل: هرڅوک که زما ښځې ته نیږدي شو پښې ورته ماتي کوم خیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاصه..

د چنارګل بابا پې خبره داخل ما در حیرانتیا څخه ښکرونه پیدا کړل! او رضوان نور رانیږدې نشوو همـلته څکمې په سر کیناسته او خندل یې، چې ما څو سوکه د چنارګل بابا په اوږه وکړل او ومې ویل: سپین سترګیه، لړ حیاهم ښه شي ده (د هغه په شان خو لړ د خولې او سترګو په کړه کولو مې په مسخره لهجه د هغه پیښې وکړل او ورته مې وویل: هرڅوک زما ښځې ته نیږدې شي وژنمی. تا چنارګل بابا ته نو څوک ښځه درکوي؟

دا خبره مې وکړل او مانې په لورمی پښو ته زور ورکړه ، او د دواړو څخه لرې شوم، او یواځېږمې د هغوی د خنداګانو غږونه د شا لخوا څخه آوریدل..

***

زما یوه میاشت ده راتک څخه تیره شوی وه، خوو تراوسه د دي کورني د پلار سره می کتلي نه وه؟! موږ ټول پوځای په یو دسترخوان ډوډی خوړل.زید خور 23 کالو عمر لري،او ډیره ښه او با حجابه جلی ده.رضوان 28 او زید 26 کالو دي، ښه اخلاقي او ښه کورني لري،اوس زه هم د دي پنځه نفرې کورني یو غړي حساب کیدم' دي یو میاشت کی تقریبآ 2 ځلي عصبي حملې راته پیدا شوې خو ډیره شدیده او دوامداره نه وه....

نن شپه د زید پلار د سفر څخه راغي، مهربانه سړی وه ربښتیا هم نېکبخته کورني وه. او زه بیا د لیونیانو پشان د داسې یو ژوند حسرت او آرمان خورم...

نن شپه د ټولو شپو پر خلاف ژر خپلي کوټي ته راغلم، یوه د هغه دوه کوټو څخه چې د مانې څخه د باندي وي د اوسیدو لپاره مې انتخاب کړی وي، دلته می د آرامتیا احساس کوه. ترڅه اندازه ټول شیان په دي دوه کوټو او آشپزخانې کې موجود وه، تریخ چاې مې ځانته واچوه اوپه تخت کیناستم لاس کی کتاب ته می کتل
د کتاب نوم څو ځلې لځان سره تکراره وم... بینوایان... بینوایان.

بیا هم تیروخت کي ډوبه کیږم تیاره ماضې کي مې او خپل راتلونکي ته په اندیښني کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوم، څومره په نور حقیقت پټ پاتی شی؟څو ځلي مې دا پوښتنه لځانه څخه وکړل خو په ځواب باندی نپوهېږم.

دروازه غږ زما خیالونه په نیمه کې پاتی کوی...

د زید لوړ قد او څهارشانه قامت په دروازه کي ښکاره شو چې ویې ویل: ولی دومره وختي راغلې، ښه یی؟
یوسف- ښه یم لږ مې یوازي توپ غوښته!

زید راځی او زما په تخت باندی ځان اچوي او په ستړی لهجه وایې: یوسف زړه مې تنگ دی، فکر کوم زړه مې د سینی څخه د باندي راوځې!

نپوهېږم ولی! خو احساس کوم چې د زید زړه نیولې دی او اړتیا لرې ترڅو یو نفر و ته غوږ ونیسې، نو ځکه ورته وایم: کوم څه شوي دي؟

زما د پوښتنې په جواب کې هیس نه وایې، چې زه خپل لځاي څخه پورته کیږم، مخ د زید خواته گرځه وم او وایم: چای که قهوه؟
هغه آرامه وایې:قهوه.

آشپزخانې ته ځم او د یوی پیالی قهوې سره راځم، د هغه څنگ ته په تخت باندی کینم، هغه بیا هم په فکرونو کې ډوب شوي او خاموش دی، وربانديي غږ کوم: زید!

خپل توري سترگي را پورته کوی او ماته راگوری،په کراره باندیچ خپل سر زما پر پښو کیږدی چې زه ورخطا کیږم او ټول بدن مې لکه آور گرم کیږی..تر اوسه پوري هیڅکله کوم هلک سره دومره نیږدي نه وم،کولی مې نشوو د هغه سر خپل د پښو څخه لري کړم، هغه یواځې د یو وروور په شان دا کار وکړ او زه هم په دي شرایطو کې هلک یم، نور باید نورماله اوسم .....

زید- ته څومره ظریفه، کمزوری یې هیڅ زموږ په شان نه یی !
یوسف- ښه اوس د دی خبرو لپاره خپل ځان دي لکه خرس زما په تخت اچولی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبری باندی په آرامه خاندي او بیا خاموشه کیږی.څومره ښکلی ویښتان لري، تک تور بی اختیاره وایم: ده کومي شامپو څخه ګټه اخلي؟ څومره ښه ویښتان لري

زید- ذاتی همدا رقم دی شامپو پوري اړه نلري.

د زید پدی خبر لځان سره وایم هو رښتیا وایی د فرشته خاله(د زید مور) ویښتان هم همداسی تک تور دی، هغه لږ خاموشه پاتي کیږی او بیا وایي: ستا ویښتان ولی بی نظمه دي؟ ما تراوسه لیدلی ندی فکر کوم ویښتان دي یو اندازه صاف ندی همداسی نده؟؟

نباید هم هغه زما ویښتیان لیدلی واي!؟ ځکه هروخت به په سر مې خولی او دستمال تړو، په کراره ورته وایم: هو بې نظمه دي تیټ والي او جګ والي لري،ځکه چې زه یې خپله اصلاح کوم او جوړه وم یې.

زما په خبری هغه خپل سر را پورته کړو، او ښه په ځیر،ځیر یې راته وکتل خو بیا هم خاموش شوو، نن شپه ډیر په فکر کی دی حتماً کوم څه شوي دي؟ کوښښ کوم ترڅو د کوټي درانه چوپتیا ماته کړم او وایم: چنارګل بابا، هله زر پورته شه ځآن دي زما غیږي کي اچولی نه شرمیږي د بل چا ځای دی اخیستی بل سبا ښځه کوم د خلکو حق مه خوره سپین سترګیه!

هغه په خندا وویل: بلکل په یو سم ځای کي شتون لرم یوسف خان!
د هغه په خبره تکه سره کیږم، او فکر کوم دغوږونو څخه می دود پورته کیږي خپل ځان کنترول کوم، ویښتان ورته کش کوم، چې هغه یو" اخ" واي

یوسف- دا زما د ښځي حق دی بی ادبه لاړشه حق دی بل ځای که پیدا کړه،
دا خبره کوم او په تلوار د هغه څخه لرې کیږم، زما پدی کار د زید خندا د کوټي فضا ډکه کوي.

زید- ته راشه ستا ویښتان وګورم.
یوسف- ولې د خاله کور خوو ندی محترم وروره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په طرف راځي تر څو د سر ښخه مي خولي لرې کړي خو زه ورښخه لرې کيږم.
زید- اه ندی خورمه یوسف دوه دقیقه آرامه اوسه.

په سل جار او جنجال باندی زما له سر ښخه خولي لرې کړه،حیرانتیایی په سترګو کی وینم په حیرانه غږ وایي: یوسف په خدای ویښتان دي هم د جینکیانو په شان دي ښځګه اوږده دي، تیت والي جګ والي سره هم ښایسته ښکاري لاسونی زما په ویښتانو کي ننباسي لکه په ګوتو باندي ویښتانو سره می لوبي کوي

زید- ښځګه نرم دی کومي شامپو ښخه ګټه اخلي؟
یوسف- اه بس ده لري که لاسونه دي لکه چې غل دی نیولی وي ټول ویښتان دي راته وشکول لري شه لري ...

زما په خبرو خاندی او وایي: د همدی لپاره دي ویښتان چاته ښکاره کوي ښاغلي یوسف!
یوسف- په خدای وهم دي چنارګل بابا انسان په شان کینه قهوه دي زهرکه
او داسي هم ما غیږ کي مه نیسه لکه چې خپله ښځي غیږي نیولي وي،بی حیا هلکه.
(پدی خبری مي دواړه خاندو او زه بیا وایم: بده ده زما وروره ، بده ده

زما په خبرو زید خپل لاسونه د تسلیم په ښناني پورته کړل او ویې ویل: سمده تسلیم مولوي صاحب.

دواره په تخت باندی کیناستلو هغه خپله قهوه په لاس کي ونیوله، او ما خپل یخ چای بدل کړو د چای څکلو حال کې وم چې زید وویل: یوسف سهار لاړشوو جامي یا کالي درته واخلم یوه میاشت کیږي د عمران کالي او جمپر اغوندئ، زما کالی ستا په اندازه ندی ټول، ژمي دي همدا دوه جوړه کالو و جمپر کي تیره کړل.

زید رښتیا ویل ما ټول ژمي همدط دوه جوړه کالو لو جمپر کي تیر کړو،خو نیمکرغي دلته وه چې کوټي کې دننه د کالو مینځلو ماشین درلوده یو به مې ماشین کي اچوه بل به مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اغوندي.

په صاف غږ ورته ووایم: نه همدا دوه جوړط کالي زما بس دی څه ضرور..؟!
زید- د ماسپښین وروسته څلور بجي په تمه اوسه.

زید دا خبره و کړل او خالي پیاله د قهوه يې د میز په سر کېښوده او د دروزاه په خوا روان شوو او ويې ویل:شپه پخیر.
یوسف- شپه پخیر.

ژوره ساه می واخیسته او لځان سره می وویل: چنارګل بابا هم لیونی راوخته!سهار وختي پاسیدلم دي منډو غږ می غوږونه ته راورسېده،د کړکي دباندي می وکتل ژمي هم هیڅ خلاصیږي نه! زید په ورزشي کالو کي د مانې په لوري منډي وهلي،لاړم کالی می بدل کړل او کالو لاندي می ډبل شي هم واغوستو ترڅو کوم شی مشخص نشي، کنه هروخت می اغوستلو،خولی می په سر کړه عمران جمپر می واغوسته او مانې په لوری لاړم.

تقریباً تول راټول وه په جګ غږ می سلام وکو، تولو علیکم وویل او په خندایی راته کتل، آسما غږ وکړ(آسما دي زید او رضوان خور ده)

آسما- یوسف لالا راځه رضوان سره کینه.
په خندای می ځواب ورکو:سمده.

د رضوان څنګ کي کیناستم، هغه په تلوار،تلوار او تیزه ډوډی خولې ته کوله.
یوسف- زهر دی شه انسان په رقم یی وخوره تېوله دي خلاصه کړل.

زما په خبری رضوان د خندا څخه سور شوؤ او ويې ویل: یو ورځ هم انسان په کراره نه پریږدي مزاحم لنډیه!

زید غږ وکړ: آسما د یوسف ناشته څه شوه؟
آسما- دغه ده لالا جانه ظریفه ترور یی راوړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

روسته د څو دقیقونه ترور یو پتنوس سره راغله د ناشته ورروسته، چمن او باغ مې یوځل وکته، د ګلانونه ښخه باید بیحده زیات محافظت وشي ځکه ډیر حساس دی.
ربنتیا هم دا کورني په ما باندی ډیر احسان کړي او هیڅکله ماته یی د یو نوکر په سترګه ندی کتلي هغوی لپاره دي کورني غړي وم،تر ماښامه په باغ کي مصروفه وم د موټر غږ راغی شاید زید وې!

زه لا په باغ کې وم چې هغه د څو ثانیو وروسته غږ وکړ: یوسف ته تراوسه پوری تیار شوې نه یې؟
یوسف- سلام دې څه کړو بی ادبه؟
زید- سلام می دي یوسف خان په ښکلا او جمال باندي.
خاندم او ورته وایم: زه تیاریم اوس درځم.

لاسونه می د پیپ په اوبو ومینځل او دواړه د زید د موټر په طرف چې اوس یو هیرِم لندکروزر دي روان شو،څومره موټر یې ګرم دی! مارکیټ ته تر رسیدو دواړه خاموش وو. یو نارینه مارکیټ مخې ته ودریده.

زید- ښکته شه.

د موټر څخه ښکته شو او د مارکیت په خوا روان شوو، یو دوکان ته ورغلو

زید- وګوره او خوښي کړه.
یوسف- زه پتلون او بلوز نه اغوندم.
زما په خبری زید په حیرانتیا وایی: هغه وخت ولی؟
یوسف- ځکه خوښیږي می نا!.

زما په خبری زید پوففف کوي او د یو بل کالویو دوکان په خوا روان شوو.
زید-اوسی واخله خوښ کړه!

یوجوره نقره یی کالی مې سترګی نیسي غاړه یی نازک وه، وایم: اوبخښی هغه نقره یی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کالي راښکته کړي.

دوکاندار کالي راښکته کړل تقریبآ نو زما په اندازه وه صرف لږ لوی وه،خو زما بلکل همدا لویوالي آزاد والي زما خوښ شول.

یوسف ـ دغه زید دغه همدا واخله.
زید په سترګو باندي کالي اندازه کړل او وویل: په تاباندې لوی دي.
یوسف۔ تاته یی څه ؟؟؟؟
زید زما په خبری په حیرانو سترګو راته وکتل او وویل: بی ادبه!

یوه خاکستری جمپر، جګریی کرتی،او یو جوړه نخودی کالي د زید په انتخاب باندی می واخستیل او د مارکیټ څخه راووتو.

زید۔ راځه یو رستورانت ته لاړشوو ډوډی به وخورو څه وایې؟
د زید په ځواب کی می وویل:نیکی او پرسش عجبه!

زما په خبری زید خاندي خوو څه نه وايي،چ موتر دریږي او پیاده کیږو رستورانت ته ننوځو،رستورانت ډیر لوکس وه دوم منزل ته یی ورغلو یو کونچ او د نظر څخه لرې میز مو خوښ کوو او کیناستو، د څو شیبو وروسته ګارسون راغی ترڅو سفارش یا فرمایش واخلې، چي یوه ډله جینکانی راځي، او یو میز مخکي بلکل د زید مخامخ کیناستلي او د خندا غږونه یی پورته شو.

زید زما خواته ته مخ کوي وايي: ځای ښنګه دي؟
یوسف۔ زما په رقم جذابه او ښکلي.
زما په خبری زید خاندي او وايي: په ځان مینه.

موږ دواړو خبری کول چي یوه جلی وویل:جینکیانو خدای هم څه ښکلاکانې خلق کړي.

د هغه جني پدی خبری باندی زما سترګی د حیرت څخه خلاصی کیږی او زید خوا ته ګورم، خو زید ډیر جدي ناست وو او مبایل که مصروف وه، د بلي جلی غږ راغی...

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسیه که بد ورته وګوری سترګی دی درباسم اوبني د دی!
بلی انجلی په غوسه وویل:دواړه چوپ شی په کوڅه کی خو نه یاست.

د هغوی په خبرو زما سترګي د حیرت څخه خلاصي پاتي وي،! انجلی هم دونه بي حیا اوسیدی شي! د زید غږ لوړ شو.

زید- څه شوی ولی لکه بیزو غوندی شوی یې یوسف؟
یوسف- بیزو به پخپله یی وادی وریدل هغه انجونو څه وویل؟

زید خپل اوږه پورته کړه او په شیطانه مسکا باندی وویل: نا کوڼ یم.
یوسف- ښه شو وادی وریده ما درته ویل وه چې زه سومره جذاب یم دا هم ثبوت یې.

اوس نو د چنارګل بابا نوبت و چی سترګی تر اخیر حد خلاصی شوی، زما په خبره او په لوړ غږ یې خندا شروع کړه او همغه حال کې وویل:یوسف جان کولې شې ماته ووایې دا دومره په ځان باور دی له کوم ځای څخه سرچشمه اخلې؟

مخکی له دی چی زه جواب ورکړم زموږ غوښتل شوی شیان راورسیدل، په خوړلو بوخت شو چی زید یو دم په ټوخی شروع وکړل، سترګی می پورته کړی او کوم څه مې چی سترګو ولید خوله می خلاصه پاتی شوه! یو انجلی میز ته نږدی ولاړه وه او یو کاغذ پر میز ایخې و؟! زید ته یې خپله شمیره ورکوله!؟ زه دومره په ډوډی بوخت وم چې بیخی مې پام نه و شوی.له یو ټوپ سره زید څنګ ته ځان رسه وم او په کلکه باندې پر شا یې وهم چی هغه نور هم سور شو او اوبه یی په یو نفس وڅکلی په کراره وایم: خاوری دی په سر شه زید یو عالم خلکو ته دی و شرمه ولو.

داسی می وویل چی یواځې زید وآورید مخ مې انجلی ته واړوه او مسکی شوم ومی ویل:اغلی که غواړی مونږ سره ډوډی خوړی شی.

انجلی نامحسوسه خندا وکړه او بغیر له کومې خبری د دی سره راغلې هغه نور انجونو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل: راځې انجونو ښاغلو سره ډوډی خورو.

چنارګل بابا په غوسه ماته را وکتل خو ما ځان تیر باسو، دری واړه انجونی راغلی ګارسون میز له سره ډک کړو تولو په آرامه خپل خواړه خوړل هیچا خبری نکولې، چې انجلی په ډیر ناز زید ته وویل:وبخښئ کولې شم ستاسو نوم باندی پوهه شم؟!

زید په نه زړه وویل: زید!
انجلی- څه ښکلې نوم.
زید د دروغو موسکی کیږی او خپل خواړه خوړلو باندی مصروف کیږی.خواړه په خاموشی کی خوړل کیږی د قهوی سفارش مو ورکړو، دری واړه انجونی چی نومونه یې آسیه,فرخنده او زیبا وه د زید سره په خبرو بوخت شول او دا جناب یوسف صیب کدو تشریف فرما وو؟!!

د هغه انجونو د تلو ورسته مې وویل: څومره بی حیایی زیاته شوی په خدای نمبر یې هم واخیسته..! خاوری مو پر سر شه انجلی باید لږ سنګینه وی کنه زید؟
زید په غوسه وویل:ودی خوړه !خپله شپه دی هم خرابه کړه او زما ده هم.

په شیطنت مې وخندل او ومې ویل: ما خو ستا له عذاب درکولو څخه خوند واخیست.

چنارګل بابا خپل سر وخورو او ویې ویل: ولا حول ولا قوت پاسیږه یوسف له مخې مې لرې شه کنه وهم دی.

د هغه په خبره مې وخندل او د ډوډی د پیسو ورکولو لپاره د حساب صندوق خوا ته لاړو حساب دار وویل: ستاسو حساب ورکول شی..!

د هغه پدی خبره په حیرانتیا موږ یو بل ته وکتل او بیا پوی شو چی هغه انجونو حساب کړی..؟ د هوټل څخه د وتلو په حال په خندا مې زید ته وویل: زید وایم بلاخره پیسه دار خاوند دی پیدا کو ده ډوډی پیسی هم درته حساب کړی. هههههههه

زید د غوسې څخه سور واوخت او زما خواته یې حمله وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ما په خندا وویل: په خدای ټوکې مې کول ولی اوس وحشی کیږی خو ته یې خوښ شوی زه څه وکړم.

زید هیس نه وایي او زما لاس نیسي او موټر طرف ته مې وړی او د توپ په څیر مې د موټر مخکې سیټ کی مي اچوی. او موټر حرکت کوی، او شکر ژر ورسیدو، همدا چې ښکته شو رضوان زموږ خواته ته ورختا رامنډی کړل او په لوړ غږ یې وویل: چیرته وی لنډه غرانو..!

یوسف- هوی تور ماره څه شوی دی؟خرید ته تللې و څه ځان په زمکه او آسمان وهی!
د زید د خندا غږ آورم او رضوان چي په غوسه وايې: بد دی وکړل لنډیه ماته مو ولی ونه ویل ها؟!

کرار مې د زید د غوږ ښنګ کې وویل: په خدای که دا تور مار ما ووهې نو مور جانی ته دی هر څه وایم نور خپله پوهیږی!
:□#شهاب
زما په خبری د زید خندا د غږ یی چوپ کیږی او ماته ګوری، چې زه وایم: رینتیا رضوان پوهیږی رستورانټ کی څه وشو..؟
زما په خبری رضوان وویل: څه شوی بیا مو کوم ګل ته اوبه ورکړی !؟
په خندا می وویل: له دی ورور نه مو پوښتنه وکړه.
زید چی وضعیت خراب ولید ډیر جدی وویل: رضوان بس که ماشوم خو نه یی لاړو یوسف ته مو کالې واخیستل یو میاشت شوی د عمران کالی او جمپر اغوندی،ته په کور کی نه وی نو ځکه تنها لاړو.

رضوان خپل سر وخوځه وه او مشکوکه غوندی چوپتیا اختیار کړل او کرار یې وویل: زیدا! عمه راغلی.

د هغه پدی خبری زید په لوړ غږ وویل: څه!؟ ولی !!
رضوان عاجزانه ورته وکتل او ویې وویل: آرام اوسه زیدا!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد په غوسه باندی د مانی طرف ته لاړو، ما مخ د رضوان خواته کو او ومی ویل: ده باندی سه وشو؟

رضوان زيد ته چې د ماني خواته تلو وکتل او ويې ویل: قصه يی اوږده ده.
خپل اوږه مې پورته کړل او خپل د کالیو پلاستیک مي واخیست او کوټی ته مي لاړم او حمام مې وکړو،نوې کالي او نوی چمپر مې واغوست هوا ریښتیا هم سړه وه،دی خلکو ریښه وباسی،ویښتیان مې وچ کړل خولې مې په سر کړه، داسی چې څو تار دی ویښتیان مې د باندی را ووتل،مانی خوا ته لاړم او آشپزخانی لاره مي ونیوله

اسما په جیګ غږ وویل:سلام لالا.
په خندا مې وویل: علیک سلام زیدا او رضوان چیرته دی !
آسما په خفګان وویل: د زید کوټه کې‌دی.
سر مې ښکته پورته کو د سمده په توګه او زینو خواته لاړم، د زید کوټې ته ورسیدم دروازه مې ټک ټک کړه له لږ زنډ وروسته غږ وشو: راځه.

ننوتم او دروازه مې بنده کړه، مخ مې د هغوی دواړو خواته کړو او ومې ویل: دلته مو سنګه باندار اچولی خیریت خو دی؟؟؟

پرته له کومې خبری دواړو په حیرت کتل راته خپل وریځی مې پورته کړی او په حیرت مې وویل: هوي څه شوی؟؟ پیری مو لیدلی!؟

زما په خبری رضوان وخندل او ويې ویل: ښکلی ښایسته او دلکش شوی یی؟!

مغرورانه مې تعظیم وکړو او ومې ویل: ورورہ ګله زه همدا یم نو او دری واړو وخندل، چې ما بیا وویل: ولی ښکته نه راځې؟

رضوان په عاجزانه توګه زید ته وکتل او آرامه یې وویل: خان صیب ضد کړی او وایې ښکته نه ځم.
په حیرت مې ویل: وای..! ولی څه شوی؟؟؟
رضوان غټه ساه واخیسته او ويې ویل: قصه يې اوږده ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- خو ووایه چې پوه شم!
منتظر می د رضوان خواته کتل چې زید پاسیدو او د کړکی خواته لاړو، او بیرون ته په کتو شو چې رضوان خپل ستونی صاف کړو او ویې ویل: دی عمه لور مریم د ماشومتوب څخه په زید مینه ده...!

بی لدی چې زید ته پام وکړم رضوان ته وایم: ښه بیا؟!!
رضوان- خو زید نده قبوله ښاغلی وایی چې هغه می د خور په شان ده، هر ځل یی رد کوی چې د هغې بیچاره حالت خرابیږی.حتی یو ځل یی د ځان وژنی کوښښ وکړو خو، وژغورل شوه..!

زه د حیرت څخه خاموشه وم او غوږ نیولې منتظره وم خو رضوان څه ونه ویل چې بی طاقته مې پوښتنه وکړل: بیا ؟؟!!!
زما په خبری رضوان په کراره وویل: دری میاشتې مخکې جنجال وشو او ترور غوسه شوه او لاړه اوس د دری میاشتو وروسته راغلې خو زید خان حتی نغواړی هغوې وګوری پیچاره ګناه لری بیا د مریم حالت خراب نشې.

د رضوان د خبرو وروسته خاموشی په کوټه کی خپره شوه، چوپتیا می ماته کړه، او رضوان ته می وویل: دا مریم او ترور دی مانه مخ پټه وی؟؟؟

رضوان- نا فکر نکوم مور می ستا په اړه ورسره خبری کړی.
یوسف- سمده نو ته ورځه زه زید راوړم.

زما په خبری رضوان سر وښوره و او ویې ویل: ښه نو لږ زر چې ناوخته شوي.
په خندا می د تاکید په ډول سر وخوځه وو. چې رضوان په نرمه مسکا د کوټې څخه ووتې، د هغه په تلو په کراره مې وییل: زید، زه چې ځو ښکته.

زما په خبری هغه په غوسه وویل: د بحث حوصله نلرم ته زه' زه نه ځم.
خواته یې ځم په سختی تر وری رسیدم لاسونه می د هغه له متو تاو کړل او ځان خوا ته می کش کړ ترڅو لاندی ویسم خو هغه لږ شور لا ونخوړ په دروغجنې غوسه وایم: انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوندی ښکته لاړ شه! ترور دی پتمه ده.

هغه زما خواته را وکتل او ويې ویل: نشم کوی،په خدای نشم کولې پريميږدی یو دوه دقی ارامه ساه واخلم.
دهغه پدی خبره زه لځان سره وایم: یعنی زید هم ستونزه لری؟؟ خپل فکر بیرته بدله وم، او وایم: یو ځل زما لپاره کوښښ وکړه هغه ګناه نلری (او په لاس می د زید زړه خوا ته اشاره کوم او وایم: د زړه ګناه یی ده.

زید جواب رانکړو چې ما بیا وویل: هرو مرو درسره ډیره مینه لری، کنه هیس انجلی خپل غرور د یو هلک لپاره د پښو نه لاندی کوی!

زما په خبری زید په شیطانت وویل: ته له کومه پوهیږی لکه چی انجلی یی ؟؟
په سر یی وهم، او وایم: اپلاتې مه وایه زه چی ځو ناوخته شوه.

زید نرمه مسکا وکړه او زما سره یوځای د کوټې څخه را ووت د هلیز ته په رسیدو د هغه لاس خوشی کوم او جدی انداز باندی ورته وایم: آرامه اوسه هغه انجلی بی ګناه ده عادی رفتار وکړه سمده ؟!

زما په خبرو هغه خپل سر وښوره وو، چې د هغه پدی کارما وخندل او دهلیز ته داخل شو،چ تولو ته مو سلام ورکړو او ورسیدو مریم او د هغه مور ته،
مریم ته به رسیدو هغې ته په کتو شوم، غنم رنګه څهره، غټی سترګی نری پوزه، ګرد مخ او، جیګ قد، په ربښتیا چې ښکلی وه، نپوهیګم د زید ولی نده خوښه؟! که واده یې ورسره کړی وایې سومره ښکلی جوړه به وه..!خپل فکرونه می هخوا کړل او مریم ته می وویل: ستړی مشی خوری.

مریم- ته هم ستړی مشی ورروره.
یوسف- ستړی مشی ترور جانی پخیر راغلی
عمه- خیر ویسی زویه.

د مریم مور مهربان او نورانی څهره لرله چی په لیدو یی انسان ښه احساس پیدا کو، پر یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوچ کیناستم او د زید ستړه مشی می کته چی سرقم ستړه مشی کوی..!؟

زید- ستړی مشی تروورجانی!
عمه- خیر ویسی د ترور ګرانه سنګه یی؟؟

عمه دا خبره کوی او د زید مخ ښنکل کوی.
زید- ښه یم مننه ترور جانی ستاسو ښه والی هم غواړم.

په مسکا له ترور نه تیریږی او مریم ته مخامخ دریږی، چې د مریم رنګ د ګچ په څیر کیږی او لاسونه یی لړزیږی، د وریم د حال په لیدو په زړه کې وایم: اه چی سومره زید ظالم دی !

مریم- س .... سلام زید ښ... ښه یی؟؟
زید- علیکم سلام مننه، شکر ته ښه يي؟ (مریم همغسی د زید په کتو کی ډوبه وه وویل: مننه د اوس ښخه نور شه نشم اوسیدی.

زید خپل سر وښورو او راغی زما څنګ ته کیناست،زړه می په مریم وسوزید بیچاره مریم ! سترګی می په مریم ولګیدی د زید په کتو کی ډوبه وه او ټول مجلس ته يې هیس پام نه وه، مجلس ګرم و هر چا خپل د همزولو سره خبری کولی خو مریم بیا هم د زید په کتلو کی ډوبه وه چې ما آرام د زید غوږ سره وویل: ډیر ظالم یی یو نظر خو ورته وګوره..!

زما په خبری زید د مریم خواته ګوری او موسکی کیږی(نظر نشی اول ځل جنار ګل بابا زما خبره ومنل. د زید په موسکا مریم په تلوار له ځایه پاسیده او لاړه پخلنځی ته! د هغې په تلو آسما هم پاسیده او لاړه! د هغوی پدی کار باندی زه لږ کنجکاوه کیږم او د لږ زنډ وروسته د اوبو څکلو په پلمه پاسیدم، چې زی وویل: چیرته ځی؟؟

یوسف- اوبه څکم؟ ته يې هم څکی؟!
زید- نه.

پورته شوم، د پخلنځي پۀ لور لاړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې،پخلنځي ته ورسېدم د يو چا د ژړا غږ زه ودرولم.

مريم- ودې ليده قسم پۀ خدای اسما ويې خندل!
او بيا يې ژړا هغه سکون او آرامتيا يوړل هق هق يې پورته شول، او د اسما ځواب ته تم نه شوم، په چټکو ګامونو د هغه ځايه څخه لاړم، نور مې د پاتې کيدو توان نه لرلو، د خپلې خونې پۀ لور روان شوم، نه پو هيږم، خو د مريم حال ما د خپلو بدبختيو په سوچ کې بيايي.دوې مياشتې کيږي، چې هره شپه زه په ډاړونکو

خوبونو، ويښيږم، دوې مياشتې وشوې، هره ورځ تمثيل کوم، خاندم او خندوم يې خو شپه په بې رحمۍ سره دردونه زما پۀ لور راکاږي.اخ ژونده! سترګې مې له خوبه درنې درنې کيږي، بيا ويده شم، سهار بيا د تيليفون په غږ را ويښيږم. هغه زوږ تيليفون چې رضوان راکړی و.! زيد زنګ کوي خو ولې؟هغه پرونۍ شپې ته په سوچ کولو سره غوسه کيږم، او زنګ پرې کومه!او خپل ځان سمبالومه، د ودانۍ په لور روانيږم.او ننوتلو وروسته د خپلې څرمنې، توده هوا موږم

يوسف- سلام
تول مې د سلام ځواب راکوي.د ميز لرې برخه ټاکم،او خاله صباح نارۍ راوړي.
مشغول خوردن صبحانه ميشم نګاهم سوی مريم کشيده د صبانارې په خوړلو بوخت شم.
او سترګې مې به مريم ولګيده چې بيا هم د زيد په سوچ کې ډوبه ده!

له زيد څخه يې ځانته بت جوړ کړی، خو زيد يې ارزښت لري؟
ددې بت عبادت کول کومه ګټه لري؟

ولې خپل ځان ته درد اخلي همم؟؟ يو غږ مې د زړه له تله پورته کيږي او وايي کله چې ته د مريم په درد روږدې نه يې، نو پريکړه مه کوه!سر خوځوم چې ترڅو خپل خيال مې په نورو سوچونو بوخت شي. صبا نارۍ خلاصوم، پورته کيږم، دمريم د باغ(بڼ)په لور، ګلونه چک کوم، ونې چک کوم،زيږې پاڼې له روغو پاڼو را ټولوم.
تر شپې پورې ځان په کار بوختوم، هو تياره کيږي،او د ودانۍ په لور ځم.

ډير په آرامه په خپل ځای کې کښينم،چې رضوان راځي او زما تر خوا ځای خوښوي،او

(c) ketabton.com: The Digital Library

په آرامه غږ سره وايي: څه شوي پۀ سوچ کې يې؟
يوسف- نه يوازې لږ ستړې يم.
وروسته له نيم ساعت څخه زيد راځي،سلام کوي،راځي زما تر خوا کښيني،په چټکۍ سره پاسيږم،د خونې په لور روانيږم.وروسته له نيم ساعت رضوانه غږ کوي:يوسفه چرته ځې؟ ډوډی چمتو ده.

يوسف- وږی نه يم!
د خونې په لور بغير له خبرو روان شوم، د ننه کيږم، چای ږدم چې له کيک سره مې خوښيږي، ګولۍ مې هم د خلاصيدو په لور وې، خدايه! په پخله رحم وکړه، له دغې لعنتي ناروغۍ څخه مې وژغوره.مرکز ګرمي روښانه کوم، او کښينم، چای په لاسونو کې نيسم،په تلوسې سره يې مزه مزه کوم.له خدايه شکر کوم، له بد څخه بد تر هم شتون لري،خدای (ج) مې دې له بدو څخه وساتي.

خندا مې په، شونډو ښکارنديي کوي، د لاسونو لړزه مې حس کوله،نه، خدايه،نه! ساګاني مې ټکنی ويستلې،خو ګټه هم نه لري؟ د وره غږ سره ما ټوپ کړو

زيد ډير په غوسه سره د ننه کيږي او په لوړ او عصبي غږ وايي: وګورم چې څه په تا شوي؟زما نه مخ پټوي کم عقلې.زړه دې ورته وسوزيدو نو زه بدبخته څه ها؟ زړه دې ماته نه سوزيږي؟(چيغې وهي وايي ځواب راکه!)

په بې حوصلګۍ وايم: ووځه بهر تا ته حوصله نه لرم ويده کيږم.

زيد په لوړو قدمونو زما په لور راځي،ډاريږم ورڅخه نه پوهيږم ولې داسې وحشی شوی؟ زما اوږه په کلکه نيسی او په غوسه وايې: نو حوصله نه لرې؟ زما حوصله نه لرې کنه! زما زنګ ته ځواب نه راکوې؟؟؟

زيد دا خبری په غوسه کوی او نور هم زما لاس کلک نيسی چې په درد ورته وايم:وحشي توب مه کوه ستړې يم لاس مې خوشی که.
زيد- زما سره سمې خبرې وکړه ،پوهيږې؟زه په نړۍ کې د هيچا په کيسه کې نه يم، هيچا!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه پدی غوسه باندی زما لاسونو په لړزیدو پیل وکړ،نه خدایه اوس یې وخت نه دی، په دغه حالت کې باید ما ونه ګوري. په پسخند خپل زړه کې وایم"کوم وخت دې زما غږ اوریدلی، چې دا ځل یې دویم ځل وی خدایه؟؟" زه عصبی ناروغتیا لرم او اوس هم د ډیر استرس او ویری څخه راباندی بیا هم عصبي حمله راغله. او په لړزیدو مې شروع وکړه..

ساه مې تنګه شوه، سوچ کوم تر همدې ځایه وو. زما د ژوند کیسه مې نیم ګړ یې پاتې شوه! د خبرو کولو کوښښ کوم،او د زید غاړی ته منګولې اچوم، او په بند بند غږ وایم:ګ...ګو..لې مې...

زما د حال په لیدو زید په ورختا او غمژن انداز وایي: چیرته دی ګولی دی چیرته دی؟

لاس مې د میز په سر د ګولې پاکټ ته نیسم، چې زید په چټکۍ سره د میز په سر د ګولیو پاکټ خواته ځي، زما حال نور هم بدتره کیږي، لاسونه او پښې مې، د نور مال حالت څخه وځي.ساه مې وځي خو له خولې مې زګ وځي.

زید مې په خوله کې ګولې را اچوي، او او اوبه وه چې د ستونې څخه مې پ زحمت تیری کړی،د زید په غیږه کې وم، د هغه د ورختا زړه درزا مې چې تیزه تیزه وه آوریده،خو خوځیدلی نه شوم زما دواړه لاسونه خپل په یوه لاس کې کلک نیسې او د سر څخه مې خولې لرې کوی، ویښتان مې چې د پخوانه څخه غټ شوي وو، او ما د کم کولو وخت یې پیدا کړی نه وو خپل په ګوتو موږي یې، او زما په بدن کې حرکت نشته!

سر مې د زید په سینه ایښی و، عطر یې زما دماغو ته را رسیدو،،خو زه له مخکې هم بد تره وم، هیڅ حس مې د انجلی په حیث نه و، چې وو ایم سوچ وکړم،سوچ مې ګډ وډ شو نه هیڅ نه شو.کوښښ کوم، وخوځیږم ، له دغې لعنتي تندې، او خراب موقعیت څخه ووځم ،خو نه کیدل.

زید- یوسفه ښه یې؟ اوریې یوسفه؟
ما اوریدل،خو خوځیدلی نه شوی، ډیر په ستونزه وتوانیدلم چې ځواب ورکړم: ښه ی....یم..مم...او...اوبه..اوبه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې زيد په چټکۍ سره د ميز څخه اوبه را واخيستې، او ماته يې ونيولې، غړپ، غړپ له اوبو څه مې وڅښلې،او لږ په حال شوم، زړه مې لکه ليونی په سينه سينه مې وهې، ای لعنت دې په دغې حمله وي، چې هر ځل ما ددغې مصيب سره مخ کوي.
کوښښ کوم چې د زيد له غيږې را ووځم، خو هغې زه کلک نيولی يم په غيږه کې.په سخت وايم:

يوسف: هڅوکې مې مات شول خوشې مې که، زيد په لړزيدونکی غږ وويل: ولې داسې شوی؟ مريض يې؟

د زيد په خبره مې تندی تروش کيږی ما د مريض د نوم څخه بد راتلل په تنده لهجه وايم: هو عصبی حملې او دوری راباندی راځې کله ناکله.

زما په خبرې هغه لږ خاموش پاته کيږی او بيا وايې: سهار چمتو اوسه ډاکتر ته ځو!
يوسف- اړينه نه ده ښه يم!

زما په خبرې زيد په کلکه وويل:کله مې چې وويل چې چمتو شه، نو بيا چمتو شه پوه شوې؟
په بې حوصله ګۍ وايم.ډاکتر ته لاړم، دغه يې هم دوا ده، ځينې وخت ورسره مخ کيږم،خو ښه کيږم!

زما په خبرې زيد وايې: ډاډمن يې چې سم تکړه ډاکټر ته تللی يې؟
يوسف- هو سم ډاکټر و اوس ورځه غواړم ويده شم، مړ شوم له بيخوبی څخه.

زيد زما د خبرې په جواب کې يواځې خپل سر پورته او ښکته کوی او وايې:ښه شپه بې حاله په تخت لويږم، او نه پوهيږم، څه وخت ويده شوم.سهار ګڼه ګونه شوه ويښيږم په چټکۍ سره، مې خپل کالې بدل کړل، او د ودانۍ په لورې منډې وهم،غږونه اوريدل کيږې! د ځانه سره وايم يعنې څه شوې؟؟ ګامونه مې تيز کوم د ودانۍ په لور ، د رضوان غږ راځې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان-انسان اوسه، زیده څه په ځان نازیږې، نه وینې چې حال یې څنکه دی؟ لعنتي!

د زید په خبره لځان سره وایم: یعني د مریم حال بد شوی؟
دا ځل د زید د چیغو په ډول آواز مې تر غوږ شو چې ویې ویل: ما وویل حالیت یې بد شي هاا؟ما بد بخت څه کړي، مه مجبوروی مې چې دا کورته تاسو ته پریږدم!

زما په ور رسیدلو دواړو ساه تیزه تیزه باسله، چې پوه شوم د ډیر خبرو څخه دواړه ستړی شوی.د زید مور په کوچ کې ناسته وه او سر یې په لاسو کې نیولی و
عمه او مریم نه وه نو چیرته تللی؟

د رضوان پام ماته کیږي.او کرار وایې: یوسفه ته یو څه دغه ناپوه ته ووایه چې په خدای کم پاتې هه بیچاره جني ځان مړه کړی، او د دغه ناپوه(زید ته اشاره کوی) هیس فکر او خیال نشته.

زید زما خواته راګوی خو زه هیس نه وایم او ځم د فرښتې خاله خواته او وایم: ښه یې خاله جانې؟

زما په غږ هغې خپل ستړې سترګې را پورته کړی او په ستړي انداز یې وویل: هو بچې مې ښه یم، صبناری دې خوړلی؟

د خاله پدی خبره زه ځانته شرمنده کیږم، زه څومره ددې کورنی پوروړی یم، په جنګ کې د خاله فکر زما خوراک ته دی! دهغی جواب خپل د سر په خوځه ولو ورکوم او د رضوان خواته ځم او وایم: بیا څه شوي؟
رضوان- د ښاغلي زید څخه وپوښته (او په غوسه د زید خواته ګوري.زید پرته له خبرو د باغ خواته ځي؛ چې رضوان به همغه لهجه ویې: مور مې د مریم په اړه د هغه سره خبرې کولې چې بیا وحشي شو. (او مات شوي ګلاس ته یې اشاره وکړه،) دا هم ښه کار د ښاغلي!

د رضوان په خبرو زه ځان سره وایم بی له شکه کله چی زید په غوسه کیږی نو د کنټرول

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه وځې او وحشی کیږی. په کراره رضوان ته وایم: مریم خو د زی انکار اوګ خبری وا نه وریدل؟

زما په خبری رضوان په غمژن لهجه وایې: وایې وریدل فشار یې ښکته شو، کمزوری شوی اوس هم د آسما کوټه کیده.

رضوان دا خبره وکړل او چوپ شو د مور خواته یې ځي او زه زړه نا زړه د باغ په لوري ګورم چې زید شته که تللی. نه نشته تللې .....

نو بیرته د ودانی په لور ځم! ټول غمژن او فکرمند حالت کې دي،د رضوان خواته چې بیحده په سوچونو کې غرق دی ځم او وایم: رضوان راځه آسما او مریم بهرته وباسو کیدای شي سوچ یې بدل شي!؟

زما په خبری رضوان سر پورته کړو او په مسکا یې وویل: ښه خبره ده.

رضوان دا خبره کوی او د زینو خواته ځي،د څو شیبو ورسته دری واړه، ښکته راځي، د مریم رنګ زیړ و بې کراره انداز له زینونه راښکته شوه.مور د رضوان په موټر کې روان شو، څلور واړه.لکه د زید موټر داسې نه و خو ښکلی و، زه په مخکې سیټ کې کښیناستم، مریم،او آسما د شا په سیټونو کې کښیناستې. چې رضوان وویل:

رضوان- ښا نو اغلو میرمنو کومې خواته ځو؟
مریم چوپه وه، خو اسماکرار وویل: نه پوهیږم لالا، هر ځای چې تاسو وایی.

د اسما د خبری وروسته رضوان موټر روښانه کړو او حرکت یې وکړو، او زه نه پوهیدم چې چرته ځو؟خو بلاخره د یوه پلورنځي مخې ته ودریدلو.

رضوان- دادی ورسیدو!

ټول ښکته شوو،او د پلورنځي خواته مو حرکت وکړ، او د دوکانو په کتلو بوخت شولو. د مریم غږ و چې د خاموشۍ لړی یې ماته کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مریم- اسما.. اسما ته راشه چې دا ښکلې ګوتمې لرې!

اسما ودریدله او بیا دمریم خواته چې د هغه شیانو په کتلو بوخه وه ولاړه او په خندای ورته وویل: ریښتیا وایې، یو ځل یې وګورو..

د نقرې د پلور ځای ته راغلي یو.مریم او اسما دواړه د ګانو په کتلو بوختې شوې.
مریم- اسما وګوره ښکه ده؟
اسما وروسته له لږ ځنډ،ځواب ورکړ: اې دا خو نارینه ده لیونی(اسما لږ چپتیا غوره کړه، او بیایې کرار وویل: د زید لپاره یې اخلې؟

د اسما په خبره مې په زړه کې وویل: اووووووف زید زید ځومره مې له دغه نامه څخه بد راځې، هغه نر چې خود خوا دی! هغه چې مغروه دی.

اسما کرار وویل: ښکلې ده !
رضوان زما خواته ودریدو او ویې ویل: یوسفه ته کوم څه نه اخلې؟
خپل معاش مې اخیستی و په ډاډه زړه مې وویل: راځه وګورو چې څه مې خوښیږي که نه؟
رضوان مسکی شو او ویې ویل: راځه دواړه د ګوتمو او ښکلو زنځیرونو په کتلو بوخت شو.

رضوان- یوسفه دغه ګوتمه ښکه ده؟
یوسف- کوم یو؟
رضوان- دغه تور غمی والا.

یوه نارینه ګوتمه چې د غمی یې څلور کونجه او چار چاپیره یې وړو وړو غمیو چې رنګونه یې تور وو، ریښتیا هم چې ډیره ښایسته وه.

یوسف- ولا دا ښایسته ده، ته ورته ووایه چې را و باسه ګوتمهچ.

ګوتمه یې را وویستله، رضوان چټکی وکړه او ګوتمه یې واخیسته!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان پدی کار په دروغجنه غوسه وایم: هوی دغه ما خوښه کړې وه نو را یې کړه!
رضوان خاندی او وایې: ښا داده واخله، مه غوسه کیږه.

ګوتمه اخلم او په ګوته کوم یې، چې زما د ګوتو له اندازې څخه غټه وه ،مایوسه غونډې ګوتمې ته ګورم او رضوان ته وایم: رضوانه ته یې واخله،دا زما د ګوتو له اندازې غټه ده.

رضوان- ته یې را وښیه؟

رضوان زما د لاس د ګوتو په لیدو په شیطنت باندی وایې: پخدای چې لاسونه دې لکه د نجونو ښایسته دی حتا د مریم او د آسما څخه ډیر ښایسته دی (دا خبره کوی او په خندا کیږی او بیا په همغه خندا وایې: یوسفه! رښتنا راته ووایه! انجلۍ خو نه یې؟

د رضوان په خبره په غوسه ورته وایم: ورځه ورک شه نر توبې خو په لاسونو او قد او قواری نده(رضوان زما په خبرو خاندی او دوکاندار ته غږ کوی او ورته وایې: وبخښې دا ګوتمې کوچنې کوی؟ (او زما لاس ته اشاره کوی، چې دوکاندار وایې:

دوکاندار- هو، شل دقیقې وخت نیسې.

زه ګوتمې د ګوتې څخه باسم او خپل د ګوتې اندازه اخلم، مریم او اسماء په خپل مینځ کې لیګا ویې او خبری کول چې رضوان غږ پورته شو او ویې ویل: اوس نو یوسف ماته هم یو ګوتمې خپل په ذوق خوښه کړه.

د رضوان خواته ګورم او په خندا ورته وایم: ولې خپله سترګې نلری؟
زما په خبری رضوان خاندی او وایې: زه ستا ذوق او انتخاب ګورم.

د رضوان په خبره ما خپل سر وښوراوه او وایم: سمه ده راځه.

یوه حلقه چې د تور ګردې جواهر سره د جواهراتو لخوا محاصره شوې.او سپینه وه او زما سترګې یې ونیولې زه حلقې ته په اشاره وایم: وګوره دا ښکلې ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې رضوان په ځیر،ځیر هغه ګوتمې ته ګوري او وايي: بده نده.
د رضوان په داسې بې خونده لهجه زه ورته وایم: سمه ده زه يې يو بل چاته اخلم.
رضوان- بد کوی زه يې خپله اخلم.

د رضوان پدی غوسه ناکه لهجه ورته وایم- و دی خوړی بیا ته ووایه بده ده.
رضوان څه نه وای او اسما و مریم خواته ګوري پداسې حال کې چې خپل غبرګ کرار کوی
ترڅو یواځې زه يې واورم کرار وايي: یوسف پخدا دغه دوه داني زما جیب خالي کوی.

زما سترګې په یو مردانه زنځیر پریوت چې یو کوچنی قفل سره د زنځیر په پای کی وو
او د بنیینې په منځ کې کیخودل شوی و، زه په لاس زنځیر ته اشاره کوم او وایم: کیدی
شي هغه راښکته کړی؟(څومره د پام وړ او ښایسته زنځیر دی..)

د شل دقیقو وروسته، همغه زما انتخاب کړی ګوتمې راته په لاس برابره کړی راوړه،
زه د رضوان، مریم او اسماء خواته چې دواړه لګیا دی خبرې کوې ځم او وایم: خلاص
نشو ستاسو خرید؟

رضوان راته وايي: یوسف ټول دوکانونه دوی دواړو تش کړل.

د رضوان په خبره د هغوی خواته ګورم چې د مریم په لاس کې څلور پلاستیک ګورم!
آسما ته اشاره کوم او وایم چې مریم څه اخیستی؟

آسما د مریم خواته ګوری او ورته وايي: مریم خپل خرید دوی دواړو ته وښایه چې څه دی
اخیستي؟

مریم پلاستیکونه خلاصه وی، په یو کې یو دانه څلور کونجه زمردی ګوتمې وه، چې موږ
ټول پوی شو هغه يې د زید لپاره اخیستې، او یو همغه ډیزاین خو ښځینه ګوتمې چې جوړه
يې د هغه مردانه ګوتمې سره خپل ځانته اخیستې وه. او په بل پلاستیک کې هم دوه داني
دسبندونه وه چې بیا هم جوړه يې وه یو يې مردانه او بل زنانه...!

اسماء هم د غاړکې،ګوتمو او دسبندو یوه بشپړ سیټ اوجوړه اخیستې وه، لاړو ترڅو پیسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حساب کړو رضوان اول د آسما او مریم خرید پیسی ورکړل کله چې زموږ د خرید پیسو ته ورسیدو نو ما پوښتنه وکړه څو شول؟

دوکاندار: 4600

ما تلوار وکړو او د رضوان د پیسو ورکولو څخه مخکې ما پیسی دوکاندار ته ورکړل، چې زما په کار رضوان په غوسه وویل: واخله بیرته خپل پیسی شابه.
بغیر له خبری رضوان د کورتې څخه نیسم او د دوکان څخه د وتلو په حال ورته وایم: بل ځل بیا ته یې حساب کړه.

رضوان څه ونه ویل خو تندی تروش وو، د دواکن څخه چې ووتلو یو څه نور هم وګرځیدو خو د اغلو میرمنو نور شي خوښ نشو، البته ما د هغوی څخ په پټه یو عطر ځانته واخیستو ترڅو د چانه وهلو لپاره فرصت ولرم هسی دا خان خلک دی د دوی په مخ کې د خرید په سر چانه وهل بده ده.

کله چې خرید مو خلاص شو د ډوډی خوړلو لپاره یو ښایسته هوټل ته لاړو، ډوډی خوړو وقت کې ما او رضوان ښه ټوکې او مجلس وکړو، او بیا د کور په خوا روان شو نګهبانانو دروازه خلاصه کړه او کورته ننوځو هغوی د ماڼې په خوا ځې او زه خپل کوټې خواته حرکت کوم، د ماښام د لمانځه وروسته کالې مې چې یو څه نمناکه وه بدله وم چې نظر مې د زنځیر په قطعې ولګیدو، په ډیر زحمت هغه زنځیر خپل په غاړه کوم او خپل خولې په سر جوړه وم او خپل د اخیستل شوی عطر څخه یو څه لږ به ځان وهم.

جمپر مې را اخلم او د ماڼې پخوا روانیږم، کله چې ننوتلم تول مې به دهلیز ناست ولیده زید خپل د مور څنګ کې وو، د رضوان خواته ځم او د هغه څنګ ته کینم. چې زما به کینستلو رضوان راته وایې: چیرته ورک شوی ناساپه؟

په شیطنت وایم: ړوند خو نه یې تور ماره کالې مې بدل کړل.
زما په حبری رضوان خاندی او وایې: ولی نو به قهر کیږی کدووو(لنديه)

د رضوان نظر زما په غاړه کې اچول شوی زنځیر ته کیږی او وایې: دا څه دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- زنځیر.
رضوان- تر څو دقو مخکې خو ستا په غاړه کی هیس نه وه؟
په شیطانه خندا وایم: ځکه چې نن ماښام مې په طلا فروشی کی واخیستو.
زما به خبری رضوان په دروغجنی غوسې او قهر وایي: ای ناځوانه زما ښځه په پټه دی واخیستو، اوس سم وښایه ښکه دی؟

پداسې حال کې چې زنځیر مې خپل کالیو دننه اچو په خندا مې وویل: خوند یې په همدی خاص والو کیږدی ورور ..

موږ دواړه خاندو چې زید زموږ خواته راګوری او هغه هم لږ مسکې کیږی، ټول د میز خواته ځو ظریف خاله ډوډی راوړی، د ډوډی وروسته ښځې په دهلیز کې پاتی کیږی خو موږ د میلمه خانې خواته ځو، میلمه خانه کې د زید پلار رحیم کاکا هم وو رضوان او زید خپل په موبایلو موښتې وه او ما و رحیم کاکا بیکاره پاتې و چې رحیم کاکا ماته وویل: بچیه سنګه یې د باغبانې سره؟ به تکلیف خو نه یې ورسره؟

د رحیم کاکا جواب په خلاص تندی ورکوم او ورته وایم: نه کاکا جانه باغبانې ماته ساتیر او وخت تیره ولو پشان ده.
رحیم کاکا- ډیر ښه که کوم څیز دی بکار وو ماته ووایه.
یوسف- په سترګو کاکا جانه.
:#شهاب
لږ مجلس وروسته رحیم کاکا ولاړو او یواځې موږ دری پاتې شو، خپل د چای پیاله مې راوخیسته او چای مې څکو چې رضوان وویل: سهار ځم د ځمکو کتو ته راځې راسره؟(
د چای پیاله د یو لاس ښخه بل ته راخلم او د رضوان د خبری به جواب کښ وایم: نه سبا نوی نیالګې راوړی او چمن هم باید اصلاح کړم.

رضوان- سبا ته زما سره راځه بل سبا بیا دواړه یوځای چمن اصلاح کو، زه هسی هم بل سبا بیکار یم.
یوسف- نه نکیږی ته یواځې لاړشه.
رضوان- دومره ناز کوی بیخی مه راځه.(رضوان ته هغه بالښت دی راکړه. چې زه ورته وایم: رښتیا رضوان هغه سفر دی سنګه شو؟ کله لخیره د کور ښخه ځی او ورک

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیږی؟
زما په خبری رضوان په خندا وویل: اخ ستا آرمان دی پوره نشی، زه نه ځم زما لځایه زید ځي هغه سفر ته.

غوښتل مي د رضوان جواب ورکړم ی یو دروند څیز مي په پښو کیخودل شو! په حیرت می وکتل چي زید خپل سر زما په غیږ کی ایخودلي وو! د زید پدی کار رضوان ورته وایي: اووو نر غواي ځای کم وو چي تا خپل د ده بیچاره په پښو کیخودو؟

رضوان په خندا وایي: تاته ولي زور درکوی؟ زما بالښت به دی نه وایي اخیستی.
رضوان- ما بد کړی راشه بالښت دی واخله.

زه چي تراوسه د زید پدی کار باندی هک حیرانه وم، خپل غږ می پورته کړو او ومي ویل: هوی خیرتي ده زر ځله مي درته ویلي چي د نورو حق مه خوری، او دا غیږه هم ستاسو د وریندار ده نو هله پاسیږه.(زما په خبری رضوان به قهقهه خاندی خو زید کرار مسکا کوی او وایي: یو نن مراعات وکړه، سبا سهار ځم هلته ستاسو پسي مي زړه تنگ کیږی.

د زید پدی خبره نه پوهیږم ولي خو بیحده خوشحاله شوم او په همغه خوشحاله لهجه مي وویل: ربنتیا څومره وقت پاتي کیږی هلته؟؟!

نه پوهیږم ولي زما به خوشحاله لهجه زید خفه شو او په خفه لهجه یي وویل: زما تګ دومره تا خوشحاله کوی؟

همدا چي خوله مي جواب ورکولو ته جوړه کړه، زید پاسیدو او لاړو!؟ په حیرات مي رضوان ته وویل: په ده څه وشو؟ ما بده خبره وکړل رضوان؟!

رضوان پداسي حال کي چي خندل او زما خواته راروان وو ویي ویل: زه بنه شو چي لاړو بالښت یي زه نیسم.(همدا چي رضوان غوښتل خپل سر زما په غیږ کي کیږدی زه پاسیدم او ومي ویل: فکر یي هم مه کوه ګرانه ورور جاننه ورځه خپل ځای ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې رضوان وخندل او ويې ويل: هلک خو نه يې چې داسې وويريدی.
بد بد مې د رضوان خواته وکتل او ومې ويل: بيځايه خبرې مه کوه ځم ويديږم سبا کار لرم.

بغير د نور خبرو د ماڼي څخه ووتلم او خپل کوټې ته ورغلم، اول مې خپل ګولې وخوړل او بيا بې حال خبل بر ځای پريوتم... چې خوب مې ليدو.....

منډې مې وهل او چغې مې وهل، خو هيچا زما غږ نه آوريدو عمه او نجيب راپسې و د هغوی څهرې د خوګ او بدنونه جسم يې د انسانانو پشان و، د خولو څخه يې زګ بهيدل او زما پسې منډې وهل، دومره چيغې مې وه چې خوب کې مې احساس کو چې ستونې مې د ډير چغو له لاسه زخمې شوی، سترې شوم خو د منډې وهلو څخه ونه دريدم، لځان څخه مې يو څه لرې يو نفر وليدو چې مخ يې سم نه معلوميدو راته خو مخ يې د لمر پشان ځليدو..

د هغه کس په ليدو بی اختياره د هغه خواته ځم او هغه کس ته پنهاه وړم، عمه او نجسب رارسيږی خو د هغه کس په ليدو شاته ځې او تختې سر مې پورته کوم او خپل نجات ورکونکې ته ګورم زيد....! هغه کس چې ماته پناه راکړل هغه زيد وو؟ غواړم د هغه د غيږ څخه لرې شم خو د هغه سترګې د غوسې څخه تکې سرې کيږی او وينه ورنه په بهيدو شې...

د خوب څخه را وينه کيږی زړه مې د ويرې څخه به تلوار درزا کوی، او نفس مې نه پورته کيږی د تږی احساس کوم د ميز له سره ګيلاس اوبه راخلم او يو نفس به سر يې پورته کوم، لځان سره وايم: ځومره ويرونکې خوب وو؟ د سهار آذان مې تر غوږ کيږی او زړه ته مې آرمتيا حاصله کيږی، اودس کوم او په لمانځه دريږم، او خپل ځان د خدای سره په خبرو او مناجاتو کې اخته کوم د کوټې په روښانه کيدو پوهيږم چې هوا روښنانه شوی..

خپل ځان سم کوم او به هينداره کې ځانته ګورم، ځم د ماڼې خواته ټول د ميز سره راټول شوی وه، ښه احساس نلرم د دوی سره په يو ميز ډوډی خوړلو ته خو هغوی اجازه نه راکوی او هر ځل وايې زموږ سره يوځای ډوډی وخوره. عمه او مريم نن لکه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړی لاړشی سلام کوم او تول بغیر له زید څخه جواب راکوی.

خاله فرشته- علیک سلام بچیه راشه دلته زما ځنګ کې کینه.
مسکا کوم او د خاله فرشتې څنګ ته کینم، سبا ناری خوړل کیږی او هر یو خپل په کارو اخته کیږی چې اسما زما خواته راځي او کرار وایې: یوسف لالا د دوکان څخه ماته چپس او کاکو راوړی؟
په خندا ورته وایم: ولی نه کیږی ځم.

باغ پریږدم او د دوکان خواته ځم چې د کور څخه ډیر لری دی، دا کور یا هم بهتره ده ووایم دا مانۍ په یو ارامه او ساکته کوڅه کې شتون لری.

داسی چې یو دوکان یې لا شاوخوا نشته، دلس دقو تلو وروسته یو دوکان ته رسیږم هغه شیان چې آسما ویلې وه هغه اخلم، ځانته هم یو کاکو اخلم او خپل جیب کې پټه وم د کور خواته ځم مانۍ ته به ننوتلو خپل غږ پورته کوم او وایم: اسما چیرته یې؟

د دی څخه مخکې چې بیا ورته غږ کړم زید وینم چې د زینو څخه راښکته کیږی، داسې ځان جوړ کړی سوک که خبر نه ویې فکر کوی زوم دی؟! زما خواته راځې او وایې: رضوان چیرته دی؟
یوسف- زه څه خبر یم ورشه بیدا یې کړه.

زما پدی خبره بد بد راګوری چې زه هم به جواب کې خپل اوږه ورته پورته کوم، آسما راځې خبل غوشتل شوی ځیزونه اخلې او د مننې پر ویلو باندی ځې....

نن زید لاړو چین ته تر څو خپل شرکت ته نوی اجناس او مواد راوړی. یو میاشت تیره شوه او ما د زړه څخه د آرمتیا او خوشحالې احساس درلود ځکه زید نه وو چې کله ناکله مې په عذاب کړی، د زید د تلو وروسته عمه او مریم هم خپل کورته لاړه او سنګه چې د مریم حال ماته معلومیدو هیس ښه نه وه... بیچاره مریم .....

په باغ کې د لاله د ګلانو په کینولو بوخت وم، د سپرلې موسم هم رارسیدلې وو، څلور

(c) ketabton.com: The Digital Library

میاشتې زما د راتلو څخه تیرېږي خو ما تراوسه عادت ندی کړی پدی ژوند، د رضوان غږ راځې چې ناری وهې راته:

رضوان- یوسف راشه چې زید راغلو.
د هغه پشان په لوړ غږ وایم: پخیر دی راشې زه څه خدمت ورته وکړم، نه چې ډیر مې خوښیږی..
زما په خبرو رضوان خاندی او وایې: تاسو دواړو تراوسه آشتې نده کړی؟ تراوسه د مریم په موضوع د زید سره جنجال لری؟
یوسف- زړه مې د مریم لپاره سوزیږی خو اصل موضوع د زید کبر او غرور دی چې د بیچاره انجلی زړه ماته وی.

رضوان چې په ونې باندی تکیه وهلې وه ویې ویل: کاش ته ول ستا پشان وای، که جنۍ وایې ستا سره مې واده کو(رضوان دا خبره کوی او خندا ته شروع ورکوی)
یوسف- چا ویل چې هغه وخت ما ته تور مار کولې؟ اوس دی په خوب کې وګوری پنبه دانه.

زما په خبرو رضوان خاندی او وایې: ته یو ځل جنۍ شه بیا وګوره په زوره درسره واده کوم.

د رضوان پدی خبرو په غوسه وریسې کیږم چې هغه مانې ته ننوځې، د هغه پسې زه هم داخلیږم چې په دهلیز کې په دری منه میلمنو سترګې لګیږی او ژر بیرته را وځم او لځان سره وایم: ای خاوری دی په سر شه تور ماره د ده له لاسه ماته حیثیت پاتې نشو.د خلکو لورګانې راباندی ولیدل..! خپل پدی خبره خاندم نه چې اوس زه هلک یم داسی وایم د خلکو لورګانې راباندی ولیدل زه خپل په فکرونو کې وم چې یو چا وویل:

زید- ستړی مشې نکوی یوسف خان؟

ناساپه ځای کې مې دریږم ای دا د زید غږ نه وو؟ یو همدی کم وو دی وخت کې کرار ورته وایم: سلام پخیر راغلې.
زید- همدغه وچ کلک سلام هوم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل د دی خبری په کولو رامخکې کیږی او ناساپه ما په غیږ کې نیسی، ټول پیښنې د نور په تیز والې سره کیږی، داسې چې ماته د هیس کار اجازه نه راکوی زید کرار وایې:
ناځوانه د نیمې لاری ملګریه راپسې دیغ نشوی؟ تراوسه راڅخه غوسه یې؟

زه تراوسه د هغه پدی کړی کار باندی حیرانه وم خو ځان مې کنټرول کړو او لاس مې د هغه په ملا ووهې او ومې ویل: نه د اول څخه هم په غوسه نه وم، سفر پخیر تیر شو؟

زید خپل لاسونه خلاصه وی او زه یط د غیږ څخه وځم چې هغه په ځیر،ځیر راګوری او وایې: د یو میاشت وروسته دی هم ګیره را نغله؟ هیس بدلون دی ندی کړی.

یوف کوم او وایم: ښه نو څه؟ یو کال خو نه وو یواځې یو میاشت وه.
زید- سمه ده خو زما لپاره په ډیره سختته تیره شوه.
یوسف- خو سرچپه زمږ لپاره په ډیر خوشحالې او زبردست تیره شوه.

شیطانه مسکا کوم او خپل د کوټې خواته روانیږم، د زید د راتلو دوه ورځې تیریږی کوم خاص خبره نده شوی، ټول کورنې، فرشته خاله رحیم کاکا ټول را ټول شوی زه ډیر د مانې خواته نه ځم، خپل کوټه کې یم کله ناکله رضوان راځې مجلس کوی ټوکې کوی او ځې، نن د رضوان سره د باندې لاړو د شهر انجونې ځومره سپین سترګې شوی..!

نږدی و بیچاره وخوری ښایست پدی کورنی کې ضرور یو ارثې موضوع ده، ټول کورنې په ښایست کې کمې نه لرې، اسماءمریم، رضوان او انجونې او هلکان د عمه او د خاله زامن د رضوان ټول شایسته او لوړ قدونه یې درلود، زید خو بیخې په ښایست کې وړی وه.

یو محلې ته ننوتو چې ما ته لږ لږ اشنا غوندی وه، د موټر څخه ښکته شو او د یو کاری ډبری خواته ځو رضوان د یو سړی سره خبری کول، زید او رضوان دواړه انجینران دی خو زیات یې په تجارت کې نوم باسلې وو، د رضوان خبری د هغه سړی سره خلاصی شوی زما خواته راغلو او ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- یوسف نظر دی د دی ځای په اړه څه دی؟
یوسف- د څه لپاره دا ځمکه مو اخیستې؟
رضوان- د سمنټو فابریکې لپاره.

د هغه په خبره په پوره غور شاوخوا ګورم، ښه ځای دی ځکه د شهر څخه ډیر لری دی کرار وایم: ښه دی. مناسب ځای د سمنټ جوړه ولو د فابریکې لپاره دی ځکه د شهر څخه لرې دی، او ضرر یې بیچاره خلکو ته نه رسیږی.

***

دواړه د کور خواته روانیږو، د ځلوییښت دقیقو وروسته کورته رسیږو بیحده زیات ستړی شوی یم. رضوان ته مخ اړوم او وایم: رضوان زه ځمه ستړي شوي یم غواړم ویده شم.
رضوانچ- ډوډی نخورې؟
یوسف- نا همالته به کوم څه وخورم

ناوخته راغلی وو او ډوډی هم رانه خوړل شوی وه، اوس د دی تور مار سره څوک یوځای ډوډی خوری ، د خپلی کوټې لور ته لارم د ډوډی خوړلو حوصله نه وه چای می تیار کړه خوشبختانه بیسکت او ککو می هم وه، په چای څکلو مصروفه وم چې زید یو دفعه یی او ورخطا را باندی راننوت یا (داخل) شو په لاس کې سګرت هم وه غږیی غیر نورماله او په غوسه وه..

زید- چیرته ورک وې؟ دا دری ورځی کیږې راغلی یم ماته هیڅ ګوري هم نا !ابیا څه شوې یوسف خانه! (یوسف خانه به جګ غږ وایې، د هغه پدی لهجې ډاره شوې وم.ډاره شوې وم خوو ځان می شاته نکړو او ومې ویل: اوله خبره، ستا پوري اړه نلرې چې چیرته ورک وم ،دومه خبره ځکه دی لیدلو لیاقت هم نلرې د باندې لارشه.

سګرت یی خپل په موټی کې خاموش کړو سترګې یې د کاسو د وینو په شان شوې وه او لاس یې کلک موټ کړی وو، د زید پداسې لیدو نور لږ پاتی وه همله سکته وکړم زه چیرته او دا ځناور زما دوه برابره دی چیریی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناساپه زید په لوړ غږ وویل: څه دي وویل ؟ زه ستا د لیدلو لیاقت هم نلرم ؟ هغه رضوان یې لري؟ هان؟

د هغه په شان مې په جګ غږ وویل: رضوان په تا شرف لري خودخواه مغروره
زما په خبرو زید له غوسی څخه قهقهه وکړه او ویې ویل: ښه نو زړه دی په مریم وسوځیده؟ یو طرفه قاضي ته ځی یوسف خانه..؟!

هیس ورته نه وایم چې زید خپل لاسونه د ډیرو ،تورو وینتانو کي ننباسي په دواړو لاسونو خپل وینتان کلک کش کوي،په زنګنو باندی په ځمکه کیني په جګ غږ ناری وهی او وایې: لعنتیانو ولی نه پوهیږیږی هغه آسما په شان ده ماته(لکه خور)
تاسو هیڅوک ما نه درک کوي مور مي زما سره سمي خبري نکوی ، پلار می ...ملامت کوي، رضوان راته نصیحت کوي، ترور می رانه زړه بد دی ته ولی یوسف؟ دی مینځ کي زما ګناه څه ده؟

دواړه چپتیا کوه په لړزانده غږ زید بیا خبري پیل کوي او وایې: پخدای ، په پیر او په پیغمبران زه نغوارم د هغي بت اوسیږم زه نغواړم زما عبادت یا پرستش وکړي پو هیږیږی اوکنه ؟؟ د هغي د مینی تاوان زه باید ولی ورکړم؟ ما مجبوره کړي وه ماسره مینه وکړه؟ ولی بی ګناه می محکوم کوي فکر کوي زما زړه د تیږی زړه دی؟ نه سوځیږي ورباندي هان ؟

زید خپل د خبري سره یوځای خپل موټ شوي لاسونه په ځمکی ووهل، چې ما حیرانه ورته کتل لځان سره مې وویل: دا هغه زید دي چې د چا سره به یې سمي خبري لا نکولی؟ هغه زید دي چې د چا څخه به یې لا غوښتنه هم نکوله...!!؟

ما زید تل د زور ویلو په حال لیدلی وو؟ یعني دا مات خوړلي سړی همغه زید دي یا زه..یو جدی غلط فهمی کی یم..؟زید چې په زنګنو په ځکمی باندی ناست و د هغه په داسي لیدو ماته درد راغلو، زړه می په وسوځیده ، ربښتیا وایی زید ګناه څه ده ؟
دا هغه انسان دی هغه کس دی غوښتلي یا نیغوښتلی زه یی د عمه د کور څخه وژغورلم...

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کورکي را پناه راکړه زما حق کی سړی توپ وکه هغه انسان دی مریم زړه په بایللی میئنه شوي وربانديږ،ربښتیا هم زه يې نو ولی محکوم کوم؟ آیا مینه هم په زور کیږي..؟

کولی می نشو داسي حالت کي وګورم خو بیا هم د بت په شان ورته ولاړه وم ، هغه هم ځمکي ته بوکسان نیولی وه، خواته یی ورځم نیږدي کیږم ورته نارینه لاسونه يي په خپلو دواړو لاسونو کي کلک نیسم، تکی سری سترګي را پورته کوي او په کراره وايي: زړه دی راباندی وسوځیده؟

لاسونه ته یی زور ورکوم او په کلکه ورته وایم: مکوه لاسونه دي شنه شول غټ سړی یی شل کلن ځوان خوو نه یی..!

زما په خبری هغه په ځیر باندی خپل شنه لاسونو ته ګوري چې د ډیر وهلو له لاسه زخمي شويږ خو څه نه وايي..
یوسف- خپل ټول وینتان دي وشکول اوس به څوک خپله لور هم نه درکوي.
(په لاسونو باندی می وینتان ورته جوړ کوم هغه همداسی راته ګوري.زما ګوتو هغه وینتان خوبښ شوی وه او وینتانو سری لوبي کولي په ډیر سخته می زړه تری صبر کړواو شونډو لاندي لاحول ولاقوه وایم،ولی شیطان ځانه لري کړم ؟ کله چي هوس په نامه مینځ کي څه نه وي شیطان کار څه شی دی؟ زید غږ دی ستونزه او دي فکر کولو نه وژغورلم ویې ویل:

زید- زما نه دي بد راځي ؟

د خپل فکرونو څخه راوځم او د زید سرو سترګو ته چي په سور والو کې بیچ ښکلایی څو برابره شوي،ګورم زید ماته د یو بې مور شوی کوچني ماشوم پشان ګوری، داسی چې کوم ګناه یی کړی وي او اوس خپل د جزا په تمه وي..اوس هم په سترګو کی غوسه ښکاري' لاسونه يي پریږدم او وایم: نه چا ویلی ؟

زید- چا ندی ویلي زه خپله پوهیږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- نو اشتباه پوی شوی یې، ولی به می ستا نه بد راځي..؟

زید جواب رانکړو لکه چې د خبرو حوصله یې نه درلود، ځان سره وایم !
ولی خپل ځان کنترول کولی نشی؟ولی خپله غوسه ځان باندی خالي کوي او ځانته تاوان رسه ویې هان؟ آرامه ورته وایم: پورته شه "کټ ته اشاره کوم) هلته کینه.

روسته له لږ ځنډ څخه پورته کیږی او زما څنګ ته په کټ کینې. چې زه دهغه لاسونو ته اشاره کوم او ورته وایم: درد کوی او که سوځیږي؟
زید- هیڅ یو.
یوسف- ولی په خپل غوسه باندی مسلط نه یی کولی دی شوو همدا خبري په آرامه راته ووایې..(او د زید د جواب ورکولو څخه مخکې مې وویل: چای یا قهوه ؟
زید- قهوه

دوه دانی ترخي قهوه تیاری کوم او کوټې خواته روانه شوم، په کراره مننه کوي خاموشې! بیا هم چوپتیا د کوټې فضا باندی حاکمه وه.. چې زید وویل: کولی شم دلته سر کیدم؟(په سترګو باندي بالښت ته اشاره کوي)

په سرمی ورته اشاره وکړه چې هوو. په یوه ساه یې توله قهوه وڅکل او خالي پیاله یې د میز په سر کینبوده،خپل سر په بالښت باندی کیدی او اوږد ځملي زه یې څنګ ته وم زما لاس نیسې چې زه ورته حیرانه ګورم زید په کراره وایې: ګوتمی دی ښایسته ده
یوسف- مننه یوځای رضوان سره می واخیسته.

پداسې حال کې چې لاس مې د هغه په ګوتو کې بند وه ویې ویل: ولی دی ماته اخستی نده ؟
یوسف- مریم درته اخستی وه هغه دی څه کړه؟ ګوتمی او دستبند وه .
زید- وا می نخستیل!
یوسف -ولی څنګه ښایسته وه.
زید- نور دي څه واخستیل؟

د زید په خبره د ماشومانو پشان چې خبل د خوښې خرید یو چاته ښکاره کوی خپل زنځیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې د کالو لاندي ښخه ورته راباسم او ورته ښکاره کوم او وایم: دغه دی و ګوره دغه مې د رضوانه په پټه اخیستی(او په خندا ورته وایم: که لیدلی وای ضرور هغه تور مار هم اخیستو.

زما په خبرو زید مسکا کوي او زنځیر په لاس کي نیسي او وایې: ښه دی وکړل هغه تور مار ته ښکاره نکړی.

په خوشحالي وایم: ښکلی دی کنه؟
زید- ډیر ښکلې دی دا به ماته رانکړی؟

د زید په خبره په تلوار زنځیر خپل د کالو لاندي کوم او وایم: څه د خاله کور خو ندی چې درکړم تاته.

زما په خبری دواړه خاندو او زید وایې: ولی دی د سر څخه خولی نه لري کوي؟ ژمي خو هم خلاص شوو.؟!

زید په لاس باندی زما د سر خولی لري کوي، چې زه په تیز انداز ورته وایم: نه مې خوښیږي زما ویښتان څوک وګوري.

بدی خبری غواړم د زید څخه خپل خولی واخلم او به سر کړم خو هغه اجازه نه راکوی او وایې: مکوه یوسفه ګوره څومره ښکلی ویښتان لري لکه ابریشم پشان نرم دی !

زید دا خبره کوی او زما په ویښتیانو کې ګوتې وهې چې په تروش تندی ورته وایم: عه زیده پورته شه بیخی دی زړه راته تنګ کړ ټول ویښتانچ دی راته وشکول لاس ندی توره ده ولا.

زما په خبرو زید په لوړ غږ خاندی او وایې: ولی غوسه شوي لنډیی صحیح ده نوري نکوم.

او بیا خپل لاسونه یې د سینه سره قفل کوي،زړه نا زړه وایم: نکیری لږ ورسره مهربانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي ګناه لري پخدای(مریم ورته یادوم)

زید زما خواته راګوری خوو څه نه وايي د څو ثانیو سکوت وروسته کرار وايي: د مهربانه او ښه والي نه می غلطه ګټه اخلي لیونی فکرونه کوي.
یوسف- ګوره یو څه درته وایم ځناور کیږي به نه!؟

زید څه نه وايي چې زه نامطمینه په خبرو باندي پیل کوم او وایم: ولی دی نه خوښیږي هیڅ کمی نلري ښکلی ده ، تحصیل هم کړي او تر ټولو مهمه تاسره مینه لري

زما په خبرو زید یو ژوره ساه اخلی او وایي: درته می وویل د خور په نظر ورته ګورم نشم کولي..!
یوسف- خو یو ځل کوښښ وکړه ګوره چانس دی د لاس څخه ځی درته ویلي می اوسي.

زید- یوسفه انسان شه څه زور خوو ندی چا باندی (خپل په زړه وهي او وایي:دا لعنتی نه مني. زر واری می کوښښ کړی خو نکیږی هر ځلی په لیدو سره یې عذاب وجدان اخلم خو نکیږی!

هیس نور نه وایم د زید ټول خبري منطقي دی نو د خبرو او بحث بدلو لپاره وایم: ربښتیا هغه ښکلی فرخنده او هغه نوري ملګري څه شوي؟

د هغه شپه په یادولو باندی خاندم چې زید هم په خندا وایي:مرګ لیونی کړي وم هغه می بلاک کړي دي...

په مشکوکه انداز ورته وایم: څه یې ویل؟

زما په خبری زید خپل تیلفون راته نیسي. او وایي: واخله پخپله وګوره.

تلیفون مې ترې واخست، درې نامعلومې شمېرې وې، لومړی پیغامونه مې خلاص کړل(سلام ځنګه یی ښایسته) د پیغام په لوستلو سره د خندا څخه شنه کیږم او زید ته وایم: ته ماته را وګوره، ستا کوم ځای ښایسته دی هوم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې زيد وايې: زما د ښایست د لیدو لپاره د بصیرت سترګې غواړي،چې ته يې اوس نه لري..
په سر يې ووهم او ومې ويل: بې ادبه چنارګل بابا.

په تیز غږ باندې پیغامونو لوستل شروع کوم او وايم:(ولی جواب نه راکوې) (غرور له خدای سره ښه ښکاري) (زاااا ورک شه خاوری دی په سر شه ستا او ستا دی.........)

د اخیرې مسج په ویلو چې ماته یې کنځل کړی وه په حیرت وايم: عه عه دا څه وايی ؟؟ اوس ما څه کړي.؟!

دا ځل زيد دومره وخندل،چې زه له خپل ځاي څخه پاسیږم او وایم: مرګ خوله دی بنده کړه، ستا د لاسه بیاب بیابه شوم.ته و خدای اوس زه قاق روده یم؟
زيد خپله خندا کنټرول کوی او وايې: نا هر چا چی ؤیلی هسی بد یی کړی خوله ورته ماتوم خپل ملګري لپاره!

ما وخندل او په عجیبه توګه ما په دې کور کې خپل غمونه هیر کړل. د زيد په خبرو ورته وایم: نا اوس هم ستا لاسونه مات شوی دی.(او بل بلاک شوی نمبر ته ځم. چط لیکلی وه (سلام، څنګه یې، لوړ قدیه)، (ستا سترګو زما زړه وړی دی)، (حتا ستا غرور هم ښکلی دی،) واه، دا هم بلاک شوی دی.راځم دریم شمېړی ته.(ای تاته وایم که زما د ملګرو جواب د ورکړ تا او هغه جلي شکله ملګری ته د اور اچومه)

د دی مسج په ویلو بیا د چنار ګل بابا په خندا پیل کړو چې ما وويل: پاک خلک لیونی شوی جواب يې څوک ورکوې،او دوی بیابه کوی سوک؟

زيد زما پوزه په دوو ګوتو راکش کوې. او وايې: غم مه کوو، ته لوی سړی نه يې، زه به پخپله یوه جلی درته پیدا کوم.

د هغه پدی خبره په خندا وایم: اول دی خپل غم وخوره، چی نور بوډا شوی،زه نوی شل کلن شوی یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما پدی خبره زید په حیرانتیا باندی سر د بالښت څخه پورته کوی او وایې: رښتیا ته د شل کالو یې؟

په ټوکو باندی خپل لاس د هغه په سر باندې کېدم.او وایم: ستا په سر قسم.
هغه زما لاس خپل د سر څخه لرې کوی او وایې: ته ولې په ما قسم خورې، زه زر ارمانونه لرم،

په خندا ورته وایم:چنار ګل بابا، زه خو دروغ نه وایم چې ته به مړ شې، رښتیا، رښتیا زه د شل کالو یم.
زید- نو ته ولې ږیره نه لرې؟
یوسف- موږ کورنۍ همداسې یو، یعنی چې موږ ږیره نه لرو.

زما په خبره زید په فکرمند لهجه وایې: نو دا میراثي ده!
یوسف- دقیقاً

شپه نیمه ته رسیدلی وه، چې ما زید ته وویل: لاړ شه، ډیر ناوخته دی، زه ویده کیږم.
زید- زه به هم همدلته ویده شم، څه ستونزه ده!
یوسف- هله پورته شه، دا چې تراوسه مې اوس وزغملی یو شاهکار وو، لاړ شه ته خپله کوټه نه لرې؟
زید په خندا وایې: ښه زه ځم، ته ولې خپله قواره کږه کوی؟

زید پورته شو او د دروازې په طرف روان شو، د کوټې څخه د وتلو مخکې ویې ویل: زه یوه کوټه لرم، خو کوم ارمتیا او سکون چې زه دلته لرم، بل هیڅ ځای کې نه لرم،

زید دا خبره کوی او د کوټې څخه بهر ځي، او زه په ګډوډ فکرونو کې ډوبه کیږم یعنی زید دلته آرام دی؟عجیبه ده!

په همدې ډول یوه بله هفته تیره شوه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- یوسف راځه، چې ډېر ناوخته ده.

د رضوان په غږ د موټر په لور منډه کوم، زيد او رضوان دواړه په موټر کې ناست وو
زه په نلوار شاته سټ کې کېنم.او وایم: دومره بېړه لرې، فقط شوله سړېږی.
رضوان- هغه نفر ځی،اوس هم نیم ساعت ناوخته شوی.
یوسف- ښه ښه ډيرې خبرې مه کوه، حرکت وکړه!

نیم ساعت وروسته یو لوړی ودانی ته ورسیدو،له موټر څخه راووتو او رستورانت ته
لاړو، زيد په جدي ډول وويل: رضوان، ديخوا راځه هلته ناست دی.

زه او رضوان د زيد په طرف لاړو. هغوی تجارتی خبری کولې څومره صادر شول او
څومره وارد؟زما په مزاج ښه نه لږېدو دا بحث نو کرار مې وويل:زيد زه ځم يو چکر
ووهم،ترڅو چې ستاسو خبرې ختميږی،زه بېرته راځم.
زيد- سمه ده، خو زر بېرته راشه!!

سمه ده مط وويل او د هغوی څخه لاړم د دوکانونو په کتلو بوخته شوم، ښه ځای دی چې
په کتلو کې دومره ډوبه شوی وم،چې د يو نفر سره ولږېدم او په ځمکه وغورځيدم. چط
هغه نفر وويل: اوبخښه! وروره ژوبل شوی خو نه یاست؟

د هغه کس غږ څومره آشنا دی، خو څوک دی؟ په تلوار خپل سر پورته کوم، چې د مخام
سړی په ليدلو مې بدن يخ پخ شو كرار لځان سره وایم: سل.........يم! د هغه په سترګو
کې هم حيرانتيا ښکاره کيږی، زما لاس نيسي او د ځمکې څخه مې پورته کوی او په
حيرانتيا سره، هغه وايي:"يغم ....يغ ..ما.... ته خپله يې؟

زه هڅه کوم چې خپل غږ غټ او مردانه پشان کړم او وایم: نه تاسو تیروتنه کوی.

غواړم چې د هغه څخه وتختم او لری شم خو هغه زما لاس په ټینګه نیسی او به نا باوره
غږ وایي: يغما چېرته ورکه وی؟ دا څه حال دی،ولی دی د ځان څخه هلک جوړ کړی!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سلیم پدی خبرو پوه شوم چې هغه زه وپیژندلم؟؟ خدایه اوس څه وکړم سلیم غوښتل، چې ما غېږه کې ونیسي خو ما په کلکه لځان څخه لرې کړو. او یو ځل بیا ناکامه هڅه کوم او وایم:تاسو تیروتنه کوی ورور، زه یوسف یم توبه خدایه عجیبه خلک دی..؟

خپل لاس مې د هغه د لاس څخه جلا کړو چې سلیم بیا ټینګ ونیو او په لوړ غږ یې وویل: یعنی څه چې تیروتنه کوم؟؟ یوسف څوک دی؟(سلیم زما لاس ته اشاره وکړه، چې غټ تور خدای خال وه، وربالندی او ویې ویل: له دی خال نه هم منکره کیږې یغما؟ له ویښتانو سره دی څه کړي لیونې جلی؟

د سلیم پدی خبره پښې مې بی واقه کیږی هغه زه وپیژندم نور انکار کول فایده نلری په لړزېدلي غږ مې وویل: س... لي...م سلیم پریده چې زه لاړه شم.

سلیم- مرګ سلیم، ته چېرته ځې؟ ته پوهېږې، چې له څومره وخته ستا په لټه کې وم؟ پوهیږی! د ډېر تشویش او اندیښني څخه سل ځله مړ شوم او ژوندی شوم.
یوسف- پخدای هر څه چې پیښ شوي!زه یې درته وایم.
سلیم- راځه کور ته ځو، کور کی بیا وایه،خدای دې وکړي،چې کوم غلط کار دی نه وې کړې، کنه هم تا وژنم هم ځان....

په لړزنده غږ ورته وایم: زه نه ځم! ستا سره هغه کور ته.!
:#شهاب
هغه زما لاس په ټینګه نیسې، او ما د هوټل د دروازی خواته کش کوی. او چیرته زما زور او چېرته د سلیم زور؟ په زوره مې د ځان پسې کش کوی.......

- خیریت خو دی چیرته یی بیایی!؟
د زید غږ وه چې په غوصه یی زموږ په لور کتل په زړه کې وایم:خدایه د بدبختي له پاسه بدبختي کاش د زید په ځای رضوان وای اوس به ددی غم چیرته وړم..!

سلیم- ته څه کاره یی؟ په کورني موضوعاتو کې کار مه لره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم دا خبره زید ته کوی او زما مټ کلک نیسي او ځان پسي مي کشوي مخکی له دی چی پوه شم چی څه وشول سلیم په ځمکه پروت وه! ټول خلک راټول شوي ول او مور ته یی رډی رډی کتلي چی د زید په غږ ټول تیت اوپرک شول...

زید- خیریت دی قلم خپریږي ځی خپل کارونو پسي..

سلیم لا په ځمکه پروت وه، او له شونډو یی ویني رواني وي له ځمکی پورته کیږي او ماته مخ را اړوی او وایي: د همدی هلک لپاره د کور څخه تختیدلي وی؟(بیا چغی وهی: د همدی پخاطر وتښتیدی لعنتي!؟ هیڅ فکر د ونکړ چی پر مور به څه تیریږي؟ ځواب راکړه یغما!

زید چی تر دی دمه غلی ولاړ وه په غوسه یی وویل:(ولی فکر کوم زید هیڅ حیران شوي نه وو؟ ولی یی غږ کي هیڅ حیرانتیا نه معلومیږی؟) څه رشته ورسره لري؟؟

زما د څه ویلو مخکي سلیم په بی ادبانه لهجه وویل: کله چي درسره تښتیده پوښتنه به دی کړی وه(زه لا د سلیم پدی خبره دردیدم چي هغه بیا وویل: مور مي رشتیا ویل چی دا ناروغه انجلی دی په درد نخوری، تا پدی کار دی زما د مور خبره په ثبوت ورسوله په رښتیا چی ذات دی خراب وه یغما!

ایا دا نو کیده چی چپه پاتی شم هان؟ هغه زما ذات ته سپکاوی کړي و،خو په کوم جرم ؟؟نه اوس یي وخت دی چی دردونه مي په ژبه راوړم تولی کرکی ته مي په خبرو او سترګو کی ښکارندویه ورکړه نور راته اړین نه وه چي زید مي په راز خبریږي او که نه! هیڅ هم اړین نه ووپه لوړ اواز مي سلیم ته وویل:له کوم ذات په اړه خبري کوی سلیم؟ ستا ذات ښه دی؟ کله چي عمه لکه د سپي داسي وهلم هغه وخت چیرته وی ووایه؟ کله به یی چی یوه شپه هم ډوډی نه راکوله چیرته وی؟

زه می د پلار او مور په مرګ ګرمه وم هان؟ ایا ما خپله وغوښتل چي تاسو ته پاتی شم او ستاسو غلامي وکړم ولی د خوله بنده ده؟هغه وخت چی موټر ووهلم چیرته وی ؟ګونګی شوي ځواب رااااکړه...

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم هک حیران راکتل غوښتل يي چي زما په لور راشی خو لاس می د مه راځه په نښان پورته کړو او ور زیاته مي کړه: د عمه خبره ناروغي انجلی! تا پوښتنه وکړه چی زه چا په دغه ناروغی روږدي کړم؟ هان؟؟؟؟

اوښکي مي پرلپسي له سترګو څڅېدي! بیا مي وويل: اصلا کله چي نجیب د مزاحمت کولو کوښښ وکړو ته چيرته وې؟ کله يي چي غوښتل ما په هغه نجیب چی کار یی د همدوی په شان مردار دی د یوی نوکری په څير وپلوري چيرته وی؟
اوس دي غيرت را وپارېدو هوم؟ پوهیږې؟د څه لپاره د مور پر وړاندې درېدلي؟ځکه چي د میني دعوه دې کوله پۀ مادې د مینتوب دعوه کوله.خو ماته تل ورور وې او يې.

زما د انکار کولو وروسته دې ماته پام کول کم شول دا دې ذات دی وو ایه؟ زه اړ شوم چي ستاسو هلکانو له امله دهلکانو په شان جامي واغوندم ترڅو د نجیب په شان د هلکانو ناپاکو نظرونو څخه خوندي اوسم، (د زړا څخه مي سلګې پورته شوی او همغه حال کې مي وويل:چيرته وې؟ د عمه زو چي کله مي له بیخه قيچي کړل خپل ویښتیان د جبر او مجبوری څخه؟؟ ګونګی شوي هان ځواب راکه وو ایه.!!!

په سختي مي ورته وويل: ماته د ښه ذات په اړه مه وایه تاسو ټول لکه د لاس ورغوی داسي پیژنم، (او خپل لاس ته اشاره کوم)

د سلیم غږ پورته شو او ويي ويل: ګراني یغما!؟ په خدای قسم چي له هیڅ یو هم خبر نه وم زه .....زه کاپیسا ته تللی وم کله چي راغلم ستانه مي احوال نه لرلو....
ویل يې د یوه هلک سره وتښتيده.....

د سلیم په خبره لکه لیونیان پشان عصبي خندیږم اوښکو او ژړا آرمتیا او سکون نه راکولو باید زړه مي تش کړی وایې په غوسه مي وويل: وتښتيدم؟ زه چې یو وخت مي لمونځ هم نه قضا کولو؟ زه چې حتا ویښتان مي تا په عمر کې کتلي نه وه، زه چي پدي موسم کی خولی په سرکوم ددی پخاطر چي ویښته مي ښکاره نشی زه وم چې څلور نیمي میاشتي مي د هلک په څير ژوند وکړو(ساه مي واخیسته او بیا مي وويل:خو تا څه! د خود غرضی لپاره د حماقت لپاره زما راز (اشاره مي زید ته وکړه) ټولو ته وويل..

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم- جبران کوم یې په خدای چې جبران کوم یې دواړه یو لري ځای ته ځو قسم کوم

سلیم دا خبره وکړه او غوښتل یي چي ما له ځان سره بوځي، خو بیا هم زید غبرګون ښایی او وایي: لاس مه وه یوس... (زید خپل خبره پری کوی او وایي:حق نه لرې چې په زور سره یې بوځې، یالا خپله لار نیسه او زه...

سلیم- ته څوک یې؟ مننه کوم د یغما د ساتلو لپاره زه اوس راغلي یم تاته ضرورت نشته.
بحث ته ور د ننه شوم او سلیم ته وایم: بیخي ډیــــــر وروسته راغلې ډیــــــــر!

لاس مې په تیزۍ سره د سلیم د لاسه واخیستو چې هغه په غمژن لهجه وویل:یغما مه کوه دا سې کار زما سره زه درسره مینه لرم ولې نه پوهیږې؟ولې نه پوهیږې هـــــا؟؟؟

په غوسه ورته وایم:څو ځله ووایم زه یې نه لرم. او نور هم څوک د یغما په نوم شتون نه لري، زه یوسف یم! یوسف!
سلیم- یوسف! څه؟ کم عقلې؟له فکر دې ووځه!

(ملګرو نور به یوسف ته یغما وایو ځکه زید پوی شو هغه جنې ده نو ستاسو د آسانتیا لپاره په مکالمه کې به د یوسف لځایه یغما لیکو.)

یغما- ما نوره پریږده.. پریږده چې آرامه ساه واخلم.

او پرته له نور خبرو د دروازې لوري ته لاړم سلیم منډه را وکړه چې زید په یو سوک سره سلیم په ځمکه ووهې او دا ځل هغه زما پسې په منډه شو او ناری کړی: ودریږه یوس....

بیایې خبرې بندې کړې او ویې ویل: تاته وایم ودریږه...

په زړه کې وایم اه لعنت دې وي سلیمه، په تا لعنت دې وي.اوښکې مې پاکوم خدایه اوس چرته لاړ شم! ؟ سترګو مې رضوان لټوه د زید موټر خواته ولاړ و خواته یې ځم او ورته ناری کوم چې هغه وایي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- چرته وې لیونی ؟
یغما- هیچرته چکر مې وهو..!

زید ستړي تر موړ راورسیدی چې رضوان ورته وویل: په تا ښه شوي ولې دې منډې کړی!

زید ماته را وکتل پرته له ځوابه لاړو په موټر کې کښیناستو موړ هم کښیناستو او موټر حرکت وکړو چې رضوان وویل: یوسفه ولې دې سترګې سرې دي؟ ته ښه یې؟

یغما- همممم ښه یم لږ سر مې درد کوي.
رضوان- ډاکترته لاړ شو؟
یغما- نه!

تر کوره هیڅا نور خبرې ونه کړې، موټر ودریدو له دواړو نه زه ژر را ښکته شوم باید ودانۍ ته تللې وای، له زید ښخه داریدمه..

فرشته خاله- سلام ښه راغلاست بچې.
یغما- سلام خاله جانې مننه تاسو هم ښه اوسئ
فرشته خاله- ښه شو چې را غلې تاسو ته په طمعه و ډوډۍ چمتو ده

پۀ خندا مې سر پورته او ښکته کړو ټول د میز چار چاپیر را ټول شول،رحیم کاکا چوپتیا ماته کړه او ویې ویل: زید زویه، کارونه ښنګه دي؟ وادې خیسته هغه ځمکه؟

زید- هو پلار جانه کارونه یې پای ته رسیدلې دي!
رحیم کاکا- ډېر ښه.
فرشته خاله- د رضوان پلاره زما په نازولی فشار مه راوړه.
ِد فرشته خاله په خبری رحیم کاکا خاندی او وایې: سمه ده د رضوان موری.

رضوان د نیوکی په ډول وایې: موری خی زه دلته مولې یم خیر ده که زید ښایسته دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان په خبرې ټولو وخندل خو زيد مسکا هم ونکړه، خواړه وخوړل شول د چاې په طمعه نه شوم او خپل د کوټې په خوا مې ګامونه ټکني کړل....

کوټې ته د ننوتلو سره سم دروازه مې بنده کړه، د ماخوستن لمونځ مې وکړ جاې نماز باندې د سجدې حالت مې ونيوه او دومره مې وژړل چې نور سترګو کې مې اوښکې پاتې نشوې! د ژړا په حال مې د خداې سره خبرې شروع کړې.خدايه مګر زه ستا بنده نه يم زړه دې پر ما نه سوځيږې؟ بيا هم بې وار مې وژړل!په خداې نور نسم کوې اته کلنې کې دې مور او پلار راته واخيستل بس نه و؟!

د عمه په منګلو کې دې واچولم بس نه و؟! شپې مې په بد خوب پيل کولې بس نه وه؟! د نجيب مردار نظرونه بس نه و؟!نفس مې بند شو او ژړا مې زور واخيست!
خدايه مکوه !له ماسره داسې قسم تاب يې نلرم، دا ځل مړه کيګم مکوه داسې راسره نور زغملی نشم.تر سهار مې وژړل، چيغې مې ووهل، ځان مې ووهه، خپل ويښتيان مې وشکول، مور ته مې غږ وکو او ومې ويل:مورې راشه خپله لور دې وګوره سومره بيچاره ده!!

چيرته يې؟؟ مورېـــــــ پلاره راشه چې لور دې مړه کيږې پلاره ولې نه يې!؟ولې بايد زه د کور سړې اوسم؟ پلاره زما اوږې ځومره توان لرم؟! قسم نسم کولې پلاره راشه او ما په غيږ کې ونيسه اړتيا لرم درته مورې !!استا محبت ته محتاجه يم!! نو ولې نه ياست؟؟؟!! خدايه!!! ولې غږ مې نه آورې؟؟! ولې نګورې!؟ بيا مې هم ژړا غږ پورته شو!

هيس سوک نه و چې مرسته وکړې راسره هيس سوک نه و چې ماته محبت او دلدارې راکړې هيس سوک نه و چې پورته مې کړې.بيا هم شپه وه تنهاې وه او زه وم او بيا د ظالمې نړې زما يواځې توب راته په ګوته کړو،بيا هم پوهه شوم سوک نسته چې تکيه پرې وکړم.او سومره کرکه لرم له دې پوهيدلو نه!!! خپل اوښکې مې پاکې کړې او د کټ خوا ته مې لاړم لاسونه مې لړزيدل..

تريخ مې وخندل لکه خپل تريخ ژوند پشان مې،خدايه!!! مننه حمله دې راوليږله شکر ګذاره دې يم مهربانې دې ده. لاسونه مې کاره شول خوله مې زګ وکړل سترګې مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادی حالت نه ووتل!په سختئ می دوا وخوړه.نیم ساعت د مړ جسد غوندی پرته وم. له کاږه پخو اولاسو سره،بی اختیاره اوښکی می د ښخیدو په حال زما تر غوږ ورسیدل او اخیره کې زما په نالې و ولیدل..!

شپه په ټوله بدبختی خلاصه شوه، په هینداره کی می ځانته وکتل رنګ می الوتی، و پړسیدلی سترګی پریشانه ویښتیان ،او په اخر کی وچی شونډی چی د وینو رنګ و.
سومره د مړو په شان شوی وم! لیونیانو غوندی می وخندل!! حمام می وکړو تور کالی می چی لومړی ځل اغوستی وا غوستل خولی می په ویښتیانو کی کیخوده کوم زنځیر چې د رضوان نه په پټه مې اخیستی په غاړه کړل، د خوشحالی تمثیل

می کو چی خاله فرشته او نور کورنی غړی راباندی پوه نشی، مانی خوا ته لاړم ټول ناست وه او سبا ناری خوړل په لوړ غږ مې وویل:سلام.....

ټولو په خوښی سره سلام جواب راکړو بغیر له زید څخه چی په ډوډی خوړلو بوخت و او بیخی راوه نه کتل، رضوان په خندا وویل:یوسف!!راځه دلته کینه !
موسکی کیږم او د رضوان څوکې خوا ته ځم او څنګ ته یې کینم.رضوان ماته ګوری او کرار وایی: یوسف! ولی سترګی دی سری دی ؟؟ولی پړسیدلی !؟

کرار جواب ورکوم: نه پوهیګم ! مابنام سم نه یم ویده شوی شاید همغه خاطر وی؟ زما په خبرو رضوان خپل سر بورته شکته کړو او په سبا ناری بوخت کیږی..ظریفه ترور زما سبا ناری راوړی لاس می اوږد کوم پتنوس تری اخلم او مننه کوم تری. همدا چی غواړم ډوډی وخورم سترګی می په زید ولګیږ چی په مسخره نظر راګوری.......

یعنی زما او د رضوان خبری یې آوریدلې؟ خاوری دی په سر شه رضوان چې عزت دی ماته پاتې کړو دغه اوس پوښتنه وه چې ده وکړل؟ د سبا ناری وروسته ټول خپل په کارونو بوخت کیږی، زید او رضوان هم د همیشه پشان شرکت ته ځې رحیم کاکا مې نن ونه لیدو ضرور هغه وختی تللی وو؟ د باغ لاره مخ ته نیسم او د درختو به بلک کولو لګیا کیږم چمن اوبه کوم او د غرمه تر اذانه همله ځان بوخت کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د موبایل غږ پورته شو خپل دست کشي د لاسونو څخه باسم موبایل مې د جیب څخه راخلم د رضوان د نوم به لیدو خولې ته مې مسکا راځي، جواب ورکوم او وایم؛ سلام
رضوان- علیک سلام چیرته یې؟
یغما- باغ کې یم ولې کوم کار دی وو؟
رضوان- هو ورځه حمام وکړه خپل یو جوړه ښایسته جوړه کالي واغونده او زما کوټې ته راشه ربښتیا د شاه د لاری زما کوټې ته راشه سوک دی ونګوری.

په حیرانتیا وایم: ولې څه شوی؟
رضوان- افف څومره خبری کوی څه چې وایم همغه وکړه، او ژر خپل ځان را ورسه وه.

موبایل بنده وم او د ځان سره وایم، عجیبه لیونی خلک دی! خپل د کوټې خواته ځم حمام کوم او خپل نقره یې جامې اغوندم لږ عطر هم وهم، ویښتان مې وچوم او جامې مې تن ته کوم مانۍ ته ځم او د شا دروازی څخه ننوځم او مستقیم د رضوان کوټی ته ځان رسوم، دروازه وهم د رضوان غږ پورته کیږی: راځه.

کوټی ته ننوځم او د رضوان په لیدلو حیرانیږم د رضوان د خندا غږ پورته کیږی او وایې: هی څه دی ښکلی دی نده لیدلی؟
په ملنډې انداز وایم: ورک شه تور ماره فقط چې واده دی دومره دی په ځان ګوتی وهلې.
رضوان- ښه ډیری خبری پریږده وګوره څه می راوړی؟
پلاستیک خلاصوی او د کاغذ په څیر کوم څه بهر کوی، چې زه وایم:دا څه دی
رضوان- د چرګ کباب.
وریځې پورته اچوم او وایم: په کومه خوشحالی؟!
رضوان- همداسی زړه می ورته شوی وه که نه یی خوری چی زه یی یواځی وخورم یوسف خانه!!

په هغه حال کی چی د رضوان د کټ په لور ځم په دروغي غوسی وایم: بد کوی چی یواځې یې خوری تور ماره..(دواړه خاندو او د ډوډی په خوړولو لګیا کیږو، څومره وږی وم چمن او بڼ کې دومره بوخته وم چې هیر شوی می وه د غرمی ډوډی وخورم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما- هی تور ماره ټول دی خپله زهر کړل خاوری دی په رنګ شه بس که نور.

رضوان په خندا وايی: ولی په غوسه کيږی لنډې واخله ټول ستا

موږ د خبرو په حال وو چې د کوټې دروازه خلاصه شوه او، او زيد په حيرانتيا موږ دواړو ته په کتو شو چې رضوان په ټوکو وويل: ستا برخه هم دی لنډې وخوړله

زيد په جدی انداز وايی:موږ وايی ښکته راشی ټول تاسو عاليجنابانو ته په تمه دی.

او ددی خبری په ويلو سره سم دروازه په کلکه بنده کوی، چې زه رضوان ته وايم: ده وويل ټول؟ مطلب څوک؟ بيا ټوله کورنی راټوله شوی،رضوان څوک راغلی؟

رضوان په شيطانی مسکا وايی: راځه ښکته لاړ شو خپله به يی وګوری.
څه چې پاتې ول په ډېر تلوار مې وخوړل چې رضوان وويل: موږ شوی
يغما- هو پخدای ډېر خوندور وه.

زما به خبری رضوان خاندی او موږ دواړه له زينو ښکته کيږو د هر قدم په ښکته ايښودلو د خندا غږ له صالون نه لا ډير راځي،د ننوتلو سره سم می سترګی په يوه ډله خلکو او يو غټ کيک لګيږی،څلور کنجه کيک په تور او سپين رنګ،صالون يی څومره ښکلی سينګار کړی وه مګر خبره څه ده؟!دومره خلک ولی ټول شوی؟!

رضوان : چيرته يی؟
د رضوان غږ مې فکر لاهو کړو او کرار مې وويل: د کوم چا کليزه ده؟

په هغه غږ کې چې خندا پکی څپې وهل رضوان راته يی وويل: همداسی خو ښکاری!
بد بد ورته ګورم او وايم:سړی غوندی خبری وکه شف شف نه شفتالو induced وايه د کوم چا کليزه ده؟
رضوان په خندا وايي : خپله دی پيدا کړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان دا خبره کوی او د برق په چټکتیا راڅخه لری کیږی،ترور او مریم ته مې پام کیږي په ورو ګامونو د هغوی په لور ځم او وایم: سلام ترور جانی!
ترور- علیکم زوی چیرته یی هیڅ زموږ احوال نه اخلې؟
په مسکا یی ځواب ورکوم: همدلته یم ترور جانی خو تاسو د 14 سپوږمی شوی یې
ترور خاندی او وایی: امان دی وی له تاسو ځوانانو هیڅ بند نه راځی.

یواځې په سر خوځولو او مسکا یی ځواب ورکوم او د مریم په لور ځم،د مریم په لیدلو حیرانیږم ځومره ښکلی شوی وه له تور رنګ سره حتما د ټولو زړه وړی
کرار یې لور ته ګام اخلم او کرار ورته وایم: سلام خوری!!

نظر له نورو اړوی او ماته راګوری او وایې: علیکم السلام وروره ښه یی؟
په مسکا یی ځواب ورکوم: ستاسو په دعا...

لا می خبری خلاصی نه وی چی د چک چکو او اشپلاق غږونه په صالون کې خپاره شول مریم ته می وکتل لکه بت پر خپل ځای ولاړه وه آن پلک یی نه واهه او یواځې یی مخې ته کتل، د هغی نظر لوری نیسم او رسیږم زید ته په لیدو یې خوله مې خلاصه پاتی کیږی ظالم ځومره ښکلی شوی لکه د مجلس سپوږمی مکمل یی تور اغوستی ول توره دریشي تور بوټان توره ګړی تور وینته او توری سترګې تور رنګ یی له سپین پوستکی سره عجب یورنګی کوله لکه چې دوی ټولو لاس یو کړی وه چې د مریم زړه ودروی مریم همداسی د زید په لیدلو غرقه وه زید چی په سترګو یی د چا پسی ګرځیده...! ټول د زید شاوخوا ته ټول شوی ول او ورته مبارکې یی ورکوله مریم په لوړ ګامونو زید خوا ته لاړه..

***

کیک پری کیږی او زه یواځې د یو کنج نه ټولو ته ګورم د چا په ولاړ کیدو می څنګ ته له لیدو لاس اخلم چې رضوان په خندا وایې: اوس پوهه شوی د چا کلیزه ده؟
په غوسی وایم: مړ شی رضوانه ولی دی له لومړی ونه ویل اوس ډالی له کومه کړم؟
رضوان- ښه نو یوسف جانه څه چې بدله لری ګله نلری حساب مو برابر شو او زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

غاړې زنځیر ته اشاره کوی او وایې: اوس نو د چنار ګل بابا ځواب دی په خپله ورکړه رضوان دا خبره کوی او په لوړ غږ خاندی او د زید خواته ورځی د هغه د تلو سره په زړه کې وایم: خاوری دی په سر شه تور ماره، ټول په خپل وار باندی زید ته مبارکی وایې مریم د زید خواته ولاړه وه او دواړو یو رنګ اغوستې ول ځومره هم له یو بل سره ښکلی ښکاریدل.!مریم خپل لاس اوږود کوی او په لړزانده غږ وایې: کلیزه دې مبارک آن.....ن شاء الله سل... ل کلن شی

زید آن لاس نه ورکوی او په سوړ انداز وایی:مننه کوم مهربانی مو ده
مریم کرار خپل لاس موټې کړو او له یوې انجلی سره په خبرو شوه خو ټول پام یې زید ته وه

آسما- یوسف لالا ته زید لالا ته مبارکی نه ورکوی؟

راګرځم او تازه مې اسما ته پام کیږی ولې مې دا ټوله شپه نه وه لیدلی؟ یو جوړه ژیړ رنګ کالې اغوستې وه ښایسته ښکاریده، یعنې ټول راغلی کسان په محفل کې ښایسته وه خو د هغوی په مینځ کې،رضوان، اسما،مریم یو خاص ښایست یې درلود او زید خو د مقایسې وړ نه وو په ښایست کې.

په مسکا باندی جواب ورکوم: راځم اسما جانې.
اسما- راځه دواړه یو ځای ورته مبارکې ورکړو.

سر مې د سمه ده په توګه ښوره وم او د اسما سره یوځای د زید خواته روانیږم، اسما د مریم خواته ځې او د هغې سره په خبرو او قیصو بوخته کیږی، زید ماته بام کیږی او په خوله یې یو لویه مسکا راځې چې زه خپل ستونې صاف کوم او وایم: کلیزه دی مبارک شه انشاءالله د سل کالو شې.

زید کرار ککرار ځو قدم زما خواته رانږدی کیږی او په کراره لهجه داسی چې یواځې زه یې واورم وایې: عه عه یوسف خان ملګری داسې مبارکې ورکوی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تروش تندی وایم: نو ښنګه ورکوی؟(بیا مریم ته په اشاره په طعنه وایم: د ځینی کسانو لاس نه نیسي شاید موږ د هغه شانتي مبارکي لایق نه یو؟ (زید د مریم وړاندی کړی لاس خوشی پریخودلی وو هغه می ورته یاد کړو)

لا زما خبره خلاصه شوی نه وه چې به ناساپه حرکت کې زید زه غېږ کې ونیولم او په خندا یې وویل: خپل ځان د هغې سره مه مقایسه کوه، زما زړه، جسم، روح، غیره، لاسونه او هر څیز چې د روح او جسم سره مې تړاو لری د یو نفر دی او هغه یو نفر مریم نده ..؟!

دا چنارګل بابا څه وایې؟ بلا دی دده د خبرو پسې شې، پر ما یې څه چې د چا مربوط دی، ولې یې زه په غېږ کې نیولی یم؟ اوس خو هغه پوهیږی چې زه جنۍ یم؟! زید خپل د خبرو د خلاصیدو وروسته زه خپل د غېږ څخه جلا کړم او ویې ویل: ملګری داسې مبارکي ورکوی.!

غوښتل مې یو داسې جواب ورکړم ترڅو دا خندا یې به خوله کې وچه شي خو تور مزاحم مار را ورسیدی او په لوړ غږ یې وویل: قدو جان هسی غوړ روغن داره مبارکي خو دی ورکړه.!
په مسخره توګه وایم: رضوان جان ځینې کارونه په خوښه یا نا خوښه توګه مجبور باید ویې کړی، کنه د بعضی کسانو حق دا دی چې خپل د ژوند څخه یې وباسې ډلیټ داسی نده زید خان؟!!

زما په خبرو د زید رنګ د غوسی څخه بدل شو او خپل غاښونه یې په کلکه یو پر بل وچیچل خو زما زړه یخ شو غشې مې په هدف لږیدلی وو، په زړه کې مې د ځان سره وویل: و دی خوړی ته بیا ما غېږ کې ونیسه چنارګل بابا د رضوان غږ پورته کیږی او وایې:

رضوان- څه وایې زه خو بیخی پوی نشوم؟
په مسکا باندی وایم: هیس.
رضوان- زه دا خبری پریږده دا ووایه زید ته دی څه ډالۍ اخیستې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان دا خبره کوی او مضره خاندی، ای فسادی خپل کار یې اخیره وکړو. په کراره ورته وایم: تا ورته څه اخیستی؟
رضوان د میز خواته چې د قیمتی ډالیو څخه ډک دی اشاره کوی او وایي: هغه وګوره یو برنډ او ښایسته ساعت.

ما د هغه ساعت پسې کتل چې زید وویل: اوس ستا د ډالي نوبت دی یوسف جان!
خپل ستوني صاف کوم او په کلکه وایم: امم خبره داسې ده چې ستا ډالي زما کوټه کی ده بیا وروسته یې درته راوړم.

زما په خبر رضوان به لوړ غږ خاندی او وایي: ډاډمن یې چې ډالي کوټه کیده؟
یغما- بیخـــی بیخـــــی زیات ډاډمن یم.

رضوان ریشخندی کول او زید خپل لاسونه د پتلون په جیب کی کیخودلی وه، او موږ دواړو ته یې بغیر د کوم خبری راکتل، نظر مې په مریم لګیږی زموږ څخه په لږ فاصله کې ولاړه وه او د زید په تماشا وه، د هغې پدی شانتې لسدو په زړه کې وایم: خاوری دی په سر شه مریم چې تا بیا ځان د زید به لیدو باندی ډوبه کړی، نه پوهیږم څومره د مریم د لیدو په حال کی وم چې زید په شیطنت باندی زما خواته سترګه ووهل او مریم ته یې وویل: مریم جانې ماته یو پیاله اوبه راوړی؟

د زید پدی خره د مریم رنګ یو دم و پریدی او په ماته ګوډه ژبه د ورختای یې وویل: ماته وایې؟
زید- هو دلته همدا یو مریم شتون لری،(بیا ماته یې مخ راوګرځه وو او په همغه شیطانه لهجه یې وویل: کنه یوسف جانه؟

مریم د ډیر خوشحالي له لاسه وربادی لاره ورکه شوه، او به خلاصه خوله د خندا او خوشحالي وویل: په سترګو اوس یې درته راوړم.

او په منډه د آشپزخاني خواته لاړه ما او رضوان دواړو په حیرت زید خواته کتل چې د زید په خوله یو مضره خندا وه، رضوان په حیرت وویل: زید ته خپله یې؟ یا بدل شوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې؟ تا مریم ته"جان" وویل؟ او ورته و دی خندل؟ قیامت رانشي اوس؟!

مریم د باد په سرعت د یو پیاله اوبو سره راغله، او ګیلاس یې زید ته ورکو چې زید ورته وویل: مننه.....

او زه د دروازی خواته ولاړم او نور مې دهغوی خبری وا نه وریدل، زید څه پلان او هدف لری؟ د باغ خواته په یو څوکې کیناستم، آسمان نن شپه ولې دومره نیولې لکه زما د زړه پشان؟ جواب می نه درلود خاموش شوم آسمان ته مې کتل چې د یو چا د پښو آواز مې تر غوږ شو د آواز پسی می وکتل،.. زید وو دوه پیالې چای او یو قاب کی لږ کیک په لاس زما خواته راروان وو د هغه په لیدو می تندی تروش څو چې هغه په مسکا باندی وویل:

زید- عه یوسف جان بغیر د کیک خوړو را ووتلی مشکل نشته اوس دواړه یې یوځای خورو.

کیک او چای د څوکی څنګ ته به یز کیخودل او زما څنګ ته کینستې چې زه په تلوار پاسیدم او روان شوم چې د هغه په خبری ځای پر ځای و دره ولم، پداسې حال کې چې مخامخ درختې ته یې سترګې نیولی وه او د چای پیاله یې لاس کی کلکه نیولی وه ویې ویل: مریم ښایسته شوی وه کنه یغما؟!

یغمـــا؟! د ډیر وقت وروسته مې خپل نوم واوریدو ناشنا غوند وو راته، بیګانه ګې کوم د دی نوم سره، خاموشې ماته وم او وایم: مطلب دی ددی خبرو څخه څه دی؟ اصلا دا راته ووایه څه پلان لری؟
زید د چای پیاله په میز کیږدی او په مسکا وایې: یغما هوښیاره ده د یوسف په پرتله کنه؟ صحیح وایم؟(خپل څنګ څوکې ته اشاره کوی) کینه

په سل زړه نازړه او شک کینم چې هغه بیا وایې: د اول څخه مې ستا په انجلی توب شک درلود خو ډاډمن نه وم، د انجونو غږ، نازک لاسونه، جسم بدن دی حتا د خبرو انداز دی تول د انجونو پشان وه خو فکر مې نکوی په دومره لږ عمر به دی و غواړی داسی کوم کار وکړی!؟(خاموش شو اسمان خواته یې سترګی ونیول او بیا یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- خو خیر دا خبری اوس مهمه ندی، ماته کوم توپیر نکوی چې ته انجلۍ یې که هلک! یواځې د انسان پشان به زما سره خبری کوی پوه شوی.!
یغما- مطلب؟
زید- مطلب ښکاره دی زه دی ناز او نخری نه اخلم هر خبره چې کوم بغیر د څه؟ چشې؟ ویلو څخه به یې منې. البته غلطه پوه نشې دا خبری ما درته غوښتل ډیر وقت مخکې وکړم خو وقت او فرصت په لاس رانغلو نو فکر مه کوه چې ستا د راز پوهیدو لپاره داسی وایم.

په بیحده تروش تندی او کلکه لهجه وایم: هوی ورور چا ویلی چې زه ناز کوم؟ هغه هم پر تا باندی؟
زما په خبرو دهغه لاسونه موټ کیږی او په غوسه ناکه لهجه وایې: اول خو زه دی ورور نه یم دوهم دا چې ستا ناز د رضوان په سر چلیږی خو پر ما نه.

د هغه پدی خبره کنټرول مې له لاسه ورکړو او په لوړ غږ مې وویل: خپل ژبې ته پام کوه! خپله پوهیږی څه وایې؟ رضوان زما د ورور پشان دی راته هغه ستا پشان خود خواه او مغرور ندی، هغه خبر ندی چې زه هلک نه یم او د یو ورور پشان راته احترام لری.

زید- که خبر شو ته هلک نه یې بیا څه؟ بیا هم آیا د یو ورور پشان ستا سره مینه کوی؟
یغما- د ربنتیا په پوهیدو تاته کوم څه توپیر وکړو؟ کنه ویې نکړل! نو هغه ته هم کوم توپیر نه کوی، او هو که ته دی خپله خوله بنده ونیسې هغه د کوم خوا خبریږی؟
:□#شهاب
زید خپل لاسونه د تسلیم پشان پورته نیسې او وایې: بغیر له شکه زه کلک راز ساتونکې یم.
یغما- خدای دی وکړی.
زید- دننه دی د نورو پشان زما خوله کې کیک رانکړو په تمه یم (او کیک ته اشاره کوی چې زه په غوسه ورته وایم: زور خو ندی نه یې درکوم، زړه مې نغوښتو و مې نکړو اوس هم مجبوره نه یم.

زما په خبری هغه په لوړ غږ خاند او وایې: تخو نغواړی د مریم حالت خراب شی کنه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه پدی خبره کړی تول فکرونه مې صحیح ثابیتیږی او په مسخره لهجه ورته وایم: تر کومې اندازی ته رزیل کیدی شی؟ نه ګوری هغه بیچاره جنۍ د ډیر مینې څخه ستا عبادت کوی، ړوند یې؟ ته حق نلری د هغې د احساساتو سره لوبې وکړی پوی شوی څه مې درته وویل؟

زید- که زه وایم زه د ډیر مینې څخه د یو بل چا عبادت کوم څه؟

د هغه په خبره به حیرت و ته ګورم! یعنی داسی سوک شته چې د زید زړه یې ځانته اخیستی ویې؟ نا امکان نلری؟ بی اختیاره وایم: انشاءالله چې هغه کس دی ددری منه خاورو لاندی شی ترڅو تـ....

ناساپه احساس کوم چې غاښونه مې مات شول، خبره مې نیمه کې پری شول او د زید خواته ګورم چې د غوسې څخه په سرو سترګو زما خواته راګوی او د لیونیانو پشان په چغو وایې: څه دی وویل؟ بیعقلې؟ ته یوځل بیا ووایه زه یې واورم؟!

بیحده ویریدلی وم کاش دا خبره مې نه وایې کړی کاش خوله مې ماته شوی وایې البته ماته هم شوه داسی ټک مې وخوړی، یعنی دومره ورسره مینه لری چې د هغی په اړه په یوه خبری زه یې وو هلم؟! په ویری باندی ورته وایم: ه.....ی...س...
زید- یو ځل یواځې یو ځل بیا داسی خبره وکړی خپل د ځان څخه ګیله وکړه نه زما څخه(او به چغو وایې: پوه شوی؟

د ډیر ویری څخه یواځې ورته سر ښوره وم، درنه خاموشی زموږ مینځ کې ښوره شوه هغه خبری نه کول او ما د تلو جرئت نه درلود د بت پشان ناسته وم چې هغه وویل: خپله دی وغوښتل که د انسان پشان کیک دی راکړی وایې نه دی وهل خوړل او نه هم د مریم شپه خراب کیدل.

هغه دا خبره وکړل او د مانې خواته روان شو پوهیدم چې زید ټوکې نکوی او د ربښتیا د هغې بیچاره ګې شپه ورخراب کوی؟ نه نشم کولی پریږدم داسی کار وکړی په تلوار د هغه خواته ځم چې تراوسه د حرکت په حال کیدی، د لاس څخه یطـ نیسم چې دریږی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

راګوی په ورختا یې وایم: سمده هر څه چې ته وایې.

هغه خپل لاس زما د لاس څخه کش کوی او وایې: درته ویلی مې نه وه چې بر به ناز نکوی؟!
یغما- پخدای ناز نه وو یواځې...یواځې...یواځې...
زید- یواځې څه؟
یغما- هیس.
زید- اخیری ځل دی و اوسیږی بل ځل همغه کار کوم چې وایم یې.
(ژر ژر خپل سر ورته خوځه وم، د میز خواته ځو دواړه په څوکې بیرته کینو د کیک قاب په لاس کې راخلم قاشق کومه ده؟ لکه چې زما په خبره د ویلو څخه بغیر پوی شوی ویې چې ویې ویل: په لاس یې راکړه..

د کیک یو کوچنې برخه خپل په لاس جلا کوم او پداسې حال کې چې لاس مې په ښکاره باندی لړزیدو، شرمیدم په سل نه زړه د هغه او په زحمت کیک مې د هغه خولې کې کیخودو چې هغه سرګې پټې کړل او ویې ویل: امممم

چې ما په زړه کې وویل: مرررړګ امممم زهر دی شه، په ستونې کیدی بند شه، ما لا ورته ښیرا ویې کول چې هغه سترګې خلاصې کړی او ویې ویل: څه دی وویل؟
یغما- ما؟ نه څه باید ووایم؟ نوش جان دی شه.

زید کومه خبره نکوی او زما پشان د کیک یو ټوټه راخلی او زما د خولې خواته یې نیسی په حیر ورته ګورم چې هغه وایې: څه ړدی ړدی راګوری ویخوره.
یغما- خپله یې خورم.
زید- خلاصه کړه خوله دی.
په غوسه ورته وایم: ومې ویل خپله یې خورم.

زید هیس نه وایې او راګوری ناساپه په هغه بل لاس یې زما خوله د څلور کلن ماشومانو پشان ونیول او کیک یې په زوره زما خوله کې تخته کړو او په خندا یې وویل: خوند یې وکړو..؟
یغما- مرګ یې خوند یې وکړو تول مخ دی راته په کیک ولړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- راشه پاک يې کړم درته.

او بيا يې خپل په لاس زما خوله پاکه کړه او ويې ويل: دا دی پاک شو اوس کومه دی زما ډالي؟
په حيرت وايم: ډالي دی؟
زید- هو.

ښکه وکړم چې بيا ليونی نشی؟ چوپتيا می اختيار کړه او ډير په عاجزانه ډول می وکتل ورته شايد د تيږې په شان زړه يی راته وسوځيږی.

زما پداسې کتلو هغه وايې: ندی ده اخيستې؟
يغما- پخدای خبره نه ومه چې نن ستا کليزه ده.کنه ضرور مې درته يو څه اخيستل هغه تور مار زما سره چل وکړو کنه ما درته اخيستل.
خاندی او وايې: توپير نکوی په بدله کې يو بل څه راکړه.

په حيرانتيا می وويل:لکه څه؟
زید- د غاړی زنځير دی.
يغما- چېشــــــــــــــــــې؟(په غصه مې دوام ورکړو: فکر يی هم ونکړی.
زید- چيشې دی چی واوريدل.
يغما- سهار درته يو ښايسته ډالی اخلمه سمه ده ؟
زید- نه همدا غواړمه راکوی کنه؟

د هغه پدی ضد باندی په زړه کې وايم: د موټر د تير لاندی شې زيده اور واخلی زيده، جنازه دی راشه زيده، انشاءالله د نن شپې ښخه تير نشې زيده،ويده شې بيا روين نشې لخيره " ههههه دا يو دوه ښيرا وی ما ورپسې کړل هسی عصاب يې راخراب کړو بخښه کوی"

په کراره ورته وايم: نه کيږې له دی زنځير ښخه تير شې؟
په جدی لهجه يی وويل: نه همدا غواړم.
يغما- او ففففففف راشه وايخله ګدايګره وړی سترګی..

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه خاندی او وايي:څه وکړم خوښ شوی می دی.

په غوسه باندی ورته ګورم او په زحمت باندی زنځیر ختا کوم او به تروش تندی د هغه خواته نیسم او وایم: هوممم واخله.

زید خپل وربځې پورته کوی او وايي: همداسي یی واخلمه.ډالي همداسي څوک ورکوی؟
یغما- هو څه رنګه یی ورکوئ نو؟
زید- ته يې راته په غاړه کړه.

دهغه پدی خبره بیا مې خوله د حیرت څخه خلاصه پاتی شوه، نن شپه به ده څه شوی؟ په هوښ خو دی؟ بی اختیاره می لاس پورته کړو او په تندی می ورته کېښوده په حیرانتیا یی کتل راتهراو زه ورته وایم: تبه هم نلری چې اپلاتط وواېي؟!نو په څه دلیل فکر کوی چی زنځیر به زه درته په غاړه کوم؟!

په همغه حیرت باندی زید وايي:لاس مې نه رسیږی ژبه مه وه ژر يې راته په غاړه کړه.
یغما- که ونکړم؟
زید- بیا پو هیږې نو.!

د هغه پدی خبره د غوسی څخه تکه سره کیږم او په زړه کې بنه کنځل ورته کوم،په زړه مې زنځیر د هغه د لاسه څخه واخیستو چې هغه په خندا راوکتل چې جواب کی ما ورته بد بد وکتل او زنځیر مې ورته بند کړو.

یغما- هوممم وشو.
زید- افرین.

زنځیر يې لاس کی ونیو او په ځیر یی ورته وکتل چې ما وویل: که پو هېدمه چی دومره دی خوښ شوی دی وختی مې درکوی.!

هغه جواب رانکړو څو ثانې په ځیر،ځیر زنځیر ته وکتل او بیا پرته له کومی خبری له ځایه پاڅیدو او ویی ویل: هیر نکړي ته ماته هماغه یوسف یی.یواځې لږ ادب کولو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ضرورت لری.

آیا دا څما د پوښتنو ځوابونه ول؟ ولې بې غیږه کی ونیوله؟ځکه څه ورته یوسف ومه.ولي دا کارونه کوی ؟خپل په نظر ما ادب کوی؟ یو راحته نفس مې وویستو څه بنه ده جلی توب می په مخ نه راوړی.حتا په پټ راز می نه تهدید کوی.هر څومره چې مغرور او خود خواه دی بیا هم زه وربانذی باور کولی شم،همدا چی جلی نه یمه ورته یوه دنیا خبره ده.په ذهن می هر رنګه پوښتنې راتلل.

خدای دی لاس مات کړه چنارګل بابا بی وهلو دی څما خوله راماته کړه.لاس خو ندی توره ده توره.کوټې خواته می ولاړمه له ځان سره می وویل: هوا ښه شوې خپل د وېښتانو غمه می وخورمه.نور نشمه کولی خولې په سر کړمه.پرته له زید نه نور چا څما ویښتان نه وو لیدلی.وروسته له لمانځه نه د خوب نړي ته تللی ومه.چې د وحشت له دنیا نه کمه نه وه. سهار 7 بجې ول لمونځ قضا شوې وو مجبوره شومه قضایی می را وګرځه وو.

د تل په څېر سبا ناری لپاره ودانی ته ولاړمه.سبا ناری د رضوان په توکو مو وخوړل. نن جمعه وه او ټول په کور ول.رضوان ته می باید ویلي وایې؟! د رضوان د کوټې خواته ولاړمه او دروازه مې وټکول چې هغه وویل:راشه.

داخل شوم او ومې ویل:د وېښتانو ماشین لری رضوانه؟
زما په خبری هغه سر د موبایل څخه پورته کړو او په حیرانتیا یی وویل: د وېښتیانو د اتو کولو یا وچ کولو؟
په حیرانتیا مې وویل: خاوری دی په سر شه انجلی خو نه یی چی دا شیان لری.

زما په خبرو رضوان وخندل او خپل غږ یې د ښځو پشان کړو او ویې ویل: یوسف خانه جهیزیه(د ناوی کور) می مکمله ده.زما سره واده نکوی؟ دومره ښایسته انجلی یم زما د ښایست مثال به په دنیا کې پیدا نکړی.

د رضوان په خبرو خاندم او ورته وایم: ندی کوم ته د سکاره غوندی تور یې..
د دی خبری وروسته دواړه خاندو او زه ورته وایم: غواړم وېښتان می لنډ کمه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لوړ غږ یی وویل:ولی؟ته ښکاره کړه وپښتان دی ځه وګورم ما بیخي ندی لیدلی.
یغما- اړتیا نشته ته هر څه وګوری ووایه لری ماشین کنه؟
رضوان- نه لومړی وښایه راته ژر کوه.

لاس یې راوچول او خولی یی راته وویستلو او په حیرانتیا یی وویل: بی عقله ولی دی تر اوسه دا وینتان پټ کول ؟اوس یې هم کم کوی؟!
په غصه مې ورته وویل:رضوانه ډیر خبری مکوه لرې ماشین او کنه کار لرمه؟
رضوان- زما د وینیتانو ماشین خراب شوې زید یی لری(بیا کرار وایې:نکیېږي لنډ یی نکړی؟

یغما- نه ولاړ شه له زید څخه یې راته راوړه.
رضوان- نه راوړم.
یغما- نه راوړی؟
رضوان- نه
یغما- خپل خوښه دی ځمه ترور ته وایمه هیر شوې خو د ندی ؟

دا خبره کوم او کرار کرار د زینو خواته ځمه چې رضوان په غوسه وایې: یوسف خدای د ونه وهه چی ما ګواښه ویې، ما یو ځل سګرټ ووهل او کنه تا بدبخته ولېدلم اوس مې نه ایله کوی...

یغما- وخت نلرمه ژر راوړه!
رضوان بد بد راوکتلو او د څو دقیقو وروسته ماشین په لاس زما خواته راغلو او لکه ماشوم پشان یې وویل: نکیږي لنډ یی نکړی.؟
یغما- ومی ویلی نه اوس دا واخله د استعمال طریقه یی راته وښایه.

رضوان زړه نا زړه د ماشین چل راته وښودو،ماشین مې واخېستو او خپلې کوټې خواته لاړمه.ماشین په لاس هینداری ته ولاړه یمه.د هینداری مقابل کس ته په لیدو می غم تازه شو.زړه می په خپل حال وسوځیدو او ومی ویل: ضرور قسمت همدا وو.
ماشین می روښانه کړو او اوښکی می بی واره روانی وو.ولی دا اوښکی خلاصون نه لری..؟! هر شپه د سیل په شان روانې یې .ولی نه وچیږی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویښتان می لاس کې نیولي او لکه غنم له بیخ نه یې وهم، شاوخوا می ماشین شوی ویښتان نیولي او زه په سرو سترګو هینداری ته ګورم، د بی ویښتانو کس کې غرق کېږمه بهتره ده وو ایمه شوتېا شوې کس په هینداره کې...

په لاس باندی هینداره لمس کوم او خاندم، د ژړا څخه په نیولي غږ په هینداره کې د ننه کس ته وایم: یغما تا په کومه نحس ورځ پېنه ودی نړی ته کیخودل؟؟؟ خپل د ځان څخه بل کوم بدبخته دی لیدلی؟؟؟ لګیا وم ځان سره، خپل د تقدیر او خپل د خدای سره مې ګيلي او شکایتونه کول د 12 کالو د شکنجې او زجر پوښتنه مې ورڅخه کول چې ناساپه دروازه په کلکه خلاصیږی، زید ساه ساه وهلو باندی کوټې ته را داخل کیږی..

د هغه د حال څخه معلومیدو چې د مانې څخه تر دی ځای منډی وهلې، لاس یې د دروازی په بند پاتې بغیر له کومې خبر راګوری کرار وایې: څه کار دی وکړی خپل د ځان سره؟

نه پوهیږم ولی خو احساس کوم زما په لیدو د زید قدمونه ولړزیده، ولی باید داسی شي؟ ضرور زه غلطه پوه شوم؟! کرار کرار زما خواته راځي ولي لاسونه لړزیږی؟ په سل نه زړه زما د سر په پوستکې لاس کشه وی او وایې: ولې؟ یغما؟

نه پوهیږم څه ورته ووایم ورته ووایم د دی لپاره چې نه مې غوښتل وینیان مې څوک وګوری؟ د دی لپاره چې نور خولې نشم په سر کولی ځکه؟! پداسې غږ چې کوښښ کوم عادی اوسیږی وایم: ډیر ویښتیان مې نه خوښیږی

زید کرار وایې: ندی خوښیږی؟

نه پوهیږم ولی نن زید دومره کرار او مهربانه دی؟ او زما سره مهربانی کوی؟ طوفان هم مګه آرامیږی؟ په خندا ورته وایم: هو خو.(خپل سر ته اشاره کوم او وایم: بنایسته ښکارم؟ ګنجې؟

هیس نه وایې تراوسه یې لاس زما په سر دی، د ختا کارو ماشومانو پشان ورته وایم: بنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکاري زيد؟ نور هم بدرنګ شوم؟

بی حرکته ولاړ دی کرار د هينداري مخکې په ځوکې کېنې او خاموش کېږی، فکر کوم هغه هم زما پشان په فکرونو کې ډوب دی آرامه غږ يې آورم چې وايې: ويې وهه.
يغما- څه؟
زيد- زما ويښتيان.

حيرت مې کړی دومره حد چې مغز مې د هيس کار دستور او فرمان نه راکوی، يعني زيد زما لپاره خپل ويښتيان غواړی ووهې؟ مغز مې راته وايې: خيال پلو مه وه ضرور يې زړه دربادی سوځيدلې! پدی فکر په تروش تندی ورته وايم: ضرورت نشته ماته زړه سواندی وکړی.
زيد- ويې وهه.
يغما- نشم کولې.

خاندی داسی خندا چې د هر څه پشان ده خو د خندا پشان نه وايې: خپل د دی څنګه ووهل؟(دا ځل په کلکه وايې: ويې وهه.
يغما- د ښکلا څخه دی کم کېږی مريم زړه مات کېږی.

غمژن او زړه نيولې زما خواته راګوری او ويې: هغه ښکلا چې د يو نفر په نظر رانشي په څه درد خوری؟ نخوری؟!

څه وايې؟ يعنی امکان لری سوک زيد وګوری او د ښکلا تعريف يې ونکړی؟ آيا داسی سوک هم شته چې د زيد ښايست يې و زړه ته ننوځې نه؟؟ د ځان سره وايم: ضرور هغې د زيد زړه مات کړی(مطلب مې هغه وه چې زيد دهغې په سر زه وهلې وم) خپل ګوتې د هغه په ويښتيانو کې وهم سومره نرم د کوم شامپو څخه استفاده کوی؟ څه فرق لری زه خو ګنجې يم شامپو څه وکړم؟ څو دقې ويښيان اړوم را اړوم او بيا ماشين روښانه کوم او د هغه د تور او ښايسته ويښتيانو په وهلو شروع کوم..

د څو دقو وروسته زيد هم زما پشان ګنجې کېږی خاندم او لځان سره وايم د دی وروسته ورته د چرګ سر ناری وهم خو د حق څخه تير نشو دا بشر د ويښتيانو څخه بغير په

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدی ګنجې سر هم ښایسته او زړه راښکونکې وو البته د ورور له نظره، بدی فکر مې خاندم چې هغه خپل مخ زما خواته را تاو کوی او وايې:

زید- زما ګنجې سر خندا لری؟ چې ته خاندی؟
په خندا ورته وایم- سم د دی مافیا کسانو پشان شوی يې د چرګ سر
هغه هم خاندی او وايې: چاته دی د چرګ سر وويل؟
ځانته او هغه ته اشاره کوم، هغه بغیر د کوم خبری را ګوری او وايې: که خبر وايې ستا د خندا سبب کیږی ډیر وخت مخکې مې وینتیان وهل.

په ده باندی نن څه شوی؟ ضرور احساساتې شوې دا چنارګل بابا نه د هغه وهلو او خبرو خڅه يې او نه هم د دی مهربانې او نرم خوی څخه ما بیخې دا چنار ګل بابا سم ندی پیژندلی تراوسه.

زید- ویښتیان دی ددی لپاره کم کړل ترڅو خلک يې ونګوری؟
یغما- نه...
زما خبره يې پریکړل او ویې ویل: دروغ مه وایه
غټ نفس اخلم او وایم: خپله بهتره پوهیږی نو ولې پوښتنه کوی.

هغه څه ونه ویل او مخامخ هینداری ته په کتو شو، نن موږ دواړه زړه نیولی وو زه د تقدیر څخه خو نه پوهیږم زید د څه څخه خفه دی؟ خاموشې ماته وم او وایم: له کوم ځایه خبر شوی؟(مطلب مې دا چې زه خپل وینیان وهم؟)
زید- دا مهمه ده ؟

ما ځواب ورنکړ، موږ دواړه غلی وو، او یوازې د ساعت ټک ټک اوریدل کیده،
زړه مې عجیبه د ژړا آرمان کړی وو، هغه شی چې ما ډیر نفرت کاوه هغه زما په سر راغله،همیشه مې بدې راتله چې په ما څوک زړه وسوځوې.

خو اوس ټول ماته د په زړه سواندی نظر راګوری،حتا زید...کاش زما يو ورور وای، يو څوک چې ما پرې تکیه کولای شو، نه کیږې چې رضوان یا زید زما ورور وی؟؟کیږی؟
زه په ټیټ غږ زید ته مخاطب شوم او ومې ویل: زید کولی شې چې ورور په څیر مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غېږه کې ونيسي،لکه اسماء په څېر يا رضوان په څېر....؟

له سترګو څخه مې د اوښکو څاڅکي وڅاڅېدل، زيد چې په ژور فکر کې و، ورو يې سر پورته کړ، څوکۍ يې شاته کېښود او ودرېده.او په ارامه غږ يې وويل: د ورور بشان نه خو د يو مهربان دوست پشان، ته خپله هم خپل ځان لپاره يو سړی يې، ډېر سړی د دی وخت د نرانو څخه.

څومره دا جمله زما لپاره چې لځان څخه ورکه وم آرامه کونکي وه. ځان سره وايم چې کاش هېڅکله مجبوره شوی نه وايي چې ځان څخه نر جوړ کړم کاش ماهم يو مرسته کونکي او ملاتی لرلی، جينکو په شان مې نازونه غوښته، غوښتل مې له دی دنيا نه بې خبر اوسم..زيد خپله غيږه خلاصه کړه،او ماته يې اشاره وکړه! او ويې ويل: راځه چرګ سره

ما د اوښکو په منځ کې په لوړ غږ وخندل، زيد زما په يو قدمې کې ولاړو وو،ګناه په غاړه اخلم او د هغه غېږ ته پناه وړم، کرار زما په شاګ لاس وهي زموږ د قد تفاوت زياد وو شايد 30/25 سانتي زه د هغه تر اوږی رسيدم،زه آرام وم، لکه څنګه چې د له اوږو څخه مې يو درووند وزن پورته شوی وی،ما خپل سر پورته کړ، يو ګام شاته ځم، او هغه خندا سره ما ته وکتل.

زيد- راځه بهر ځو،
يغما- ونې ته اوبه ورکوم!
-زه عمران ته وايم هغه به اوبه ورکړی ته ژر تيار شه.

موږ بحث کاوه، چې رضوان راغلو،زموږ په لېدو وچ ودرېده،سترګي يې توپ په څېر شوی، زما او د زيد په لېدو په لوړ غږ يې وخندل او ويې ويل:مرګ په تاسو دواړو څه شوي؟
زيد په خندا وويل: ولی! ښايسته شوی يو !
رضوان- ها زيات ښايسته شوي ياست د ښايست مجسمو
يغما- خا نو تاته ولی بيا زور درکوی؟
رضوان ماته داسی بد بد ګورئ چې زيده وايې: په هر حال، زه او يوسف بهر ځو، ته له

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ سره ځي؟
رضوان- چېرته ځی؟
زید- د کباب خوړلو لپاره.
رضوان- هو ولی نه ځم، صبر چې زه مې تیلیفون او بټوه راواخلم.

رضوان لاړو د هغه په تګ زید وویل: پټو لري؟
یغما- هو لرم ولې؟
زید- راوړه.
الماری څخه تور پټو راخلم،او زید طرف ته لاړم او وایم: دا دی واخله.
زید- راشه دلته.

د هغه په خبره مخامخ ورته ودریږم، زید پټو زما د سر څخه را تاو کوی لکه د عربانو په څېر او وايي: اوس ښه شوو،بهر خو همداسی نشی تللی.

زه د ښيښي مخي ته ودریدم، وقعاً ښه معلومیږی د ځان په لیدو په خندا وایم: لکه د فلم هلک شوم ولا کنه زید!
زید په خندا وویل: هو صیب.
د الماری په طرف ځم،د کالیو منځ څخه فولادی پټو راخلم، څه چې مې زیات لرلو همدغه خولې او پټوګان وو.

یغما- دا واخله ته هم وتړه!
زید خاندی او پټو اخلی پټو تاو کوی او ماته وايې: ښکلی شوم!
په خندا ورته وایم: بد نه يې.
زید- هو نو تاته خو رسیدلې نشم لنډۍ..
په جعلی غوسه کې ورته وایم: هووی چنار ګله، زه لنډۍنه یم، 168 سانتي چېرته لنډۍ وې هوم ؟

سترګي کږی کوم، چې زید په لوړ غږ خاندی او وايې: ولی خپل ځان داسی کوږ اوږ کوی؟راځه اوږده چې ناوخته کیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له کور نه بهر کېږو،د کباب پخولو په طرف حرکت کوو، رستورانت چې خلاصه فضا درلود، ځینې خلک یوازې راتلل او ځینې کورنۍ یا ډلې راتلل، ټولو په حیرانتیا باندی ما او زید طرف ته کتل ،البته چی زیات یې زید طرف ته کتل، د ځوانانو یوه ډله رستورانت ته راننوتل کله چې دوی غوښتل تیر شي.دوی زموږ میز ترڅنګ ودریده،

چی یو له دوی رضوان څخه په حیرت پوښتنه وکړل: اوبخښئ دا عربان دی یا اورپایان؟؟؟
مخکی له دی چې رضوان جواب ورکړي،څنګ کې ملګري ولاړ وو وویل:
احسان: ستا عقل چېرته دی؟؟ د عربانو رنګ تور یا غنم رنګه وي،نو دا حتماً اروپایان دي!

ما او رضوان ډیر په سختي خپل ځانونه کنټرول کړی وو چی د بم په شان د خندا څخه منفجره نشو زید هم حیران حیران دوی طرف ته کتل،رضوان په داسي غږ سره چې خندا پکې ځپی وهل وویل: ملګرو دا زما ورور زید دی،یعنی د افغانستان څخه دی.

هغوی حیران حیران کتل،ما او رضوان په خندا شو، زید چی خپل غږ صاف کړ او په خندا یې وویل: ستاسو د ټولو په لیدو خوشحاله شوم!
هغه هلک چې احسان نومیده وویل: بیشکه موږ هم خوشحاله شو زید جانه.

زید یوازې خپل سر وخوځاوه، هغوی لاړه زه او رضوان هم له خندانه تک سره شوي وو! زید پ جدي توګه ووېل:ولې څه شوی چی د بیزو په څیر تک سره شوی یې؟و موږ دواړو کنټرول له لاسه ورکړو او په لوړ غږ مو خندل، رضوان خواته ګورم وایم: په خدای د زید په وړاندی موږ د تور سکرو(زغال) په شان معلومیږو،هیڅوک زموږ طرف ته نه ګوري.

رضوان په خندا وایې:ربښتیا وایی مجبوره نور موږ د دغه(اشاره زید ته) یوسف د زماني سره چیرته لاړ نشو کنه زموږ بازار خراب کوي !
د رضوان په خبره زید هم په آرامه خاندي او شونډو لاندي څه وایي خوو اوریدلي کیږي نه ګارسون ته غږ کوي، سفارشونه ورکوي او په تمه کینوو زید مخکي د څخه ډوډی جوس راغوښتي وه، د رضوان غږ پورته شوو او ویې ویل: یوسف افسوس پر وینتیانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی.. د وېښتانو سره داسي ښه ښکاره کېدی لکه شوخه جلۍ پخدای که ته جلۍ واي ما به ضرور ځانته کولی(رضوان دا خبره کوی او په خندا کیږی

چې زه په زړه کې ورته وایم ای خاوري دي په سرشه دا ژبه دي هیڅ دریږي نه دی وېښتانو خبره د کوم ځای شوه؟ د رضوان په خبره جوس د زید په ستوني کي بند شوو او په ټوخي شروع وکړه،زید د ټوخي په حال کې په کلکه لهجه وویل: بد به وکړي چې ته یې ځانته کوی.. د خبرو کولو په چل هم نه پوهیږ. غټ سړی یی دا نو څنګه خبره ده..

رضوان د زید مشر ورور دی،خو هر وخت رضوان د زید د کشر ورور پشان خب ه منې او یو بل مینځ کي راحته دي.

رضوان- ته ولی وحشي شوي چنارګل بابا ته وایي همدا اوس هغه ربښتیا جلۍ وی او زه یی ځانته کوم.؟؟
یغما- غلی شه تور ماره ته څه ربښتیا زه دي کوم خیال پلو مه ووهه.
د رضوان د خندا غږ پورته کیږي او وایي: ته جلی شه بیا وګوره ...!
د خبري د بدل کولو لپاره وایم: ای دا ډوډی څه وخت رسیږي
ګارسون ته غږ کوم: ورروه نیم ساعت کیږي ناست یوو ډوډی رسیږي اوکنه؟

بیا هم د تور مار غږ پورته شو: یوسفه یو خوو ته هیڅ نه مړیږي
لور ته یی کاږه کاږه ګورم او ورته وایم: تا ته ولی زور درکوی ستا له جیب یې نخورم زیدی روپی ورکوي کنه زید جانه؟؟
زید چې تراوسه پوري آرامه وه او خبري نکولی په خندا باندی سر پورته او ښکته کوی او وایې: هغه خبرو ته غوږ مه نیسه دو هډوکي پاتی یی هرڅومره څه غواړي وخوره.

د څو شیبو روسته کباب یی راوړ په آرامه فضا کی خوړل کیږي،زید بیاهم چوپ دي نیو هیږم ولی ؟ډوډی خوړل کیږي ، دري واړه پورته کیږو مخکي دي تللوونه یوه کوچنی جلی په تیزي زموږ لور ته راغله په جګ غږی یې وویل: کاکا کاکا !

دري واړو ورته ګورو کوچني جلی طلایي وېښتان او سمندر په شانی غټي سترګي درلود

(c) ketabton.com: The Digital Library

منډو وهلو څخه ښکاره کېده ساه یې بنده بنده کېده یعنی ستړي وه، زید ته يې وويل:
کاکاجانه کولی شي داواخلی؟ ؟

لاس مخته کوي او يو ګل او کاغذ ورته نيسی،بيچاره زيد زموږ خواته ګوري
جلۍ- خير دی کاکاجانه دا واخله کنه خور مې غوسه کيږي.

زيد په خندای د هغه کوچني جنۍ مخکې په زنګانه کيني او ورته وايي: کاکا دی درنه
قــربان شې خور دي چيرته ده ؟ ؟

جلی يو لري ميز ته اشاره کوي او وايې: هغه ده کاکا جانه هغه جلی چې شنې سترګي او
سره کالی لري.

زيد کوم ميز ته چې جلی اشاره کړی وه ور وګوري او کوچني جلی د لاسه څخه نسئ او
وايې: راځه ورشو
ما او رضوان يواځي ورته کتل.
جلی د زيد لاس نيسي او په خندا ورسره د ميز خواته ځې، د هغړی تلو ته ګورم زيد چې
هغه ميز ته ورسيدو هغه د سروکاليو جلی پورته شوه، زيد د کوچني جلی لاس پريږدي،
ګل او نامه د ميز په سر کيدی نيو هيږم هغوی مينځ کي کومي خبری وشوي چې د جلی
رنګ ثانيه په ثانيه بدل کيده

رضوان ته مخ کوم او ورته وايم: څه نيکبخت د دی زيد چې د ټولو پام ځان ته ګرځوي او
دومره غوښتونکی لري.
رضوان په خندا وايي: ليونيه دا نو ستا په نظر نيکمرغي او خوشحالي لري؟ هغه نه
پوښتنه وکړه بيچاره زړه يی د وينو ډک دي، زيد د ځان ښودلو ښايسته هلک يم دا کارونه
نه خوښيري.

يغما- عجبه ده! هغه درک کول هم مشکل کار دی؟
پام می نه وه زيد خبري کله خلاصی شوي؟ زيد زموږ لور ته راوان وه
رضوان په ريشخند ورته وويل: زيد جانه د خاستګارانو او مرکو حساب دي درته معلوم
دی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په کلکه لهجه ورته وویل: اپلاتې مه وایه رضوانه.
غږ می صاف کوم آرامه ورته وایم: څه یې درته ویل؟
زید- هیڅ شی.
یغما- اووو هی څومره ناز کوي ته وو ایه په اندېښنی شوم !

زید هیس ونه ویل او د تلو لاره یې غوره کړل، دري واړه په آرامه زید موتر ته راوان شوو،رضوان ریشخندی کوي کله دستمال رانه کش کوی کله په اوږه باندی زما اوږه وهله، زید په غوسه ناکه لهجه ورته وایې: بس دی ماشومان خوو نه یاست انسان په یو دبل څخه لار شي.

خپل ځان زموږ مینځ کي ځای کوي یو ځای موږ سره روانیږي،رضوان په سترګو راته اشاره کوی زید باندی څه شوي؟ او زه مي اوږی پورته اچوم او د زید سره یوځای روانه کیږیم او وایم: هووی چنارګل بابا چیشته غوسه یی ؟
زید- نه یم غوسه.

په توکور ورته وایم: د ورینداري سره دی جنګ کړی؟
دي خبري سره می زید حرکت څخه دریږی او مخامخ راته مخ کوی او په کلکه لهجه وایې: وریندار دي څوک ده ؟
یغما- د خدای یوه بنده!
زید په غوسه وایې: یوسفه اعصاب راته مه خراپ کوه
یغما- ولی اوس ماڅه وویلې ؟
زید ژوره ساه اخلي بیا وایي: آخر ځل دی وی زما مخکي وریندار ه وایي
:#شهاب
حیرانه حیرانه ورته ورګورم دا انسان ولی په یو سور ندی !
یغما- ولی ؟ ستا ښځه خو زما وریندار ه کیږي(مخ رضوان ته کوم او وایم: کنه رضوانه؟
رضوان خپل سر راته خوځوي او وایي: ربتیا وایی ولی غوسه کیږي بیا دي زړه په چاباندی ډک دي؟ک

زید زما لور ته بد بد ګوري او په جګ ګامونو باندی موتر خواته ځي،خدایه بیا د ده پیریانان راغلل؟ ترکوره ،پوري هیچا خبری ونکړل، د هلیز ته ننوتلو فرشته ترور او

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسما هلته وي رحیم کاکا نه وه هغه تاشکند ته تللی وه

فرشته ترور په خندای زموږ. ښه راغلاست وکړو او ویې ویل: ښه راغلی راځي دلته کیني
آسما هم روسته فرشته ترور نه وایې: پخیر راغلې.
آسما د زید سر ته پام شو په حیرانتیا او لوړ غږ وایی: ولی دی وینتان وهلي په خدای ځومره افسوس دی.

فرشته ترور هم فکر کیږی او وایې: د مور ګرانه دی فصل کیدی ولی وینتان خراب کړي؟

خوشبختانه د هیچا ماته پام نشو ځکه زما وینتان مخکي هم چالیدلی نه وه؟
زید په آرامه غږ وویل: موری اورد شوي وه په تکلیف وم وسره.
فرشته- ښه دی وکړل زویه هسې نظر کیدی.

آسما د زید خواته ورغله دستمال یې د سر ځخه لري کړو او ویې ویل: کاش پرینبودی وي ځنګه ورسره ښکلی ښکاره کیدی ..
زید په خندا ورته وایي: خیر ده خورجاني همداسی کل نپاتی کیږم بیرته راځي وینتیان مې...

بحث خلاصیږي خادم چای راوړي په چای ښښلو بوختیږو...
رضوان غږ کوي: یوسف هغه غاړکۍ دي راښکاره کړه انځور یې اخلم!
یغما- ولې؟
رضوان- د ځان لپاره هم همداسي جوړوم!
زید لاس مخکی کړ او دکالیو له لاندې یې غاړکۍ را وییسته او رضوان ته یې وویل: دا اخلې رضوانه؟
رضوان د غاړکی د لیدلو سره سم په بالبنت باندې پرما یې ګزار وکړو..
یغما- هي؟ ولې ګزارکوې؟ووزې؟ ؟
رضوان- له مانه پټ د زید سره ملګرتیا کوې انسان پلورنکیه!ولې دې غاړکۍ دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چنارګل ته ورکړه؟ زمانه خو دې ښه په پټه اخیستې.

زید په جګ جګ آواز وخندل د غوسې په شان رضوان ته وایم: ټول ستا د لاسه دي که تا
هغه شپه ډالې ډالې نه وای کړی زه به نه اړ کیدم چې غاړکی مې ورکړې وای
زید په خندا کې وایې: رضوان جانه کینه مه کوه هرومر زه ورته ډېر ګران یم.

ناساپه مخامخ وایم: دروغ وایې هیڅ یو مو راته ګران نه یاست.
رضوان وخندل او ویې ویل: ته څومره مخامخ ویونکی یې! یوسفه!
زید- زړه زړه ته لاره لری.(زید دا خبره وکړه او صالون یې پریښودو)

ماهم د شپه په خیر ویلو سره خپل کوټې ته لاړم تیلیفون ته مې زنګ راغی نا پیژنده شماره
وه په نه زړه مې جواب ورکړو:بلې!
وروسته له لږ چوپتیانه د یو چا غږ پورته شو: یغما.!!!!

ددې نوم په آوریدو مې بدن کې مې یخنۍ ونیولو لاسونو مې په لړزیدو پیل وکړو په
لړزانده غږ مې وویل:ت...تاسو؟
-یغما موبایل مه بندوه سلیم یم هیله کوم غوږ شه.

باید ځان له لاسه ور نه کړم هغه هیڅ هم نه شي کولی کلک او جدي وایم: زما شماره دې
له کومه کړه؟
سلیم- د رضوان د ملګري څخه مې واخیسته
یغما- څه وایې زر ووایه کار لرم.
سلیم- نه غواړې چې بیرته راشې؟ قسم کوم هر څه جوړه وم. یو چانس را کړه

په لوړ غږ وایم: ولې نه پوهیږې؟ زه نوره یغما نه یم په خدای چې نه یم هر څه بدلون
کړی حتا احساس مې د ژوند څخه مې خوښه یم پریږده چې ژوند مې وکړم
سلیم- ولې د مور تیروتنې مې زه وګالم؟دومره بې انصافه یې؟

یغما- وګوره سلیمه تاته انجونی کمې نه دي زما شا پریږده.
موبایل بند کوم او څو دقیقې سترګې پټې نیسم نه پوهیږم په خیالۍ نړۍ کې څه وخت ډوبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې او خوب وړې وم...! د سهار د لمانځه په اذان ويښيږم لمونځ کوم او د بڼ په لور ځم، تر اوه بجو د ګلانو د بوټو په سمبالولو بوختيږم هوا روښانه کيږي د ځان سره وايم: شکر خلاصه شوه ..

د ودانۍ په لور ځم خو هيڅوک ويښ نه وو يوازې فرښته خاله هلته ناسته وه.
يغما- سلام خاله جانې!
فرښته خاله چې د قرانکريم په تلاوت لګيا وه سر را پورته کوي په مسکانده ډول وايي:
عليکم سلام ويښه شوې بچۍ؟
يغما- هو خاله جانې رضوان او زيد چرته دي؟
فرښته خاله- ويده دي ورشه را ويښ يې کړه.
يغما- په سترګو

د زينو خواته په پورته کيدو ځان سره وايم: اوس کوم يو را ويښ کړم؟ د زيد د کوټه د زينو تر خوا وه او د رضوان خخه خو ګامه لرې.نو اول به چنارګل بابا را ويښ کړم ښه ده، په زينو پورته ځم چې د اسما غږ اورم په خپل ځاى ودريږم.

اسما- وګوره مريم ځان مه بايله په ځان وژنه هيڅ هم نه سميږي(لږ چپ پاتې شول او بيا پيل کوى: زيد خو زموږ نه ته ښه پيژني د زور خبرې نه مني.

د مريم غږ مې نه اوريدو ځکه لود سپيکرې نه وې! اسما له لږ چوپتيا وروسته بيا وويل: مريم جانې ولې نه پوهيږې؟ مينه په زور نه ده لالا مې څه ګناه لري؟؟ ته دې په دغه کارونو هغې ته ډېر آزار ورکوې ايا همدا مينه ده؟؟؟

بيا هم لږ چوپتيا غوره کوي او په سترې ډول وايي: اففففف مريم ته يواځې خپلې خبرې کوې تاته ولې د نورو خبرې اړينې نه دي؟يواځې يوه خبره دې کلکه نيولې ده، چې زه مينه ورسره لرم..! لکچې دا بسنه کوي ...؟؟په دغه مينځ کې د زيد نظر څه کيږيږ هاان؟؟؟

بيا چوپتيا غوره کوي، اسما ژوره ساه باسي او په نرم انداز وايي: مريم صدقه دې شم خورمې ژاړه مه هيڅ کمښت نه لرې! لوړې زده کړې دې کړې دي ښايسته يې د هر څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه اړينه داده چې ښه کورنۍ لري، ځانته او نورو ته آزار مه ورکوه کيداى شي قسمت مو همدا وي هيله کوم!

د اسما غږ نور نه آورم په سوچ کې غرقيږم هر څوک ستونزه لري خو ډول ډول.
د مريم ستونزه اودرد يې هيڅ دی که همداسې نه ده؟ ًاو يا هم کيداى شي مينه مې نه وي تجربه کړې او يا هم دهغه درد زما د درد او غم څخه لوړ وي؟ په هرحال د خلکو کورنۍ موضوع ګانې ما پورې اړه نلري.

زيد هم حق لري زور نه دی مجبور نه دی چې په ځور دغه پيوستون ته غاړی کيږدی.
ورو ورو د زيد د خونې خواته ځم ور خلاصوم،لومړۍ خپل سر دننه کوم او هرخوا ګورم ،نه ښه ده امن شته دی څوک نشته! زيد ويده دی او په لاس کې يې يو څه د انځور په ډول دي؟! ولې يې خونه د لوګي څخه ډکه ده سترګې مې سګريټو په نيمه سوو ټوټو ولګيدې ای په رنګ دې خاورې واوړه کم عقله ولې سګريټ وهې؟ افسوس دې په ځوانۍ..

پوزه مې نيسم او د خونې کړکۍ خوشي کوم د زيد د تخت خواته ورځم لکه د د درې کلن يا څلورکلنو ماشومانو په څير ويده و، ورو ورو وايم: زيد پاسيږه لماسپښين شوی دی.

غږ يې ونه کړو شيطان راته وسوسه وکړه په سوچ کې شوم.مرۍ مې تازه کوم او په زوره غږ کوم: زيييييييده پااااسييږه.
زما په چغو بيچاره يو ټوپ کوي او ماته ګوري.
د هغه پدی شانتی پاسيدو زه په خندا وايم: ودې خوړه لکه انسان داسې خو نه را ويښيږې...

انځور ته مې پام کيږي او په تيزي د انځور په لوري ځم په خندا وايم: وريندار ده چنارګله؟
مخکې له دي چې انځور وګورم د زخمي زمري په څير راباندې حمله کوي او له متې نه مې نيسی په عصبی غږ وايي: چا درته وويل چې زما کوټې ته راشه؟ ما درته نه وه ويلي چې وريندار وريندار مه وايه بيعقله؟

د لاس زور يې زياتوی مخ مې له درد نه غونج کيږي او په کرا غږ وايم: لاس دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوشکوه وحشی خوشی مې کړه
زید- په کوم حق زما شخصی شیانو کې ګوتې وهې؟(په سترګو یی هغه انځور ته اشاره کوی او په غوسه یی رانه اخلی)
په لوړ غږ وایم: وخوړل شو؟ وړې ګدایګره بنه کوم بیا یی هم وایم وریندار........وریندار صحی شو..؟!

لاس می په هغه حد کلک نیسی چی فکر کوم هډوکي يي مات شول
غاښونه یو پر بل چیچې او په غوسه يې وویل: یو ځل بیا ووایه؟

وډاریدم او په کرا غږ کلمه په کلمه مې وویل: و ر ی ن د ا ر... " ههههه وویریدل بیا هم وایې دا د ضددد یغما"

په سرو سترګو راګوری خپل ازاد لاس د څپیړې په نیت پورته کوي چي زه می سترګي پټوم، څپیړې ته په تمه کیږم چې په نه باور لاس مې خوشې کوي
او پر ځای یی ما لکه سپک څیز له کوټې نه بهر اچوي، تر څو چی په خود راتللم له کوټې نه می بیرون تشریف درلوده او ور یی په کلکه بنده کړه،د ور د ویشتلو سره سم د کوم څیز د ماتیدلو غږ راځي چي د زید له غږ سره یوځای وه ورخطا مې ور خلاصه کړله سترګي مې په زید لګیږی چي په څمکې ناست دی او د لاس نه یی وینی بهیږي...!

په لوړ غږ وایی: بهر ووځه
په ډار ډار يي خواته ورځم او کرار وایم: د لاس نه دي وینې بهیږي؟!
د ملنډو په ډول خاندي او وایې: زړه دي وسوځیده ها یغما؟ (په لاس کی کینګل کوي او وینه يي له لاسونو بهیږي تقریبا یی خواته منډه کوم او هغه شیشه په لاس کی کینکل کوي او راته خاندي لاسونه ته يي لاس اچوم او وایم: روانی خوښي يي كه لاس نه دی ويني بهیږي.

زید فقط کتل په سختی می ورته لاس خلاص کړو،لعنتی څومره یی زور پري کړي وارخطا وم نه پوهیدم څه وکړم هر وخت مي چي وینه لیدله بی حاله کیدلم

د رضوان په چغه د ور په لوري مي وکتل: زیددددد

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید بی له کومی خبری خپل سر د تخت په اړخ کیښود، خداي دي وکړي چي فرشته ترور نه وي خبره شوي.رضوان زموږ په لوري منده کړه او په وارخطايي يي وويل: څه شوي؟ يوسفه هله منده کړه د اوليه مرستي صندوق راوړه

ښکته مي منده کړه بی له دی چی فرشته ترور ته خبر ورکړم صندوق مي پيدا کړ او کرار پورته لاړم، که فرشته ترور خبره شوي واي هرومرو يي فشار پورته کيدو
ځان مي د زيد کوټي ته ورسوه او پانسمانونه مي رضوان خواته ونيول او ومی ويل:دا دي واخله.

رضوان صندوق واخيسته او د ويني په پاکولو بوخت شو،د زيد خواته کينم اوس يی هم تخت ته تکيه کړي او سترګي يي پټي دي رضوان په اندیښنی وويل: ليونيه! څومره دي ژور پري کړي بيا ولی وحشي شوي يي؟

زيد خپلی سترګی خلاصوي او ماته ګوري رنګ يي لکه ګچ سپين شوي وه جوړ لاس يي نيسم او په ژړغوني غږ وايم: ښه يي؟
لاس مي کلک نيسي او کرار خپل سر زما پر اوږو کيږدي

رضوان- زيد پورته شه چی ډاکټر ته لاړ شو ډير ژور پري شوي وينه يي نه ودريږي کيدای شي کوک وخوري..؟!
د رضوان خبره تاييد کوم او زيد ته په کټلو وايم: ربښتيا وايي پورته شه چی لاړ شو وګوره څومره وينه تري بهيدلي..؟!

هيڅ څه يي ونه ويل چې زه رضوان خواته مخ اړوم او وايم: ورشه ظريفي ترور ته ووايه چي راشي کوټه پاکه کړي زه زيد ښکته بيايم.

رضوان سر د سمده په نيت ښوروی او د ور په لور ځی، چې زه ورته غږ کوم او وايم: ګوره فرشته ترور خبره نشي د شا ور څخه يی درولم.

رضوان بيا سر وښوره ويې او ولاړی، زيد ته په کټلو وايم: هله پورته شه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غلی پاتې کیږي ځان سره وایم ضعف یی نه وي کړي؟ اوږه یی ښوروم او ناری ورته وهم: زید ښه یې؟ خبری وکړه.
سر يي زما پر اوږې سم کړ او لاس یي راته کلک ونیوه،پوه شوم چي ضعف يي ندي کړي خو که همداسي کینو حتما ضعف کوي کرار وایم: بیا یی نه وایم سمده اوس نو پورته شه چی لاړ شو.

خپل سر پورته کوی او په ځیر ځیر راته ګوری چې زه په تلوار وایم: په قران که نور ورته ووایم اوس پاسیږه(مطلب د نه ویل همغه ورسندار لفظ..)

زید خپل سپین وچې شونډی وخوځه ول او کرار یې وویل: وعده کوی چې نور نه وایې؟
په تاور سر خوځه وم او وایم: وعده ده.

پاسیږم او زید د لاس څخه نیسم په سل زور او زحمت باندی پاسیږی، لاس یې په دسمال کلک تړم، او کرار د زینو خواته زم د شا له دروازی وځو ترڅو فرشته خاله زید په داسي حال ونګوری، د رضوان د موټر خواته روانیږو شکر فرشته خاله خبره نشوه.

رضوان موټر کې ناست وو د شا دروازه خلاصه وم او زید بیا خپله کینم چې رضوان مخ راګرځه ويي او وایي: زید وروړمې قربان دی شم ښه یې؟ د کمزورتیا احیاسا خو نه کوی؟
زید- ښه یم رضوان حرکت وکړه.

رضوان موبایل راخلي او یو چاته زنګ وهي او وایې: ستانکزی ته ووایه رضوان د زید سره راځي لاس یې ډیر پری شوی ..... هو څو دقو کې در رسیږو.

خپل پام د رضوان څخه اخلم او زید ته ګورم، لاس مې ورنه کلک نیولې خو تراوسه وینه بند کیږی نه، هغه خپل سر د موټګر په سیټ تکیه کړی او سترګې پټې دی. کرار ورته وایم: زید دلته کیږده سر دی (او خپل اوږی ته اشاره کوم څو دقې بی خبری راګوری بیا سر ښکته کوی او زما پر اوږه یې کیږدی، تر شفخانی یو هم خبری نه کو، فکروونو کې ډوبه کیږم، ولې تر دی حده په غوسه شو؟ بیچاره زید د کچ پشان سپین شوی شونډی یې وچ کلکې شویچ لږ وینه خو یې له لاسه ورنکړه، شفخانې ته رسیږو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یو کوټې خواته ځو زموږ د داخلیدو سره سم ډاکټر پاسیدو او د رضوان خواته راغلو زه زید د کټ خواته ورم، زید مې په کټ وخمله وو چې ډاکټر وویل: سلام خیرت خو دی؟

رضوان غټ نفس اخلي او وایي: خپله خو یې ګوری د لاس څخه یې ډیره وینه تللی ده.

زه په خلاصه خوله دوی دواړو ته مې غوږ نیولی؟؟؟ (هغه ځکه چې دا ناول فارسی دی او ملګرو ډاکټر او رضوان پښتو خبری کوی خو موږ ټول پښتو ژباړلی کنه فکر وکړی فارسی ژبه کی ناساپه پښتو..!؟) ډاکټر د رضوان په خبرو سر وخوځه وو او د زید د لاس په لیدو شو، او بیا په افسوس یې وویل: هلکه ډیر دی ژور وهلې!

ډاکټر یو سیروم د زید په لاس کې وهې او شروع کوی د هغه د لاس په پانسمان کولو باندی، باید داسې وواېم د هغه د لاس په ګنډلو باندی، تل د داسی ضحنو په لیدو مې حال خراب کیدو مخ ګرځه وم او د رضوان خواته ځم وایم: ځومره ښایسته دی پښتو خبری کول له کوم ځای دی پښتو زده کړی؟

رضوان د زید څخه نظر اخلي او ماته په خندا وایي: د پلار لخوا پښتانه یو...!؟ زما پلار دوه قوم څخه دی مطلب زما د پلار مور تاجیکه او پلار یې پښتون وو.

په حیرت باندی ورګورم نو ولې زه تراوسه نه وم پوه شوی؟ زما د حیرت به لید رضوان خاندی او وایي: زما د نیکه د وفات وروسته زموږ کورنې کې په پښتو باندی خبری کول کرار کرار ورک شو، زما پلار زما انا یعنی خپل مور ډیره ورباندی ګرانه وه نوو ځکه خپل د مور لهجه کوی البته پښتو زموږ ټول کورنی زده ده، خو کور کی ټول فارسی خبری کو.

زید خواته اشاره کوم او وایم: هغه هم پښتو زده؟
رضوان کرار خاندی او وایي: زموږ ټولو مینځ کې زید ښایسته پښتو لهجه کوی سم د اصل پښتانو رقم.

د رضوان د خبرو وروسته ځان سره وایم: ښه نو ښه دا د ښایست سر چینه چې د دوی په

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورني کيده دا اصل کې د دوی د نيکه څخه ورته پاتې! خپله رحيم کاکا پدی عمر باندی تراوسه د بنايست نښې نښانې په څهره کې معلوميږی، نو مطلب ويلی شو دا د پښتون د قوم ذاتی بنايست دی اوس چې بل قوم هم يوځای شوی دوه متفاوت نسلونه خرابات يې کړی" ههههه بخښه کوی خو د رښتيا هم خرابات دی"

د رضوان غږ زه د فکرونو څخه وويستم: ته پښتو خبری کولی شې؟
يغما- ای داسی کم او زيات خبری کولې شم.
د ډاکټر په غږ زموږ خبری خلاصيږی: زيد خانه اوس سنګه يې؟

زيد په خندا او سر ښوره ولو، ځواب ورکوی، د زيد لاس څلور کوکه خوړلی دی، يو ساعت شفخانه کې وو ترڅو د زيد د لاس سيروم خلاص شې رضوان لاړو او جوس يې ورته راوړو خو هغه ونخوړو، بيځی خبری نکول لکه چې ګونګې شوې وو؟ رضوان د زيد اوږه ونيول او تر موټره يې ويوړو بيا موږ شاته څوکې مې کيناستو

او رضوان موټر وانې کول په کراره غږ رضوان ته وايم: رضوان فرشتې خاله ته څه ووايو؟
رضوان- نه پوهيږم ولای مجبور ستا کوټې ته يط يو څو کنه ادی داسی وګوری فشار يې آسمان ته پورته کيږی، داسی د جنازی په شان.
يغما- اممم شه خبره کوی.

جوس د زيد خولې ته نږدی کوم او وايم: واخله لږ وڅکه.
بيا هم هيس يې ونه ويل چنارګل ليونی ژبه خو دی نده پری کړی چې خبری نکوی؟ بيا جوس خولې ته يې نږدی کوم او وايم: ستونې دی وچ شوی لږ وڅکه.

د لږ کتو وروسته سر ښکته کوی او ټول جوس نوش جان کوی، رضوان د موټړ د هينداری څخه زيد ته کتل او ويې ويل: زيد ولې خبری نکوی؟ څه شوی؟ يا چا درته څه ويلې؟ وروړمې؟
زيد په وچ غږ وويل: نه ستړی يم.

زيد دباندی په کتو و چې پر اوږه يې وهم او وايم: زيد؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر یې زما خوا راوګرځه وو او ویې ویل: ها؟
یغما- یو شئ په پښتو ژبه ووایه.
په بی حوصله انداز وایې: حوصله نلرم.
یغما- رضوان ته ورته ووایه.

رضوان خاندی او په شیطنت باندی وایې: زید جانه یو ترنم خو وکړه.
زید لږ چپ پاتې کیږي.چې زه په عاجزی سره وایم: هیله کوم..

زیدځو دقیقې زما سترګوته کتل او په چټکی سره یې سر وا ړولو او بهر ته ګوري..!
لږ چپ کیږي او خپل مری تازه کوي او وایي:

ربه داسې لیونی شوم
په یو خیال باندې میېن شوم
زه ډوبېږم سمندر کې
په یو لعل باندې میېن شوم!!

خوله مې خلاصه پاتې وه احمق څه یو ښایسته غږ لري! د ځان سره وایم خدایه! ډیر بې انصافه یې یوه بنده ته دې هر څه ورکوې او نور له هر څه محروم کوې!

د رضوان غږ مې واورید چې ویې ویل: څنګه وه یوسفه زمزمه؟ ؟
یغما- ډیر ښایسته وه ..!
زید ته مې پام ور اوړي چې ګورم په خیالونو کې ډوب دی اوسترګې هم دی.
تر وادنی پورې زموږ یو بل سره خبرې نه کیږي.د زید غږ مې همداسې په غوږونو کې مې پاتې و او ګډیدو.! نه پوهیږم څه وخت کورته ورسیدو رضوان موټر یو څه لرې ودرولو او ویې ویل:

رضوان- یوسفه ته زید درسره بوځه زه مور خواته ځم او بیا د خوراکي موادو سره درځم تاسو هم د باغ له لورې لاړ شی!
زید ته مې مخ کړ ومې ویل: تللی شی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر خوروي او حرکت کوی زه زید پسي وم نه پوهیږم سنګه وغورځېده هیڅ پوهه نشوم ورمنده مي کړه او ومي ویل: خاوری د په رنګ شه زید خو انسان غوندي ووایه چي نشم تلی ولی د څوارلس کلنو انجونو غوندي ناز کوی غټ سړی یی نور بوډا کیږي او نازونه د نه خلاصیږی! لاس یی ګورم ښه وه ژوبل شوي نه وه.
ژوبل شوي خو به نه یی؟

دا چنارګل راته ولی داسی ګوری؟ کرار وایي: نه.

په زحمت یی پورته کوم ښه و کوټه باغ ته نژدی وه دروازه خلاصوم او خوني ته دننه کیږم ښه وه خونه مي منظمه وه تخت د زید لپاره خالي کوم او د تخت په سر پری وځی او د ښي لاس سنګل په سترګو ایږدی چي زه وایم: سر خو دی ګرځي نه؟
سر ښکته او پورته کوي چي بیا وایم: ویده نشی درته سوپ پخوم هغه وخوره او بیا ویده شه.

د پخلنځي په لور روانیږم ښه وو یخچال کي بعضی شیان ول. وروسته له شل دقیقو سوپ تیاریږي پتنوس اخلم او خوني ته دننه کیږم او وایم: ویده یی؟
زید- نه
یغما- ښه ده.
د تخت په سر کینم او پتنوس د زید مخ ته کیدم او وایم: وخوره
په ځای کی کیني او پتنوس په لور ګوری چي بیا وایم: خوړلی یی شی؟

زما په خبره زید خپل سر د نه په معنا ښوره وی، تازه مي فکر کیږي چي ښي لاس یی ژوبل کړی پتنوس د میز په سر کیدم او لوښي لاس کي اخلم د زید په لوري ځم او تر څنګ یی کینم او وایم: حال دی سنګه ده؟؟
په ارامي سره وایي: ښه یم.

د سوپ قاشقه یی خولی ته وړاندی کوم: هه واخله.
د ماشومانو په څیر یی خوله خلاصوله او سوپ یی خوړه
خندا مي راغله او وایم: زید بیخي د ماشومانو په څیر یی هسی دی قد اوږد شوی ولاا..
زید ورځي پورته کوي او وایي: سنګه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- هسی ډوډی د وخوره.
زید د سوپ د خوړولو وروسته ویده کیږی.

***

د باغ په لور ځم څو ورځي شوي وي چي صحي او پوره اصلاح مي نه وه کړی کار مي تقریباً دری ساعته ونیول،زړه کي مي تیریږي چې زید به ویخ شوي نه وی؟ کار پریږدم او د کوټې په لور ځم کرار دننه کیږم چي ویخ نشی،د خونی دروازه کراره خلاصوم ګورم چي لا ویده دی،لستوڼي یی بډ وهلی وو،کیڼ لاس یی د سر لاندي او ښي لاس یی په خپو ایښي وو،د کیڼ لاس څنګل ته یی متوجه کیږم شکاری شوي وو لکه دپیشو د پنجو شکاری.

ور د زید خواته ځم او کرار خپل لاس د هغه په څنګل کښه وم چې د زید تندی تروش کیږی، زما فکر هغه ته ندی او د هغه خوږ لاس ته ګورم، ضرور کله چي غورځیدلی داسي شوی رواني تل ځان ته زیان رسوی د زید کټ ته نږدی په څوکې کینم. او د ملت عشق کتاب په ویلو بوختیږم د وخت د تیریدو په فکر کی نه وم
د دروازی غږ د دی سبب شو چې نظر د کتاب څخه واخلم، رضوان کرار وویل:

رضوان- یوسفه یی؟؟
د دهلیز په لور ځم او وایم: هو یمه راشه
رضوان دننه راځی او ورسره خوراکي مواد او ځیګر یی راوړي ول کرار یې وویل: زید سنګه ده؟
یغما- بد ندی ویده شوي.
په فکر کی ډوب شو او کرار یې وویل: ډیر وخت شوي وو چي داسي نه لیونتوب یې نه کو.

په حیرنتیا سره وایم: یعني مخکی هم داسي شوی وه؟
رضوان- زید په نورماله توګه ښه ندی کله چي غوسه کیږي نو داسی کیږی کنترول له لاسه ورکوی خو ډیر وخت شوي وه چي داسي غوسه شوي نه وه، اخر ځل یی پنځه کاله مخکی وو هغه هم د مریم د جرګی له امله....

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقریباً یو ساعت مو د زید اړوند خبري وکړي رضوان زید ته اندیښمن وه...
رضوان- یوسفه زه باید لاړ شم پلار می زنګ وهلی وو باید شرکت ته ځان ورسوم!
ته خو زید ته متوجه یی نو؟!
سر مي ښکته پورته کوم او په اطمینان سره وایم زړه: زړه دی بیغمه ورور جانه!
رضوان مننه کوي او ځی..

د کوټې په لور ځم چیرته چي اوس زید ځان ته ځای خوښ کړی، ګورم چي ویخ شوي او که نه! دروازه ورو خلاصوم اه سومره درونده خوب ته تللی کم او زیات دری نیم ساعته شول! نه چي څه پری شوي وی! ورو یی څنګ ته ورځم او ورته غږ کوم:
زید...!

ویخ نشو او بیا ځلي غږ کوم: زید پاځیږه باید یو څه وخوری!

ددی خوب سنګه دروند ده بیا غږ کوم:زید (په لاس یی خوروم سترګی یی خلاصوي او زه وایم: ویخ شوی؟
سترګی ځبیخی او پورته کیږی
یغما- لاس خو به دي درد نکوی؟
زید- نه ښه دی.
یغما- ډوډی خوری؟
زید- وږي نه یم.

د پخلنځي په لور ځم ځیګر مي ورته پوخ کړ یو ګیلاس د منی اوبه چي مخکي مي ورته خکلی وی په پتنوس کي مي کیښودل او د خوني په لور مي روانیږم، زید اوس هم د تخت په سر ناست وو او بهر یی کتل زما شتون ته یی فکر شو او ویې ویل: وادي نه وریدل ومي ویل وږي شوي نه یم.

ما پتنوس د هغه څنګ ته په میز کیښوده، او ومي ویل: رضوان ویل، چي باېد وخورئ، چي رنګ دی بیرته خپل ځاي ته راشي.هغه بېچاره،درته په اندېښمن دی!
په رشخند وایي:فقط رضوان زما په اړه اندیښمن دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- که خاله هم تاسو په دی حالت کې ووینې،هغه به هم اندیښمنه شي!
زید- او ته ځنګه؟ یواځی رضوان او خپلې خاله په خاطر زما خدمت کوئ هوم؟

زه د هغه ځنګ ته کېناستم، دسترخوان خپلو پښو باندې هوار کړم، ډوډی او کړايي ورته مخکی کېږدم او وایم: زید ته ښه يې؟ ته ولې د ماشومانو په څېر خبرې کوئ، معلومداره ده چې په اندیښنه کې یم!

ګوله راخلم او د هغه د خولې خواته يې وړم او وایم:واخله وخوره شېې ته باېد کور ته لاړ شې چې خاله به حتماً اندیښمنه وي! ستا پدی جنازی شکل رنګ بیچاره خاله باندی د زړه حمله راځي که و دی ګوری.

د څو ثانیو وروسته زما نیولې ګوله خوله کې کوی، او زه پرلپسی څو ګولې ورکوم او زید زما په لیدلو کې غرق دی! نه پوهیږم ولې دا لیونی داسی راګوری؟! بیخی سترګی پټه وی لا نه.داسی نه چې زما دی وژلو پلان جوړوی..!؟

ځان سره وایم: وای وژل هغه هم د زید د لاسه څومره به دردونکي وي! خدایه، ما سره مرسته وکړئ، خدایه، زه یو نیمګړی خوبونه لرم! په دی سوچ مې خندل، لېونی دومره ظالم نه دی، وګوره بې وزله، خپله د جسد په څېر شوی! خواړه يې پای ته رسیږي،د منو جوس ورته ورکړم،چې هغه يې په یو ساه وڅکل!

د ژبی لاندی یو شئ وایې خو زه يې نه آورم! دسترخوان په پتنوس کې کیدم،او د پخلنځي په لور ځم، ځان سره وایم: پخدای دا هلک پاک لیونی شوئ،افسوس په دی ځوانیخپل ځانته چای کیدم، چټل (مردار)(ناولی)لوښې منځم،او پخلنځي راپاک کوم، اوبه جوش شوي او د هیل داره چای چمتو کوم،له پیالې سره زید پسی لاړه شم په صوفه کې ورته مخامخ کېنم، تر څو چای دم شي.

زید- ولې هلته ناسته يې دلته راشه زه هم چای څکم.
یغما- چای ستا لپاره ښه نه دی،چې ټوله انرژي به درته وسوځوي!
زه خپله پیاله ډک کړم او یو څه وڅښم،
زید- فقط زما قصه کې يې راوړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته يې څه پريده چې مړ شي رواني چنار ګل، په دی حال کې، زه په شيطانت وايم،

يغما- زيد خان شرط لرم!
زيد په حيرانتيا ماته ګوري او وايي: ووايه!
خپل ستونی صاف کوم او په مظلومانه ورته وايم: ته ما ته زمزمه کوئ؟
هغه هم په حيرانی راګوري او وايي:نه په بدل کې راته بيا څه رسيږي!
چای ته اشاره کوم او وايم: هيل داره چای چې په خپلو جادويی لاسونو،هممم
څومره خوندور دی، چې مه کوه پوښتنه!
:□#شهاب
زيد ورو وخندل او ويې ويل: سمه ده، لومړی ته راشه دلته کينه!
خپل څنګ ته اشاره کوئ زه د بريا په موسکا سره پاڅيږم،
ترموز او پياله ويسم او ميز په سر يی کيدم او وايم:صبر چې پياله درته راوړم.
لا قدم مې هم نه وو ايښی، چې زما لاس کش کړ ،او په څنګ کې وغورځيدم...

يغما- اې د چرګ سره، بيا څه وشو؟ځم چې پياله درته راوړم، ترموز په سر خو نه څکل کيږي او يا که ته يې څکی؟؟

زيد زما پياله اخلی او يو غړپ کوی او وايي: ضرور نه دی همدا يو دانه هم بسنه کوي،بي له هغه هم په لاس کې نشم نيولي.

پياله زما طرف ته نيسی.چې په حرانتيا ورته ګورم او وايم: سومره ته بی سترګو بی حيا يی زه د چا په خوله وهل شوی پيالې څخه چای نه څکم.

زما پدی خبره زيد بيا د غوسی څخه سور کيږی، او زه وويردم چي هسی نه داځل د پيالي لځايه زما مغزی رامات نکړی، زيد کرار وويل: يعنی زما په خوله وهلو ستا پياله مرداره شوه؟

تلوار کوم ددی څخه مخکې چې ليونی شې پياله يی د لاس څخه اخلم او څکم يې او وايم: نه ولې مردار شي توکې مې کول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په کار او خبرو زيد يواځې وخندل خو څه يې ونه ويل چې ما ورته وويل: ښه اوس زمزمه وکړه البته پښتو سندره!
زيد منتظر راګوری چې زه وايم: داسې مه راګوره تا خپله وويل زمزمه کوی.
زيد خپل سر خوځه ويې او يو ژوره ساه اخلې او وايې:

ستا د سترګو بلا واخلمه جانانه زما وه
د زړه قراره راشه مهربانه زما

ستا د سترګو بلا واخلمه جانانه زما
وه د زړه قراره راشه مهربانه زما

جانانه راشه په خندا شه
جانانه راشه په خندا شه

توله وفاشه چې پوره مې شي سوالونه وه جانانه زما
وه زړه قرار راشه مهربانه زما

جانانه ستا په جدايې کې
لکه مجنون سربه زنګون ژړا کومه وه جانانه زما
وه د زړه قراره راشه مهربانه زما

داسې په غږ کې ډوبه شوې وم هيڅ پوه نشوم څه وخت سندره خلاصه شوه، ولی دومره غږ کی درد وه؟ داسې سندره ويلی چې انسان فکر ورته وکړې غږ يی د حنجره څخه نه بلکې د زړه څخه راوځې، زيد په زير زير ماته کتل خپل ځانته راغلم او چک چکې می ورته ووهل او ومې ويل: واه واه خدای ته وګوره دا غږ دی پټولو دې هوم !

خپل سر لاندی اچوي هيڅ نه وايې، نيو هېړم دې ورځو کې په کوم دليل باندی دومره پريشانه خاموش دې!؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرار ورته وایم: زید کوم مشکل لري ماتي ووایه لکه یو دوست، اصلا ته ولې هغه خبرې سره دومره ماته غوسه شوي؟وګوره په غوسه کیدو هیڅ شی نه جوړ کیږي
کولی شوردواړه لکه دوه عاقله او پوه نفرانو پشان یو بل سره خبري وکړو یا رضوان ته ووایه دا رقم حرکات دي بی دلیله نه دي!

مخکي لدی چي زید جواب راکړي زما د تلفن غږ پورته شوو...؟

ای خاوري دي په سر شه، بی وخته مزاحم ، لږ پاتی وه د زید نه خبري اوباسم !
شمیره می ولیدله وډاره شوم خو اول ځل په شان نه..! شمیري ته می کتل دوه لارو کي پاتي شوم جواب ورکم یا نه ؟

زید جدی وویل: څوک دی ؟
زړه نا زړه می ورته وویل: سلیم
زما په خبره په لوړ غږ یي وویل: بلندګو وهه(لاوډسپیکر)

څو دقي حیران پریشان ودریدمه او بیا مي لوډسپیکر ووهه جواب مي ورکړو.
سلیم- یغما جانی اوري ګرانې؟ بنه یی؟ هغه بل واری زما خبري خلاصی شوي نه وي، ولی دی بند که مبایل؟
تیزه می ورته وویل: څه وایي؟ څه غواړی؟

سلیم- دومره رانه بیزاره یی؟
یغما- وخت نلرم بند کوم.
تیز وایي: راځه منطقي فکر وکړو خیرده زما خبروته سم غوږ ونیسه.
یغما- اورم.
سلیم- تر آخر عمره پوری همداسی غواړي ژوند وکړي؟ دیته فکر دی کری که یو ورځ دربانډي هغوی پوی شي څه به وایي درته؟ فکر کوي تابه قبوله کړي؟ یا به لکه یو بې ارزښته شي پشان د باندي به دی واچوی؟ ؟

د سلیم خبري لکه تیرو پشان زما په زړه او روح لړیدی،خو هغه نه خاموشه کیدو او ویل یې: آیا فکر دی کړی هغه فلم هلک(مطلب زید) نیو هیږی ته جلی یی ؟؟باور وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی ځانونه ناګاره اچولی ته څه کوم فکر ورته کوي ډېر تیز، هوښیار دي......
لږ چوپتیا نه روسته ادامه ورکوي:مانه غفلت وشو سمده قبوله می ده ! خو بیا هم پوهیږي آخره عمري پوري درته انتظار کوم! مینه می یوه ورځ دوه ورځي نده ! لس کاله کیږي په تمه دي یم یغما لس کاله پوهیږي ته نپوهیدی زما میئنه دی درک کولی نشوه کوچني وی بی پروا وي سمده زما او ستا د عمر ډیر توپیر دی خو باور وکه بغیر له تا زه نشم کولی ژوند....

هره شپه به یوازي ستا دی لیدلو په آرامان کورته درتلم یوازي په دي آرامان ستا غږ واورم د لري نه پام مي درته وه ترڅو مور می درد درنکړی خو بیا هم غافله شوم بیا می هم خپله سزا تر یو حده ولیده،غرور می مات شوو کله می هغه شان ولیدی (یعنی هلک)فکر کوي ماته اسانه وه؟

سلیم خاموشه کیږی او څومره پدی ورځو کي ما د خاموشي د کلمي څخه بد راغلی!؟ د لږ چوپتیا وروسته سلیم بیا وایي: که ته یی ومني او زما سره راشي لري ځای ته ځوو ،یواځي ته او زه ، ته کولی شي تحصیلاتو ته دي ادامه هم ورکړي...

زید موبایل رانه واخیستو او په غوسه یی ورته وویل: سلیم یی؟ هر څوک چي یی! تا بد کړي چي غافل شوي وي. اوس هم ناوخته ده یغما دلته خوشحاله ده نور ونه وګورم ورته مزاحمت وکړی پوی شوی؟!(پوی شوی خبره په غوسه ناکه او لوړ غږ وایېک چي د سلیم غږ هم پورته کیږی: تا پوری هیس اړه نلري څان څخه د شلمبو مچ مه جوړه وه، یغما ځانته کورني لري، کوم خیالونه په سر لري وباسه دا فکر مه کوه چي پیسه دار یي او د خلکو په قول باندي جذابه او ښکلی یی کولی شی یغما دي خپله کړي؟(سلیم خاندی او وایې:

سلیم- ګوره؟ یغما لکه نورو انجونو پیسی پرسته، او بت پرسته نده حتا درته ګوري هم نه زړه دی بیغمه کړه د فلم هلکه..(سلیم خاندی او بیا وایې: ماتیږي لکه ښیښه ماتیږي هغه وخت بیا نه جوړیږي؟ اوس هم وخت شته زړه یغما ته مه ورکوه لکه نوم پشان یغما کې ډوب کیږي...

د سلیم په خبرو خوله مي د حیرت څخه خلاصه پاتی شوه،دا لیونی احمق څه وایي؟ ؟ دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبري زيد پوري څه آره لري؟ په آرامه کيناستلم مې بنه ونه بلل او موبايل مې د زيد د لاس څخه واخيست او ومې ويل: روسته خبري کوو.

په زړه کې وايم خاوري دي په رنګ شه سليم خير خو دی راونرسيدو يواځي شر او جنجالونه دی رارسيږی، داسی وايي لکه چې زيد هم دده منحوس پشان دی،داسي خبري ورته کوي احمق! موبايل بند کوم زيد خواته ګورم رنګ يې سور شوی، خپل زخمي لاس ته زور ورکوی، داسي کلک زور ورکوي چې سپين لاسونه يې په سور رنګ بدليږي، او همداسی ادامه ورکوله حتما د زخم کوکونه يې شکيدل..؟!

خپل په يو لاس د زيد لاس نيسم او کوښښ کوم کرار يې کړم او ورته وايم: زيد هغه سليم...(د زيد په نارو او چغو خوله مې بنده شوله په غوسه وايې: نوم يې مه اخله !!

د هغه په داسې چغو حيرانه پاتی شوم،رضوان هم نشته اوس څنګه وکړم!؟ کوښښ کوم کرار يې کړم او ورته وايم: سمده نه يې اخلم آرامه اوسه.
په دواړو لاسونو د هغه لاس نيسم کوښښ کوم ګوتي ورته خلاصی کړم چيرته خلاصيږي هغه ګوتي داسي کلکي نيولی دی، کرار ورته وايم: ګوره هغه بد کړي ته يی جدی مه نيسه هغه فکر کوي هر څوک ليونی هغه په شان دي سمده آرامه اوسه !

بيا هم خپل لاس ته زور ورکوي لکه کوڼ چې وي او زما خبري نه آوری، دا ځلی که وينه ورڅخه لاړشي ژوندي نه پاتی کيږي زما زوررونه بی ګټي وه اخير ورته په غوسه وايم: پخدای زيده دا ځل لاس دی وينه وکړی، کور پريږدم او ځم! ماشوم خوو نه يی غټ سړی يی ولی ضد کوي!

نيو هيږم ولی داخبره می ژبه ته راغله فکر مې وکړو شايد لږ ورته ارزښت ولرم !
زما په خبرو د هغه د لاس زور کم شوو آرامه يی لاس خلاص کړ، بانسمان کي وينه ليدل کيده بايد ورته بدله کړم، په غوسه ورته وايم: کله چې مريض يی ، رواني يی ولی داکتر ته نه ځی..؟

په الماری کي مې پانسمان درلود، الماری څخه پانسمان راخلم او رواني خواته راوانيږم،په غوسه باندی لاس ځان خواته راکش کوم او وايم: لاس دی راکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید حیران راته ګوري، نه پوهېږم ولې زه دومره غوسه شوې وم؟ زخم مې ورنه د سر نه پانسمان کړو خپل د لاس ښنګله یې هم زخمي کړی وه، په غوسه ورته وایم: ګوره دا هم زخمي شوی تا سره تل باید یو څوک وي تر څو ستا څخه ساتنه وکړي.؟

هیڅ نه وایي یوائې لکه ګونګیانو راګوري،مرحم (بت نوت د ملحم نامه وه) د بیک څخه راخلم د زید چپ لاس په احتیاط باندی نیسم او هغه ځایونه چې زخمي شوي ورته غوړه وم

زید- له ماغوسه یی ؟
جواب نه ورکوم چې هغه بیا وایې: یغما ؟
خپل د په اوریدو تندی مې تروش کیږی او وایم: یوسف یم.
زید- هغه ته(مطلب سلیم ته) یغما یی ماته یوسف یی هان ؟

د زید پدی خبره ځان سره وایم: توبه خدایه دی د ربښتیا لیونی شوی سلیم ربښتیا وایی باید د دي ځایه لاړه شم؟! کرار ورته وایم: لاړشه نور خپل کوټې ته هوا تیاره شوي.

زما په خبره زید په ریشخند خاندی او وایې:څم.... څم ....
دا خبره کوی او زما د موبایل خواته ځي زما موبایل خپل جیب کی اچوی؟ په حیرت ورته ګورم زما تلفن سره څه کار لري؟ ورپسی غږ کوم او وایم: اووی زما مبایل چیرته وړي؟

په همغه مسخره لهجه وایي: ښنګه بیا دی زړه دی هغه بدقواره بدرنګ سره خبري وکړي؟

د زید پدی خبره په حیرت ورګوم! دا اوس څه وایی؟ بد قواره بدرنګ؟ سلیم ته توهین کوي؟ اصلا سلیم مهم نده ولی یو انسان ته باید توهین وکړي! خپله ښایسته دی داسي خو نه کیږی چې ټول دی ښایسته وي؟ دی شایسته دی ځانته دی حق نلری نورو ته سپکاوی وکړی، په څه شي مغروره دی ؟ خپل په قواری یا پیسو باندی؟
سلیم خبري مې مغزو کی پورته ښکته کیږی، زید حق نلري یو چاته سپکاوی وکړي په لوړ غږ ورته وایم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- بد قواره؟ په کوم ځای دی نازیږي زیده ؟ لوړ قد باندي؟یا تورو سترګو؟
یا قلمي پوزه ؟یا سپین والي باندي؟یا ثروت باندي؟ په کومو یو یې داسې مغرور یی؟ که دا ښایست ستا قیمت وي نو په یوه روپی لا نه ارزي..

زید په تروش تندي او ترلی وریځو راته ګوري، څوک یی په قیصه کیدی زه هیڅ ورته نه د ده څخه ځان ورک شوي او زما په سر بورته شو بووو...

زید- بده دربندي ولړیده؟ یا شاید...
د زید خبره و رپری کوم او وایم: زما موبایل راکړه ستا ندی رضوان راکړي.
زید خاندی او وایي: زه په یوه روپی نه ارزم ؟هغه ارزي؟ نو خبره شه ډیر خلک شته چې زما عبادت کوی د ډیر مینې څخه...

د زید پدی خبره په پسخند ورته وایم: پوهیری ولی؟ ځکه کره (معیار) د عبادت یی ستا خیره(ښایست) ده یا هم ستا شتمنی چی دواړه یی د وخت په تیریدو له منځه ځیر خو اصل مینه او عبادت باید ددی ځای څخه وي(خپل زړه ته اشاره کوم.)

زما د خبرو خلاصیدو وروسته زید موبایل زما خوا ته راچوی اوخپله ځی،بیا کوم لیونتوب ونکړي؟ خپل جواب خپله ورکوم ماته یې څه؟ که د عصابو تکلیف لري علی اباد ته دی لاړشی وی....

کوټه منظمه کوم او ویده کیږم،یوه هفته کیږي زید می لیدلی ندی رضوان سره هم سمي خبري نکوم،سلیم خبرو ته می فکر کوه رښتیا وایی آخره پوري نکیږیګ دا راز پټ وساتم. ژوره ساه می واخیسته داسي فکرونه له ذهن نه باسم،رضوان سره باید خبري وکړم نکیږی یو دم لارشم !

کالی می بدل کوم ویښتانو باندي لاس وهم ویښتیان مې اوس لړ رسیدلی د ستمال سر څخه راتاو کوم او د مانی خواته ځم، نن شپه ترور مریم هم راغلی ده ځکه رحیم کاکا د تاشکند څخه بیرته راغلی وه،خدای وکړي زید د بیچاره مریم سره سمي خبري وکړي! زړه نا زړه دهلیز ته ځم او وایم: سلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

تول په خندا جواب راکوي ځم د رحیم کاکا ته لاس ورکوم جوړ پخیر ورسره کوم او وایم:
پخیر راغلی کاکا جانه ...
رحیم کاکا- ژوندي اوسي یوسف جانه څنګه یی ؟
یغما- مننه کوم کاکا جانه ستاسو د برکت ښه یم تاسو څنګه یاست ؟

رحیم کاکا- ژوندی اوسي زویه.

د مریم مور دي فرشته ترور څنګ کې ناسته وه هغې ته هم وایم: سلام ترور جانی
زما په غږ هغې په مسکا راوکتل او ویې ویل: علیکم سلام ښه یم زویه ته څنګه یی
یغما- مننه ښه یم!

خبري می وسره بندي کړي مریم خواته ورغلم د آسما سره په کیسه کولو لګیا وه زما په
لیدو اسما وویل:سلام یوسف لالا
یغما- علیکم السلام
مریم- سلام وروره ښه یی؟
یغما- علیکم خورې مننه ښه یم ته څنګه یی؟
مریم- مننه

هغوی یواځې پرېږدم او د یو کوچ په سر کېنم، دا مریم څومره ښکلی شوی ورځ په
ورځ ښکلی کیږی په ربښتیا چې ښکلی او با حیا نجلی ده افسوس یی!!(ګران وجدان مې
بحث ته داخل کیږی!یغما چاته بی انصاف وایی؟؛ لکه چې خپله ډیره با انصافه یی!!انو
سلیم څه؟! هغه هم 10 کاله ستا انتظار وکړ نو د هغی فرق له مریم سره په څه شو!؟ خپل
وجدان ته وایم:ډیر فرق لری مریم مېنه ده او زید هم پوهیږي او بل ځکه چې زما له
جنس نه ده زړه می ورته سوځیږی...

مګر زه د سلیم په مینه باور نلرم او د مریم په څېړ په پیسو هم نه یم مېنه !اووو ځان ته
دې په دی خبرو دوکه مه ورکوه دواړه په یوه کښتی کې یی نشی کولی هر وقت چې
وغواړی زید قضاوت کړی که داسی وی اول دې ځان محاکمه کړه وروسته هغه !!اولی
می دی خبری ته فکر نه وه شوې چې مینه په زوره نه کېږي زه لا خپل د وجدان او فکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره په جنجال وم چې د رضوان غږ پر خود کړم:!)

رضوان- سلام یوسف خانه.
یغما- علیکم السلام
رضوان: چیرته ورک وی؟
یغما- همدی خوا کې یو.

رضوان راځی او زما څنګ ته کیني چې ورته وایم: زید څنګه ده؟
رضوان- ښه ندی بهانې کوی خدای دې وکړی چی نن شپه بیا ګلان ونه کړي.
ډوډی تیاریږی خو زید تر اوسه کور ته ندی راغلی،په ارامی ډوډی خوړل کیږی میز تول کیږی او د چای تیاری نیول کیږی،رحیم کاکا شیرنی او ځینې ډالی له تاشکند نه راوړی وی د چای د څښلو وخت کی وو چې زید راغی او ټولو ته یی سلام ورکړه رحیم کاکا ته غیږه ورکړه او یو سه یې وویل چې خبریما وا نه وریدل..

ترور د زید په لیدلو خوشحاله کیږی او ښکل کوی یی،د زید او رضوان بختوري ده ټول خلک ترور لری او زه هم ترور لرم دا ترور چیری او زما ترور چیری...! بیا هم د ترور د نوم په راوړلو می د زړه داغ تازه شو زید د مریم خوا ته ولاړ او سلام یی وکړ

چې زه رضوان ته وایم: رضوان د مریم پلار څه کار کوي؟
رضوان- معماری شرکت لری.
چنارګل زموږ خواته راغی او زما او د رضوان تر منځ کېناست .رضوان په اعتراضی ډول وویل: اووو سړیه نور ځای قحط وه چې راغلی دلته کښېناستې؟
زید- خوند یی په همدی دی کنه یوسف خانه؟

هیڅ می ونه ویل او واتن مې زیات کړو، ټول بوخت ول او زه هم د مریم په لیدلو بوخته وم ولی دا نجلی دومره مینه ده؟ولی د زید په لیدلو هرڅه له یاده وباسی؟
خپل موقیعت له یاده وباسی خلک هیروی؟! یعنی مېنه داسی یو څه ده؟ په رښتیا مریم زید لکه بت عبادت کوی ؟

د زید په غږ د هغه خواته ګورم:د بت عبادت لیدل لري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید پدی خبره ورته وایم: کاش چی ستا پر ځای یی خدای عبادت کوه هرومرو کرامت ته رسیدله..
زما په خبری زید خاندی او وايې: ولی دی دومره زړه ډک دی؟
یغما- تاته اړه نلری.
زید- د سړی پشان غږیږه حوصله نلرم.
بغیر له ځواب ورکولو پورته کیږم او رضوان ته وایم: یو څو دقیقی راشه کار لرم درسره.

رضوان پورته کیږی او زید راته بد بد ګوری د چمن په لور ځم او په چوکی کېنم
او وایم: رضوان زه باید لاړه شم؟
په حیرانتیا وایی: چیرته؟
یغما- دنده مې پیدا کړیی
رضوان- تنخا (معاش) دی کم دی ډیروم یی درته! نور ووایه؟!

یغما- نه ستونزه دا نده هلته مې یو خپلوان دي.
رضوان- یوسف ټوکی کوی؟
یوسف- نه جدی یم یواځې می غوښتل ته خبر اوسی.
رضوان- چا درته څه ویلي؟
یغما- نه ولی راته څوک څه ووایی!
رضوان- تللی نشی.

رضوان دا خبره وکړل او مخکی له دی چی زه ځواب ورکړم د دهلیز ته لاړو، زه ورپسی ورځم د زید ترځنګ کینی زید یی غوږ کی کوم څه وایی او رضوان یی لنډ ځواب ورکوی، د رضوان ترڅنګ کینم او کرا وایم: ماشوم کیږه مه ولی په غوسه یی؟

رضوان ځواب نه راکوی وروسته له لږ کیناستلو پورته کیږم او خپل د کوټې په لور ځم،دوا می خورم حالت می دی ورځو کی ښه ندی! شپه ښه تیریږی د سهار لمونځ کوم او د بڼ (باغ) په لور ځم، په مسکا ورته ګورم! ښه ساتنه می تری کړی وه هغه ګلان مې چې کرلی ول شنه شوی ول او ځینو یی یواځی سر (نوی راختلی) کړې وه وروسته د بڼ د لیدلو د مانې په لور ځم صبا نارې خوړل شوی وه رضوان د دفتر په لوری روان وه او زید له زینو رابښکته شو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرمه ای رنګ کالې یې اغوستې وه، دا بلا وهلی حتما غواړی د لمر په څیر ځان ښودنه وکړی!

د مولانا شعر می ذهن ته راغی:

تا که سرو از شرم قدت قد خود پنهان کند!
تا زبان اندر کشد سوسن که تو سوسن تری!

خپل په دی شعر مې خندا راغله خدای دې ما ونه وهې بیخی می د مینانو په څیر ورته صفت وکړه، سترګی می د زید نه رانغاړم او د رضوان په لوری ځم کرا ورته وایم:
رضوان په کار می بیم.
رضوان- پرون شپه می وویل همغه یوه خبره ده.
یغما- ما درک کړه.

رضوان هیس ونه ویل او بیا یی هم د غوا په څیر سر ښکته واچوه او لاړه په تمه وم چې شپې بیرته راشي، یوه اونۍ تیره شوه خو رضوان آن اجازه نه راکوی چی ورسره خبری وکړم نن اتمه ورځ ده باید ورسره خبری وکړم ما پوری اړه نلری چی منی یی یا نه! د دهلیز په لور لاړم خو رضوان نه معلومېده د حویلی په لور لاړم رضوان په موټر کې ناست وه ورمنډه می کړه او د موټر ښیښه می په ګوته ووهله ماته یی پام کیږي او ښیښه ښکته کوی...

یغما- رضوان چیری ځی؟
رضوان- یو ځای کې کار لرم
یغما- ما هم بوځه موټر کې خبری کوو.
رضوان- پورته شه.
مخکی سیټ کې کینم او موټر حرکت کوی او رضوان وایې: ووایه اورم.
یغم- ولی غوسه یی تورکیه!
رضوان- ومی ویل خبره دی وکړه.
یغما- صبا ځم
رضوان : په سلامتیا تنخا(معاش) دی له ظریفی ترور نه واخله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله مي خلاصه پاتې شوه په دا رضوان څه شوی؟ خبره مې خوله کې پاتې شوه موټر ودریده او رضوان ښکته شو او رضوان ماته وویل: کینه بیرته راځم.
وروسته له څو دقیقو نه رضوان په ورخطا یې راځی او په سرعت حرکت کوی چې زه په ورختای وایم: څه شوی رضوانه ولې وارخطا یې؟
رضوان- زید...!
په تشویش وایم- زید څه کړی؟

رضوان په غوسی وایی: شل ځلې مې دی لیونی ته وویل چې له دې میرمنې سره په نرمی چلیږه خو زما خبره هیڅکله نه مني.
مخکی ښیینه ته ګورم چې رضوان وایې: موږ خاري لعنتی....

رضوان دا خبره کوی او سرعت زیاتوی یو موټر زموږ مخې ته ودریږي نږدی وه چې ټکر مو کړی وای چې رضوان بریک ونیوه پنځه قوی سړیان ښکته کیږی او زموږ خواته راځی،رضوان ښکته کیږی او مخ ماته را اړوی او وایې: ښکته نشي یوسفه د موټر ور وتړه (بند یی کړه) هر څه وشول ښکته نشي پوه شوی؟؟؟

د موټر کیلي یی زما خواته راواچوله د بید د ونې پشان د ډیر ویری څخه لړزیدم...
رضوان د پنځو سړیانو په وړاندې؟اصلا انصاف ندی رضوان د هغوی سره خبری کولی چې یو یې ټیلفون راواخیست او رضوان ته یې ورکړ تقریبا 20 دقیقی تیری شوي وي چې یو موټر راغي ودریده یوه ښځه تري ښکته شوله چې سر تر پښو پوري یې تور کالي اغوستی ول، مخ یې له دې ځایه نه ښکاریده......

د هغه پنځه سړیانو څخه یو یی رضوان ونیوه او موټر ته یی ننویست، په سرعت ښکته شوم او منډه مې ورواخیستله او په چغو مې وویل: رضوانه!!!!!!!
واړو شیږ نفرو ماته راوکتل ښځې زما په لیدو په نری غږ وویل: رضوان جانه فکر مې نکوه چې څوک مل ولری!
رضوان په هغه حال کې چې خپل غږ یې د غوسې څخه کنټرول کوه ویې ویل: مرسل له هغی سره کار مه لره پریږده چې لاړ شی میلمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښځې خیره چې نوم یې مرسل وه په توجه ګورم،یوه ښځه تقریبا څو دیرش کلنه په ښکلې څېره خو دا چیری او مریم چیرې! مرسل په خندا وایي: اول دا چې مرسل نه میرمن رستمی؟! او دویم دا چې ستاسو مېلمه زما مېلمه ده ښه میلمه پالنه ترې کوم.

خپل یو کس ته وایی: مسعود ددی ښاغلی موټر یو سم ځای ته یوسه(د موټر کیلی زما د لاس څخه اخلی او موټر روښانه کوی، ما او رضوان خپل موټر ته پورته کوی او یو نامعلوم ځای په لور مو بیایی...

رضوان په غوسی وایی: ومی نه ویل مه ښکته کیږه بیعقله..!
یغما- خو ته یی بوتللی..
رضوان- وړلم چې وړلم تا باید زما خبری ته غوږ نیولی وی .

نور یی هیڅ ونه ویل وروسته له نیم ساعت نه موټر ودریدو او موږ دواړه ښکته کوی او یو کور ته مو بوځی مرسل په نری غږ وایی: ښه راغلاست زما د غریبی کور ته.

هیڅ څوک خبری نکوی چې مرسل بیا وایي: کینی نابلدې مه کوی.
زه او رضوان په یوه توشکه کینو رضوان مرسل ته په کتلو وایی: ګوری زه پوهیږم چې زید څه ویلی خپله ښه پوهیږي حق لری چې قرارداد له منځه یوسي، خو ته داسې نشی کولای موږ سره داسی وکړی.

د رضوان په خبرو د مرسل د خندا غږ پورته کیږی او وایي: دومره اسانه ده؟ (دا ځل په غوسی کلمه په کلمه وایی: زما ستونزه قرارداد ندی...! زه . زید . غواړم پوهیږی که نه؟ هیڅوک نشی کولای زما غوښتنی ته نه وایی هیڅوک!
رضوان ـ لکه چې زور ده؟ خپل شخصی مثلې کورنی کوی مه عجب خلک یی!
مرسل ـ درې ورځې کیږی ورته زنګ وهم خو ځواب نه راکوی ته ووایه څه وکړم؟ آن نغواړی راسره خبرې وکړې زه د نورو نجونو په څیر یی پینو ته نشم لویدلې!
رضوان په بی حوصلګی وایي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- آیا پوهیږی ستاسو تر منځ څو کاله عمر کې واټن دی؟ 5 کاله له زید نه مشره یې ولی منطقي فکر نکوی؟
د رضوان په خبره مرسل خپل زړه ته اشاره کوی او وایی: دا په منطق نه پوهیږي څه کمې لرم؟
رضوان- خپله دې زید بنه پیژنی له اول نه پوهیدم د څه لپاره دې دا قرارداد ومنه مګر غلطی دې وکړه. خپله دې هم بنه پوهېدی زید بنه انتخاب ندې، پوهېدی هېڅ انجلی ته نه ګورې ولی توقع لرې ته استثنا ووسی؟

مرسل غلې وه وروسته له لږ خاموشی نه یی وویل: که پلار مې پوه شی زید مړ کوی وی!
د هغې په دی خبره ناساپه زه وایم: ته خو نغواړی چې ستا پلار زید مړ کړی کنه؟
مرسل ماته راګوری او په خندا وایی: یو یې انجلی ته نه ګورې(زید یاده وی) او بل(مطلب رضوان) یی انجلې هلک کړې او لځان سره یی ګرځوي عجب!!!

د مرسل په خبره مې لړزه وجود ته راغله یعنی مرسل پوهه شوی چې زه انجلی یم؟ نه دا امکان نلری ...!!

رضوان په لوړ غږ وایی: تا پوری اړه نلری چې سوک څه کوی هر څوک پوه شه قبر یی تول کړې دا عشق مشق مووو...؟!
مرسل خاندی او وایې: یعنی ته په دې انجلی مین یی رضوان خان..؟!
رضوان- هو ستونزه لری؟ ډیره له تا بنه ده!
دا ځل مرسل په غوسی وایی: د خولې په خبره دی پوه شه که اوس د زید ورور نه وای یو جوړ غاښ به دی په خوله کې نه درلوده!!!!!!

مرسل خپل د خبرو په دوام زما په لور په کتلو وویل: نوم دی څه دی؟
پوهېدلم ددی لپاره چی رضوان ددی بنځی مخکی کم رانشي او صفایي ورنکړی داسی وایی کنه هغه له کوم ځایه پوه شي؟ هر ډول چی وی نباید رضوان دروغجن ثابت کړم
ربنتیا وایم هر څه چی کیږی نور بادا باد!!
یغما- یغما!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبره مرسل په ملنډې مسکا وایی: یغما جانی ستا کورنی پوهیږی چی ته له دې سره ګرځې؟
د همغی په څېړ په ملنډو خاندم او وایم: ستا خپله کورنی پوهیږی چی موږ دی ددې 5 نفرو په مرسته دلته راوستلی یو او یو هلک خواستګاری کوی هوم؟

زما په جواب د رضوان په خوله نرمه مسکا راغله چې مرسل په غوسې وویل: ډیره دې ژبه اوږده ده مګر فرق نکوی زه یی درته پریکوم!!!
او مخ رضوان ته په اړولو وایی: رضوان جانه دا نجلی نن شپه زموږ میلمنه ده
هغه دوو نفرو ته چې زما خواته ولاړ ول اشاره کوی چې رضوان په غوسی وایی: په دویم ځل وایم خپلې شخصي شخړو کې دی موږ مه رامنځ ته کوه!

رضوان دا خبره کوی او لځایه پورته کیږي ما له لستوني نیسی او ځان خواته یی کش کاږي، د ور په لور ځو چې دوه نفره زموږ مخی ته ودریږي او مرسل وایي: چیری لخیږه؟
رضوان سخت ځواب ورکوی: خپل د ژوند په لور!
مرسل په ملنډو خاندی او ماته اشاره کوی او وایې:ژوند دې زما مېلمه ده ته تللی شې (
مرسل راځی او ما له لاس څخه نیسی چې زه به ورخطای رضوان ته وایم: رضوان یو څه ووایه..!

رضوانه له ډیری غوسی لاسونه موټي کړی ول،له لستوني می نیسی او خپل شاته می پټوي دا ځل دوه نفره د نفرانو یی زموږ په خوا راځی او نږدی کیږی....

احساس مې وکړ چې نړۍ پای ته ورسیده.
په وېره سره وایم:رضوان ورته ووایه چې رانشي ماته نږدی..

رضوان غلی پاتې شو، ورو مې وویل داسې چې یوازې رضوان یې واوریٔ:
رض...ضو...ان م..... زه زه د ربنتیا...انجلی یم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځومره ستونزمنه وه زما لپاره دا اعتراف! احساس مې وکړ چې ټوله نړۍ زما په زړه او روح باندی کینودل شو! هغه ټول فکرونه مې خراب شو! اصلاً،زما په اړه څه فکر کوي!؟رضوان بې حرکته پاتې شو په حیرت سره چې غږ یې پټ نه و، هغه هم زما په خیر وویل: څ....ه څه؟ټوکې کوې یوسف!

ما خپل سر دوه طرفه وخوځاوه، معنا دا چې نه! هغه دوه کسان په دوه قدمه کې موږ ته راورسېدل، چې رضوان په وارخطا وویل: سمه ده زه به زید ته زنګ ووهم.
مرسل بالښت ته تکیه وکړه او ویې ویل: افرین زنګ ووهه.
رضوان خپل ټېلېفون راواخست او زید ته یې زنګ وواهه:هلو چیرته یې زید؟ ....(د دغه ځای ادرس ورکوی او وایې: ژر راځه، ناوخته نه کړې.
:#شهاب
ټول کېناسته یو نفر چای راوړی مرسل په خندا سره وایي: یغما جانی،په زړه یې مه نیسه چې سمه میلمه پالنه مې ونشو کولای،که رضوان ضد نه وایي کړی او اول یې زنګ وهلی وی نو داسی به نه کېده، بیا بل ځل ان شاءالله،په سمه توګه میلمه پالنه کوم.

د مرسل په خبرو په زړه کې ورته وایم:مړه شې د میلمستا سره دی،بې حیا ښځې!
او بد بد ورته ګورم،ځواب ورته نه ورکوم! چوپتیا حاکمه شوه! یوازې د چای څښلو غږ اورېدل کېده،رضوان په ژور فکر کې تللې وو او څه یې نه ویل!
د دروازې غږ راغی،فکر کوم چې زید راغلو..!؟څو شېبې وروسته زید په دروازه کې راښکاره شو،زموږ په لیدو حیران شو.

مرسل پورته شو او د زید خوا ته لاړ او به خوشحالې وویل:پخیر راغلی، زید خان، موږ میلمانه لرو (او زموږ خوا ته اشاره وکړه! له لږ چوپتیا وروسته د زید غږ پورته شو او په حیرت یې وویل:دلته څه خبره ده؟
رضوان په قهر وایي:اغلې مرسل ځخه پوښتنه وکړه!

د رضوان په خبره زید دغوسی ځخه غاښونه چیچې او د مرسل په لور ګوري! او پوښتنه کوی: رضوان څه وایي مرسل؟

مرسل په خندا د یو توشک خواته اشاره کوی او وایې: کېنه چې خبری وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید زړه نا زړه د رضوان ښنګ ته کيني. او وايې: اورم.

مرسل ماته اشاره کوی او وايې: نه پوهېدم چې رضوان خان کوژدن لري!
زید سترګې تر اخر حده خلاصی شوي. چې رضوان په قهر باندی وايې: تا پوری اړه نه لري،او ضرور هم نده چې ته پوهه شې، اصلی موضوع ووايه.
مرسل- زید ته پوهيږې چې مينه.........

مرسل خپله خبره یای ته نه وه رسولې، چې زید په غوسه وويل: نه، زه نه پوهيږم، په دې بې ارزښتې موضوع په خاطر دی موږ تر دی ځای را کش کړو؟ نه غواړم چې بیا دا موضوع را مخکی کړئ(او بیا د رضوان خواته مخ را اړوی او وايې: پاسيږه.

مرسل د زید په غوسه ویریدلې ده او هیس نه وايې یواځې د زید خواته ګوری، نه پوهيږم ولې فکر کوم د مرسل سترګو کې اوښکې دی؟ کله چې وايې: خو زه ستا سره مينه لرم ته نشې کولې ما رد کړی.

زید په مسخره توګه د مرسل خبره تکرار کوی او وايې: ته نشې کولې ما رد کړی؟. ولې نششم کولې؟ ایا ما تاته کوم امید درکړی وو؟ نه نو مې درکړی. ایا ته کوم خاص پورته والې لری بغیر خپل د پلار د پیسو ښخه؟ نه نې لری. نو بل ځل ونګورم د داسې یو بی ارښت موضوع لپاره زما کورنې ته مزاحمت وکړی پوه شوی؟

مرسل په لوړ غږ وايې: زید خان دا خبره په دومره آسانې نه خلاصيږی.
زید- ته دا راته ووايه چې کله شروع شوی وه؟(مرسل خاموش پاتې کيږی او یواځې زید ته دوه سترګې نیسې چې زید وايې: پاسيږی چې په کافي اندازه مو وخت بيځایه لاړو.

د زید په خبره دری سره د دروازی په خوا روان شو او مرسل مو هملته هک حیرانه پریخوده، زید زموږ ښخه په تلوار خپل د موټر خواته ځې، چې د دومره وقت ورروسته رضوان خپل چوپتیا ماته ويې او کرار وايې: رښتیا وه؟
کرار وايم: هو.
رضوان- زید خبر دی؟
یغما- امممم هو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د هو په جواب رضوان په ۱۸۰ درجې سرعت باندی زما خواته مخ راګرځه ویې
ا په غوسه وایې: بې شکه ستاسو مېنځ کې یو زه بیعقل تشریف مې درلود.
په تلوار وایم: توضیح درکوم پخدای زید هم تازه خبر شوی د اول څخه خبر نه وو(
رضوان هیس ونه ویل او د موټر خواته لاړو زه یواځې د موټر شاته سیټ کې کیناستلم
زید د رضوان خواته ګوری او وایې:

زید- مرسل څه ویل؟
رضوان په بې حوصله توګه زید ته موضوع وویل تر کوره هیس خبره زموږ مینځ کې
ونشول کور ته د رسیدلو څخه مخکې ما رضوان خواته مخ کړو او ومې ویل: بخښنه
غواړم مجبوره وم کنه ستاسو د زوره ولو قصد مې نه درلود.

رضوان په داسې حال کې چې دباندی کتل په نیولې غږ یې وویل: ولې مو زه خبر نکړم؟
کرار وایم: نه مې غوښتو چې سوک خبر شې زید هم توکلې خبر شو، ځکه مې تاته د تلو
خبره وکړه.

زما خبره بوره شوی نه وه چې زید داسې ناساپه بریک کړو، چې زه د مخ د چوکې سره
لړیزم چې زید په حیرت باندی خپل مخ زما خواته راګرځه ویې او وایې: چیرته ځې؟
یغما- د سلیم سره ځم.

زما په خبری زید بیا لیونې شو او ویې ویل: د چا سره؟؟؟
د هغه په داسې لهجه پوه شوم چې باید خاموشې اختیار کړم کنه بیا لیونې کیدو، رضوان په
خفه لهجه وویل: اوس دا سلیم یې لا سوک دی؟

د رضوان پدی خبری مې درباندی زړه وسوځیدی، بیچاره حق لری چې خفه اوسیږی د
هیس شئ څخه خبر نه وو، ژوره ساه اخلم او وایم: غټه کیسه لری دلته ویل کیږی نه هر
کله چې کورته ورسیدو درته وایم.

زید په بیحده تیز سرعت باندی روان کیږی، دباندی ګورم او نه پوهیږم کله ورسیدو
کورته، دری سره د موټر څخه بنکته شو او زه د چمن خواته روانیږم او هغوی ته وایم: دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځاي د ماڼي څخه بهتره دی نغواړم بل سوک رابانﺪی خبر شئ.

دری سره په چمن کي کينو اول څو دقيې ټول خاموشه و تر دی چې رضوان وويل:
آورم.(غټ ساه اخلم او د الف څخه تر يا ټوله کيسه ورته کوم رضوان په حيرت بانﺪی راګوری او وايي: نوم دی يغما ده؟
يغما- هو.
رضوان- غواړی لاړه شې؟
يغما- هو خپل د عمه د زوې سره ځم.(دروغ مې وويل سليم بيخی خبر ندی، خو مجبوره وم دروغ ووايم زيد چې تراوسه کرار ناست وو په لوړ غږ يې وويل: بد کوی چې ځې مګه ستا زړه دی ليونې جنی.

اه دا زنځيری ليونی نور نو بيخی خپل د حد څخه اوړی د هغه پشان په لوړ غږ مې وويل: په تا بانﺪی هيس اړه نلری ورځه خپل ژوند ته ورسيږه، نور خلک هم ژوند کولو ته پريږده البته که بيا کوم ګل ته اوبه ورنکړی.

د دی خبرو وروسته تازه پوه شوم چا ته مې کړی؟ وی بيا ما د زمری د لکی سره لوبې وکړل خاوری دی په سر شه يغما.. زيد زما خواته حمله کوی خو شکر رضوان زما څنګ ته ناست وو هغه زيد کلک نيسې او ورته وايي: زيد څه کار کوی آرام اوسه!

زيد په داسې غږ چې کوښښ کوی کنټرول يې کړی وايي:ګوره رضوانه څه وايي ماته وايي تا پوري اړه نلري؟ښه غوږ ونيسه يوسف (په غوسه خاندی او وايي:نه اوبخښی يغما ترڅو ما اجازه در کړي نه وي پښي دي بانﺪی کيښودای نشئ ! پخدای قسم که وغواړي ماسره لوبې وکړي ژوندي دی درته دوزخ کوم.

زيد دا خبره کوی او په پښی بانﺪی چوکی وهي او ،لري اچوي ، ماڼی لور ته ځی، ما او رضوان دواړو حيرانه حيرانه زيد لور ته ليدل

يغما- رضوان دا بيا ولی وحشې شو؟ زما تلل څه اړه په چنار ګل بابا لری!
رضوان - نپوهيږم پخدای څو مياشتې کيږي ډير تو پيري يې کړي.
يغما- اوس ښه شوو همدا يو رواني مو کم درلودو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان خاندي په ټوکي باندی کیني او وایي: ته اوس رښتیا ځی؟

یغما- هو فعلا کومه ستونزه نشته سلیم وایي تا خپلی ترور کړه کندز کی هلته دی وړم
رضوان- دلته آرامه او خوشحاله نه یی ؟
یغما- نه ډیره خوشحاله او آرامه یم، خو بیا هم ټول خبري شي هغه وخت بیا ښه نکیږی
رضوان- زه می پلار او مور سره خبري کوم هغوی نه زړه ټول ونیسه.
یغما- همدومره مهرباني مو بس ده تورکیه ..

زما په خبری رضوان خاندی او وایي: دا کنځلی دی او خبري کول دي د انجونو په شان وه چټی پوی نشوم لنډی..
زه هم خاندم او وایم: بیخی هلکانو په شان شوي یم انجوني نه یو شانتې شرمیږم هیڅ مه وایه!

زما په خبری رضوان په لوړ غږ خاندی او وایي: د همدي لپاره دي ویل وروړمی یا خورمی حیا دي وکړه (کوټي ته اشاره کوی کله چې غوښتل لکه هلکان ملګرو په شان ما سره شوخي او ټوکي وکړي ښکلکول غیږي نیول.په سر باندي می خبره ومنله چې رضوان بیا وویل: په هر ډول چې وي هره خبره چې ده د دی ځایه تللی نشي فعلا قید کې یي!

یغما- رضوان انسان شه زید کم دی تا هم شروع وکړه.
بد بد می ورته وکتل چې رضوان وویل: بی انصافه کیږه مه ، عادت می کړی تاسره کولی نشی موږ همداسی خدای ته پریږدی او لاړشی.
یغما- څلور طرفه دي ډک دی(مطلب کورني خپلوان لري)
زما مطلب اخلي جدی کیږي او وایي: هر څوک خپل ځای لري(بیا په شیطنت باندی وایي: او هو هغه انجوني زما شاه نیسي.

د رضوان د خبری په مطلب پوه شوم په کراره مي ورته وویل: سمده پوه شوم ښایسته یې ورور.

دا خبره کوم او د کوټي خوا ته ځم چې رضوان غږ کوي: په هر حال یغما زه د زید

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخالف یا حریف کیدای نشم بنه به وي تللو فکر دی د هغه مرغه پشان سر څخه اوباسي .
د همغه ځای څخه ورته غږ کوم او وایم: بیابه ګورو....
رضوان- په یاد ولره زید رواني تکلیف هم لري حتا یو میاشت بستري هم وه.

نور مې د رضوان خبرو ته توجه ونکړه دروازه می خلاصه کړه او ځان می په کټ ختا کړو څومره سترې ورځ وه، سهار یا بل سهار ضرور ځــــــــــــم ..سهار تر ناوخته ویده وم نېکبخته جمعي ورځ وه، حمام می وکړو سپین کالي په ځان کړل د ستمال می په سر وتړه مانۍ لور ته راوان شوم، بنه ده ټول وینښ دي حتما چای به هم خوړل شوي وي،ځکه هر څوک په خپلو کارونو بوخت دی

ټولو ته سلام کوم هرچا واوریدی جواب یې راکړو مریم او موری هم تللی ندی !
رضوان خپل لیتاپ کی کار کوه،مریم آسما خپل مینځو کي بوختي وي عمه خاله هم باندی بوختي وي رحیم کاکا هم نه وو، چیرته به تللی وی.؟! سترګو می زید باندی ولګیدی نوي ورزش څخه راغلي وه ورزشي پطلون او شین بلوز په ځان کړي وه ویښتان هم لړ لړ رسیدلی وه ولی پرون شپه پام می ویښتانی ته یی نشوو عجبه ده ولا !

سیده پخلنځي په لور ځم ترور نه یو ګیلاس چای راغواړم چای په تمه کینم ترڅو آماده شي باید د تللو لار وسنجوم نن ټول کورکي دي نکیږی همدی سوچ کی وم، چې د مریم د چیغو غږ پورته شوو، ورخطا دهلیز لور ته ځم ګورم رضوان او آسما خاندی او زه پوهیږم هرڅه بنه دی.

آسما په خندا وایې: خاوري دي په سر شه مریم، پلاستیکي موږک وه زموږ پوزه دي پریکړه.

ژوره ساه اخلم پخلنځي ته ځم چای همدلته څکم نیمه کارونو خوا ته می راوانیږم جمعه هم تیریږي شنبه ورځی سوچ کوم لار به شم مانۍ نه؟ نپوهېږم څه وخت خوب وړی وم سهار چای لپاره مانۍ لور ته ځم ټولو سره په خندا چلن کوم چای په ټوکو او شوخي باندی څکوو زید اوس هم راسره خبري نکوی نن می آخره ورځده دلته نو نغواړم څوک رانه خفه اوسیږی! ده آشتی کولو په مقصد پورته شوم او د زید خواته لور ورغلم، پام می دهغه غاړي زنځیر ته کیږي زما زنځیر ساتلی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- چنار ګل بابا؟.
سترګي را پورته کوي زیر زیر راته ګوري چې ورته وایم: خفه یی زما خخه؟
هیڅی ونه ویلی سری ښکته که دوسیو باندی مصروف شوو، چې بیا مي وویل: اوووهی تاته وایم انسان په شان راسره خبري وکړه نووووو..

زید- څه ووایم ؟
ځنګی ورسره کینم په خندا ورته وایم: ښه ښه خبری وکړه لکه ووایه آشتی یوو؟!
زید- نه نه نه...
د دروغو په غوسه ورته وایم: ولی چرګ سره؟
زید- ځکه چې ډیر می ځوروي.

حیرانه پاتی شوم دا څه وایي زه یی ځوروم؟ په خندا ورته وایم: تا وحشې زه بیچاره ځوره ولې شم؟؟
زما په خبره زید خپل زړه ته اشاره کوي او وایې: وحشیان هم زړه لري یا نلري ؟
زما روح آرامه نه پریږدي یغما!؟

دا بیا ولی غمجن شوو ؟ په کراره ورته وایم: فلسفه مه وایه آشتی کوي یانه
زید- نه
یغما- خاوري مګه ستا په زړه ده؟ په زوره آشتي کوم دی.
زما په خبره زی لږ شانتي خندا کوي چې زه خپله کوچنی ګوته ورته نیستم او وایم: آشتی؟

څو دقیقی زما ګوته ته په خندا ګوری او وایي: آشتی خو بل ځل دي نبخښم.
په خندا ورته وایم: هو سمده.
پورته کیږم د باندی خواته ځم چې د زید غږ د تللو مخه مې نسئ او وایې: یغما

هیچکس کاش نباشد نگهش بر راهی.
چشم بر در بود و دلبر او در کند !

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیرانه شوم دا دوبیتی زما پوري آره لري؟ زید په همغه جذابه خندا ماته یی لیدل! چې ما ورته په خندا وویل: هلوووو نفر دي غلط کړی زه یغما یم !
زید- یواځیني کوم شئ چې ټول حواس می ورته سم دی او پوهیږم همدا ده، چې ته یغما یې.

زید دا خبره کوی او خپل دوسیه اخلی او ځي! په حیرت باندی د دباندی خواته حرکت کوم ولی فکر کوم زید بدلون کړی یوازي ماته؟! څلورو خواته می ګورم رضوان می سترګو ته نه راځي اه هغه دی بیګ په لا د زینونه څخه راکښته کیږي
غږ ورته کوم: او تور زغاله.

زما به هغه هغه راګوری او په خندا وایي:ږنده یی دومره زیادچ ښایست نشي لیدلی.
په خندا ورته وایم: هر چا چې تاته ښایسته ویلي ضرور زړه یې درباندي سوځیدلي.
رضوان- فلسفه مه وایه ناوخته کیږي ووایه څه دي ویلی !
یغما- هیڅ غوښتل می خداپامانی وکړم.

رضوان- خدای پامانی؟
یغما- هوکنه شرکت ته ځی.!؟

زما په خبری رضوان ژوره ساه اخلي او وایې: فکر می وکړو..(خبره نیمه پاتی کوی او وایی: خدای پامان.

زید او رضوان لاړل اوس د آسما نوبت شوو جیب نه می ککو راباسم او دهغې خواته ورځم او ورته وایم: آسما راشه ککو واخله.
بیچاره حیرانه راته ګوري او وایې: لالا دا دی ماته راوړي(ککو ښایی)
په مسکا ورته وایم: هو زما خور جانی راشه واخله.

آسما د ماشومانو په شان خوشحاله کیږي او ککو رانه اخلي، کوم لیک می چې پرون شپه لیکي وه ځان سره تکرار وم"اوبخښنی بی خبره درنه ځم خو مجبوره وم هیله منده یم چې ما درک کړی ډیر ښه وختونه مو یو د بل سره درلودل په هر ډول چې وو د هرڅه لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړی مننه کوم ښه والي مو نه هيروم."

ليک د رضوان د کټ په سر باندي کيدم خپلي کوټي په لور ځم، شپې مى بيګ جور کړي وه لاس کي راخلم د بنې په لور د باندی دروازی ته رسيږم، ښه ده نګهبانانو او د دروازی چوکيدارن چاسره کار نلري!کوځه په غتو غتو ګامونه باندی پريږدم تکسی نيسم موټر هدی خواته حرکت کوی....!؟

مسافر بری موټر خواته حرکت کوم کندز ناری وهي، وروسته د ډيرو پوښتنونو او معلومات څخه يو موټر ته بورته کيږم او په څوکي کينم، دا به کله ډک شي؟ ضرور شپه ته رسيږم، داسي نشئ دلته راشي رابشی؟ خپله خپل جواب ورکوم"نه کاکا بيکاره خلک خو ندی چې زما پسي شې خپله کار لري"40 دقيقی په تمه پاتيږم موټر ډک کيږي يواځي څو دانی خالي چوکی پاتی دی..

مبايل ته مى زنګ راغی جيب نه راباسم د نوم په ليدولو حيرانه کيږم
زيد زيد زيد... يعنی خبرشوی ؟ نه هغوی خوو 6 بجي کورته راځي اوس خو 2 بجي دي!
دا خبري ځان سره تکرار کوم ځان ته تسلي ورکوم ! او زړه نا زړه مبايل ته جواب ورکوم: بلي

د زيا د غوسی غږ پورته کيږي: کوم دوزخ که يې؟
څه ورته ووايم اوس؟ په هر ډول ربنتيا وايم ورته، هغه پوري اړه هم نلري:موټر کې.
زما په جواب د زيد غوسه ناکه غږ بيا پورته کيږي: يغما دعا کوه لاس مى درته ونه رسيږی..لعنتی بی خبره ځی يوازي ليک مورږ ته پريږدي هان؟مورږ ستا د خندای يو؟ اوس چيرته يی ؟

يغم- درته مى وويل موټر کي يم کندز لار کي..
د زيد د غوسي څخه ډک د ساه اخستلو غږ راځي او بيا وايي: هر چيرته چي يی په خپله خوښه موټر نه ښکته شه څه مى درته وويلی پوی شوی ؟
يغما- نه پوه نشوم..

زما په خبرو زيد په غوسه خاړدی او وايي: پوی نشوی؟ سمده خپله دي وغوښتل؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید دا خبره کوی او مبایل بند کوی، خدای وکړي دا څو دانی څوکي هم ېک شي موټر بنيښي ټک ټک زما پام ځان ته اړوی..

-کاکا جانه ژاولي اخلي(ساجق)
لس افغانی ورکوم او ژاولي اخلم،ځکه استرس او ویری کم والي لپاره ژاولي خوله ته کوم! روسته له لږ ځنډ څخه موټر حرکت کوي، اه خدايه شکر دی نیو هېبړم څه وخت ویده شوی وم موټر ودریده د موټر په دریدو ما سترګي خلاصی کړی، څه شوي څه خبره ده؟ ولی موټر ودریده؟

یو پولیس موټر ته پورته کیږي موټر تلاشي کوی او په ځیر،ځیر ټولو ته ګوری بیا په جګ غږ وایې: په دی موټر کې یوسف څوک دی؟
یو سړی پاسیږی او وایې: مهرباني وکړئ زه یوسف یم.
پولیس مبایل ته ګوري او ورته وايي: نه تاسو هغه نه یاست، بل کوم یوسف دلته حضور لري!

دا ځل زه پورته کیږم او کراره ورته وایم: زه یوسف یم.
زما په خبره پولیس یو نظر خپل مبایل ته ګوري بیا ماته ګوري او وایې: ښکته شه..!
کراره ورته وایم: ولې څه می کړی په کوم جرم باندی ما ښکته کوي؟ زه باید کندز ته لاړشم !

پولیس- یو ساعت لپاره زموږ میلمه یی.
نامطمینه د موټر څخه راښکته شوم، یوځای پولیس سره ودریدم چې پولیس په مسخره لهجه باندی وویل: د هغوی د کور څخه دی غلا کړي؟
دا څه وایي؟ په حیرت باندی وایم: د چا د کور څخه؟

پولیس- ښاغلی غضنفری.. رحیم غضنفری..؟!
یغما- نه تېروتنه مو کړي کولی شي تلاشي وکړي!
پولیس- صبر وکړه اوس خپله رارسیږي.
یغما-څوک رارسیږي !!
پولیس- وبه ګوري!

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم نوم چې ذهن ته مې راغلی دی ټول بدن راته د ویری څخه لړزوی (زید) نیم ساعت ډیر استرس سره تیرشو روسته د 30 دقیقونه څخه یو موټر چې ډیر د زید موټر سره ورته والی درلوده راورسیدی،احساس مې وکړو نور په ځکمه باندی ننوځم
داخلی مې حتما مړه کوي..
ولی؟
څه هدف لري؟
ولی ما په زور باندی ځان سره ساتی؟

زید لوړ قد ښکاره شوو چې د موټر څخه راښکته شو، اووو هووو ، دا ولی دومره غوسه دي! بلا مې وریپسی وي وایم څنګه ښکلی شوی ده رواني لکه..ګنګتسرانو پشان که مریم یی وګوري نو ضرور خپل د بت لیوني کیږی..!

خپل دا بیځایه فکرونو ته وایم: مړه شي پدي شرایطو د مرګ او ژوند کې ته د هغه چنار ګل بابا صفت او تحسین کوي! زید نیږدي راغی لړ پاتی وه زړه مې د سینی څخه دباندي راوځي..

پولیس-سلام غضنفر صایب !
خاور دي په سر شه چاپلوسه (پولیس بنایی)
زید- علیکم سلام څنګه یی الیاس؟ پلار دي ښه ده !
اوسي خوند وکړو دوی د مخکې څخه یو بل پیژني دي ته وایي طالع! پولیس په با ادبانه لهجه وایې: شکرر ښه دی ستاسو په مهرباني.

د جوړ پخیر او ستړی مشي وروسته هغه الیاس نومې پولیس لاړو، او زید زما خواته راتاو شوو پداسې حال کې چې کوښښ یې کو خپل غږ د غوسې څخه کنترول کړي ویې ویل: راځه.

په کلکه ورته وایم: زه تاسره هیڅ ځایته نه ځم.
زید- ګورم ګورم ګورم(دا خبره کوی او زما لاس په کلکه باندی نیسې او د موټر خواته

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې په کش کولو د ځان سره وړی چې به غوسه ورته وایم: خوشې مې کړه رواني زه ستاسره نه ځم، زور خوو ندی ؟

زید- هو زور دی ...

همدا یوه خبره زما سوال جواب وه ؟ بیا یې په تیزي د موټر مخکې سیټ ته واچولم خپله هم کیناسته او په ډیر سرعت باندی هغه ځای څخه یې حرکت وکړو چې ما وویل:ودریږه وایم دا لعنتی موټر دی و دره وه...

او بیا په سوکانو باندی د زید اوږه وهم او په لوړ غږ ورته وایم: درته وایم موټر و دره وه، زه نغوارم تاسره لاړه شم ولی نپوهیږی!

زید زما دواړه لاسونه یې په خپل یو لاس کی ونیول او زما په څیر بې په لوړ غږ وویل: غلی اوسه ما مه اړ (مجبور) کوه چې لاس او پښې دی وتړم لیونی انجلی!
د موټر سرعت یې زیات که وداره شوم چې ټکر ونکړو په دی اندازه یې سرعت زیات وو چې فکر مې کاوه په هوا کې روان یو..

یغما ـ زید لیونی شوی یی سرعت دې کم کړه زه داریږم!
د مخکی نه په لوړ اواز چغی کړی: هو لیونی شوی یم تا بی عقلی زه روانی کړم!
او د موټر د شترنګ په وهلو یی شروع وکړه پخدای دا روانی دی د خولی لاړی می په ډار تیرې کړی او کرار می وویل: ما څه کړي ته له اول نه همداسی روانی وی غواړم خپل د ترور کور ته لاړه شم نپوهیږم تاته څه اړه لری؟؟؟؟

زید غټه ساه واخیسته او ویې ویل: اړه لری ډیر هم اړه لری (او مخ په اسمان یی په لوړ غږ وویل: یا الله وینی دی 20کلنی نجلی څوک په لوبو کړی...زید چی ټول یی په ساز نڅیدل اوس باید ددی ماشومې په ساز وناځی؟! ډیر عجیب حالت دی راته لیکلی مننننه لاس دې درد ونه وینی مننډوی یم درنه.

زید آن له ما نه هم ډیر د خپه کسانو په څیر یی خبری کولی ګواکی یوه نړی غم یی پر شا دروند والی کاوه، د هر کلمې په راوتلو یی له خولی درد مې ورته احساس کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو زید څه درد لری! څو میاشتي شوی حس کوم یی خو د زید ددی خپګان لامل مې پیدا ونشو کړی،دومره د خپل ژوند په ستونزو کی غرقه یم چې د زید موضوع باندې مې سر نه خلاصېږي! خو ضرور زما درد او د زید درد له ځمکې تر اسمان یو د بل سره فرق لری..

سرعت یی ډیر زیات وه له لومړي هم دومره ښه ارتفاع یی له کرار تللو سره نه درلوده په لړزه او زاری کونکې غږ می وویل: زید هیله کوم سرعت دې کم کړه زه ډارېږم!

یو نظر یی راوکتل ګواکی زما د لاسونو لړزه ته یی پام شو سرعت یی کم کړو! غټه ساه اخلم، په یو ځای لکه ځنګل غوندې کې یې موټر ودراوه یواځی یو یو کور هغه هم ډیر لری په سترګو کېدل په کراره وایم: دا کوم ځای دی؟

زید ښکته شو او زما په لور راغی ور یی خلاص که او لعنتی زما مټه(بازو) یې راته په کلکه ونیوله او له موټر نه یی ښکته کړم په لوړ قدمونو هغه کوچنی کور په لور روان شو غږ ورباندی کوم: زید خوشی می کړه لاس دی را خوږ کړو.

خو چېړې اوریدونکی غوږونه! د کور ور یی خلاصه کړه او زه یی د کور دننه لکه د فوټبال توپ واچولم چې اخ مې پورته شو: اخ لاس مې!!!!

ور یی وتړو او په ګلدانی چې د میز په سر وه حمله یی وکړه په دیوال یې وویشتله او چغی یی کړی: نه وو می ویلی له ما سره لوبی مکوه؟. نه وو می ویلی ژوند دې درته اور ګرځوم هاان نه وو می ویلی؟ چیرې دی هغه هرمونی؟؟؟؟؟
څوک یې ښوده؟ ډاره شوی وم او همغه لړزانده غږ وایم: څوک یادوی؟؟

زید په غوسه خاندی او وایي: څوک یادوم ؟ د ترور زوی دی!
آن نوم یې ورته نه اخیسته؟! په تروش تندی ورته وایم: تاته یی څه؟ تاته څه اړه لری؟ زه ځان ته ژوند لرم ولې نه درک کوی؟
هیڅ څه یې نه ویل یواځې په غوسه یی قدم واهه او په همغه غوسه یې وویل: لاړه شه د سترګو له وړاندې مې ورکه شه لاړه شه!!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان سره وایم نه نن شپه نه ډاریږم باید دا مسئله حل شی،له ځمکې نه پورته شوم او مخې ته یې ودریدم او وایم: ښه غوږ شه زید خانه زه مریم یا مرسل نه یم چی ستا پسی مړه ووسم زه...ی غ م ا یم یغما! نشی کولای په ما امر وکړی له هر چا سره هر چیری چې وغواړم تللی شم پوه شوی؟

پوه نشوم څه وخت د زید یی لاس پورته شو او زما په مخ راښکته شو، د زید سینه ښکته او پورته کیدله او زه لا تراوسه د څپیړی په حیرت کی پاتی وم..؟! خولې مې د وینې خوند کاوه! د زید غږ پورته کیږی: آن که وشی د الماسو په بیه دې اخلم پوه شوی څه وایم؟

انسان نو څومره زغم لری؟ اصلا د څو حیرت او تعجب زغم په ورځ کې لری!! هغه هم د ترور په وینا ناروغه(مریضی) نجلی لکه ما هوم؟؟ بیا هم عصبی حمله! لاسونه می په لړزیدلو شول له دیوال مې ونیوه. او کرار په ځمکه کیناستم کرار کرار می لاسونه او پښې د عادی حالت نه ووتل! په ګیلو مې ځان سره تکراروله یا الله دا څنګه تقدیر دې چې زما لپاره دې لیکلی هر ځای ته ځم له بدبختی او غم پرته څه نه وینم!

مګم زه دی بنده نه یم په کومه ګناه زه ددې سزا لایقه یم!! نو ولی زما لپاره خدایی نه کوی؟؟؟د چا ګناه دی زما په حساب لیکلې؟څومره باید ددی نه کړی ګناه سزا ورکړم؟12 کاله بس ندی؟کیدای شی د تورپیکی تر سپین کیږدو می!!
خپل په همیشني کار کی غرقه وم ګیله کول له خدایه له تقدیر نه چې دومره ډیر درد یې راته لیکلی! زید په وارخطایي زما په لور منډه واخیسته!

زید- یغما .....یغما ښه یی؟
کرکه لرم له دې عصبی حملی نه چې دومره می بی ځواکه کوې! د لاسونو په بند کې یی وم او زه بدبخته آن د مخالفت توان می نه درلوده په سختې می کلمه په کلمه وویل:
در.......ن....ه ......کر.......ک....ه...ل..ر.......م
هڅه مې وکړه د غیږې له بند نه یې ځان وباسم خو شوني وه ؟؟
زید چیرې او زه چیرې! زما جیبونه یی خالي کړل له نیکه مرغه چې دوا می هماغلته ایښی وه ګولی(دوا) یی راته راکړه او وروسته له لنډ مهال نه لږ په حال راغلم او په غوسی مې وویل: خوشی می کړه اخر ځل دې وی داسی راسره کوې نشی کولای هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت وغواړی داسی وکړې!

کرار يې خپل د لاسونو بند خلاص کړو د ستونی مرې بې ښکته پورته کيدله کرار يی
وويل: ته بې نه ټاکی چې بايد څووم ځل مې ووسی!!
دواړه غلی وو چې زيد بيا وويل: وګوره انجلی زه دې مين نه يم چې په تللو دې خپه شم
ددی کار لامل می ته خپله بې ځکه عادت نلرم چې څوک هغه هم بيا ستا په څېر و ه
نجلی مې په خبری باندې خبره وکړی يا يې هم ناګاره(ناديده) ونيسی
او اوس چې دومره غواړی لاړه شی نو زه په مخه دې ښه صبا سهار لاړه شه!

په هغه حال کې چې پوې کوټې ته ننوته په ملنډو يې وويل: هان هير مې شو چې درته
ووايم نن دې ترور راغلې وه او ګوانښ يی ورکاوه. صبر څه يې ويلی؛؛ په همغه ملنډو
ډکه لهجه يې وويل (د دولت له مامورينو سره راځم او شکايت کوم چې زما ځوانه لور
دې تښتولی) نور که خپله هم وغواړی کورته راتلی نشی.
:□#شهاب
د زيد په خبرو لاسونه مې يخ شول او نړی مې په سر وګرځېده! ترور مې زيد کره
راغلی وه؟ نه شوني نده نو هغې آدرس يی له کوم ځای نه کړي!
په لړزيدونکی غږ مې وويل: توکی کوی کنه؟ هغې ادرس له کومه کړ؟
زيد- نه ډير هم جدی يم او دا يې دويم ځل دی چې زموږ د کور شاته راځی

د څه ويل؟دويم ځل؟ په حيرانتيا وايم: لومړی ځل کله راغلې وه ؟ولی دې راته ونه ويل!!
په بی حوصلګی يی وويل: دوه اونی مخکی ام ستا د ترور(کندوز) کور ته هم تللی وه!

زيد د کور ادرس دقيق وويل نو دروغ نه وايی؟! په کراره وايم: له کوم ځايه پوهه شوی
زه دلته يم؟
زيد- ښکاره ده چې د ترور زوی دی احساساتی شوی او زموږ نوم يی ورکړی ترور دې
هم زموږ کور پيدا کړې وه.

په فکرونو کې ډوبه شوم يعنی کندز ته هم نشم تللی؟ اوس بايد څه خاوری په سر واړوم؟
په لړزيدونکی غږ مې وويل: او..س ...څه...وک...ړم؟
زيد خپل لاس په ويښتو کی تير کړ او وی ويل: نيو هيرم سهار يی په اړه خبرې کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا يې وويلی او د کوټې په لور لاړه! په فکرونو کې ډوبه شوم يعنی که کندز ته تللی وای څه به شوی وای؟ پيدا کولم بې؟ د نجيب د نوم په راوړلو می لاسونه يخ شول!
نه ! نشی کيدلی چې بيرته هغی دوزخ ته لاړه شم.

تو له شپه وينه کيناستلم خوب مې سترګو ته رانغی په واره دهليز کې د زيد راوينس کيدلو ته په تمه ناسته وم وخت ډير ورو تيريده يا هم زما لپارهو لاړ وو؟ په هره سختی چی وه سهار شو او روښنايي په دهليز کې خپره شوه، لږ ځنډ وروسته زيد له خوب نه ډک راووته زما په ليدو يې په حيرانتيا وويل: تو له شپه دی دلته تيره کړه؟

په سر خوځولو می ځواب ورکړه هيڅ يی ونه ويل او حمام ته لاړه،وروسته د مخ او لاس د مينځلو نه پې موټر خوا لاړه او يو پلاستيک يی له ځان سره راوړه پلاستيک يی زما خواته کيښود او يو بسکويټ يی ځان ته واخيست په هغه حال کې چې د بسکويټ سر يي خلاصوه راته يي وويل: که غواړي چې د ترور کور ته دي لاړه نشي نو زه يوه لاره لرم.

په بی سا غږ مي وويل: څه لاره؟
د ور په لور لاړه او په امر کوونکي غږ يي وويل: يو څه وخوره په لاره کي خبري کوو!!!!

زيد لاړه او زه د يو نړي سوالونو سره يواځي پاتي شوم،يو جوس او بسکويټ مي په تلوار او په سرعت وخوړه او د زيد د موټر په لوري لاړم سيده مخکي کيناستم په وارخطايي مي وويل: اورم ووايه

زيد موټر روښانه کړو او پداسې حال کې چې مخکې کتل ويې ويل: په کلی کی مي د ملګري کور..(خبره يي پاتی شوه او وروسته له لږ ځنډ نه يي دوام ورکړو: خپل ملګری مې مړ شوي خو مور او خور يي هلته دي که وغواړي هلته تللی شي يواځي يوه ستونزه ده!
يغما- څه ستونزه؟
زيد- کلی خپلی ستونزې لري او داسي دي هلته نشم بوتللی هرومرو پوښتنه کوي څوک ده؟ زه څه ووايم؟خور خو يي هم راته ليدلی نو يواځي يوه لاره پاتې..!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- کومه لاره؟
زید په نه زړه وویل: کوژدنه می ده..؟!!
د زید د خبرو په اورېده بناخ می ویستل، زه ؟ یغما؟ د زید کوژدنه؟ هههههه څه بی معنا فکر نه پوهیدم چې په رښتیا څه ووایم؟ زید په رښتیا زما لپاره غیرت او نر توب کړی البته که عصبی کېدل،زما د متې (بازو) نه شکول ، او د پرون شپې څپیړه په نظر کی ونه نیسم!

حتما هغې ته هم سخته ده ولی باید لکه ما غوندې نجلی خپله کوژدنه معرفی کړی!
کرار ورته وایم: نه شونې نده خپله مې یوه لاره لټوم اصلا نه کیږی چی په دی کالیو کلی ته لاړه شم هان؟

خپل لاسونه یی په شترنګ کلک ووهل او ځواب یی راکړو: یعنی دومره درته سخته ده چی زما په نوم ووسی!؟(دا لیونی څه ویل اصلا خبره دا نه وه. هماغسې جدی یی دوام ورکړو او ویې ویل: ورستی لاره یی همدا ده خپله خوښه دی هر چیری چی غواړی رسوم دی!

چیرته باید لاړه شم؟ اصلا کوم ځای هم لرم تللو ته؟ بیا هم تقدیر زه په لوبو کړم کور یی ودان! غلی وم ځکه څه مې د ویلو لپاره نه درلودل.
زید- څه فکر کوی؟
غته ساه اخلم او وایم: هر څنګه چې خپله غواړې هماغسې وکړه هېڅ ځای د تللو لپاره نلرم!
زید- سمده نو ځکه باید درته د نجونو کالی واخلم!

مخالفت می ونکړ اصلا په کوم مخ مې مخالفت کړی وای؟د یو کالو پلورنځې څنګ ته یی موټر ودراوه او دواړه بنکته شولو.وروسته د پلورنځې د لټولو نه زید په خپله خوښه راته کالی، ټکری او ځینی نور توکی واخیستل ځینی ډالی یی هم واخیستې حتما د ملګری د کورنی لپاره یې وی.وروسته له څو دقیقو نه موټر ته راغلو بی غور یی وویل:کالی دې موټر کې بدل کړه

خپله بنکته شو او لاړه بنه وه د موټر بنیښې توری وی او له بهر نه نه بنکاره کیده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زیار مي خپل کالی بدل کړل عجیبه حس مي درلوده وروسته له دومره موديٍ له بهر نه نجلي شوی وم د شرم احساس مې درلوده! ټکری می په خپل وینتو چی اوس رسیدلی ول واچوه....

په مخکې هینداره کې ځانته ګورم، ښه ښکاریدم، خو څهره مي راته عجیبه ښکاریده همداسي خپل په کټو بوخته وم چي د موټر دروازه خلاصه شوه، زید راته په کتو شو وشرمیدم ځکه نور یوسف نه وم د شرم څخه مي سر ښکته واچوي او خپل په ګوتو باندی په لوبو کولو لګیا شوم. د زید لاس کې یو خلطه وه هغه یې زما خواته ونیول، چي مجبوره ما ورته وکتل او ومې ویل:

یغما- دا څه دی؟
زید- خپله یې وګوره.

خلطه مي د لاس څخه واخیستل او خلاصه مي کړه د ننه یې یو قوطي وو! قوطي چي مي خلاص کړو د یو چلي(د کوڅدی ګوتمي) په لیدو مي په حیرت باندی ورته و ویل: دا د څه لپاره دی؟
زید- چله ده په ګوته یي کړه د کلي خلک پدی خبرو او شیانو کې ډیر حساسه دی.

د ګوتمي په کتلو کي ډوبه شوم څومره ښایسته ده په سپینه طلا ډیزاین شوی وه او ډیر ښایسته معلومیده زه همداسی د ګوتمي په کتو وم چي زید په خفه لهجه وویل: یو هیرِم درته سخته ده د دی ګوتمي په ګوته کول خو بله لاره نشته.
یغما- مننه په زحمت شوی دا ډیره ښایسته ګوتمي ده.

زید هیس ونه ویل او موټر یي روښانه کړو زیات او کم یو ساعت وروسته کلي ته ورسیدو، څومره شین او سمسور ځای دی! ښایسته ختن کورونه پکي بیحده ښایسته ښکاریده، د هغه کورو په لیدو وم چي موټر و دریدو، ښکته شو زید موټر قفل کړو او یو ماشوم ته یې د موټر د حفاظت دنده ورکړه، زما په خیال نور د موټر لاره نه وه پنځه دقې پیاده مزل مو وکړو تر دی چي یو کوچنې او ښکلې کورته ورسیدو...

کور مخکي یو کوچني خو ډیر ښایسته باغچه شتون درلود زید دروازه ټک ټک کړه د لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنډ وروسته د عمر پخې ښځې آواز مو تر غوږ شو چې ویل یې: سوک دی؟
زید- زید یم مور جانې.

دروازه ډیر ژر خلاصه شوه او ښځې د زید په لیدو سترګې د خوشحالي څخه وپړقیدی په
یو ښایسته مسکا یې زید په غیږ کې ونیو او ښکل یې کړو او ویې ویل: پخیر راغلي زویه.

زید په خوش اخلاقي جواب ورکړو، هغه ښځې زه هم غیږ کې ونیولم او مخ یې راته
ښکل کړو او ویې ویل: پخیر راغلي لورجانې.
یغما- مننه خاله جانې خوش حال اوسیږی.
خاله جانې په لوړ غږ ناری کړل: حسنات لورې راشه زید لالا دې راغلي.

زه حیرانه پاتې وم چې دا کورنې ولې دومره د زید سره صمیمی او راحته دی؟ تر دی
حده چې پوښتنه یې لا ونکړل چې زه سوک یم؟ یعنې دومره په زید باور لری؟ یو ښایسته
ځهری ولا جنې په تلوار د کوټې څخه را ووتل او زموږ خواته راغلل زید ته یې لاس
ورکړو او ویې ویل: پخیر راغلی لالا جانه کور کې خیرت وو؟

زید- خیر یوسې خور جانې شکر خیرو خیرت وو ټول ښه وه.
جنې چې نوم یې حسنات وه زما سره یې سټړی مشې وکړل او زما مخ یې ښکل کړو،
خاله ما او زید د کوټو خواته دعوت کړو د کینستلو څخه وروسته خاله وویل: زید زویه نه
یې را پیژنی؟ (مطلب یغما)

زید خپل ستونې صاف کړو او کرار یې وویل: کوژدن مې ده مور جانې.
د زید په خبره خاله جانې په خوشحالې وویل: نکاح مو تړلې ده؟
زید- هو.
خاله- دواړو ته دی مبارک وې کله کوژدن شوی زویه؟
زید- هغه بله هفته ټول کارونه ډیر په تلوار وشول، یواځې نکاح مو وتړل وخت ونشو
تاسو خبر کړم مورجانې، انشاءالله واده مې جبران کوم

د زید په خبره خاله په خندا وویل: دا نو څه خبره ده زویه تاسو خوشحال اوسیږی همدغه
موږ ته بس دی، یو مور نو خپل د اولادو د خوشحالې څخه بغیر نور څه غواړی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په مسکا باندی مننه وکړل، څومره د دی کورني سره نرم او مهربانه دی! زید د لږ خاموشي وروسته وویل: مور جاني یو څو وقته مو په زحمت کو، کورني تللی سفر ته د یغما کورني د پخوا څخه په خارج کې وه یو دبل سره کورني اړیکي لرو، یغما د چکر لپاره دلته راغلي وه ټول کارونه ناساپه وشول، پلار مي د سفر تیاري نیولي وه چې متاسفانه ما او یغما ونشو کړی لاړشو، نو ځکه دیخوا راغلو ځکه ددی ځای څخه

بل کوم داسي ښایسته ځای مو نه ولیدلی پدی هیله چې ستاسو د زحمت سبب جوړ نشو. خاله- استغفرالله زویه خپل کور مو دی، تاسو رحمت یاست موږ ته ما او دغه انجلی(مطلب حسنات) دلته یواځې یو د یغما جاني په اوسیدو خوشحالیږو زما د لور بشان ده راته.

زید یواځې خپل سر ښکته او پورته کوی او مننه کوی، د څو دقو وروسته د باندې وځې او یو چاته زنګ وهي کله چې خبرې خلاصي شو بیرته کوټې ته راننوتې او زما څنګ کې کیناستې، حسنات د لاس مینځلو اوبه او دسترخوان سره کوټې ته راننوتل ما غوښتل ورسره مرسته وکړم خو اجازه یې رانکړل.

ډیره وږې شوې وم سهار چې یو جوس او بیسکیټ مې خوړلي وو تراوسه مې نور هیس نه وخوړلي، حسنات ډوډې راوړل او موږ ټول په یو دسترخوان ډوډی خوړلو ته کیناستو، د ربنتیا هم خوندوره ډوډی وه زما په ډیر ټینګار حسنات اجازه راکړل ترڅو دسترخوان ورسره ټول کرم، دسترخوان مو ټول کړو او د چاې ترتیب مو برابر کړو د همغه اول څخه د حسنات مینه مي زړه کې ولیده، ساده او انجلې وه..

چاې مو راوړو او د چاې په څکلو لګیا شو د څو دقو وروسته د حسنات غږ د کوټې خاموشي ماته کړه او ویې ویل: وریندارې که چاې دی څکلې وې نو راځه تاته باغونه او چینې در ښکاره کړم.

د وریندارې د نوم په آوریدو مې عجیبه احساس پیدا کړو نه پو هیږم درک کولې مې نشو چې بد دی که ښه؟ په مسکا مې حسنات ته وویل: حسنات جاني کولې شې یغما راته غږ کړې داسې هوسا یم او پاتې شوه د تګ خبره نو باید ستا د لالا څخه اجازه واخلم..!

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زید ته به تمه شوم چې اجازه راکوی کنه؟ په هر صورت اوس د هغه د کوژدن په نوم مې پیژني نو نغواړم کوم ستونزه ورته جوړه کړم، د زید خواته ګورم او کرار وایم: د باندی تللي شم؟
زید خپل د پیالي چاې څخه یو غړپ کوی او وایي: هو تللي شې خو ناوخته نکړی.
خپل چاې مې ژر وڅکي او حسنات ته مې وویل: راځه چې ځو چاې مې خلاص شو.

حسنات په خندا وویل: څومره ته تلواری یې وریندارې.
په دروغجن خفه او قهر وایم: بیا دی وویل وریندار؟!
زما په خبری حسنات په تلوار وویل: وبخښه نور نه وایم.

کرار د حسنات په اوږی وار کوم او په خندا ورته وایم: اه جنۍ ته سومره عاجزکه یې!
ټوکي مې درسره کول خو که یغما راته وواېه د ملګرتیا احساس کوم درسره(د دی خبری وروسته یو ستً ګه د حسنات خواته وهم چې حسنات په خندا وایې:

حسنات- ډیره شوخه یې بیچاره لالا به مې ستا له لاسه څه کوی!؟
د حسنات په خبره زید خپل سترګي ښکته نیولي وه او زما په نظر د خندا څخه سور اوختي وو، خپل په نوکانو یې چونګارې کوم چې یو متره لځای څخه توپ وهي داسی چې یواځې هغه یې واورې ورته وایم: و دی خوړی بیا خاندی!!؟

بغیر لدی چې د زید د جواب په تمه شم د دروازی خواته ځم او وایم: حسنات راځه نو.
حسنات د دوه غټ ټکریانو سره زما خواته راغله یو دانه یې تور او بل خاکستری رنګ ټکری مو په سر کړل او د بهر خواته مو حرکت وکړو، حسنات هم زما پشان شوخه او خون ګرمه انجلۍ وه ډیر کم وخت کې یو د بل صمیمی ملګرې شو، د ډیر ګرځیدو راګرځیدو وروسته حسنات وویل:

حسنات- یغما څنګه دی کلي خوښ دی شو؟
یغما- هو پخدای ډیر مې خوښ شو ښایسته ځای دی خاصتاً ستاسو کور.
د خبرو په حال کې و چې زما ټکری د سر څخه مې ختا شو، ډیر وقت کیدو چې نه وو مې په سر کړی نو ځکه نابلدی می ورسره کول تیکری مې بیرته خپل په سر سم کړو د سر پورته کولو به حال کې مې سترګي په یو ځوان هلک ولګیدی، زمونږ خواته یې دوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې نیولې وه حسنات ته کرار وایم:

یغما- حسنات وګوره هغه هلک سوک دی؟
حسنات کوم خوا ته چې ما اشاره کول ګوری، د حسنات په کټلو هغه هلک به تلوار خپل مخ اړوی، چې حسنات وایې: ها دا خو د کلې د خان زوی دی، د چکر لپاره دلته راغلې ولې دی پوښتنه وکړل؟
یغما- هیس همداسې راځه لاړشو ناوخته شوی مور. تراوسه چینه نده لیدلی.

دواړه د کور خواته ځو تقریبا د ماذدیګر مونځونه قضا کیدل چې کورته ننوتلو او د ماښام د ډوډی تیاری مو ونیول، زید هم کور کې و د کله ښخه چې راغلې و سم خبری نکول په نظر مې قهر دی؟ کله ناکله نظر یې پر ځان ګورم خو نه بوهیږم د دی کټلو او سترګو تر شا څه خبره ده؟

خاله جانې وویل چې قابلې پلو پوخ کړو، نو یو د بل په مرسته مو قابلې پلو پوخ کړو د دیګ سر مې پورته کړو خوندور بوی مې تر پوزی شو: اممم څه روغن داره او سم راغلې کنه حسنات؟
حسنات- هو ډیر سم پخه شوی، اخیر چا پوخ کړی؟(ماته اشاره کوی)
چې زه وایم: ځان نو کم مه راوړه دواړو یو ځای دا شهکار کړی دی.

دا خبره کوم او دواړه په خندا کیږو، دسترخان اچو او ډوډی راوړو په آرامتیا کې ډوډی خوړل کیږی خاله جانې زیات زموږ د دیګ صفت او تعریف وکړو خو زید یواځې "مننه" وویل د سترخان مو ټول کړو او د همیشه پشان چای مو راوړل، د چای ښکلو وروسته خاله شه شپه مور ته وویل او خپلې کوټې ته لاړه.

د زید د خوب ځای مو د میلمانو په کوټه کې تیار کړو او ما او حسنات هم د خاله کوټې ته لاړو، شپه خیل په ټول آرامتیا سره تیره شوه سهار چې کله پاسیدم نو د کلې یو رواج سهار وخته پاسیدل او د چاې ښکل په بیلا بیل وختونو کې ځانګړی ډول دشپې لخوا! حسنات چای کیځودلې وو او په تمه و چې دم شې د خاله غږ مې واوریدو چې ویل یې:

خاله- یغما لوری.. زید زوی راویښ کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- سمه ده خاله جانې.
د زید د کوټې په خوا راونه شوم ویده وو کرار مې وربانډی غږ کړل: زید راویښ شه.
راویښ نشو غوږ خواته یې نږدی شوم او په چیغه مې وویل: هوی چنارګل پاسیږه سهاری دی.

توپ وهي او د خوب څخه پاسیږی چې زه په خندا ورته وایم: خو د انسان پشان نه راویښ کیږی مجبور خپل په طریقه دی راویښ کړم.
زید بد بد ماته راګوری او ددی څخه مخکې چې کوم څه ووایې زه په تلوار د خاله او حسنات خواته تختم، د سترخان مو واچو او د سبار ناری مو وکړو، شیدی د پنیر سره عجیبه خوند وکړو د ربنتیا هم وطنې لبنیات ځانته خوند لری او هیس شئ ځای ته نشې رسیدلې.

د تولو څخه اول زه د دسترخان څخه پاسیدم او د کور مخکې د باغ چه ګکې به خوا ولاړم څه د پاسه شل دقې هلته بوخته وم چې د یو چا د پښو غږ مې واوریدو..
زید- زه باید لاړشم.
د زید غږ و مخ مې د هغه خواته اړو او وایم: ولې؟
زید- نن په شرکت کې جلسه لرو او مور مې هم په تشویش شوی راته.
یغما- سمه ده پخیر لاړشی.

بله خبره مې د ویلو لپاره نه درلود، څه مې ویلې وایې چې مه ځه؟ ولاکه بیخي ورته دا ووایم، زید یو څو دقې په فکر کې راته ولاړ وو، خو څه یې ونه ویل او ولاړی زه هم ورپسې شوم د خاله او حسنات سره یې خدای پاماني وکړل او د دروازی خواته راون شو زه هم تر د وازی ورپسې ولاړم چې کرار یې وویل:

زید- بل هفته راځم څه ته خو اړتیا نلری؟
یغما- نه مننه خاله جانې او رضوان باندی زما سلامونه وایه.!

خپل سر یې وخوځول او لاس یې جیب ته کړو دری زره افغانی یې راته وویستلو او ماته یې ونیولو ما پیسو خواته لیدل..
یغما- څه وکړمه پری؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید وویل: چیشی ته چي ضرورت شو واخله درته پری.
یغما- خپله پیسی لرمه ضرورت نشته.

پیسی یی ځما لاس کی کیښودلو پرته له د چی کوم څه ووایي له دروازی څخه ووتلې په لوړ غږ می وویل: الله پامان.
ځواب می وانوریدو ځکه چی هغه تللی وو.خونی ته ولاړمه حسنات ګندنه پاکوله .لستوڼی می پورته کړل او څنګ ته یی کیناستلم او ومې ویل:چیشی پخوو آغلی حسنات..
حسنات- آشک

په خندا ورته وایم: ورور خو دی ولاړو چاته یی پاخه کوي ماته؟
حسنات ما پشان په خندا شوه او په څنګل یی ووهلمګراو ویې ویل: لیونی اوس خو ته ځما د ورور د سر تاج یی لکه هغه پشان راته ګرانه یی.

د حسنات په خبره په حرت ځان سره واسم:د زید د سر تاج؟هههههه څومره جالبه حسنات خبر نلري چې هغه ځما د وینو تږی دی! ځواب می ورنکړ چی حسنات دوام ورکړي. او ویې ویل: خدای پامانی مو وکړه؟
یغما- هو.
حسنات- یغما یو پوښتنه در څخه وکړم غصه کېږې خو نه راته؟
په مسکا می ورته وویل: نه ګلی ولی غصه شمه سل پوښنتی وکړه.
حسنات په نه زړه وویل: ولی وینتان دی د هلکانو په څیر دی.مطلب ولی واړه دی؟؟
لکه چي پخوا دی ګنجي کړی وی.!؟!

پو هېدمه پوه ورځ به دا پوښتنه رانه کوی.ځکه زموږ په فرهنګ او رسم کی اوږده وېښتان د جلی ښایست او زینت دی معلومه ده چي لنډ ویښتان پوښتنی لاندی راوړی ولی څه مجبوره ومه همدومره کافی نده؟ په دروغو مسکا می وویل: هو ګنجي کړی مي وه ځکه سوځیدلی وو.
حسنات په حیرت وویل: ولی سوځېدلی وو؟
ژبی لاندې می ځان سره وویل هغه ورځ می چی ویښتان شوتا کړل لوی غم می په زړه وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- کیدای شي د هغې ورځې غمځپلې واقعه ونه وایم؟
حسنات ځما لاسونه واخېستلو په مسکا یې وویل: هو ګراني که نه یې وایې هیس ستونزه نشته هر څنګه چې ستا خوښه ده.
په مسکا می بسنه وکړه او خاموشی مو اختیاره کړه.د ګنډنې پاکول خلاص شو او وړه مو هوارولو. وروسته له نیم ساعته نه اشک تیار شول.یوائی پاخه کول یی پاتی شو.

یغما- حسنات لوبیا دی پاخه کړی؟
حسنات- هو هغه ځما مور پاخه کړی.
یغما- سمه ده اوس خو وخته ده! شېدې او کوچ لاتراوسه ندی هضم شوې، راځه اول به جاري وکړو وروسته به اشک به پاخه کړو څه وایی؟
حسنات- هو ولا رښتیا وایی لا تراوسه وخته ده ځه دا پخلنځي کې ایږدم او راځمه.

حسنات وروسته له څو دقیقو راغله او پا کاری مو پیل کړه تر غرمی پوری د پاکاری او باغچې ته په اوبو ورکولو بوختې وو.وخت ډیر په تیزۍ تېرېدو حسنات سره می ښه حس درلوده .لکه یو خور پشان!

د حسنات غږ پورته شو: پخدای له لوږې مړه شومه.بس ده نو.
په خندا ورته وایم:ښه سمه ده خیټوری.
یو دیګ اوبه مو په ګاز کینودل او تیار شوی اشک مو پکی خوشې کړو.وروسته له پنځلس دقیقو څخه تیار شو حسنات ته وایم: هله قابونه راوړه!
حسنات قابونه راوړی په چکه باندی شاوخوا جوړ کړی وه.

په احتیاط مو اشک په قابونو کې واچول او حسنات ته می ورکړ.لوبیا دنیا(ګشنیز).نعنا.باندی مو تزیین کو.په هیجان می وویل: واه واه څومره مزه داره ښکاری.
حسنات- هو نو اخر چا پاخه کړی دی.
یغما- چوپه شه همدا خبری د زده کړې دی هاااا!؟؟
دواړو وخندل او دسترخوان مو هوار کړه.
یغما- حسنات ترور راغله؟

حسنات- هو لږ مخکی راغله لاسونه مینځې راځی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترور په تیکرۍ باندی لاسونه وچ کولو حال کې خونی ته راننوتل په مسکا می وویل:
سترې مشې تروری ښه راغلاست.!

ترور- علیکم السلام لورې خوشحاله اوسی.
دسترخوان په لیدو ترور په مسکا وویل:واه واه د دواړو لاسونه درد ونکړی.
ما او حسنات یو بل ته سترګه ووهلو او خوړلو ته مو پیل وکه، رښتیا هم ډیره خوندوره وه حسنات په پخلی کې استاده وه.!دسترخوان مو ټول که ترور ویده شوه او مونږ لوښی ومینځلو. څلور ورځې کیږی چې د زید څخه خبر نشته او څه ترور کره یمه ورځ راته په خوشحالی تېریږي.ترور رښتیا هم ډیره ښایسته او مهربانه وه.

هره ورځ مو حسنات سره په کلي کی قدم وهلو.ولې جالبه ده هماغه هلک چې اول ورځ کې می لیدلی وو هره ورځ د سترګو لاندې راځی.او هره ورځ یی وینمه.
آیا دا کوم اتفاق ده که قصدا داسی کوی ؟نپوهېږمه.

یغما- حسنات نن به ګودر ته ځو.
حسنات- سمه ده ځو یو څو دقیقې صبر وکه.د مور پینی می چاپی کمه.
د حسنات خبره په سر ښوره ولو تایید کوم او هملته کینم،چې د څو دقو وروسته حسنات و ویل: مور می ویده شوه راځه چې ځو اوس.

پورته شومه او تیکری می په سر کوه چې حسنات وویل: هله نو جلی ته ځومره سسته(کراره) یی
حسنات ته می کاږه کاږه وکتلو او د هغې د خولې چل مې وکړو او به ټوکو مې وویل:
ځومرررره سسته یی جلي!
حسنات په خندا وویل: لېونی څه بد خبره خو می نده ویلی.
یغما- سمه ده ډیره خبرې مکوه .

دواړو ګودر خواته حرکت وکو بیا هم هماغه هلک ته می پام شو.حسنات بغیر لدی چې هغه هلک ته پام وی د نړی بیخبره دیخوا اخوا ګوری.له موقع نه می ګټه واخیسته او حسنات ته می وویل: پینې می په درد شو ته څه زه کراره کراه درځم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- سمه ده دواړه به کرار کرار لاړشو.
یغما- او جلی ژر ځه ځومره خبری کوی ځه راځمه.

حسنات سر وخوځو او خپل د ګامو سرعت یې زیات کړو او لاړه شاته می وکتل هلک لاهم ولاړ وو. شاوخوا می وکتل چې څوک نه وی.کله چې د خلکو نشتون نه مطمنه شومه.په غصه هلک خواته لاړمه هلک رنګ د ویری څخه سپین شو خو ځان یی له لاسه ورنکړ.په غصه می ورته وویل: وروره خیرت دی؟ولی ما څاري ها؟
هلک چې ژیړ ویښتان یی وو او آسمانی رنګ سترګی چې اوس د نژدی څخه سم راته ښکاره شول هیس داسی نامې جذابیت او ښایست یی نه درلوده آرام یی وویل:

هلک- وبخښې چې ستاسی د خفګان لامل شومه خو د یو خیر کار لپاره غواړمه له کورنی سره ستاسې مزاحم شو.

د هغه هلک پدی خبره په حیرت مې په زړه کې وویل:هیییی ژیړ میړی څه وایی خیر کار؟یعنی ریباری ها؟؟چا لپاره ضرور حسنات لپاره ها؟

یغما- وګوری محترمه وروره زما ملګرې خپله کورنی لری هر وخت غواړي کولی شې راشې ضرور کور مو هم لیدلی..؟
هلک په بنده بنده ژبه وویل: نه تاسی پوه نشوې ستاسې لپاره په جرګه درځم که مناسب ګڼې.!

له ډیری حیرت څخه نږدې و په زوره خندلی وایې دا ژیړ میړې څه وایې؟یا الله وبښې زما مطلب رشخند وهل ستا پر بنده ندی.یواځی توکې کومه جدې یی مه نیسه.جدی می ځواب ورکړو: نه مناسب نه بولمه په سلامت...

په غټو قدمو مې ګودر خواته حرکت وکړو کاشکی ګوتمی می ورته ښودلې وایې خاورې په سر می هیر مې شو. ګودر ته ورسېدمه د حسنات په لیدلو می زړه ارامه شو.
یغما- حسنات.
حسنات- دلته یمه راشه ..

(c) ketabton.com: The Digital Library

دحسنات خواته ورغلم د هغی څنګ ته کښېنستم اوپښی می اوبوته وردننه کړی
حسنات- یغما ته ښه یې؟ ولی دی رنګ داسی اوښتی دی؟
په کرار او د کلمی په ډول می ورته وویل:هو ښه یم فکر کوم فشار می کښته شوی.
حسنات په وارخطایي وویل: راځه چی کورته لاړشو راولاړه سه.
یغما- نه ګلی ښه یم دیخوا اوبو سره نوره هم بهتره کیږم.

څو دقیقی نوری هم هغسی کښېنستو خو دهوا په تیاره کیدو سره د کور په خوا روانې سوو! شپه تیره سول اوسهار هم د همیشه په رقم لبنیات وطنی و غوړو سره تیر سو،خاله او حسنات راسره ډیری اموختې شوی دی او وایی: چی مخکی له تا کور خوشحالی نه درلوده همیشه ارامی وه! خو ستا په راتګ کور کې خوشحالې او شیطنت راغلې.

دوی ورځی نوری هم تیری سوی کومه خاصه پیښه نه سول رامینځته صرف د شین سترګی هلک مور په مرکه راله زما لپاره چی هغه د خاله له طرفه جواب سول په دا دلیل چی زه کوژده سوی یم..! دکوژدی کلمه ډیره راته ناشنا اوعجیبه ده ههه کمه کوژده هممم؟؟

حسنات- یغما راسه چی پزه دی سوری کړم میخک په پزه که ضرور درسره شه معلومیژی..؟
زړه نا زړه وایم:نه پوهیږم ولا ستا په نظر راسره به شه معلوم سی؟؟ ستا سره خو ډیرشه معلومیژی.
حسنات- هوو لیونی مخ دی ګیردې دی پوزه دی هم وړه او تیزه سر لری ښایسته معلومیږې.

خپل دځان سره می جنګ دې چی ویې کړم کنه؟؟ اخیر وایم هرڅه چی وسو وایم: سمده مقصد ډیر درد ونکړی کنی وژنم دی حسنات!!!
حسنات وخندل او په خندا کې یی وویل: سمده راسه کښېنه.

زړه نازړه کښېنستم سترګی می پټی وی اولاسونه می موټ کړل، د ستنی په داخل کیدو می چغی کړی او ومی ویل:اخ مړه سوم،خاوری وخوری حسنات مړه دی کړم مړه سي حسنات- وګوره یغما تار ونه کاري ښه؟؟ یوه هفته وروسته یی بیا لرې کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- ښه سمده پوه سوم!!!

هینداري ته مخامخ ودریدم اوخپل ځان ته می په هینداره کی وکتل،تور تارمی دپزی سره ښه معلومیدی زما د سپین پوست سره خوند کو.
حسنات- دلته د همسایګانو کورته یوه انجلی راغلی داسی ښایستی نکریزې کوی چی څه درته ووایم،راځه چی ولاړی سو چی مور دواړو ته نکریزې وکړی سمده؟؟

داول څخه می نکریزې خوښی وی خو عمه اجازه نه راکول،د هغه وخت په یادولو باندی می ژوره ساه واخیستل او حسنات ته می وویل: سمده راځه ولاړی سو!!
:#شهاب
مور.دواړی خپل نکریزوته حیرانی سوی وه،د کوچنیانو په رقم می په شوق وویل: وګوره حسنات څنګه ښایستی سوی دی کنه؟؟
حسنات هم زما په رقم وویل: هو پخدای دیر دی د لاسو سره شایسته معلومیژیی.
په خندا ورته وایم: ستا د هم شایستی معلومیژی زړه وا نه چویی..؟!

دواړی د کور په طرف روانیږو او د نکریزو لپاره صبر کو چې وچې شي دخاله غږ راځي چې وايې: انجونو څه وخت مو نکریزی وچیری چې زید رارسیږي چای اماده کړی !!

دزید د نوم په اوریدلو خوشحالیږم ځکه وروسته له یوې هفتی راتلی،په دا یوه هفته کی زیاتره وخت خاله ته زنګ وهی خبری یی کولی خو زما پوښتنه یی هم نه کول لیونې چنارګل بابا. د ځان سره وایم:صحی دی چی تلیفون می مات سوی وه خو که هغه غوښتلی وایې بیایی د خاله په تلیفون راسره خبری کولی سوی؟ ددی په یادولو چی ضرور د خاله،رضوان او اسما احوال ماته راوړی بی دلیله می پرشونډانو خندا راځی چی هر څنګه سی دکورنی په رقم وه!

زمور ده دواړونکریزی وچی سوی او مور خپل لاسونه پریوله؟اوبه ایږدو ترڅو د زید دراتک تروخته جوش سی،چای اماده کیږی اویو قاب ګوشت فیل(یو شانتي کورنې شیرنې ده) چی تیره شپه ما او حسنات پخ کړی وه اماده کو یی..وروسته له یوه ساعته ده دروازی غږ راځې حسنات په لوړ غږ وایی:

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- یغما ورسه دروازه خلاصه کړه ضرور ورور مې راغلی دی!!

په غټو قدمو ده دروازی طرف ته ځم تکری می پر وینتانو نیم پر سر کړی او په لوړ غږ می وویل: څوک دی؟؟
دزید سټړی غږ راځی: زیدیم خلاصه که.

دروازه خلاصوم د زید لوړ قد په دروازه کې ښکاره کیږی،د زیدپه لیدو می زړه ته د خوشحالی احساس په حرکت کیږی لکه وروسته له څو کلونو چی می په یو بیګانه ځای کی یو اشنا شخص لیدلی یی،د یوی هفتی کې مې درد او غوسه بیخی هیره سول په خوشحالی می وویل: سلام ښه راغلی.

زید ارام وویل: خوشحاله اوسی .
د زید لاس کې څو داني خلطي وه چې ما یې دلاسونو څخه واخیستل او اشپزخانی ته ځم او وایم: حسنات ورور دی راغي چای ور وړم.
حسنات- سمده

هغه پتنوس چی مو مخکی تیار کړی وه هغه اطاق ته وړم! زید او خاله ناست وه فکر کوم په سټړی مشي او احوال اخیستلو مصروفه وه..

چای وړم او د پیالو په ډکولو مصروفه سوم چی په دی وخت کی حسنات راغله او د زید په لیدو یې وویل: سلام ورور جانه ښه راغلی.
زید په خندا جواب ورکوی: خوشحاله اوسی.

د چای ډکې پیالې د زید او خاله مخکې ایږدم او ځان او حسنات ته هم چای اچوم. زید ډیرسټړی په نظر راتلې چای په ارامی وڅکل شوی څینې وخت می دزید کتل احساس کوو اویا هم شاید زما وهم وو؟ چې فکر مې کوی هغه راګوری؟ د مابنام د اذان غږ زموږ د ټولو غوږونه ونازول خاله پاسیده چی اودس تازه کړی، حسنات ګیلاسونه ټول کړل او ولاړه !!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید خواته ګورم چې پر بالښت یې تکیه وهلې او وایم:کور کی خیرت وه خاله،رضوان او اسما ښه وه؟
زید لږ ځان سم کړو او په کرار غږ چی په تکلیف اوریدل کیدو ویی ویل: شکر ټوله ښه وه رضوان هم سلام وایو.

په خندا وایم: علیکم سلام
زید چی زما په لاسونو کی یی سترګی پاته ویی، په خندا یی وویل: نکریزې دیې کړی دی؟؟؟
په خندا می وویل: هو!! بیخي می له هیره ووته درته ښکاره کړم !ته وګوره سنګه ښکاري ؟؟

دی خبري سره سم زید خوا ته لاړم او لاسونه می د هغه سترګو مخکې ونیول چې هغه په موسکا باندی زما لاسو ته کتل،لاس یې زما پر لاسو کی کیخود او نکریزي کتلی سر یی ښکته کړو او ویې ویل: ډیر ښایسته شوی!

د زید خبري لا ختمه شوی نه وه چې حسنات راغله،د حسنات په لیدو لکه ماشومانو غوندې په خوشحالي می وویل: حسنات راشه نکریزي دی لالا ته ښکاره کړه !
حسنات بیچاره تکه سره شوه خو، بیا هم راغله کیناسته ځنګ ته می! لاسونه می ورته په هیجان سره زید خوا ته ونیول، او ومی ویل: وګوره ښکلی دي؟!
زید په خندا وویل: ده دواړو د ښایسته دي!

ساعت ته می پام شو، او په ورخطا می وویل: حسنات لمونځ قضا شو !!!!!

او زر جیګه شوم !! د لمانځه وروسته د شپې ډوډی تیاري مو ونیوله، زید خپل تیلفون کی بوخت و حسنات دستر خوان راښور کړو! ټول په ډوډی خوړلو کی بوخت و چي د حسنات غږ پورته شو: یغما لالا می خبر دي!!!
ومی پوښتل: د څه نه ؟؟

زید ډوډی خوړل بس کړل او په تمه شو چې حسنات څه وایي؟! حسنات په شکمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

انداز وویل: همغه نه!!!!
بعد له څو شیبو مې ذهن کار وکړو او د سترګو په اشاره مې پوهه کړه چې (ونه وایي)
ځان سره مې وویل که څه هم زید پوری اړه نلری چې مرکه رازي یا نه رازي راته
....خو بیاا هم بد خلق دي همدلته وحشي ګری ونکړی!! هر څنګه وی د کوژدنې په حیث
یی دلته یم په غوسه وایم:

یغما- حسنات جانې!!! د ډوډی پر وخت خبري کول ښه کار نه دي.....
حسنات خپل اوږي پورته کړی او په شیطانت یې وویل: سمده ما پوري اړه نلرې چې
درته مرکه راغلې.

زید چې مړي په خوله کی ایخې وه په ټوخې پیل وکړو، د اوبو ګیلاس مې لاس کې
ورکړ، او حسنات ته مې بد بد وکتل، خاوری دی په سر شه،، په دی بي زنجیره خوله
وس ضرور و چې ته دا خبر وکړی هاااا!!!

زید په ډیر زیار او جدیت وویل: حسنات سوک په مرکه راغلي ؟؟
حسنات چې پوهه شوه چې څه ګلان یې کرلې! نو په ډار یی وویل: هیس سوک ټوکې مې
وکړی لالا جانه ...
زید: سم ځواب راکړه !
حسنات په ډار وویل :د خان صیب میرمن د وریندار پسی په مرکه راغلي وه خو مور مې
رخصت کړه!!

مخکې له دي چې د زید غږ لوړ شی ترور جانې وویل: حسنات درته مې نه و ویلي چې
ورور ته دی مه وایه؟! هیس په خبره نه یې ته انجلي.. د خدای په قهر نسي ته ډوډی دی
خپل په ورور پر زهر کړه ،،،
زید په ارامه وویل: مور جانې هیس خبره نده زه ځم د باندی لږ تازه هوا واخلم ...

زید پاسیږې او د کور نه وځي حسنات ته ګورم او وایم : ودې خوږه لیونې!!!
حسنات پاسیږې او څه نه وایي ښکاریده چې خفه شوه څه مې ونه ویلي نور، تقریبا شپه
نیمایي ته ورسیده خو زید رانغي ترور او حسنات ته مې وویل تاسي ویده شی زه پتمه
کیږم زید ته چې راغي درازه خلاصه کوم ورته...خبره 12بجو ته ورسیده لږ لږ اندیښمنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوم !!غوختل مي ترور ويينه کړم چي، دروازه خلاصه شوه ......

په ورخطايي دروازی ته لاړم مخکی له دی چی پوښتنه وکړم سوک دی! دروازه می خلاصه کړه د زید په لیدو می ارامی احساس وکړ! خو په غوسه می وویل: ساعت ته دی کتلي؟! نه وايي چي خلک به راته اندیښنه کووي؟!

تازه می مخ ته ورته پام شو چي سومره ستړي دی؟! سترګي د وينو غوندې سری شوی وي کوم څه خو به نه وي شوی !؟ له دراوزی لري شوم ترڅو زيد کور ته دننه شي زيد يو پلاستيک سره کور ته دننه شو او د ناستي کوټی ته لاړو بي له کوم خبري زه هم ورپسی ورغلم په ارامه می وویل: زيد خيرت خو دی؟ ولي ستړي ښکاري؟
زما په شان په ارامه وويل: سردرد يم!!

پاسيدم او پخلنځي خوا ته ولاړم خواړه مي ګرم کړل او دستر خوان سره لاړم کوټی ته زيد بالښت ته تکيه کړي وه ،،او لاسونه يي په سترګو ايخي و نيو هيګم ولي خو د زيد مقابل کي احساس د مسووليت کوم ؟! شايد!!! ددي لپاره چي دومره ډيره لاره يي زما لپاره راغي؟! په دي حالت کي چي هيس خپلوي ورسره نلرم!!!
دا دومره مرسته دي يو پردي کس لپاره ډير نده ؟!تر څو چي توان لرم بايد جبران يي کړم !!

يغما- جيګ شه ډوډي مي راوړي.
لاسونه يي سترګو نه لري کړه پتنوس خوا ته وکتل او ويې ويل: ني خورم وږی نه يم!
خوا ته يي کيناستم او دستر خوان مي هوار کړو او کرار مې وويل: مابښام دی هم څه ندي خوړلی هله وخوره وس !!
خو هغه بيا هم پروت و او ارامه وويل: يغما ستړي يم پريده وروسته يي خورم !!!
زړه نا زړه وايم: زه درته خوله کي درکړم؟ زما له لاس نه خوري؟

زيد اول حيرت کوی خو څو شيبي وروسته د حيراني پر ځاي موسکا وکړه او سر يي د هو په معني وښورو،پاسيږم او لاسونه مي وينځم ،،او راځم ترڅنګ يی کينم بسم الله وايم،،، او مړي د زيد خولې ته نيسم!! ماشومانو غوندي خوله خلاصه کړه او مړي وخوړه همداسي يو قاب خواړه وخوړل بيچاره سومره وږي وو؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په موسکا مې وویل: دا یعني ورېي نه وي ؟!
ورو يي وخندل او هيس يي ونه ويل ....

دا چنار ګل بابا ولې داسې آرامه شوي؟ دسترخوان تولله وم زيد خپلو لاسونه باندی خپل په سر زور ورکوه چې زه ورته وايم: اوس دی هم سر درد کوی؟
زيد- همم هوو.
يغما- ګولی دی خوړلي؟
زيد- هو.
يغما- بيا ولی ښه نشوی؟
زيد- نيو هېږم.
يغما- زه چاپي کړم سر دي هووم؟

زيد- خوب نه درځي؟
يغما- اوس فعلا نه.
زيد- که په زحمت کيږي نا سمده !!

بالبنت څخه تکيه اخلي چې زه تلوار کوم پورته کيږم د خوب ځای ورته سمه وم او ورته وايم: راشه دلته څمله که ويده هم شي خپل ځای که ويده شي.
زيد- يغما اول راشه دلته کينه.
په مشکوکه انداز ځم او څنګ ته يې کينم چې زيد کوم خلطه چې راوړی وه خلاص کړو او د شړنګ شړنګ غږ مې واوريده...؟
يغما- دا څه دي؟

زيد: تاته او حسنات ته مې بنګړی راوړی..!
اووهی دا اوس زيد دي؟؟ خدای خير کړي مور ته يی بنګری راوری! په خندا ورته وايم: رښتيا؟
زيد په خندا باندی سر لاندي پورته کوي.پلاستيک په تلوار د لاس څخه يي اخلم او وايم: وګورم کوم رنګونه دی راوړي ؟
زيد- کوم رنګونه دي خوښ کړی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنګړی پلاستیک څخه را باسم یوه لیچه تور رنګه وه ، دومه لیچه شینی
رنګه وه، دریمه لیچه سور رنګه وه ، څلورمه لیچه آسماني رنګه وه، څلوره لیچې
راوړې په هیجان ورته وایم: اووو څومره ښکلی رنګونه دي راوړي بیشکه دي وی کوم
یو زما دي؟ ؟
کراره وایی: زما په خوښي لاس کوي؟ ؟
حیرانه کیږم د د دومره مظلومانه لهجې څخه؟ کرار ورته وایم:وګورم ستا ذوق څنګه
دي؟که خوښ می شول بیایی په لاس کوم.

زید خاندی او وایي: سره بنګړی او شنه بنګړی می تاته راوړي نور اختیار لري هر کوم
چې ستا خوښ شول.

بنګړوته په ځیر،ځیر ګورم او وایم: خوښ می شول دا نور بنګړی تور او آسماني رنګونه
دي حسنات.
بنګړی راخلم غواړم لاسونه ته می واچوم لاس می نسئ او وایې: راکړه زه لاسونه ته
دي اچوم ځان زخمي نکړي!

دا نن شپه څه ورباندې شوی بیخی سر چپه شوي ده! عجبی کارونه کوي؟! کرار ورته
وایم: ضرورت نشته زه خپله کولی شم !
لاس می تر جلا کوم چې زید په کلکه لهجه وایې: یغما دوه دقیقې آرامه اوسه.

زید په ډیر فکر یو یو بنګړی می لاس ته کوی، او زه خپل لاسونو ته ګورم چې په
نکریزو او بنګړیو باندی سینګار شوی،اه څومره ډیر وخت خپلي جلی توب نړی څخه
لري شوی وم 12کاله عمه می هیڅکله اجازه نه راکوله ځواني جلی پشان ژوند وکړم
تیر ژوند په یادول ژوره ساه اخلم ! سترګې پورته کوم پام مې‌ي زید ته کیږم زما په شان
په ځیر،ځیر زما لاسونو ته ګوری، د کوټې د فضا د بدلون لپاره وایم:

یغما- هله نو پورته شه اوس ناوخته شوی ده حسنات بنګړی سهار ته ورکوم.
زید خپل سر لاندې پورته خوځوي او خپل ځای کی اوږد ځملي بالښت څنګ کې ورسره
کینم او د سر په چاپي یا مساژ کولو یې پیل کوم،زید مبایل ته زنګ راځي چاپي کولو
څخه لاس اخلم په تمه کیږم جواب ورکړي! موبایل د جیب څخه راباسي د موبایل صفحه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوم ته ګوري او خاندي !

زيد- سلام رضوانه.

د رضوان د نوم په اوريدلو زيد پشان زه هم خاندم خوو کرار او په پټه خاندم او کرار زيد ته وايم: سپيکر ووهه!

زيد خپل سر پورته ښکته کوي او لاوډ سپيکر وهي! په کوټه کې د رضوان لوړ غږ اورېدل کېده!

رضوان- عليکم السلام پخير ورسيدی!!
زيد- هو څو ساعته کيږي چې رارسيدلی يم!!
رضوان- يغما څنګه ده؟
زيد- ښه ده سلام وايې!!

له دې پرته د رضوان د ځواب په تمه شم،زيد لاس نه تليفون په حمله راخلم او وايم: هلوو تورکی څنګه يې! کور کې خيرت دی!
زما د غږ په آوريدو رضوان په خندا وايي: ای ناځوانه اوس زموږ خبر هم نه اخلی !
په خندا ورته وايم: په دی خاطر چې مهم نه يې!

زيد ورو وخندل او رضوان په دروغجن غوسه وويل: سمه ده ما خو درته ډير په زړه پوري خبرونه لرل کاغذ پيچه! خو خپله دی ونه غوښته،ماته يې څه!!

ما خپل غږ آرام کړ او ومې ويل: الا ما ټوکې کولې، ښايسته ورور مې، خدای دې ستاسو په کور کې برکت واچوي،خدای دی درته ښايسته ښځه نصيب کړی،خدايه...

خبره مې په خوله کې پاتې شوه چې رضوان د خندا څخه په لوړ غږ وويل: مکاری ګېډړی لومړی دی څه وويل تورکی هااان؟؟؟

زيد په کراره وخندل چې ما بيا رضوان ته وويل: ته په ټوکو نه پوهېږې! وايه،راته چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیخی په اندیښنه کې شوم!!

د رضوان غږ لوړ شو: زید وولیم!!
زید خندا ودریده!! او په کلکه لهجه یې وویل: رضوان مغز مې مه خرابه وه!شپه ناوخته ده لاړ شه ویده شه!

هااا یعني خبره چنار ګل پوري اړه لري؟ رضوان بیا په خندا وویل: نه باید یغما هم خبرې شي!

لږ پاتې وو چې اندیښنه له امله مړه شم؟ د زید له خولې مې خبره واخسته او په جدي ډول مې وویل: وایې که نه!!! یا ضفات دی درته وړاندې کړم، ګرانه ورور هوم؟؟

رضوان په خندا وایې: وایم وایم، بې له هغه هم زید رانه لری دی لاس یې راته نه رسیږي (پتمه شوم د رضوان خبرو دوام ته رضوان خپل غږ صاف کړ او د جنګو غږ په څیر په نری غږ یې وویل: الا خوری چې یو کس ته مرکه (خاستګار) راغلي زموږ کورته او زما پلارته یې ویل..
په حیرانتیا وایم: چا پسې؟؟؟
رضوان په همغه نری غږ وایی: ښاغلي زید پسې!!!

سترګې مې د حیرت څخه د توپ په څیر شوی،او خوله مې تونل په څیر خلاصه پاتې شوه! د څو ثانیو وروسته حیرت مې خلاص شو او په قهقهه سره خاندم په داسې حال کې چې ما خپله خندا کنټرولوله چې خاله او حسنات له خوبه راویښ نه شي! پام مې شو چې زید بغیر د حرکت څخه په عجیبه انداز ماته راګوری،ما زید لور ته وکتل، بغیر د سترګو رپولو ماته زیر شوي وه! په خندا ورته وایم: ریښتیا وایې؟؟! څوک راغلی!!

رضوان- په خدای، رښتیا وایم، مرسل پلار راغلی و!
یغما- رحیم کاکا بیا څه وویل!؟
رضوان په خندا وویل: کاش چې ته وی،پلار مې سم تک سور شوی وو! زما مور ته یې ویل فرشته زمانه سرچپه شوي،خلک جلی پسی مرکه (خاستګاری) کوي،او دوی زما زوئ پسی راغلل!

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خندا شخه تکه سره شوم! زید تلیفون زما له لاس شخه کش او په جدي ډول یې وویل: رضوان بالاخره راځم خو، اوس لاړ شه مړ شه (ویده شه) پرته له دی چې ځواب ته به تمه شي تلیفون په پرې کوی!

زه په همغه خندا سره وایم: زید میره درته کو،چې له تا شخه خلاص شو!

هغه څه ونه ویل او د ګونګیانو په څیر یې کتل! خو ولې یې څه ونه ویل؟ که بل وخت وای، زما ژبه به یې را پرې کړې وایې ما خپل ستونی صاف کړو او د هغه د سر په چاپی کولو مې پیل کړو، خونه له خاموشۍ ډکه شوه!

په کرار وایم: مریم څنګه ده؟
هغه زما په لور سر پورته کوي او په مسخره موسکا سره وایي: آغلې یغما،په هر چا پسی دی زړه سوځي، پرته له مانه.
یغما- بنه څه شوی په تا باندی،چې زړه مې په تا وسوځوم هوم؟؟روغ جوړ یې شکر!

زید- ته څه خبره یې چې څه دلته تیریږی(اشاره خپل زړه ته کوی)
په خندا ورته وایم- مئیني شوې خو نه یې چنارګل بابا؟
زید په غمژن مسکا وایي: بت پرسته شوی یم یغما ...!(ژوره ساه اخلي او وایي: حال مې خراب دی، هره شپه د هغه د عکس په کتلو ویدیږم، کار مې ګرځیدلي د هغې عبادت کول خدای ته په دومره نژدی والای ویریږم چې غافل او بی خبره نششم خپل د رب څخه.

یواځې ورته ګورم نه پوهیږم ولې مې زړه غواړی چې زید خپل خبرو ته دوام ورکړی؟ یعنې دومره راته دا خبری د زید د خولې شخه راته حیرانونکې او په عین حال شیرنه دی؟!

زید زړه شخه یو اه باسي او بیا وایي: یغما ډوبیږم کیږم داسې هم پدی دریاب کې ډوبیږم چې هیس سوک مې د ویتلو توان نلری، بغیر د هغې شخه ..! یعنې هغه پریږدی چې زه ډوب شم؟ آیا هغه زما د ژغورلې هڅه نکوی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيد خبرو ته هک حيرانه يم راته عجيبه ده دا خبری آوريدل د زيد څخه،! هغه زيد چې د هغه په يو اشاره باندی ټول خلک نځيږی، وس دومره ناتوان شوی چې زما مخکې د اعتراف ژبه يې خلاصه کړی..!؟

په خندا وايم: ستا بت څوک ده؟ آيا هغه تاسره مينه لري؟
زيد په غمجنه لهجه وايي: نه هغه هر چا سره مينه لري بغير زما نه !
کراره غږ ورته وايم: نو څه ګټه لري د داسي بت عبادت؟؟
کراره غږ وايي: ګرانی مئين کسان د ګټې پسې نه ګرځي..

يغما- او که هغې هم د مئينې لپاره ځان بت درلود بيا څه؟
زيد- پوهيږم چې نلري ډاډمن يم،که بيا هم بت ولری نو زه يې ورته ماته وم !

د زيد په دي خبرو اورليدو مې ځان ورپيدی لرزه راباندي راغله زيد حال ليدلو ته ګورم کولی شي هرڅه وکړي!يعنی دومره مينه ورسره لري؟ نيکمرغه جلی ده

يغما- ميني لاره داسي نده؟که د ربښتيا زړه څخه ورسره ولري بيا د هغی خوښي لپاره ځان څخه تيريږی!
زيد- ويل يې اسانه دي شايد هرڅه نه به تير شم،حتا ژوند څخه مې خو د هغې څخه نه تيريږم، يعني کولی نشم ، ناممکنه د، يواځني شئ چې دلاسته راوړلو لپاره يې حريص او بيتابه يمم هغه ده او بس.

په خندا ورته وايم: فلسفه مه وايه بت پرسته....!
زيد- څومره ښه بت لرم زه سومره طالع منده يم

ولی داسی عجبه احساس راته پيدا شوو د زيد د خبرو په اوريدلو؟ هغه ناپيژنده جلې سره مې بخيلی او حسادت پيدا شو ناساپه، چې داسي نشئ زيد زمانه غافله شي! اول خدای بيا زيد زما کلکه پناهګاه ده، که دی نه يې څنګه مشکلات به راباندي راشي..؟! چوپتيا کوم ځکه کومه خبره دي ويلو لپاره نلرم، چې زيد ادامه ورکوي او وايي: د چا مرکه راغلې وه څوک وه ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بنده بنده ژبه وایم: هیڅ څوک
زید- یغماااا!!
یغما- افففف اوریدلي به دي وی د کلي د ملک ښځه راغله وه.
زید- ته چیرته لیدلی وي؟
بی اختیاره ورته وایم: زوی لیدلی وم هغې لیدلې نه وم..

زما په خبرې زید په تلوار خپل په ځای کې کیناست او ویې وویل: څه دي وویل ؟ چا لیدلی یی؟؟

تازه پوخ شوم چې ګل ته مې آوبه ورکړې خوو پدی حال کې مې د زید ځورول مې مغزو ته راغلل او په شیطاني خندا مې ورته وویل: زوییی!
زما په خبره د زید تندی تروش څو خو ما به همغه شیطنت وویل: داسي شنی سترګي لري هیڅ پوښتنه مه کوه داسي ښکلی سترګي وي ای ای نو، کله چې ویل یې مرکه درلیږم تندي باندی د خولو سیلاب وه.

زید ته مې توله کیسه وکړل د الف نه تر یا ما خندل او هغه سترګو رپ لا نه وهي، او همداسي رکتل! نه پوهیږم کله مې لاس د هغه په قوی لاس کې بندی شو؟ او هغه په غوسه ناکه لهجه وویل: لکه چې خوښ شوی د ده ؟ته ما ده څه لپاره راوستی یی؟ د ساعت تیرولو لپاره هوم؟

ای وای دا بیا وحشي شوو زید وضعیت نورماله نه وه زه ولی بیعقله شوم ورسره مې شوخي وکړه، د دی لپاره چې خبره نوره خراب نشي زر ورته تسلیمه شوم او به کراره ورته مې وویل: پخدای قسم هغه زما ورور په شان دي توکې مې کول(زما پدی خبری د زید لاس زور یو څه زما د اوری څخه کم شو او په همغه تروش تندی وویل:

زید- یغما پخدای قسم که و دی وینم یو غلط قدم واخلې ژوندی دی په ځکه کې ښخ کوم!
ژوره ساه اخلم کوښښ کوم ځان کنټرول کړم اوس څه ورته ووایم غټ جنجال جوړیږي نو ځکه کرار وایم: خپله ښه پوهیږي چې زه داسي جلی نه یم چې په غلطه لار باندی لاړه شم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- پوهیږم، پوهیږم بیا هم پدی خلکو باندی باور نلرم ستا مسولیت ما سره دی، بیا هم هوښیار اوسه غلطه لاره خوښه نکړي کنه بیا نووو...(زید ترڅو خبره خلاصوله زه پورته شوم دروازه می بنده کړه ترڅو حسنات او ترور خوب نه راویښ نشي!

نور می صبر خلاص شوي وه داسي کیږي نوو دا زید خبري تولي تیر پشان وي آرامه اوسم ورته هومممم؟؟ ورتاوه شوم د هغه پشان په غوسه ورته وایم: کنه څه ؟؟؟ اووو څه وشول؟ ښه خوو یي ؟؟ په کوم حق باندی دا خبري ماته کوي؟؟ سمده مرسته دي راسره وکړل پناه دي راکړه، خوو په دي معنا نده چې زه ستا په قید یا بند کي اوسم..

زما په خبرو د زید غوسه نور هم زیات کیږی او لفظ په لفظ به کنټرول شوی غږ د غوسې څخه وایي: ځکه، چې ته زما کوژدنه یی،اوس پوه شوی په کوم حق باندی دا خبري تاته کوم ؟؟
په غوسه ورته خاندم او وایم: زید خان فکر نکوی خپل په دروغو او نقشې کې زیات مخته ځي؟ زه ستا کوژدنه نه یم دا یواځي یو نقشه ده پوهیږي یوازي نقشه ده.

زید د زیات غوسې څخه په کټ،کټ خاندی او وایې: نقشه؟ چا ویلی چې نقشه ده؟ زما په نوم دی چله په لاس ده (بیا خپل لاس هم پورته کوي او وایي: وګوره دا هم چله ستا په نوم زما په لاس کیده ؟ نقشه بیا کومه ده؟

ولی تراوسه زما پام د زید په لاس چلي نه و شوی؟ په کراره ورته وایم: ویده شه ؟ بی خوبه شوي یی هر رقم چټیات وایي (غوښتل می پورته شم زما لاسي یې کلک ونیوی او ویې ویل: سهار ته ځان تیار کړه مولوي راولم چې زموږ نکاح وتړی رضوان هم پوهیږي...!

د نکاح د نوم په اوریدلو زړه می حرکت څخه پاتی شو !نکاح دا کلمه زما مغزو کی زنګ وهل پیل کړو نکاح...... نکاح......نکاح...... په کراره ورته وایم: ټوکه دی خنده داره نه وه !!
زید په کلکه وایي:تراوسه ما ستا سره ټوکې کړي چې دا یې دویم ځل وي؟
په رپیدلی غږ وایم: زیده ټوکې کوي؟ د څه نکاح؟ پخدای ما بد کړی نور ستا سره ټوکې نکوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خبره کوم او کوښښ کوم ترڅو لاس مې د هغه د لاس څخه جلا کړم خو هغه داسي کلک نیولی وه چي د ختا کسدو نوم یې نه اخیستو.

زید- یغما.. زه تېوکي نکوم همدا می آخره خبره ده ! نکاح...

نه پخدای زید په کلکه و لکه مخکي پشان غوسه و او دی چي کومه خبره وکړی په ربنتیا هم هغه کوی په نیولی غږ ورته وایم: خپل د مور او پلار په سر قسم خورم نور څه نه وایم پخدای بد می کړی سمده !
زید- یغما اعصاب راته مه خراب کوه آخري خبره می همدغه ده.

غوښتل می زید قانع کړم نو په کراره مې ورته وویل: کورني به دي څه وایي سوچ دي ورته کړی؟ سمده زه ستا د لاس نانځکه یم،ځکه کورني مور او پلار،نلرم پوښتنه می وکړی ته خوو یی لری؟ کورني ته دی څه جواب ورکوي؟ مریم به څنګه شي ؟ یواځي د یو ضد لپاره زما او خپل ژوند مه تباه کوه، تا خو همدا اوس وویل چي بت پرست یې، نو هغه جني به څنګه شي؟ جواب راکړه.

د هر خبري سره، مي اوښکي لکه سپیني مرغلري پشان د سترګو څخه راواني وي چي زید په لوړ غږ وویل: وه لعنتی ژاړه مه ! مه ژاړه یغما قسم درکوم د هغه چا په سر باندي چي تاته ډیر ګران دی پخدای نور ستا د اوښکو طاقت د نلرم په پیر په پیغمبر نور طاقت نلرم.

زید خاموشه کیږی خو زما بدبختي اوښکي چیرته وچیدی؟ زید ستوني صاف کوي په نیولي غږ په سختي او زر تکلیف باندی وایي:زما بت ته یی ، ستا عبادت کوم ولی دومره بیعقله یی ؟ ولی نپوهیږی؟ ؟ په کومه ژبه درته وایم هـــــا؟ ؟ولی زما د سترګو څخه نه پوهیږي لعنتی؟ ولی زما درد نه ګوري؟ باید هرڅه په خولی باندی درته ووایم؟

کله ناکله سترګې د ژبي څخه زیات خبری کوی او مقابل نفر پوه وی، خو ته بیعقله زما د سترګو په خبرو پوه نشوی....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دي خبرو په اوريدل چې ظاهره کې الفاظ وه خو ماته د ټوپک د مرمې پشان وه يو دم هک حيران وم ورته چې زيد بيا وويل: فکر کوي زه اول ښځه نه پوهيدم ته جلی يی ؟؟ نپوهيدم ځان ښځه دی هلک جوړ کړي؟ نپوهيدم د کور ښځه تبنتيدلی يی !
ستا په نظر زما په تندی باندی بيعقل ليکل شوي؟ ؟خبري وکړه، دا لعنتی اوښکي پاکي کړه.

زه د زيد خبرو ته بی حرکته لکه بت پشان پاتي وم چې هغه بيا وويل: زما يی په مريم څه؟ مريم خپله هوښيار جلی ده هغه د اول ښځه پوهيدله چې زما په نظر کې هغه ما ته د خور پشان ده لکه آسما! کورني می ما درک کوي د ټولو مخکي زه دريږم ته يوازي ما ومنه ما قبول کړه.

اوس هم زما لاس د زيد په لاس که بند وه، هغه خپل هغه بل لاس خپل لړ شانتي رسيدلی وينتانو کې کش کوی او په ډير عاجزه او مظلومه لهجه باندی وايي: د الله په پاک ذات باندی قسم کوم نور زغملی نشم پخدای نور نشم پټ کولي دا ميڼه او ليونتوب د غرور په پلار دی لعنت وي! زه هم انسان يم پخدای انسان يم تر کله وزغمم هاا؟؟

آيا زه دومره د دی بدبختيو لايق يم؟؟ تا زه څو، څو ځلي خپل په بي خبری باندی مړ کړم يم؟؟ آيا ته پوهيږي کله چې ته ماته نګوری زه زره، زره له مينځه ځم.(اشاره خپل مخته کوي او وايي: آيا لړ دی هم زما سترګو ته فکر نشو او دا دومره مينه دی و نه ليدل؟؟؟

زيد د ليونيانو پشان شوي وه، وار په وار يې پوښتنی کول زه په ځمکه باندی بی حاله ناسته وم، اوښکی می په مخ باندی راوانی وي ځان سره په جنګ کې وم يعنی زيد اول نه پوهيدی چې زه جنې يم؟ ولی هغه ورځ سليم وويل ته جلی يی زيد حيرانه نشوو؟ ولې زه هلته پوه نشوم چې زيد پوهيږی؟ ولی هغه وخت چې سليم راته وويل: ته څه فکر کوي چې زيد بيعقل او نه پوهيږی؟ ولی هلته د سليم د خبری په معنا و نه پوهيدم؟ولې د زيد د کارونو ښځه پوه نشوم؟ ای لعنت دی پر ما وي..

ولې هغه وخت پوه نشوم چې ده زما په خاطر خپل وينتان پريکړل اخير ولی زه پوه نشوم کله چې يې هغه شعرونه ويل، ولې نه پوهيدم؟ اصلاَن ولی له جنون او ليونتوب چې زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

په وړاندي درلوده نه پوهیدم؟خـــــا نو ددی پخاطر یی د ورینداری له نوم سره حساسیت ښودہ!؟

زید دا دومره وخت له ماسره مینه درلوده او زه نه پوهیدم؟ یعني دومره په خپل تیر ژوند او ستونزو کي غرقه وم چي د زید مینه مي نشو لیدی! ټول خاطرات مي لکه د فلم له سترګو تیر شول! د دلایلو، سیلاو مي په زړه او مغز کي څپی وهي! ذهن مي له کاره ووته او د هیڅ کار تاوانایی نه درلوده، ددی خبرو زغم راته ډیر سخت وه لاس په تیزي سره له لاسه یی کشوم او د دروازی په لور ځم،د زید غږ پورته شو!

زید- یغما! دا د ښه په غوړونو کي ونیسه، که زما نشوی نو د بل هیڅ چاا به هم نشي خبره اوسه!

په لوړو قدمونو له خوني څخه اوځم او د خاله او حسنات د خوني په لور ځم خوني ته له ننوتلو سره په آرامه ساه اخلم! په ځای کی می غځیږم او د زید خبري مي ځان سره تکرار کړی (پوهیږي چی په دی ناخبره دنیا کی د زه څو ځلي وژلي یم)
(پوهیږي چی ستا د هری اوښکي په تویه ولو وژل کیدم) (ایا په کافي اندازه ستا سترګو کی نه یم) ژوره ساه اخلم او ځان سره په فکر کی کیږم ولی مي د ویری احساس ونکړو؟ ولی خپه نشوم ؟ اصلاً ولی مي زید څخه بد رانغلل؟؟

کله چي سلیم راته وویل مینه درسره لرم و ویریدم، خفه شوم، بد مي تری راغی تر دی چی په لیدو یی لاسونه مي متي کیدل! شپه له ټولو فکرونو او عجیبه حسونو سره تیره شوه سهار د ازان په غږ پاځیدم حسنات او خاله مي هم پاڅول خاله په خندا سره وویل: لوری ورشه زید هم پاڅوه چی لمونځ قضا کیږی.

زړه می درب درب کوو، زه زید پاڅوم خو په کومو سترګو؟؟ د تیری شپی په یاد ته راتلو سره می غومبري سره شول چي بیا هم د خاله را غږ کړل: یغما لور وا دي نه وریدل؟
یغما- دا ده لاړم.

زړه نازړه د ناستي خوني ته ځم دروازه ورو خلاصوم لومړی مي سر دننه کوم ګورم چي ویخ دي که نه؟ هو د مصر شهزاده ویده ده!! ورو ورو یی خواته ورځم او په ارامي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره ورته غږ کوم: هییی پاڅیره لمونځ قضا کیږی!

زید حتی شور هم نه خوري نوم مي نشو اخیستی ځکه شرمیدم بیا هم لکه د مخکی غوندي وایم: هییی نه اوری؟
افففف د دی خوب څومره درووند دی! په ګوتو مي د ولو مینځ کی ووهه او په ارامي مي وویل: زید!؟
د زید غږ پورته شوو او په خندای یی وویل: زید د صدقه شه.
یو متر مي له ځای څخه والوتم، او په غوصه مي وویل: ولی د اوله ځواب نه راکوه؟؟

زید- ځکه چي زه هییی نه یم زید یم او بله دا چی داسی غږ د راته نه وه کړی!
بیا هم رنګ مي له حیاا سور اوړي او په لوړو قدمونو د دروازی په لوري ځم!
زید ورو خاندی او وایي: ستا له حیاا قربان شم ګلی!

داسي حس می کولو لکه ذره ذره اوبه کیږم او په څمکه ننوځم...
زید- یغما که کوم وخت مړ شوم او ته راته داسي غږ وکړي نو شاید بیرته ژوندي شم!

په تیزي سره له خوني وځم،او شرمناکه خندا مي په مخ خوره وه...ولی خاندم؟؟؟ هسی نه چي....نه نه امکان نلري هغه راته یوازي یو ملګري دي له دی ډیر څه نه ...
مورږ له دوه مختلفو قطبونو یو امکان نلری فکر کول یی هم په اړه خطرناکه ده زه حتی نه پوهیږم چی مینه څه ده؟او نه پوهیږم چی دی خندا ته څه نوم ورکړم!؟ د میني له نوم څخه ډیره لري وم!

مینه یوه ناپیژندل شوي کلمه وه زما لپاره! زما لپاره چی هیڅکله مي هم تجربه کړي نه وه! زه چي په تیارو او کرکه کی لویه شوي یم! زه چي وجود مي د له درد او کرکه ډک دی، کیداشی د میني کلمه له دومره دردونو سره وپیژنم هوم؟ زړه می لکه تیره وه! کلک او یخ،!نورمال کیدل یی وخت او طبیب ته اړتیا لری! له دی هر څه سره فکر نکوم چی زړه خپل حریم ته د میني د ننوتلو اجازه ورکړی!

له دی فکرونو سره می ځان ته ظاهراً ډاډګیرنه ورکړه! له فکرونو ځان باسم او حسنات سره د چای په تیارولو بوختیږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- اوووو دا بنګړي دی له کومه کړي و جينی؟؟
په خندا سره می وويل: بخيلي مکوه لالا دی راوړي البته ستا حق يی هم نده هير کړی!

حسنات په خندا شوه او ويې ويل: رشتيااا؟؟ ووايه زما حق چيرته ده
يغما- اه وجينی سومره شله يی دا دی راوړم يی درته.

پاڅيږم او د الماری په لوري ځم بنګړي راخلم او حسنات خواته راځم او وايم: هه واخله اوس له ديری بي قراري له وجه مړه نشی!

حسنات بد بد اوکتل او کڅوړه يی واخيسته په حيرانی يی کڅوړه خلاصوي او بنګړي دانه دانه لاس کي اچوي او وايې:يغما ښه ښکاری کنه؟
په خندا مي وويل: ډير زيات
حسنات- خو له تا ډير نه !
کرار يې چونګاری کوم او وايم: ليونی..
حسنات په لوړ اواز غږ وکړو او ويې ويل: لالا راشه چای تيار ده

لږ وروسته زيد له تورو جامو او په غاړه يی هغه نقره يی دسمال وه چی ما ورته اخيستی وه،خوني ته دننه شو، د زړه ضربان مي داسي تيز شول چی فکر مي کوه زړه می له سينی وځی لومړی ځل وه چي زيد په وطني جامو کي ګورم ښکلا يی سل چنده شوي وه ځان ته مي فکر شو خدايه د څه بلا راباندی لګيدلی ده؟؟
مخکی خو داسي نه وم؟؟؟

ايا د شپي خبرو زما ذهن خراب کړو؟ يا د پخوا څخه زما ذهن کي دا خبری وه او ما ځانته د ويلو جرئت نه درلود؟ سترګي مي ښکته اچوم او د سبا ناری په خوړلو پيل کوم چې زيد کرار وايې: يغما هغه قيماق راکوی؟

پداسي حال کې چې سترګي مي ښکته دی قاب زيد ته ورکوم چې هغه يې په مسکا رانه اخلي او مننه کوی، چي حسنات وايي: لالا کوم ځای ځې؟؟
زيد- نه ولې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- ما او وريندار ه ځو چينې ته تاسو هم راځې؟
زيد خپل چاې غړپ کوی او په مسکا باندی د حسنات جواب ورکوی: ښه خبره ده راځم
لږ به شاوخوا هم وګورم.

حسنات جونګاری کوم او کرار ورته وايم: ای خاوری دې په سر شه بيا دی ګلان وکرل.؟
حسنات- اخ څه مې کړی؟
يغما- ومې نه ويل وريندار راته مه وايه ها؟ دويم دا چې که د خان زوی په لاره کې زيد
وګوری بيا څه کوی؟
حسنات خپل به خولې لاس ايږدی او کرار وايې: وی خاوری مې په سر شه بيخې مې
لياده وتلې وه.

موږ لا خبری کول چې زيد دبيرون څخه غږ وکړو: زه د باندی تاسو ته ولاړيم ناوخته
نکړی راشې.
حسنات کرار وايې: سمه ده لالا.

زيد ځی زه او حسنات فکر کی پاتی کيږو په هرحال اوس څه چې کيږی هغه به وشې،
خپل ټکری راخلو او د باندی ځووو، زيد موږ څخه مخته روانيږي زه شاوخوا ګروم چې
د خان زوی راپسی نه ويې، چشمه ته.... ورسيدو ما آرامه ساه واخسته.

زيد- تاسو دواړه هروخت دلته راځې؟
حسنات څخه زه زر جواب ورکوم: نه کله کله راځوو.

زيد سر خوځوي او هيس نه وايي زه حسنات خپلو کيسو کي ډوبه کيږو دنيا څخه بی
خبري اوسيږو روسته د لږ وخت تيرولو څخه سترګي پورته کوم او دوه شنی سترګي
ګورم لاس او پښي مې شروع کوي په رپيدلو مخ حسنات خواته کوم آرامه ورته وايم:
حسنات هغه ده راغلي پخدای چې زيد يې اوس مړ کوی .

زما په خبرو حسنات بيچاره ګې ورخطا کيږي او وايي:يغما اوس څنګه وکړو؟
يغما- هيس يوازي خدای دی وکړي چې د زيد ورته پام نشي.!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد زموږ ښخه لږ لري ناست وه حسنات ته وايم: هله ورشه لالا ته دي ووايه ناوخته شوی.

حسنات په تيزه پورته کيږي زيد لور ته ورځي چې زه په زړه کې هغه د خان زوی ته وايم: خاوري دي په دا بدرنګه قواره شی نن زموږ تعقيبول ورځ وه شله انسانه

د زيد او حسنات په ليدولو چې زما خواته راتلل لځايه پورته شوم،کالی می د خاورو ښخه ټکوم دری واړه د کور په لور حرکت کوه هر قدم سره شاته ګورم
ځان سره آرامه وايم: پخدای موږ تعقيب کوي اوس زيد حتما پوهيږي!
تيزه تيزه ځم حسنات وايي: اله يغما ويې ليدو پخدای وليدو زيد هغه شين سترګي هلک وليدو

زر شاته می ګورم زيد ولاړ و او د ملک د زوی خواته يې کتل په ورخطايي سره حسنات ته وايم: ته ځان کور ته ورسوه زه زيد درولم

حسنات هم بغير د هو يا د نه د جواب ښخه په تيزه روانه شوه زه زيد لور ته ورغلم په تيز قدمو ځان زيد ته رسوم او وايم: زيد ولی ولاړ يی؟ راځه کنه ناوخته شوی.
زيد غوسه ناکه لهجه وايې: ته لاړه شه زه درځم.

د زيد لاسونه موټی کيږي او غوښتل يې چې هغه شين سترګي هلک ته ورشي چې زه په ورخطای د زيد موټی شوي لاس خپل لاسونو کې نيسم چې هغه د تلو ښخه پاتيږي او کرار کرار خپل موټ شوې لاس خلاصه وې او ګوتې زما د لاس ګوتو مينځو ښخه تير وي کلک زما لاس نسئ.

او پداسې حال کې چې کوښښ يې کوی غږ زيد کوښښ کوي خپل د غوسې غږ کنټرول کړي وايي: همدا هلک دی؟؟؟

مخکې له دی ښخه چې زه جواب ورکړم هغه هلک زموږ خوا ته راغی، او د زيد سوال بی جواب راښخه پاتی شو. هغه هلک خواته می کتل زيد زما د سترګو نظر تعقيب کړو او د هغه هلک په ليدو يې زما لاس بيحده کلک ونيو، بيعقله انسان کله چې زموږ ښنګ ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راورسېدو په جګ غږ باندی وویل: دلته څه خبره ده؟ خیرتی ده کلي که داسي لاس په لاس کرځیږی!!

زید غاښونه وچیچل داسي چي ما یې لا د غاښونو چیچلو غږ وآوریدو او په تشویش باندی مي ورو‌کتل د غاړه رګونه یی د باندی راوتلي وه د ډیری غوسه څخه
مخکي له دې چي زید څه ورته ووایي زه خپل آزاد لاس د زید د لاس څخه تاوم کوم او په غوسه ناکه لهجه هلک ته وایم: او لاً خبره تاپوری اړه نلري چې زه د چا سره ګرځیدم دومه خبره دا جناب زید خان زما کوژدن دي!

او بیا خپل او د زید لاس چي کلک یو د بل سره قفل دی د ثبوت په توګه پورته کوم او خپل دواړو چله ته اشاره کوم او وایم: کوژدن مې دی تاسو ووایه کومه ستونزه لري محترم وروره؟

هلک رنګ والوته او په آرامه وایي: د همدی لپاره دی زما مرکه رد کړل؟
نور هلته دریدل مي جایز و نه بلل که یو دقه نور پاتې شوی وایي ضرور دغه بیعقل انسان د زید په لاسونو مړ کیدو نو په تلوار هغه هلک ته وایم: وروره خپل احترام وساتي.

دا خبره کوم او زید په کشه ولو کشه ولو ځان پسي د کور خواته وړم، زید هم د ماشومانو پشان زما پسي دی کله چي ډادمنه کیږم چي د هغه ژیر میږې د نظر څخه لری شوی یو د زید لاس خوشي کوم، او کوښښ کوم خپل لاس د هغه د لاس څخه جلا کړم خو هغه زما لاس نور هم کلک نیسي چي بې حوصله ورته وایم:

یغما- خوشي کړه لاس مې.
چې زید په خندا راته وایي(څومره دا بشر خنده روی شوی د قیامت علامه نه ویې؟)
یوځل بیا ووایه؟
یغما- څه ووایم؟
زید- همغه خبره چي دی څو دقي مخکي وکړه.!

یوه شوم چي کوم خبری ته اشاره کوی خو ځان ناګاره اچوم او وایم: یاد ته مي نه راځي چي څه مي ویلي واوسیری؟ لاس مي خوشي کړه چي خلک مو ګوری.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- پرېږده چې ووینې ټول باید خبرشی چې ته صاحب لری.

په غوسه ورته وایم: زه څیز نه یم چې صاحب ولرم او هغه خبری هم جدی مه ګڼه یواځی ددی لپاره وی چې جنګ جوړ نشی پوه شولې؟؟؟

لاس می خوشی کوی خپل لاس پورته کوی او په خپلو ګوتو دری ځلی خپل زړه وهی او وایې: یغما له هر څه سره لوبی کوی وکړه خو له دې سره لوبی مه کوه!
د هر څه زغم لرم غیر د ستا له تېټ نظر نه! آن بی رحمی دی هم ښکلی ده!
د ځان په بیه یی اخلم!

غلی کېږي! لکه بت ولاړه وم او هره کلمه چې د زید له خولې څخه راوتله لکه د اور مرمی می په زړه لګیدله

زید- د ټولو نازونو وړونکی دی یم مګم!!!!! که لږ پوه شم چې رانه لری کېږی هغه وخت نور زید شتون نلری! په غرق کیدو می ټول غرق کوم ټول آن بت می!!!!

خپل د ټکری(څادر) څنده می د غاښ لاندی نیسم او په سترګو می شاوخوا ځیر کوم! کله چې د خلکو له نشتون نه ډاډه کیږم په لوړ غږ وایم: مګم خپله دې نه ویلی چې مینه په زوره نه کیږی؟که زور وی نو ولی دی د مریم مینه ونه منله؟

زید خپل سترګی کلکی تړی او وایې: یعنی ته......
خبری ته یی نه پرېږدم او په پوره بی رحمی وایم: هو زما لپاره یواځې یو عادی ملګرې یی همدومره! ته هم ښه ده چی بیرته ښار ته لاړ شي.....

زید په خپل یو لاس باندی دیوال نیسی داسی ښکاری چی د دریدو توان نلری او کرار وایی: کور ته لاړه شه.....

پوهه شوم چی باید کور ته لاړه شم کنه وضیعت خرابیږی، په لوړو ګامونو د کور په لوری ځم چی غږ یې پورته کیږي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

به خدا کافراگربود به رحم آمده بود !
زآن همه ناله که من پیش تو کافر کردم !
(استاد شهریار)

پښې مې په ځمکه میخ شولې وروسته له لږ ځنډ نه مې خپلې لارې ته دوام ورکړو له کوم وخت را په دې خوا دومره بې رحمه او کلک زړه شوی یم؟نه، نه زه ګناه نلرم تقدیر مې زړه په داسې سختې ټاپه کړی دی قفل یې دومره کلک دې چې غیر له بنه پوه کوډګر نه بل څوک یې د خلاصولو وړتیا نلری!ناورین دلته دی که خپله هم وغواړم قفل یې نشم خلاصولی،ځکه کلی مې ورته د تیارو په سمندر کې ورکه کړی!

زما د رسیدلو سره سم حسنات راباندې حمله وکړه او په وارخطایي یې وویل: ولی مو دومره ناوخته کړه؟ چیرې ده لالا مې؟
غټه سا اخلم او وایم: غلی اوسه هیڅ ندی شوی لالا دې هم لاړه چېرته یې کار درلوده!
حسنات غټه سا اخلی او وایي: شکر د الله چې څه ندی شوی ما وېل اوس به یو نړیواله جګړه شروع وی.

خپلی اوری پورته اچوم او د پخلنځي په لور ځم یوه پیاله سړې اوبه په یوه سا ښکم ورځ د تل په څیر زما او د حسنات په ټوکو او رشخندی سره د ترور د غوسه کیدو تیریږی او هوا تیاره کیږی! شپه شوه او زید لاتراوسه ندی راغلی ډار او اندیننه مې راپه زړه شوه!

یغما- حسنات ترور څه شوه؟
حسنات- نیو هیرم هرومرو اودس کوی!
یغما- سمده

ترور ته په تمه کیږم چې راشی!! ترور جاي نماز په لاس کوټې ته راننوځي، جای نماز خپور کوی او خپل لمونځ کوی! په تمه کیږم چې لمونځ یې خلاص شی!
لمونځ یې په ډیر ځنډ خلاصیږی او جای نماز ټولوي د چای د ترموز په لوری راځی او خپله پیاله تری ډکوی!

د ترور په لور چې په چای ښکلو بوخته وه ځم څو ځلی د کوم څه ویلو هڅه کوم مګم ژبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

می راسره نه ملګری کیږي آخر په ډیر زیار په ټیټ سر او شرم وایم: ترور جانی زید نه راځی؟
ترور آرامه مسکا کوی او وایې: زما لیونی لورکی په دی کی د شرم څه خبره ده؟ نه کار ورته پیدا شوی وه ښار ته لاړه هرکله چی کار یی خلاص شی بیرته راځی!!!!

د ښار د نوم په اوریدو می زړه له غم نه ډک شو یعنی زید لاړه؟! مګم تا خپله همدا نه غوښتل؟؟ غټه سا اخلم او د موضوع د تغیرولو لپاره وایم: زه ځم د خوب ځایونه جوړوم! ت
رور په مسکا سر پورته ښکته کوی! پورته کیږم او څه می چې ویلې ول کوم یی د هر شپی په خیر زه او حسنات د یو بل تر څنګ ویده کیږو! حسنات ژور خوب ته ځې! هڅه کوم خپل فکرونه لرې کړم مګم شوني ول؟ خوب مې له سترګو کډه کړې وه د سهار تر لمانځه ویښه وم ! پورته شوم او لمونځ مې وکړه ترور او حسنات می هم پورته کړل چې خپل لمونځونه وکړې چې قضا نشی!

ورځ په سټریا او نه زړه شروع شوه!د هیڅ خیز حوصله مې نه درلوده. هغه رنګه چې حسنات هم پوهه شوی وه او اخیر ویې ویل: یغما ښه یی ؟ نه چی د لالا پسی می خفه شوی یی !؟
په سختې مسکا کوم او وایم: نه ګرانی یواځی د سټریا احساس کوم لږه ویده شم ښه کیږم.

حسنات مي په حالت پوهیږي او له ډیرو پوښتنو ډډه کوي دوه اونی تیریږي دوه اونۍ مګم زید آن زما پوښتنه هم نده کړی! لکه چی په پوره ډول یی له یاده ویستلی یم!هر ځل یې د نوم په اوریدو زړه می بې واره درځیږی! د لیونتوب او کارونو په یاد ته راوړلو یی خندا می په شونډو میلمنه کیږی! نپوهیږم څه می په لیونی زړه شوی!
مګم په دې ښه پوهیږم چی د پخوا په څیر په خپل ځای کی ندی! د حسنات غږ د خیالونو له نړی نه رابهر کړم.

حسنات- هوی نجلی بیا څه شوی؟
یغما- هیڅ څه باید وشی؟
حسنات خپلی اوږی پورته اچوی او وایی: نپوهیږم خو داسی ښکاریده چې په دی نړی کی ونه اوسی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا یې ویلی د حق خبری ځواب نه درلود! غلی کیږم! د څه په یاد راوړلو بی واکه وایم: رښتیا حسنات ستا وروور ولی مړ شو ؟؟
حسنات لومړی په حیرانتیا راوکتل او ډیر ژر حیرانتیا ځای غم ونیوه او په غمجن غږ یی وویل: په یوه پیښه کې مړ شوی!
کرار وایم: الله دې وبخښي نه می غوښتل خپه دی کړم ګرانی!
حسنات د غم ډکه مسکا کوی او وایی: کومه خبره نده ګرانی هغه څه دی چې تیر شوی!

دواړه د بڼ ګلونو ته ځیر کیږو چې حسنات دوام ورکوی او وایي: لالا می او زید دواړه ډیر خواږه ملګری ول ډیر له سکه ورونو آن یوه ثانیه له یو بل نه نه لری کیدل هره جمعه زید زموږ کور ته راته د ښووڼځي له وخت نه یو بل سره ول.پلار مې په ماشومتوب کې له لاسه ورکړی وو،ارسلان په همغه کم عمر د کور سرپرست شو د زید په مرسته د کور له عهدی وته دوه ورونه می درلودل ارسلان او زید!

کوچنی او خوشحاله کورنی وو.خو تقدیر هر څه په بل مخ کړل هر څه!!(غټه سا اخلی چې اوښکی یی رانښي او بیا وایې: یوه شپه ارسلان زنګ وکړ چې د ملګری واده یی ده او له زید سره ځی کیدای شی چې شپی رانشي!(حسنات بیا غلی کیږي مګم دا ځل یی اوښکی په مخ لاره پیدا کوی په ژړا وایی: یغما وروسته له هغې ارسلان بیرته رانغی ځلور کاله شول د کور لاره یی پیدا نکړه لاره چې لاړه!!

سلګې یی پورته شو او اوښکو یی لکه سیل په مخ لاری وکړی او په ګریوان یی څڅیدی، غیږ می ورکړه تسلې می ورکوله او د هغې په شان زما اوښکی هم په مخ بهیدلې په سختې یی دوام ورکړو او ویې ویل: وروسته له واده نه ارسلان د زید موټر واخیسته او چلوه یی سرعت یی دومره زیات وه چې د موټر کنټرول یی له لاسه ووته او موټر کندې ته وغورځیده.

ژړا یی د خبرو کولو توان واخیستو او په زوره زوره یې وژړل خپل دغمونو په اندازه یې وژړل ما هم ورسره سم وژړل خو یو څه مې ښه درک کړل هر څوک د خپل په اندازه غم لری هیڅوک بې‌غمه او هوسا ندی! کله چې اوښکو یی د بهیدو نه زړه وښکوه ځان یی زما له غیږ نه جلا کړه او په بند غږ یی وویل: په هغه پیښه کې ارسلان ځای په ځای

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړ شو خو زید دوه اونۍ په کما کی وو وروسته له دې چې په هوښ راغی او خبر شو چې ارسلان مړ شوی دی..

حالت یې خرابیږی او څلور میاشتې ځان په تیاره کوټه کی بندوی نه له چا سره خبرې کولې او نه له کوټې نه بهر راوته! د زید لالا حالت له موږ نه بدتره وو! په ډیرو ستونزو خپل عادی ژوند ته بیرته راغی د هغې پیښی نه وروسته زید زموږ د کور سرپرست شو هره اونۍ یا هره میاشت زموږ احوال اخلی!

اوښکی می پاکوم او د حسنات مخ ښکولوم او ورته وایم: پوهیږی موږ ټول داسی قیصی لرو چې په ذات کې ډیری غمجنې دی خو ښه والی یې په دی دی چی هر څه تیریږی او نه پاتې کیږي!باید قوی ووسو.....

حسنات خپلی اوښکی پاکوي او په مسکا وایی: مننه زړه می سپک شو ډیر وخت شوی وه چې ژړلی مې نه ول!
لاس یې نیسم او کینښ کاږم یې او ورته وایم: هرکله کولې شې چی زما سره دی دزړه درد شریک کړی
حسنات- یغما وعده راکړه چی هیڅ کله می لالا نه غمجن کوی! پخدای د بل وررور د له لاسه ورکولو طاقت نلرم!

یواځې د سر په ښورولو بسنه کوم لا ګرم په قیصو کې وو چې ډیر ورته والی یی د غمجن قیصو ته درلوده وو چیچ د ترور غږ پورته کیږی: انجونو چیرته ورکی یی راشی چی میلمه لرو!!

زه او حسنات په حیرانتیا یو بل ته ګورو او له بې نه ښکته کیږو ځان سره فکر کوم چې حتما زید راغلی او په چټکتیا ځان د ناستی کوټې ته رسوم! همدا چی غواړم ننوځم سترګی می په رضوان لګیږی وروسته له یوې میاشتې یی وینم! رضوان ماته پام کیږي او په مسکا پورته کیږی او راته وایی: وریندار جانی بیخی دې هیر کړی یو

لومړې ځل ده چې د وریندار کلمه په اوریدو می خوښی په زړه کې څپې وهلې لاس می په تکری وهم داسی نه چی وینتان می ښکاره شی د رضوان په خیر یی په مسکا ځواب

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکوم: سلام رضوان ورور ښه راغلاست رحیم تره،ترور جانه،اسما ټول ښه ول؟
رضوان- هو هو ټول ښه ول سلام یی ویلی!
یغما- علیکم سلام. ولاړ مه پاتی کیږه کینه درته چای راوړم

په همغه مسکا سر ښکته او پورته کوی! له کوټې نه وځم! او د پخلنځي په لور ځم!
حسنات د چای په تیارولو بوخته وه! چې ما ورته وویل: وه نجلی تا ولی سلام ورنکړ هوم؟

غریبکې داسی خیز واچوه چی نږدی وه ترموز تری وغورځی.
حسنات- مرګ نه وینی چای تیاروم لیونی؟
په خندا ورته وایم: ښه مقصد رضوان زما لالا دی فکر دې اوسه چی ښه یی خدمت وکړی کنه بیا لالا دی ژوندی ژوندی درته پوستوم(مطلب زید)

د حسنات رنګ الوځی او په بنده بنده ژبه وایی: څ..... ه.... معنا؟
یغما- ټوکی می کولی چی اوس یو ځل مړه نشي.
چای تیاریږی او دواړه د کوټې په لور ځو! پتنوس په ځمکه کیږدم! چې حسنات رضوان ته وایې: سلام ښه راغلی!
رضوان- علیکم سلام خورجانې.

د حسنات ځیری ته ګورم فکر کوم د خورجانې کلمه یې په زړه ښه ونه لګېده پیالی ډکوم او په ټولو باندی ویشم! ترور او رضوان سره خبری کولی او کله ناکله د دواړو د خندا غږ پورته کیده رضوان دلته هم خپل کار کړی تورکی هههه د حسنات فکر ګډوډ وو! کرار مې ورته وویل: حسنات کوم څه شوی خورکی می؟

حسنات- نه کوم څه باید وشی؟
یغما- ښه ته دا پریږده دی تورکی ته وګوره چی دلته یی هم ځان ته ځای جوړ کړی
حسنات کرار وویل: کوم ځای یی تور دی؟
حیرانه ورته ګورم ځینی ځیزونه می تر پوزې کیږی هیڅ نه وایم او د رضوان او ترور په لوری ګورم! رضوان په مسکا راګوری او وایې: څنګه یی میرمن یغما؟
کرار وایم:ښه وم ستا په لیدو می ټول ښه والی لاړه تورکیه!!!!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان به خندا وايي: ولی ما څه کړی؟
ترور پورته کيږی او د الماری څخه د يخن دوزی کالی سره له عينکو راخلی او له موږ نه لږ لرى کينی چې رضوان بيا وايې: ربنتيا د انجونو کالی او ټکری درسره ډير ښکلی ښکاری!
په مسکا وايم: مهربانی مو ده (مخکی له دی چی رضوان څه ووايی زه ورته وايم: ولی دی حسنات ته خورجانه وويل هوم؟

رضوان حيران ماته راګوری او وايې: يغما ښه خو يي؟ څه مي بايد ويلي وي؟!
خپلي اووږې پورته کوم وايم: ما پوري اړه نلري زه وريندار غواړم!
رضوان- سمده زيد ته به يي وکړو ته به هم وريندار پيدا کړی.

د رضوان پدی خبره د د ترور اوحسنات نه په پټه چونګاری کوم يې چي رضوان يو جانانه ټوپ وهې او زه ورته په غوسه وايم:احمقه زيد يي ورور دی تا يادوم توركې يه !

رضوان کرار خاندی او وايې: ښه دا چا ويلي چې زه ستا ورور يم ؟!
مظلومانه مي وويل : يعني نه يي؟! ګوره زيد دي حسنات لالا ده ته زما لالا شه سمده...
داسي خايسته جلي درته پيدا کړم چي ستا دا توركي توب په خپل خايست پټ کي!!
دا خبره کوم او خاندم چې رضوان هم زما سره يوځای خاندی او وايې: جلي تا دا دومره ژبه له کومه کړي ها؟!
په دروغي غوسه وايم: فلسفه مه وايه راته ووايه لالا مي کيږي او کنه؟

رضوان- اول څخه نه وم ؟!
ريښتيا يي ويل رضوان له پيل نه لکه ورور زه حمايت کو په موسکا وايم: وي!
له جيب نه يي يو څه راباسی او ما خوا ته نيسي او وايې: واخله دا د زيد امانت!

بيا دي زيد نوم په اوريدو طبيعت مي ګډوډ شو، پاکټ مي تري واخيست او خلاص مي کړو! په مينځ کي يو حلقه يي طلايي ميخکي و. په شونډو مي موسکا راغله !
رضوان- څه شی دې ته ماته راښکاره کړه!!
يغما- نه ... نه... تا پوري اړه نلري ريښتيا زيد ولي رانغي ښه خو ده ؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان یو غړپ چاي وڅکه او ویې ویل: ښه دي یو څه کارونو کې بوخت دی همدي ورځو کې به راشي !

یغما- ډیره ښه ده ته ترڅو وخته دلته یې ؟!
رضوان- نن څم بیرته فقط راغلم ستا احوال واخلم ارامه خو یي دلته ؟
یغما- هو خوشحاله یمه ..
رضوان خاموش شو داسي لکه چې غواړی یو څه ووایې خو زړه نا زړه ویې؟ په کراره ورته وایم: رضوان غواړي څه ووایي راته؟

زما په خبری رضوان سر ښکته پورته کړو او ویې ویل: وایم خو په دي شرط چي خواشیني نشي خو دلته نه کیږی.

د رضوان د خبرو څخه پوهه شوم چې ښه خبر مي په تمه ندي ترور ته مي وکتل او وایم : ترورې که ستا اجازه وي رضوان ورور ته باغچه ښکاره کړم؟!
ترور سترګي له کمیس لري کړي، او تل په خیر یي په موسکا وویل: لوري خپل کور د ددی اجازه ته اړتیا نسته!

دواړه پاسیدو او لاړو رسیدلو سره سم وایم: وایه اورم یې ..!
رضوان د لږ زنډ وروسته وایي: ترور او ترور خاوند دي راغلي و شرکت ته!
(د ترور نوم اوریدو سره وجود مي یخ شو په لرزي مي وویل: ولي راغلي ول؟ څه یي ویل؟

رضوان- ډیر چټي اوبیکاره خبري!
یغما- لکه؟
رضوان لویه ساه واخیسته او ادامه ورکړه: وي ویل (پوهیګي له یوي تختیدلي جلي سره محکمه سه کوي شاهد لرم چي هغه ناروغ انجلي تاسو سره ده بل ځل پولیسو سره رازم)

حس مي وکړو دي سنګسار میدان کي یم او دا خبري هغه تیږي دی چي په بي رحمي مي په روح لګیدل د تختیدلي انجلي نوم په اوریدو مي ستوني ډک شو ،، خو دي پولیس نوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي پر ځان لرزه راوسته د ترور خاوند او نجيب سر و کار يي له پوليسو سره دي او ډير ملګري لرل دي برخه کي.. کرار وايم: ښه بيا؟
:□#شهاب
رضوان- زيد د هغوي جواب ورکړو کاش ليدلي دي واي سنګه رنګ والوتو د هغوي !!
(د زيد نوم په اوريدو مي خوښي زړه ته راغله پوهيدم نه پريږدي د ترور لاس مي ماته ورسيږي رضوان په هيجان وويل: زيد ورته وويل: يغما زما قانوني ميرمن ده نکاح خط لرو واي په حال مو چي که دي ناموس خبره مي حوزي ته مخ ته کړي.د ټولو حوزو د اخيستلو توان لرم او فکر مه کوي چي له ناوړه کارو بار مو خبر نه يم ښه به دا وي چي خپل لار ونيسي او لاړ شي ماسره لوبې مه کوي قطعا ظالم ګټونکي يمه.

رضوان په خندا بيا وويل: ليوني داسي جدي خبرې کولي چي زه لا و ويريدم څه ورسيږی ستا ترور او ترور خاوند ته دی.
يغما- بيا څه وشو؟؟
رضوان- هيس لاړل خو ويل يې چي دا خبر دلته نه خلاصيږی.تشويش مکوه هيس سوک تا کوم کار ته اړ کولي نشي چي ستا پکي خوښه نه وي. په ياد ولره داسي يو ورور لري چي د غر په شان ستا شاته ولاړ دي

د رضوان خبرو ته موسکي شوم او ومي ويل: مننه پوهيګم
چې رضوان په شيطانت وويل:او هوو يو همدا رنګه ليوني کوژدن زيد خان(او بيا زما چلي ته اشاره کوي)

سومره دا جملي سره له دي چي دروغ وه بيا هم راته خوښي او زړه راښکونکي وه کرار مي په سر ووهه چي د دواړو دي خندا غږ پورته شو، چې رضوان په خندا وويل: ولي مى وهي فقط دروغ وايم؟!
يغما- ليونيه.
رضوان- عع عع بي تربيه خلک خپل ورور ته ليوني وايي؟

ددي بشر په سپين سترګي سره مي عادت کړي دې په خندا ورته وايم: چوپ شه توره کيه وس چي لالا مي شوي نو آيا د رينتياو څخه سترګي پټي کړم؟
رضوان- لکه د څه رينتيا؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- دا چي ته لیوني یي، یا تورکي یي، یا بدرنګ یي، ته و خداي د رښتیا نه سترګي پټ کړم ؟!

یچاره رضوان سترګي توپ غوندي غټي شوي! او په شیطنت يې وویل: بیزو خور ته مي تلي یم!
یغما- چوپ شه ما غوندي ښایسته خور..!؟
دواره په لوړ غږ خاندو چي رضوان وایې: یغما یو څه وایم! خوو ورخطا نشي سمده !

اوه خدایه نده خلاص،نن لیاره بس نده ربه؟په ډار مي وویل: ووایه!
رضوان- زید ټپي شوي و!
زړه مي له سیني نه ووت، زید!! زما بت پرست!! په بنده ژبه مي وویل: سنګه ؟! سنګه دي وس؟!
رضوان- تشویش مکوه اوس ښه دي مرسل لیونتوب وکړو خو خداي ورحمیدو

د مرسل نوم په اوریدو مي د کرکي احساس وکړو داسي چي احساس مي وکړ چي نړي کي له هیچا نه د مرسل په اندازه کرکه نشم کولي په ورختای وایم: رضوانه د انسان غوندي قصه وکړه څه شوي دي !

رضوان- لږ صبر وکړه وي(دوام يي ورکړو: زید له کوم وخت نه چي ته دلته پریخودي ،او خپله ښار ته راغي خفه او پریشان و. او بعد له دي چي د مرسل پلار د وصلت لپاره مونږ کور ته راغلو نو د زید پر ذهن یو بله د غوسي څپه راغله او د ډیر غوسي څخه يې مرسل ته زنګ ووهه او سه يي چي په خوله راغله مرسل ته يي وویل ...

په بل سهار يي مرسل د شرکت قرارداد د فسخ کولو په پلمه زید دفتر ته وغوخته زید نا خبر له هیس لاړو همدا چي دفتر ته ننوتو ناساپه مرسل دروازه بنده کړه او تیکري لري کړو(د خبرو دی ځای کي رضوان په هیجان وویل: یغما بیخي فلمو غوندي شوي و احمقه ښځه خپل ویښتان يي ګډوډ کړل،او زید ته يي ګواښ وکړ که زما د واده وړاندیز ونه مني، نو ټولو خلکو کیدی رسوا کوم ټولو ته وایم چي زید ما باندي تیري کړي.

هغه وخت مجبور يي له ماسره واده وکړي ښه به دا وي چي په خپله خوښه واده راسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومني زيد هم چي وكتل چي دا ليوني ښځه هر څه كوي شي نامردي نده كړي او ګلدان يي راخيستي او خپل سر يي پري وهلي!! مرسل هم د زيد وينو ډک سر په ليدو ورخطا كيږي او امبولانس ته زنګ وهي! سر يي سو كوک وخوړل احمق ډير كلک يي ځان وهلي و.

هک حيرانه مي د رضوان خوا ته كتل هيس مي باور نكيده په نا باوره انداز وايم: څه وخت دا كار شوي ؟
رضوان- تقريبا شپږ ورځي مخكې!
يغما- اوس ښه دي ؟!
رضوان- هو ښه دي خوو جنون وهلو غوندي شوي!

ژوره ساه اخلم او وايم: رضوان غواړم ورسره خبري وكړم زنګ ووهه ورته.
رضوان تيلفون راوباسو او زيد ته يې زنګ ووهې زنګ تلو خو هغه نه پورته كوی. چې
رضوان وويل: زما په خيال كار لري وروسته به زنګ ووهو !
يغما- نه نكيږی بيا زنګ ووهه!
رضوان تيلفون ما خواته نيسي او وايي:واخله سومره چي زنګ وهي ووهه ورته يو ځل يي چي زنګ جيګ نكړو يعني نغواړي خبري وكړي سل زله زنګ ووهي نه جيګ كوي

تيلفون مي په زور واخيست او باغچي بل خوا ته لاړم تقريبا دري ځله مي زنګ ووهه خو پورته يي نكړو! څلورم ځل لپاره مي زنګ ووهه لږ زند وروسته په غوسه يي جيګ كړو او ويې ويل: رضوان خو چي لومړي ځل مي ځواب درنكړو پوه شه كار به لرم څه وخت ته سرې كيږي؟!
كرار مي وويل: س ... سلام!!

زما د غږ په آوريدو يو دم خاموشي خپره شوه حتي د ساه اخيستلو غږ مي ورته نه اوريده بيا مي غږ وكړو: زيدا اوري؟!
څو شيبو وروسته د زيد غږ راغلو: ښايستو مي !! ته يي؟ يغما مي!!

د دې خبرى اوريدو سره لاسونه مي لرزي ته پيل وكړ له خبرو پاتي شوم غومبري مي سره شول، غوګونه مي ګرم شول چې زيد بيا وويل: مينه مي، ای زما مغروری مينې مي نه وايي چي له بيلتون نه دي مړ كيږم؟حق كي مي دومره ظالمه مه اوسه ! غږ پسی دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خفه شوي يم خبري وکړه ای بې رحمې

په لرزانده غږ مي وويل: ښه يي زيد؟ رضوان وويل سر دي مات شوي او کوک خوړلي دی
د زيد د خندا غږ راځي او بيا وايي: مه وايه چي خپل ملګري ته اندېښمنه شوي؟هو ښه يم او مړ نشوم، سر مات والي مي هم ښه شو، خوو څه چي تا مات کړل هغه به سنګه شي ؟!
حقا چي له درد يي مړ کيږم !!(مطلب د زړه درد او مات کول)

سومره دا بشر د لفظونو په کارولو کي ماهر و! له هري خبري سره يي زما زړه راته په ښنه کو په کراره ورته وايم: سمده خوشحاله شوم چي ښه يي ضرور کار لري !
خداي پامان !
د موبايل بند کولو مخکې د زيد ښايسته غږ مي تر غوږ شو چې ويې ويل:

ګفتی به تو ګر بګذرم از شوق بميری
قربان سرت بګذر وبګذار بميرم

زيد- مګر ستا له پرستش نه بغير بل کوم کار راته پاتي !
يغما- قطع کوم يي !
زيد- مکوه!! زما له ماتولو دي څه لاس ته راځي مغروره خايستو مي !!وو ايه؟!

د زيد په غږ کي عجيبه غم پروت و، داسي چي هر لفظ يي غږ ورته بدلولو ستوني مي ډک شو دي اوښکو باران مي له سترګو وڅڅيد د زيد دي داسي خبرو تاب مي نلره
نپوهيږم دا حس څه دي چي زه پري اخته کيږم؟خو دومره پوهيږم هر څه چي دی ما لپاره نا اشنا اونوي دی دا حس..! دا زه نه وم چي زيد مي رد کړو زما تقدير او زما تريخ تير وخت و چي هغه يي رد کړو دا ځل تنها زه نه بلکه زيد يي هم په لوبه نيولي و عجيبه دردونکي او ويجاړوونکي لوبه!!!!

د يو شئ د مات کيدو غږ راغي خو زيد غږ رانغي! ورختا مي ناری کړل ورته: زيد!!

يو اځې د نا منظم نفس اخيستلو غږ مي ورته اوريدو، لومړي د اوښکو قطره مي پر مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وڅڅيده ،،، دا لعنتي اوښکي د څه دي؟ لعنت دي پر ما وي چي هميشه درد او مشکلات جوړوم !! بيا مي غږ وکړ:زيد!؟

د هغه د غږ په اوريدو مې ډيره نرمه هوا زما پدی کلک د تيږو پشان زړه ولګيده !!

زيد- جان !! نفس مي ووايه؟
خپل ژړا مي کنترول کړه او وايم: زه بايد لاړه شم کار لرم!
زيد- ريښتيا امانت دروړسيده؟
يغما-هو ښکلي و مننه...
زيد- ستا په اندازه نه هغه ورځ تور تار نکريزي او بنګړيو سره زړه راښکوونکي شوي وي که دا ميخکي په پوزه کړي په ليدو دي ضرور ليوني کيږم.

ورو يي وخندل غمجن يي وخندل هيس سوک پوه نشي زه پوهيږم د زيد دا خندا هر څه کيداي شي پرته له خندا!!! حتي توکي هم ويرونکي وي په غوسه مي وويل: ترور راته غږ کوي بايد لاړه شم ښه وخت.پرته له دي چي ځواب يي واورم تيلفون می بند کړو دا تشويش او دا د زړه درزا مي يعني څه ؟ دا اوښکي څه تعبير کړم ؟!

خدايه!! داسي خو به نه وي چي زه هم ورو ورو د زيد په درد اخته کيږم؟ هسي نه قفل وخت مات شوي وي او زه خبره ونه اوسم !ويريږم ، ويريږم دا چي هسي نه دا ځل داسي ځمکي ته وغورزيږم چي بيرته د پورته کيدو توان ونلرم او نه هم غرور مي اجازه راکړي چي په ځمکه پاتي شم !!

خپل د اوښکو ډکي سترګي پاکوم او د رضوان خواته ځم رضوان د بڼ د ګلانو په کتلو کې ډوب وو چې ومې ويل ورته: رضوان موبايل دی واخله.
رضوان د ګلانو د کتلو څخه لاس اخلي او په هميشني مسکا باندی وايي: څومره ډير مو خبری وکړل؟!

خپل اوږی پورته اچوم او په دروغجنه مسکا وايم: هو هغه ځکه چي د کور د حالاتو په اړه مي ورسره خبری کول.
رضوان- اها نو دا خبره ده..؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا ورته وایم: هو توره کې همدا خبره ده.
رضوان په دروغجنه غوسه وايي: بلا او توره کې هیس انسانیړی نه، دومره لاره ستا لپاره راغلم اخیرم توره کې راته وايي؟!

یغما- توکي کوم اصلاً ته د مصر یوسف صحیح شو؟
رضوان خپل څهره مظلومه کړل او ویې ویل: نه هغه د زید لقب دی.
خپل سترګي اړوم او په شیطانه لهجه ورته وایم: ښه ده چې خپل پوهیږی! اوس هم ځان راته کوږ اوږ کوه مه، همدغه قواری باندی د دي شکر اوباسه او صبر وکړه بغیر له کوم شک څخه چې خدای د صابر خلکو مددګار دی.

دا خبره کوم او په خندا کیږم چې رضوان وايي: بلا بلا ته اوس دا بیزو پشان خندا ته یې وګوره.
په داسي حال کې چې د زینو خواته تلم وایم: اوس قهر مه کوه راځه زه خپله درته یو جنې پیدا کوم غم مه کوه.

رضوان یواځي په خندا باندی خپل سر ښکته پورته کوی او څه نه وايي، ترور ډیر تینګار وکړو ترڅو رضوان پاتي شي خو هغه و نه منل او کار یې بهانه کړو او د غرمي ډوډی خوړلو وروسته لاړو، د رضوان د تلو وروسته مې حسنات ته فکر شو هغه تراوسه خپل فکرونو کې ډوبه وه کرار ورته وایم:

یغما- حسنات څه شوی؟ ولې دومره په فکرونو او سوچونو کیدی ډوبه یې؟
حسنات کرار وايي: نه پوهیږم لږ مریضه یم د تبې احساس کوم.
خپل لاس د هغې په تندی ایږدم تبه یې نه وه؟ کرار ورته وایم: حسنات تبه خو نلری.

حسنات جواب رانکړو او د کوټې خواته روانه شوه؟! شپه بیا راورسیده او آرمتیا یې زما په وجود کې خپره کړل، خو ډیر د دی آرمتیا څخه تیر شوی نه وه چې بیا همغه خوب ولې دا یو خوب زه پرلپسې توګه باندی وینم؟ زما خوبونه بې تعبیره نه پاتې کیږی همغه خوب وو....

منډی مې وهل او چغې مې وهل، خو هیچا زما غږ نه آوریدو عمه او نجیب راپسې و د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی ځهرې د خوګ او بدنونه جسم يې د انسانانو پشان و، د خولو څخه يې زګ بهيدل او زما پسې منډې وهل، دومره چيغې مې وه چې خوب کې مې احساس کو چې ستونې مې د ډير چغو له لاسه زخمي شوی، ستړی شوم خو د منډی وهلو څخه ونه دريدم، لځان څخه مې يو څه لرې يو نفر وليدو چې مخ يې سم نه معلوميدو راته خو مخ يې د لمر پشان ځليدو..

د هغه کس په ليدو بی اختياره د هغه خواته ځم او هغه کس ته پنهاه وړم، عمه او نجسب رارسيږی خو د هغه کس په ليدو شاته ځي او تختې سر مې پورته کوم او خپل نجات ورکونکې ته ګورم زيد....! هغه کس چې ماته پناه راکړل هغه زيد وو؟ غواړم د هغه د غيږ څخه لرې شم خو د هغه سترګې د غوسې څخه تکې سرې کيږی او وينه ورنه په بهيدو شې...

د خوب تعبير ....

زما پيدا کول د سليم لخوا، د عمه پيدا کيدل، او اخيره کې د زيد مينه ليونتوب او جنون سم د خوب پشان مې واقع شول، خدايه خپله رحم وکړه. د رضوان د تلو درې ورځې کيږی، سهار د تل پشان د چای او سبا ناری په خوړلو تيريږی نن د حسنات حال بنه دی خاندی ټوکې کوی.

حسنات- يغما پاسيږه چې د باندی لاړشو يو چکر ووهو بيخې مې زړه تنګ دی.
يغما- سمه ده لږ صبر وکړه خپل تکری راواخلم.

په تلوار د کوټې خواته ځم چې سترګې مې په ترور لږيږی چې د يو شې دګنډلو په حال کيده کرار ورته وايم: ترور جانې ما او حسنات د باندی ځو اجازه شته؟
خاله په مهربانه مسکا وايې: هو لور جانې لاړشې خو ناوخته نه کړی او زر راشې.
په خوشحالې ورته وايم: په سترګو.

تکری مې خپل په وينتيانو باندی چې اوس لږ زيات شوی لکه د ماشومانو د وينتيانو په اندازه راکش کوم، او د حسنات سره د کور څخه وځو شکر د هغه ورځې څخه وروسته ځو ځله د باندی چکر ته راغلې يو خو هغه ژير ميری مې ندی ليدلی د باغونو او شنو

(c) ketabton.com: The Digital Library

درختو په ليدو وو دواړه چې د ليوه په غږ د هغه ښايسته سمسور طبعيت څخه مو نظر واخيستو چې د حسنات ويريدلې غږ مې وا وريدو:

حسنات- يغما زغله دا سپې ډير وحشي او ليوني دی پخدای موږ دواړه يو ګوله کوی.
د حسنات لاس کلک نيسم او وايم: شور مخوره، اول خو سپې ندی او ليوه دی، دويم کرار اوسيږه.

حسنات د ويری څخه رپيده زما حال هم دهغې څخه بهتره نه وو حسنات په همغه لړزانده غږ وويل: دا د خان د زوی سپې دی دا د نديم سپې دی.
يغما- حسنات درته وايم ليوه دی، ليوه او ناديده.

خاوری دی دده په سر شې خپله کم وو ليوه يې هم پيدا شو، ليوه په لوړ غږو زموږ خواته رانږدی کيدی او هر ثانيه نږدی وه چې موږ دواړه به هغه غټه خوله او تيره غاښونو و داړی!

حسنات- اوس هر څه چې دی پر موږ يې څه؟ مهم دا ده چې موږ دواړه يې په خوله کې ځايږو.

د حسنات لاس کلک نيسم او خپل سترګې پټه وم! د ليوه د را رسيدو په تمه يم چې د شپيلقې او بيا د يو چا غږ آورم ليوه د غږ کولو څخه خاموشه کيږی او نور مې غږ وا نه وريدو، سترګې مې په نوبت خلاصه وم اول چپه سترګه بيا راسته سترګه د خان د زوی په ليدو چې اوس بوهيږم نوم يې نديم دی بد احساس پيدا کوم د نديم په لاس کې د ليوه د غاړی زنځير وو او دوه سترګې زما مخ ته نيولې وه، د ګناه احساس کوم

د زيد غوسه ناکه خو په عين حال مې مظلومانه څهره مې سترګو مخ ته راغله نه پوهيږم ولې خو زيد ته مې د وفادای احساس درلود، خپل په ټکری باندی مخ مې پټه وم او وايم: مننه وروره خو بل ځل شايد په وخت ونه رسيږی نو دا سم يې در کنټرول کړی.

د حسنات لاس کلک نيسم او د هغه ځای څخه ځم د حسنات غږ بورته کيږی او وايې: يغما مړه دی کړم لږ په کراره توبه خدايه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- ډیری خبری مه کوه که لالا دی خبر شي دا بیعقل مو بیا لیدلي زموږ دواړی پښي قلم ماته وي او نور ولاکه د دباندی مخ لا ووینې، فکر دی ونیسه چي د خولي ځخه دی خبره ونوځي پوه شوی؟

حسنات د کشک پشان خپل د خولي زنځیر د تړلو تمثیل کوی او وایي: زه بد وکړم چي بیا دی دا غلي تکرار کړم، خو یغما د بیچاره ګي رنګ و الوتي کله چط تا ورته وویل: مننه وروره. هههههه

د حسنات په خبره دواړه خاندو خپل په ځنګل باندی دهغې تښي وهم او په خندا وایم: میره..!

په توکو او خندا ځانونه کورته رسه و، ډوډی وخوړل شوه او کرار کرار شپي خپل د تیاری لمنه خپره کړه د شپې د راتلو ځخه ویریدم چي بیا هغه منحوس خوبونه ونه وینم..

***

خوب مي لیدو چي یو سمسور او ښایسته ځای کې یم، وینتیان مي تر ملا رسیدلي وه د باد په هر ځپې مي وینتیان په نڅا کیدل، کالي مي شین رنګ درلود سم د آسمان د رنګ پشان روانه وم روانه وم نه پوهیږم کوم نادرکه خواته روانه وم؟ هیس سوک زما ځخه بغیر نه وه، د سیند په لیدو مي سترګي د خوشحالي ځخه ړنا کوی، د سیند خواته روانیږم سیند ته تر رسیدلو مخکې د ترور کورني وینم ټول هلته وه حتا سلیم او نجیب!

ټولو راته په شیطانه او مضر خندا راکتل ناساپه سلیم زما پسي په منډو شو د یو وحشي ځناور پشان زما پسي وو، زه هم په منډو کیږم او سیند اوبو کې ننوځم د سیند اوبه مي تر ستوني رارسیدلي وه او داسي احساس مي کو چي یو سوک د سیند د لاندی ځخه ما د اوبو تل ته کش کوی! په سیند کې د ډوبیدو په حال وم چي د زید دردناکه چغې او سلګي مي تر غوږ شول!

مخ مي ګرځه وم او زید په هغه حال کې لیدو باندی مي زړه د درد ځخه زره زره کیږی، زید د رضوان په لاسونو کې و او کوښښ یي کوی ترځو خپل ځان د رضوان د غیږ ځخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جلا کړی، داسې لکه چې یو زنداني د فولادی زنځیرونو د مات کولو کوښښ کوی خو د هغه ټول هسې بی فایده وه. رضوان همغسې کلک زید نیولې و او مخ یې د اوښکو د ځاځکو ډکه ډک و، زید نه ژړل خو داسې چغې وهل چې د هر انسان زړه یې په درد راوړو..

زید- یغمـــا مه ځـــــه....(دا اخری لفظ و چې وا مې وریدی د یو چا په د لاس په ښوره ولو په ویری باندی د خوب څخه پاسیږم، خاله او حسنات په تشویش راګوری او وایې: لورجانې ښه یې؟ بد خوب دی لیدو؟

د خبرو توان مې نه درلود یواځې د سر یو ښوره ولو د هغوی جواب ورکوم، نه پوهیږم بیا څه مې په انتظار کیدی چې دا یو هفته پرلپسې دا خوب وینم؟
خاله- د سهار مونځ پر قضا کیدو دی هله لوری پاسیږه خدای دی یاد کړه چې هغه دی هم یاد کړی.

د خاله خبری مې ذهن کې ګرځې" خدای یاد کړه چې هغه دی هم یاد کړی! د لږ کیناستلو وروسته پاسیږم اودس او مونځ مې کوم او بیرته له سره ویدیږم، سهار د حسنات او خاله په غږونو له خوبه راپاسیږم.

حسنات- موری که لاړه نشم پخدای زړه مې پړق چوی.
خاله- وه جنۍ په کراره اوس یغما راویښه وی بیچاره ګې ټوله شپه بد خوبونه لیدل او چغې وهل.
حسنات- موری څه کیږی خیر دی لالا ته مې ووایه.

پاسیږم او خپل ځای ټوله وم د حویلې خواته روانیږم
خاله- ضرورت نشته لالا دی خپله زر کارونه لری نور هسې یې ولې په تکلیف کوی!؟
په لوړ غږ وایم: حسنات څه شوی؟
حسنات زما په لیدو په خوشحالې زما خواته راځې او وایې: ورینداې خیر دی ته ورته ووایه.؟
یغما- حسنات وایې او کنه؟ څه خبره ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- د خاله د زوی واده مې په شهر کیدی خو ادی مې اجازه نه راکوی لاړشم.
یغما- کله دی؟
حسنات- همدغه دری ورځې وروسته.
یغما- خاله جاني پریږده لاړه شي سات يې تیرېږی.
خاله- لوری لاره لرې ده، د چا سره لاړشي؟ زید زوی هم کار لری.
د دی څخه مخکې چې زه کوم جواب ورکړم حسنات وايې: موری ته راکړه موبایل دې زه خپله د لالا سره خبری کوم.

خاله موبایل د حسنات خواته نیسې او وايې: واخله شله جنۍ.

حسنات د ماشومانو پشان ذوق کوی او د زید نمبر ته زنګ وهې، د څو ثانیو وروسته زید جواب ورکوی، حسنات د موبایل لوډسپیکر وهې او وايې: سلام لالا جانه ښه یې؟
زید- علیک سلام خورمې شکر خپله ښه یې مور جانه او یغما ښه دی؟

د زید د غږ په آوریدو داسې د ډیغت احساس کوم لکه چې په کلونو کلونو می چې غږ ورڅخه نه ویې آوریدلې!

حسنات- هو لالا ټول ښه دی صدا غږ آوری او سلام درته کوی، رښتیا لالا جانه کله راځې لخیره؟
زید خپل غږ صاف کوی او وايې: نه پوهیږم! ولې کوم ستونزه راپیښه شوی؟
حسنات- دری ورځې وروسته د خاله د زوی واده مې دی شهر کې(حسنات خاموشه کیږی چې زید په خندا وايې: هو خبر یم عابد راته زنګ وهلې و راځم هر څه ته چې اړتیا لری ماته ولیکه راواستوه ترڅو ځان سره یې درته راوړم.

حسنات په بیحده خوشحالي په تلوار وايې: لالا یوا‌ځې تاسو راشې نور هر شئ پوره دی، رښتیا وریندارۍ کالې نلری، که یو جوړه کالې خپل په خوښه ورته راوړی نو ډیر به ښه شې.(خاوری دی به سر شه حسنات ما ولې به دی مینځ کې راکشه ویې؟)
زید- سمه ده دوه ورځې وروسته راځم.

حسنات- پخیر راشې لالا نور دی نو وخت نه نیسم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد- خداى پامان.

ورځ په خوشحالي او د حسنات په ټوکو او خبرو تيره شوه بيچاره ګې بيحده خوشحاله وه، هي ويل يي ډير وخت کيږى خاله دوى مي ندى ليدلي خپل د خاله د لورګانو سره يي د مجلسونو خبرى کولي ناساپه يي وويل: پوهيږى يغما، هلته د واده وروسته يو بله شپه هم خلک د ناوى په کور کې شپه تيره ويې، دومره خلک راځي چي مه وايه..

ټول ورځ حسنات د واده ته ځو واده ته ځو په ويلو د ماشومانو پشان زما ورځ هم خوشحاله تيره کړه، شپه بيا هم خپل د منحوس بد خوبونو سره تيره شوه کرار کرار د زيد د راتلو وخت رانږدى کيدو او زما زړه خپل په ځاى کې کرار نه درلود، د هغه خبرى ځخه چي ويريدم همغه مې په سر راغلې وه.

حسنات- پاسيږه يغما د کور کارونه ژر سره خلاص کړو چي څلور بجې بايد شهر کې و اوسيږو.
خپل په لاسونو خپل سترګي مښلم او په دورغجنه غوسه وايم: افففف حسنات ليوني دى کړم داسي خوشحاله يي لکه چي ستا واده ويې؟
حسنات په خندا وايي: انشاءالله هغه به هم لخيره ووينې.

د کور کارونه مو په تلوار خلاص کړل او د زيد راتلو ته په تمه کيناستلو چي حسنات وويل: وګوره يغما ساعت درى بجي شو خو تراوسه مي لالا ندى راغلي، کوم شئ نه ويي شوى..؟
يغما- ليوني خداى دى نکوى لږ صبر ولره.

حسنات خپل سر ښکته او پورته کړو او خپل په فکرونو کي ډوبه شوه، نيم ساعت نور هم تير شو خو د زيد ځخه هيس خبر رانغې کرار کرار په تشويش کيدم ورته او غوښتل مي د خاله ځخه پوښتنه وکړم چي د حسنات غږ راغي: وريندارى راشه چي لالا مي راغي.

اه ټول بدن مې د بيد د وني پشان لړزيده! زړه مي بيا د نورمال حالت ځخه ووت! ګامونه مي کرار شول ټکرى مي په سر سم کړو او په کراره قدمو د حويلي خواته روانه شوم.!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید مې ولیدې خپل بت پرست مې ولیدې، ځومره بدلون یې کړی وو! د ګیری سره ځومره زړه راښکونکې او جذاب شوی و! ویښتیان یې زیات شوی وه او یو څه خپل د پخوا حالت پشان شوی وه، بیحدت زیات خلطې په لاسونو کې وه خپل په زړه کې وایم: خاوری دی په سر شه حسنات هغه خلطې خو یې د لاسونو څخه واخله! په غټو قدمو د زید خواته چې د حسنات څنګ ته ولاړ دې ورځم او وایم:

یغما- سلام پخیر راغلې.
زید د حسنات څخه مخ راړوی او کرار وایې: علیک سلام خیر یوسې.
نږدی کیږم ورته او د لاسونو څخه یې خلطې راخلم او وایم: حسنات ورځه چای کیږده.
حسنات- سمده اوس یې ایږدم.

خلطې په لاس د کور خواته راونیږم زید هم په ارام ګامو راپسې و، کوټې ته داخل کیږو او هغه په یو نالې کینې چې زه کرار ورځخه پوښتنه کوم: کور کې خیرت و؟ ټول ښه وه؟
زید خپل ستونې صاف کوی او وایې: شکر ټول ښه وه.

و مخ ته یې ځیر کیږم د کوک نښان یې په تندی پاتې و، زړه مې غوښتو خپل په لاس د تندی هغه برخه یې لمس کړم خو کلک زنځیر مې په لاسونو کې اچول شوی و په نوم د مذهب، حیا، غرور، د هغه سر ته اشاره کوم او وایم: د سر حالت دی سنګه دی؟

زید په غټه مسکا جواب راکوی: ښه دی.

حسنات چای راوړی او په ذوق او شوق باندی د پلاستیک خلطو خواته ځې، زه زید ته په یو پیاله کې چای اچوم چې هغه کرار وایې: یغما!

دا زما نوم ځومره ښایسته غږ کوی؟ داسې چې زه لا خپل په نوم مینه شوم! کرار ورته وایم: ها؟

هغه هیس جواب رانکړو داسې لکه چې ګونګې شو او خپل الفاظ یې وخوړل، حسنات غږ پورته کیږی او وایې: لالا کومه دی د وریندارى کالې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد و دوه پلاستيکو ته چې يو د بل څنګ کې وه اشاره کوی او وايې: په شين پلاسيتک کې د يغما او هغه بل کې ستا کالې دی.

د حسنات خوله د خندا څخه خلاصيږی او اول زما کالي د پلاستيک څخه راباسي، حيرانه شوم د زيد د انتخاب څخه

اوږد ليمويي رنګه کالي چې اوږد والی زما د پښو د بنده پوري وه لستوڼي هم ښايسته ديزان درلوده نيمه او خلاص وه لستوڼي او يخن باندی، په غمويو ظريفه ديزان داره جوړ شوي وه، خپلو کالو په کتلو ډوبه شوي وم چې د حسنات هيجانه غږ پورته شو: واوووو څومره انتيک دي ورينداری ته به د مجلس سپوږمی شي.

په شيطاني لهجه ورته وايم: بخيلی مکوه خپل کالي دي وګوره څنګه دي!

زيد موږ دواړو ته په نرمه خندا راکتل حسنات خپلي سترګي په ناز باندی تاوه وي او خپل خلطه خلاصه وی! اوو يو د بل نه ښکلی دی حسنات کالي ډير ظريفه انجونو پشان وه! شنه رنګه پنجابی وه لمنه باندی غمي کارول شوی وه لستونط هم ساده وه خوو ډير ښکلی ساده جوره وه!

يغما- و ګوره زما د کالو څخه ستا کالې ښکلی دي شيشکی !

زما او د حسنات د خندا غږ پورته کيږی او په نور خلطو باندی مصروفه کيږو هغه کي هم ښايسته چيلي د کالو د رنګ سيټ جوړه وه، حسنات په خوشحالی او خندا چې بيحده شوق پکې و زيد ته وايي: لاسونه دی په درد نشي ورور جانه په زحمت شوی.
زيد په مسکا ورته وايي: څه زحمت دنده مي وه، ورځي ځانونه تيار کړي چې ناوخته کيږي!

حسنات خپل په لاس خپل تندی وهي او په خندا وايي: هوو پخدای ربنتيا وايی يغما هله

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورته شه ځآنونه تيار کړو !
يغما- سمده ته دي خپل کالي واخله کوټي ته لاړه شه.
مخکی لدي چي حسنات کوټي ته لاړه شي زيد ورته وويل: حسنات اول زما کالی،
واسکټ دستمال راوړه،بيا دي خپل کار وکړه.

حسنات په سترګو وايي او خپل د کالو خلطه اخلي او په منده د کوټي څخه وځي چې زيد
په کراره ماته وايي: خوښ دي شول؟
يغما- هو ضرورت نه وه! هسې چټی ځان دومره په زحمت کړی.

يو غړو چاې څکي! او د دی څخه مخې چې ماته کوم جواب راکړی حسنات د زيد کالي
راوړی او کوټي ته راځي، او زيد يواځې کرار وايي: زحمت نه رحمت دی.

د زيد په جواب يواځې سر می لاندي پورته کوم او د ځای څخه می پورته کيږم او وايم:
سمده که کوم څه ته دي اړتيا شوه ماته غږ وکړه!
زيد- په سترګو.

د هغه پدی خبره د ډير حيرت څخه مي سترګي خلاصې پاتې شوه! يعنی دا اوس زيد
وويل په سترګو؟! يو څو ثاني مي په خلاص سترګو د حيرت څخه ورو‌کتل خو زر می
ځان راټول کړو او دروازی خواته لاړم چې زيد راپسي غږ کړو: يغما ډير آرايش او
فيشن ونکړي.

د زيد خبره په غوږ نه نيسم او د کوټي څخه وځم، حسنات آرايش باندی مصروفه وه!
آرامه ورته وايم: حسنات ما خوو آرايش ندی زده اوس څنګه وکړم؟!
حسنات- وی د وريندارو څخه مي صدقه شم دومره ساده ده خپله درته ارايش کوم داسې
آرايش درته وکړم چې ټولو خلکو خوله درته وازه پاتې شي!

په خندا ورته وايم: بيشکه بيشکه اوس می په درد وخوړلی!
حسنات- ښه سمده ډيری خبري مه کوه ته دطـ کالي په ځان که زما فيشن خلاص کيږي بيا
ستا نوبت..

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمده وایم او اول مې مخ او لاسونه مینځم په تیزه حمام ته ځم مخ لاسونه صابون باندی مینځم! روی پاک راغلم مخ لاسونه وچ کوم کوټي خواته ځم ! حسنات هم خپل آرایش خلاص کړي وه کالي مې په ځان کوم کالي مې ځان که داسي جوړ وه لکه چې زما په ځان ګنډلي شوي وي مخ حسنات خواته کوم او ورته وایم:

یغما- حسنات ته وګوره ښکاري!
حسنات مخ زما خواته را ګرځه ویې او سترګي زما پر کالوی بندی پاتی کیږی او حیرانه غږ باندی وایې: خاوري دي په سر شه یغماااا بیخی لکه شهزادګی غوندي شوي وظالمی..

محترمانه تعظیم ورته کوم او په مسخره لهجه ورته وایم: مهرباني کوي زما اغلې خپله هم ډیر ښایسته تشریف لري دلته .

حسنات هم زما په شان خاندی او په ریشخندی لهجه وایې: راځه کینه دلته موږ باندی شپه شوه.

مخامخ ورته کینم او حسنات په ځیر،ځیر زما مخ ته راګوری، داسې لکه چې غواړی کوم نقاشې او رسمای ډیزان کړي روسته له لږ ځند څخه آرامه او زړه نا زړه وایې: یغما وریځي دي ډیر ښکلی دی لکه کمان که لږ جوړ یې کړی بغیر د کوم مبالغې څخه ښایست والي دې سل برابر کوي! که ستونزه نلري درته جوړ یې کړم وریځي دي؟

په کلکه ورته وایم: نه ضرورت نشته !
حسنات- خیر دی د لالا جان په خاطر اجازه راکړه.
بد بد خواته یې ګورم او په کلکه ورته وایم: لیونی دومره خبره باندی سوک د ورور خاطر او نوم مخته مخته کوي؟
حسنات مظلومه راته ګوري او وایې: اوس اجازه راکوي کنه؟
یغما- سمده آرمان دي په زړه پاتی نشي غوا.

حسنات د خندا څخه په ډکه خوله زما د وریځو په جوړه ولو لګیا کیږی،10 دقیقی تیری شوی خو تراوسه حسنات لګیا وه اخیر په بې حوصله لهجه ورته وایم: اوففف څه کوي دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دری ساعت؟ خو زړه دی راتنګ کړو(غوښتل می هینداره راواخلم چې حسنات اجازه رانکړه او ویې ویل: آغلې محترمی لطف کوم صبر ولرې هروخت مو آرایش خلاص شي بیا خپل ځان وګوری.

بی حوصله انداز باندی جواب ورکوم:وه انجلۍ تا څومره خبري زده دي پخدای.

حسنات جواب نه راکوی او خپل په کار بوخته کیږی، آرایش 20 دقیقی وخت ونیوه چې زما د اعتراض غږ مې پورته شو: افففف حسنات بس ده نور ستړي شوم!
حسنات په خندا وایې: دغه دې خلاصه شو د سپوږمې پشان شوي.
په مغروره انداز ورته وایم: اول نه همداسی ښایسته وم.

حسنات په خندا وایې: دا ستا دومره باور په ځان زه مړه کړي یم!
هینداره راخلم او مخ ته می نیسم مخامخ نفر ته حیرانه شوم(یعنی خپل ځان ته) کمانی وریځې،جوری شوي سترګي تور خط باندی ، سور رنګ شونډی، ګلابي غومبري...څومره می توپیر کړي؟! بلکل ناوی په رقم شوي یم!

یغما- حسنات آرایش ډیر ندی؟ لږ به یې پاک کړم؟
حسنات خپل سترګي لکه بداخلاقو ښځو پشان را تاوي کړي او په غوسه یې وویل: غلی شه کوژدنه یی باید مجردو انجونو نه توپیر ولري.
مظلومانه ورته ګورم او وایم: خیر ده

حسنات- نه ...نه .. دا پریږده اوس درته وینتان جوړه وم
یغما- څنګه یی جوړه ویچ؟ خوو ساده سم دی.؟!

حسنات داسې بد بد راوکتل چې پوه شوم باید خوله مې بنده کړم، حسنات اوتو ماشین ساکټ که ورکوی! او زما د وینتیانو په کتلو لګیا کیږی زما وینتیان یې ښکته پورته کړل او ویې ویل: یغما څومره ښه نرم وینتان لري ډیر زر زر لویږي؟

د حسنات په خبره زه هم خپل وینتیانو ته ګورم رښتیا وایې په یوه نیمه میاشت کی زما وینتان ډیر اوږده شوی وه اول ورځ دلته راغلي وم لږ وه! په کراره ورته وایم: حسنات

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیونی دی کړم کار دی زر خلاص که، سترګي دي هم داسي چپي چپي مه راته کوه، هسې سترګې دی بیا همداسی پاتیږي ولاکه دی بیا څوک درسره واده وکړي!

زما په خبره حسنات په لوړ غږ خاندی او وايې: ولی غوسه کیږي بداخلاقي په سترګو نور درته چپ چپ نه ګورم ته خوشحاله.

اوتو راخلی او زما د وینتانو سرونه راته قاط کوي،" زما په نظر ورته توني کول وایي ههه پير صيب مو دومره تکړه دی" وینتانو کار می زر خلاصیږي اسپری هم وربانديه وهي څکه زر خراب نشې، د کار خلاصیدو وروسته حسنات وايې: اوس پورته شه کار دی خلاص شوو

وینتان می هینداره کی ګورم ربښتیا هم ښایسته شوي وه، اوږده غاړه می زیاته ښکاره کیده په خوشحالي ورته وایم: مننه کوم ګراني په زحمت شوي.
حسنات په خندا وايې: مقصد نظره نشي ..
په خندا ورته وایم: دومره هم نه ! ربښتیا ترور نشته! چیرته تللی؟
حسنات- صبر وکړه راځي د ګاوندي کورته تللی، ربښتیا کاشکی می درته د پوزه میخک اخستی واي دا تور تار داسي بد ښکاري ټول فیشن یې درته خراب کړي!

پورته کیږم د الماری څخه هغه قوطعی راخلم چې رضوان راته راوړي وه او حسنات ته وایم: واخله دا می پوزه ته کړه.(حسنات قوطعی زما د لاس څخه اخلي او وايې: دا دی د کومه ځای کړل ځرمخکی ؟
یغما- غلی شه ډیری خبري مه کوه! کار دی وکړه!
حسنات په خندا وايې: ښه صایب.

حسنات تور تار د پوزی څخه می لري کوي او د سرو زرو طلا حلقه راته اچوي او وايې: اوس بیخی پوره شوی.
ورته خاندم ښایسته تکری وینتانو باندي حلقه رقمه جوړه وم او وایم: اوس ستا نوبت شو.

اوتو راخلم خپل وینتان پشان ورته قاط کوم، تراوسه نیمایي کړي می نه وه چې د زید غږ پورته شوو: یغمااااا وه یغمااااا

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- ها؟؟صبر وکړه درغلم(حسنات ته مخ کوم او وایم: حسنات نور ته اوتو کړه ځم ګورم لالا دی څه وايي!

حسنات دسکول ته لاس کوی او عطر راباسي او ماته په نیولي وايې: راشه عطر ووهه

پو هیږم مخالفت ورسره وکړم آخر هم په زوره راته عطر وهي نو مخالفت می ونکړو او عطر می ووهل، چې د زید غږ بیا راغلو: یغماااا
یغما- دغه دی درغلم ځومره ورخطا یی وی..
حسنات ته مخ کوم او ورته وایم: دا ورور دی ستا پښان ضدی دی.
حسنات- یغما نوره ورځه چې زما مغزه دي وخوړله شاید بیچاره درسره کار لري توبه!

یغما- مرګ توبه! څنګه خپل د ورور شکایت درباندي بد ولړیده غوا.
حسنات ژبه راباسي او آرامه خاندي په تیز قدمو باندی د ناستی کوټې ته ځم پاک یاد څخه می وځی حسنات زه رنګمالی کړي یم! (یعنی آرایش راته کړي.)

کوټې ته داخله شوم او دوه توري سترګي د حیرت څخه هک حیراني راته پاتی ویې، د زید په حیران نظر تازه مي خپل سر او شکلک ته فکر شو،ای خاور دي په سر شه، خدای می مړه کړي، الهي تباه شم اوس حتما وایی ماته ځان بنایي داسي کار کوي! ځانته مې زړه کې ښیراوی کول چې د زید په سم کتلو مې تول فکرونه له سره والوتل!

سپین کالي په ځان وه،تور واسکټ، تور دستمال. وطني کالي وه اوسی وینتان هم ډیر شوي وه، د زید د کتلو څخه مې په سل زحمت سترګي واخیستل او خپل تکری مې پر وینتیانو جوړه کړو او کرار مې وویل: کوم څه دي پکار وه !

زید په همغه حیران نظر راګوری او خپل سر د نه پښان ښوره ویې، ځو دقې همداسي هک حیران راګوری، د ځو دقو وروسته د هغه حیران حالت څخه راوځې او آرامه خپل لځایه پورته کیږي زما خوا ته راځي له حیاء څخه می غومبري ګلابي رنګ څخه سره رنګه ته بدل کیږي

زید- یغما سترګي دي راپورته کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په شرم چې نيوهېږم د کوم ځای څخه ماته راغی سترګي مي کرار ور پورته کوم چې
زيد وايي: درته ويلی می نه وه آرايش مکوه هوممممممم !
يغما- پخدای حسنات راته شله شوه قسم درته کوم ما آرايش کول زده ندی !

زيد را نيږدي کيږي او لاس زما د ويښتانو خواته اوږد کوي چې زه ورڅخه لري کيږم او
وايم: مکوه
زيد- د چا په اجازه دی خپل وريځي جوری کړي؟

اوس څه ورته ووايم؟ يواځنې جواب مې چې ذهن ت راغلو ورته مې وويل: حسنات
وکړل..!
زيد په کلکه لهجه وايي: تا ژبه نه درلوده ورته ويلې به دي وه نی جوړه وم ؟ زما بدبخت
مخته خو دی دری متره ژبه ده!(غلی شوم ځمکی ته می کتل، چې هغه کرار وويل: فکر
می نکوه هغه حلقه چې ما درکړي وی په پوزه کړي!
يغما- ښه ده چې پوهيږي! نور څه می نه درلود يوازي مجبوری څخه مي په پوزه کړی.

زيد- ډير ښه اوس به يو بل شي هم د مجبوريت څخه غاړی ته کوی آغلي يغما..!
زيد خپل د خبری سره سم خپل لاس و جيب ته وړی او يو زنځير راباسي او زما د سترګو
خوا ته نيسي د سپوږمي چاپ پري و يا بل ډول ووايم څوارلسمه سپوږمي وه !د سپينو
زرو غاړه کي وه! په حيرانه لهجه ورته وای:

يغما- دا د څه لپاره؟
زيد- دا د دي لپاره چې ته په غاړه کړي!
يغما- چا ويلي زه دا په غاړه کوم؟
زيد- ما !
يغما- هغه وخت ته سوک و اوسيږی ښاغليه؟!
زيد کرار خاندی او وايي: اينجانب زيد د خايستو مي خاوند (يغما خاوند)

ټول وجود مي د يو خاص احساس نه ډک شو يا که دروغ ونه وايم له غروره ډک شو،
کرار ورته وايم: زيد مننديه به دی و اوسيږم چې خپل خيالات او فکرونه په ژبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رانوړي!

زيد زما لاس نيسي او تاو کوې مې او وايي: زه خيال نه وينم، خيال جوړه وم اوس هم ارامه ودريږه!
يغما- په هوش يي څه کوي؟ که ترور يا حسنات راشي !
زيد- رادي شي نو پردي خو نه يي کوژدنه مي يې! يا نااا ښځه مي يي...!

پوهيدم داخبري زما د غوسه کولو لپاره کوي ! ويښتان يي راته واړول، او غاړه کي راته ورو په غاړه کي کړه! مړوندډ يي راته ونيوه او تاوه کړم، حيرانه ورته مخامخ ولاړه وم چې زيد په خوشحالې وويل: دا ده اوس پوره شوي زما سپوږمي.
وشرميدم او سر مي ښکته کړو او په کرار غږ مې وويل: دا خبري ماته نه دي جوړي شوې که نور په خوله رانوړي ښه به وي.

د زيد غږ بدل شو او د هغه څو شيبو مخکې آرامتيا پکي نه معلوميده کله چې ويې ويل:سومره زما خبرو ته په بې ارزښت نظر ګورى يغما! پوهيږي دا خبري له کوم ځايه کيږى؟(خپل يخن يي لږ خوشي کړو او خپل زړه ته يي اشاره وکړه او ويي ويل: له دي ځايه پوهيږي يو ورځ همدا کس چي ستا پر وړاندي ولاړ دي هو همدا زه بدبخته دا د عشق او عاشقي خبرو باندی مې ريشخند او ټوکې وهل،يو ورځ ما هم دا خبرو ته دروغ ويل خو ستا خبری راته د مرګ حکم لری،

کله چې ته زما خبرو ته دومره بي ارزښته ګوري... انصاف ندی په هيس مذهب کي انصاف ندی !!

د زيد هر خبری زما روح راته ټيپي کول زيد حالت خراب وو خو زه هغه کس نه وم چې وضعيت يي ورته ښه کړم، په ډير زيار او خپل د زړه او احساس خلاف مې ورته وويل: ښه پوهيږي خوو،بيا هم ماشومانو غوندي چلند کوې! ښه پوهيږې! چې زموږ اړيکه لکه ورځ او شپې پشان ده حتي په افسانو او قيصو کې لا دا دواړه يو بل سره ندی جوړ شوی، ښه به دا وي، همغه زيد شي کوم چي دا خبري په ملنډو او ټوکو نيسي.

زيد په درد وخندل د هغه پدی دردناکه خندا مي که ووايم زړه ټوټي ټوټي شو نو اغراق به

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې نه ویې کړی، خوو چاره مې نلرله نمي شو کولي زید ځان سره عادت کړم کله چې
پوهیږم زما منزل چیرته خلاصیږی ...!

زید- خایستو مې د دي زید او هغه زید کي ځمکه او اسمان توپیر دي ولي
نپوهیږی!؟ ولي ړنده شوي يي؟ هغه زید مغروره و وفادار نه و ازاد و عاشق نه و بت
پرست نه و په اسمانونو کې ګرځیدی.خو دا زید خپل ټول غرور ستا د پښو لاندي کړی
وفادار دي هغه بت ته چي پوهیږي ډیر سرکش دي،بندی شوي دی په هغو سترګو کي
چي لا ګوري هم نه ورته دا زید مبین دي د جنون ترحد پوري تر عبادت پوري لړ څه ډیر
مجنون له اصلي مجنون څخه دی.

مجنون د مینې په لاره کې خپل هیس څه له لاسه ورنکړل پرته له خپل د غرور څخه خو
زه څه؟ما د غرو علاوه خپل جلال مي هم له لاسه ورکړو هغه زید چي ټولو د هغه پر
وړاندي ګونډی وهلې او زاري ګاني ورته کولي نن خپله خپله د یو ډبرو د زړه والا
مخکې په ګونډو دی او په زاري ورته کوی، بغیر له شکه چي مینه مي د زم زم د اوبو
غوندي پاکه ده.....

دا زید بت پرست دی سپوږمي مې بت پرست! او دا زید د ځمکي په اخری ترینه نقطې
کي قرار لري!!ګمان مي هم نکوی چې یوه ورځ به داسي راشي چې زه دی د چا په
مقابل کي داسي ماتیږم...!

د زید په خبرو مې بیا دا لعنتي اوښکي د سترګو څخه په بهیدو شول، سومره تقدیر میله ما
پورورړي دی دا ځل يي سخته لوبه په لار اچولي خو قسم خورم په هغه ذات چي عبادت
يې کوم دا ځل اجازه نه ورکوم زما بد قسمتي دي د زید ژوند خراب کړي
ډوبیږم خو نېږیږدم زید هغه سمندر کي ډوب شي کوم کي چي زه ډوبه شوم.. موږ هغه
حالت کې و چې د حسنات غږ راغې:

حسنات- یغما په خداي ناوخته شو راشه دا چیلکې دي په پښو کړه(حسنات کوټې ته د
داخلیدلو سره سم سترګې پرما او زید ولګیدي او په خوشحالې وویل: ماشالله سومره ښکلي
جوړه بیخي یو بل ته جوړ شوي یاستې.لالا ته راکړه تیلفون دي یو عکس خو مو واخلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حسنات پدی خبره په خوله مې ورته هیس ونه ویل خو په سترګو مې چې څه کنځلي وې
حسنات ته مې وکړل خوو هغه کله پوهیده د سترګو په کنځلو! او خبره یي منله؟ نااا هغه
ډیره سپین سترګي له دي خبرو څخه وه.
د حسنات په خبره د په خوله مسکا یي خپره شوه او ویې ویل: دا ده واخله
حسنات تیلفون واخیست او ماته وویل: وریندار ته هم دا چیلکې واغونده چي د قد توپیر مو
کم شي..

مرګ دی کم شي لیوني په زړه کې مې حسنات ته ښه کنځلو وکړل خو کرار مې
وویل:حسنات جاني خوګي نګوري واده ته ناوخته ده واده به تیر شي درنه
زید چي خپله موسکا د پټ کولو کوښښ کو ویې ویل: نا هیس ناوخته نده لس دقو کي مو
رسوم نور وایه؟!
حسنات په خندا وویل:افرین لالا

په زړه کې مې حسنات ته وویل:مرګ افرین
حسنات- هله نو وریندار ..!

په غوسه مې خپل لمن راټوله کړه غوختل مې تیته شم ترڅو چپلې په پښو کړم چې زید
پرینخودم خپله په ګونډو شو چې ما په تلوار وویل: زید څه کوي بده ده.
زید- حسنات ته ووایه خور مې بده ده زما کار؟ هومم؟
حسنات- نا لالا ډیر ښه ده.

او ورو یي وخندل سومره دا خنده رویه شوي؟ ځان سره په زړه کې وایم: حسنات ادم
فروشي خاینې تاسره به وروسته زه ګورم په ملنډو بیا د هغه خبره ځان سره تکرار که وم:
نا لالا ډیر ښه ده.زید زما د چیلکو بندو تړلو کي بوخت و او ما مي خپل لمن پورته نیولي
وه د مو بایل د کمرې ترق او تروق شروع شو چي د حسنات له واه واه سره یوځاي و !

په غوسه مې وویل: حسنات نګوري څه کوي لږ صبر خو وکړه ولې عکس اخلې؟
زید خاندي او پورته کیږي او وايې: دا ده خلاص شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له شرم نه لبلبو غوندي تکه سره شوي وم!!! زید زما خوا ته ودرید او بیا هم دي کمري ترق تروق د اکس اخیستو پورته شو چې ما به غوسه وویل: اه ..بس دي نو فقط چې مودلینګ وي؟!

زید زما له ملا یې لاس تیر کړو او زه یې د ځان خوا ته کش کړم او ورو او په بنکلي انداز یې وویل:ژوند مي پریږده خپل کار وکړي فکر نکوم داسي شایسته شیبه مي بیا په لاس راشي.

لاسونه مي د زید د ډیر نږدی والي څخه یخ کیږي او خوله مي بنده شوه، چې حسنات وویل: وریندار د لالا لاس مي ونیسه بیخي لکه بت ولاړه یي!
د حسنات پشان په ریشخند وایم: وریندار دي لالا لاس مي ونیسه بیخي لکه بت ولاړه یي!
ستا لالا دی که زما هوم؟ راشه خپله دي لاس ورنه ونیسه!

د زید او حسنات د خندا غږ لوړ شو.زید زما یو لاس نیسي او بل لاس مي خپل د ځان نه تاو کوی معترضانه داسي چې فقط خپله یي واوري وایم: زید مکوه خپله پوهیږي نامحرم یي او پدی هم پوهیږي چې زه سومره پدی خبرو کې حساسه یم هیله کوم د حد څخه دی مه تیریږه.

زید ما غوندي کرار وایې:

گفتی نظر خطاست،تو دل میبری روا است؟!
خودکرده جرم و خلق گنه کار میکنی.؟!

زید- ته په دی خبرو هم پوهیږی؟ خپله گناه دي ده! ما خو ځله درته وویل چې راځه حلاله نکاح وکړو، څه هم که زمونږ نکاح زما لپاره په یو مقدس ځاي کي ترډل شوی(او اشاره یي خپل زړه ته وکړو او ویې ویل: هیس سوک مانه بغیر حتي حق نلري درته وګوري ته فقط زما لپاره یي حتي که د ایمان په قیمت مي هم ختم شي!!

او پدی خبری هم پوهه شه زه داسي سړی نه یم چې په حرامو او حلال پوه نشم په ژوند کي مي پرته له تا هیچا ته ندي کتلي او ته په دي بنه پوهیږی له مانه..

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید پدی خبره یو تصویر می د سترګو مخ ته راغلو، کله چي مریم کلیزه کي خپل لاس زید ته اوږد کړو او زید د هغې لاس رد کړو او زما د طعني په جواب کي چي ومط ویل ورته: ښه بیا سرقم مبارکي ورکوي هممم!؟ یاد مي شو!!! د ځیني خلکو لاس نباید ومنل شي .. زید راته ویلې وه: غلطي مکوه ځان له هغي سره مه پرتله کوه زما زړه مي غیږ مي لاسونه مي او هر څه چي جسم او روح پوري مي اړه لري یواځي یو کس پوري اړه لري چي هغه کس په هیس حال کې مریم نده! نو هغه کس زه وم؟!!!!

لا د دی خبری په حیرت کې وم چې د حسنات غږ پورته شو:افرین همداسي ...
یغما- مرګ افرین بس دي نوو.

بعد له څو عکس اخیستلو لاسونه مي د زید د ځخه جلا کړل او دروازي خوا ته لاړم چې ترور سره مخ شوم زما په لیدو ترور وویل: ماشاالله نظره نشي لوري صبر وکړی زه درته اسپیلني راوړم او تاسو ته یې لوګي کړم.

ترور لاړه او اسپیلني راوړه تولو ته دود کړو او ویې ویل: خداي مو وساته بچیانو،،ماشالله دري واړه ډیر ښایسته شوي یاستي.
حسنات په موسکا زید ته وکتل او ویې ویل: څو لالا؟!
زید خپل دستمال سم کړ او ورو یي ویل: سمده راځي خوو غټ تیکري په سر کړی!

او د دي خبري په ویلو سره د دروازي خوا ته لاړو ما او حسنات د زید په خبر غټ تیکري په سر کړل او ترور سره د دروازي خوا ته لاړو زید دروازي ته تکیه کړي وه او اسمان ته یي کتل زمونږ په لیدو جیګ شو او موټر خوا ته ولاړه، زید پسي مونږ هم ولاړو زید شاته دروازه د موټر مونږ ته خلاصه کړه او ویې ویل:

زید- مور جاني تاسي مخکي کیني پریږدی دا دواړی شاته ارامې کیني ...
ترور په خندا وویل: سمده زویه !!!

موټر حرکت وکړ او خاموشي په موټر کي خپره شوه د سندري غږ د موټر دننه خاموشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

له منځه یوړه سندره د احمد ظاهر په غږ وه چي ټول يي د ځان سره غرق کړو په سندره کې:

امشب از باده خرابم کن وبگذار بمیرم
غرق دریایي شرابم کن و بگذار بمیرم

وخت نا وخت زید سره سټرګو په سټرګو کیدلم د موټر په هینداره کې او زید داسي ښکاریدو لکه چي دا د سندره يي خپل د زړه خبری وی او ماته يي د سندری په ډول کوی او خپل سټرګو نه په ډیر مهارت کار اخلي، تقریبا وروسته له 40دقو منزل ته ورسیدو، پدی 40 دقو کې بغیر له سندری څخه موږ نور هیس خبري و نکړل موټر ودریدو زید ښکته شو او یو چاته يي زنګ ووهه.

روسته له څو شیبیو یو ځوان په ظاهر کې د 25 کالو معلومیدو راووت د زید په لیدو يي خوشحالي څرګنده کړه!! او روغبړ يي وکړو.

حسنات- یغما دا مي ترور زوي دي عدنان!
یغما- خا د همدي واده ده؟!
حسنات- نا !!دا يي دویم ورور دي
یغما- خا خا ډیره ښه ده !!

لګ ځنډ وروسته زید راغي او د موټر دروازه يي ترور ته خلاصه کړه زه و حسنات هم ښکته شو زید مونږ نه مخکي و !

زید- حسنات دیخوا لاري څخه لاړ شي...
حسنات- سمده لالا جان.

ترور زمونږ نه مخکي دننه شوه او بیا زه و حسنات کور ته دننه شو، عجیبه ګنه ګونه وه کور کي رنګارنګ خلک ول د کور په کټلو بوخته وم ډیر وخت شوي و واده ته نه وم تللې چې د یو چا غږ را غې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ واه واه بعد له سومره وخت دي ګورم خور جاني

سترګي مي دي کور له کتلو لري کړي او يو نسبتا ځواني ښځي باندي مي سترګي ولګيدي هغې د ترور جاني سره سترمشي کوله چي ترور ورته وويل: ذکيه جاني ته خو ښه پوهيږي کور چاته نشم پريخودلي ترڅو ستاسو ليدلو ته راشم.

ذکيه۔ هو هو پوهيږم ښه پوهيږم اوس هم مهرباني دي ده چي راغلي.
ترور او ذکيه خاله په خبرو بوخت ول چي حسنات لړ وتوخل، او په خپل شيطانت يي وويل: عه ترور جاني زه دي له هيره ووتم خير ترورې..

ترور چي وس ما او حسنات ته پام شو ويخندل او ويې ويل: واي پيشوګي مي!! سومره ښکلي شوې او سومره بدله شوي يې؟!

حسنات په غيږ کي نيسي او مخ يي ورته ښکل کوي حسنات په خپل شيطانت او مظلومانه لهجه وايي:خاله ټول سينګار (ارايش) دی راته خراب کړو ښه.!
خاله زکيه په کرار باندی د حسنات په سر وهي،او په همغه مسکاه ورته وايې: په رينتيا هم همغه شان ليونې يې!

حسنات ارام وخندل!
هغه ښځه چي د خاله لخوا ذکيه خطاب شوی وه، ماته په اشاره خاله ته وويل: معرفي نکوی؟!

مخکي له دې چي خاله ځواب ورکړي، حسنات تلوار وکړو خپل لاس يې زما د اوږی څخه راتاوو کړو او په غرور يې وويل: وريندار مې ده خاله جانی!زيد خان ښځه!ايغما جانه!
خاله په حيرانتيا سره وويل: رښتيا! ؟ ماشاءالله بالاخره زيد خان په جال کي واچول شو هههههه!

د دې کلمي په ويلو ذکيه خاله حسنات زما د غيږي څخه لری کړه او زما مخ يي ښکل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړو او ويې ويل: لوری پخير راغلی زيد زما د زوی په خير دی!
ما په مسکا ځواب ورکړو: مننه، مهربانی مو ده ترور جانی!

ذکيه خاله- اه اوبخښی ولاړه پاتی شوي! راځي صالون کې کينئ!

موږ د خاله ذکيه نه وروسته صالون ته ننوځو! واه، يو لوی او ښکلی سالون! که زه غلطی ونه کړم، د صالون اوږدوالی او پلنوالی څلويښت مترو ته رسيږي! ګڼه ګونه دومره زياته وه چې ټول تالار يې ډک کړی وو! ما د شرم احساس وکړ، کله چې زموږ په ننوتلو ټولو سترګې زموږ خوا ته راړولې، او د تل په شان د نوی کسانو په ليدو ټول ښځو خپل مينځ کې پس پس خبری کولې!

موږ يو کونج غوره کړو او کېناستو، حسنات د خوښی له امله په جامو کې نه ځای کيده!زه او حسنات په قصې کولو کې ګرم شو!

يغما- حسنات ستا خاله زيد ښځګه پيژني! ؟
حسنات په خندا وويل- يغما جانی يواځې خاله نه، بلکې ټوله کورنی زيد پيژني، سربيره پردې زه بايد ووايم، چې هغه د کورنی د جينکو په منځ کې خورا مشهور دی،فکر دی ويی..!

په حيرانتيا سره وايم: ريښتيا!؟
حسنات- ولا ربښتيا وايم، که دوی تا ووينې، ټول به حيران شي!
په دی خبره باندی زه او حسنات دواړه په لوړ غږ وخندل! او ما وويل: خاوری دی په سر نشه حسنات..

حسنات خپل وريځی پورته کوي او په رشخند وايي: ښه بيا وګوره چې ريښتيا وايم او که دروغ؟!

زه خپل سر پورته او ښکته کوم او نور بحث ته دوام نه ورکوو! څو شېبې وروسته د نجونو يوه ډله د چايو له پتنوس سره راغله! حسنات چې دوی وليدل، پاڅېده او او د تلو اراده يې وه چې لاړ شي! چې ما د هغې لاس ونيو او په نه چندان قهرجن لهجه مې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیرته پخیر!

حسنات- ځم چې ورسره مرسته وکړم! او هو موږ سلام علیک هم نه دی کړي! دا ټول زما د ترور او ماما لورګانی دي!
ما د هغې لاس پریینود او و مې ویل: سمه ده، لاړ شه!
حسنات- اوه، مه غوسه کیږه، راځه، ته د زړو ښځو په منځ کې څه کوې چې کیني راځه ته هم مرسته وکړۀ!(او بیا زما لاس نیسي او ما پورته کوي او خاله ته وایې: موری زه او وریندار ه ځو چې جینکو سره مرسته وکړو.

ترور چې خپل د عمر ښځې سره په خبرو بوخته وه، او موږ ته یې پام نه و د حسنات په خبره یې وروکتل او ویې ویل: سمه ده خو وریندار ه دی زیات په تکلیف نه کړی!
حسنات په مسکاه ځواب ورکړو: په سترګو مور جانی

او بیا زما لاس نیسي او د ښځو او جینکو ګڼه ګونې ځخه راوباسي! او د هغه انجونو په خوا ځو چې د چای او خواږه په ورکولو بوختې دي، او پتنوس یې تقریبا خالي شوی وو.

حسنات- یغما، راځه چې بهر لاړ شو، دلته ټول اوس راټولیږي(او په لوړ غږ یې جینکو ته وویل: جینکو دباندی درته پتمه یم!

موږ دواړه په کراره او سختی سره د خلکو د مینځ ځخه بهر راوځو، موږ لا په پوره توګه ساه نه وه اخیستی او راوتلې نه و چې جینکی راورسیدي! ټولو په وار وار حسنات سره ستړی مشی وکړل البته، چې د شوخ انجونو پشان وه یو یې ویل:

(چیرته یې، شیشکې)
(کم را معلومیږی وه انجلې.)
(ځنګه ښایسته شوی یې)
(وای جامې ځومره ښکلې دي)

کله چې دوی ښکلول او ستړی مشې خلاص شوه، نو تازه یې و ما عاجزی ته فکر شو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د دوی څخه په ډېر لنډ واټن کې ولاړ وم! په زېړو رنګ شوي وېښتانو او نسبتا ښکلي بڼه لرونکې جلی په يوه ځانګړي غږ وويل: حسنات دا جلی څوک ده؟(او زما خواته يې اشاره وکړه! زه په کراره قدمو د هغوی خواته نږدی کېږم چې حسنات خپله ستوني صاف کوی، او د وينا کونکي کس په تمثيل کولو پشان وايي:
:□#شهاب
حسنات- جينکو وايم:چې څوک ده،مقصد سکته ونکړی! نا پريده لومړی به تاسو ورته وپيژنم(بيا يي همغه زيړ وينتانو جلی ته اشاره وکړه او ويې ويل: اناهيتا د ماما لور مې(د حسنات په خبره هغه معرفي شوی انجلی ته چې نوم يې اناهيتا ويل شوی وه ګورم، رنګ شوی او مصنوعي طلايي وينتان،ښکلی سترګې،غنمرنګه پؤستکي منځينی پوزه درلود لا دهغې په کتو وم چې حسنات يو بل جنې ته اشاره وکړل او ويې ويل:

حسنات- ساره د ماما لور مې (د اناهيتا څخه مې نظر واړوی او ساره ته مې وکتل د لنډ قد خو ښکلې څېره، نيلي سترګې، اوږده بانه، قلمی پوزه او وړې شونډې! په ی لفظ کې ښايسته وه! چې حسنات بيا يو جنې خواته اشاره وکړل او ويې ويل: نجيبه د ترور لور مې. (نجيبه، د متوسط قد لرونکی، خو دومره ښکلی نه وه؟! حسنات يو بل جنې ته اشاره کوی او وايي: امينه،ترور لور مې (آمينه لوړ قدی جلی، سپين پوستکي لکه د شيدو پشان آميني ته مي په ځير ځير کتل چې حسنات بيا وويل:

حسنات- او دا هم زموږ د ټول قوم شيشکه حديثه.(د حسنات په خبری مې حديثه ته وکتل يوه نجلۍ چې متوسط قد او ښايسته بڼه لري. ما ټولو ته لاس ورکړو، او خوښي ځرګنده مې وکړه! چې د سارا غږ لوړ شو:

سارا- حسنات وايي اوس که نه؟!
حسنات- اه سمه ده دا يغما جانه ده زما وريندار جان ده!

که زه وايم چې د حسنات په خبره د ټول انجونو خولې د غار په څير د حيرت څخه خلاص شوی نو دروغ به مې نه ويې ويلې د هغوی د څهرو په ليدلو د حسنات د خندا غږ پورته شو او ويې ويل: خوله بنده کړی،چې مچان داخل نشي!
اناهيتا په نه زړه وويل: وريندراه! زيد ښځه ده! ټوکي کوې؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- هو صیب زید خان ښځه ده، زه ټوکې نه کوم.
اناهیتا- هیڅ باور نه شم کولی.
حسنات اوږه پورته کړه او په یو بې حوصله لهجه یې وویل: ستا زړه نور ما پورې اړه نه لرې اناهیتا جانې!

زه یواځې د خغوی د خبرو کتونکې وم، هغوی پوښتنې کولې او حسنات ځواب ورکاوه! خو د ټولو انجونو حسادت او بخیلې له ورایه ښکاره کیده! ساره په تکبر او غرور سره زه مخاطبه کړم او راته ویې ویل: حسنات رښتیا وایې ته د زید خان ښځه یې؟

ما هم د هغې په خیر، په ویاړ او غرور موسکا وکړل او ومې ویل: ولای ښکاری خو همداسې.!
آمینه خپل لاسونه خلاصوې او ما غیږ کې نیسې او په خوشحالې باندی وایې: الا ښنګه ښه سر جوړ راځی،دواړه ښکلی یې،ان شاءالله چې بختوره شې!
په خندا ځواب ورکوم: مننه، ژوندی اوسی ګرانې

آمنه او حدیثه شوخی او خوش طبیعته جینکیانې وې! خو نجیبه سارا او اناهیتا ماته داسې کتل لکه چې د هغوی د پلار میراث ما خوړلی وي!؟ او د هغوی دری نفرو داسې غوسه ناکه نظر زه نور هم خوشحاله ولم او د غرور احساس مې کوی، داسې احساس مې درلود چې یو ډیر قیمتې شی چې ټول دهغه شئ په تنده او آرمان کیدی ما لاس ته راوړې اوسیږی! د ذکیه ترور غږ زموږ مجلس خلاص کړو:

ذکیه-هله جینکو منده کړئ پیالې راټولې کړئ قصې مو اوس پریدې شپې ته فعلاً ډوډی وخت دي!

پرته له اضاف خبرو جینکو سره لاړم او پیالې مې راټول کړل،یو بار مصرفه دسترخوان مو هوار کړو! پتمه پاتی کیږو چې د بیرون څخه ډوډی راشي!
موږ ټول په انګړ کې ولاړ یو! البته، که د ساره او اناهیتا د غوسې څخه لری دریدل په نظر کې ونه نیسم، هلکان له ډوډی پتنوسونو سره را داخل شول د دوی په منځ کې زما سترګې په زید باندې ولګیدې، په ښکته سترګو پتنوس زموږ په لور راکوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اناهیتا غږ د زید د لیدو مخه ونیوله: ساره وګوره هغه زید نه دی!؟

ساره، له لږ ځنډ وروسته، په ارامه غږ، کوم چې بیخي ما ورڅخه نه و آوریدلي ویې ویل: هو خپله دی!

زه نه پوهیږم، ولې خو بیحده زیاد د حسد او بخیلي احساس مې وکړو داسي لکه چې یو ماشوم بخیلي کوی چې د هغه مور او پلار یو بل ماشوم ته ناز ورکړی..! ساره غوښتل، د پتنوس په بهانه زید خواته لاړه شي چې زه د هغې څخه مخکې شوم او د زید په لور روان شوم، د ټلو حال کی مې خپل ټول مخ په ټکری پټ کړ ترڅو د نور هلکانو او همداسي د زید قهر نه په امان کې اوسم.

زید ته نږدی کیږم او پتنوس یې له لاسه اخلم! چې زید په حیرانه نظر ماته راګوری فکر کوم چې زه یې ونه پیژندلم! ځکه د هغه تندی تروش، څو او سترګې یې ښکته کړې او اراده وه چې لاړ شي! د زید دا سر ښکته کول او زما نه پیژندل ماته خندا راوړه هی هی لکه چې زما بت پرست خپل د عبادت بت و نه پیژندی؟ صدقه له شرم څخه یې شم خپل ټکري پیڅکه لږه لري کوم او په کراره غږ او مسکا باندی د زید د تلو څخه مخکې ورته وایم: زه یمه مه شرمیږه!

زما په غږ زید په تلوار خپل سترګې را پورته کړي، چې ما پتنوس یې د لاس څخه واخیستو او په تلوار د صالون خوا ته لاړم!راو زید مې هملته هک حیران پریخودو د حسنات په غږ مې وروکتل: یغما،چیرته ورکه شوي،له یو پتنوس پسي غره بیخ ته لاړی زر کوه چې ټول خلک پاتي!

یغما- زیات چر چر مه کوه دا دی واخله!

حسنات پتنوس اخلي او مواد یې ویشي!
هغه بیا پتنوس زما په لور نیسي او زه یې له هغه څخه اخلم د انګړ په لور ځم پتنوس زما په لاس کی دی او سترګي می د زید په لټه کي دي! اوه، نو چیرته لاړو زما محبوب؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په خپله خوله لاس کیدم،او هغه کلمه چې بی اختیاره مې له خولی څخه بهر شوی وه، هغه کلمه تحلیل کوم. محبوب؟! یعنې چې ما زید خپل عاشق وبلو!؟ حتی د دی لفظ اعتراف کول ځان ته لا سخته وه دومره چې له امله یې زما د غومبر د سور والو سبب کیږی.

زید له پتنوس سره انګړ ته راننوتې داسی ښکاریدی چې د چا په لټه کې وی؟ او زه پوهیدمه چې هغه پرته له ما بختوره بل څوک نده! په خندا اوېښ مخ زید خواته لاړمه! زما په لیدو یی ښایسته خندا په څهره کی ښکاره شوه.څه تسلیم شوې یمه هو اقرار کومه څه یغما هغه څوک چې یوه ورځ زړه یی تیرې په شان وو.ومې بایلل او هغه هم څه یو بایلل وکړل!!

اقرار کومه هماغه ورځ چی زید خپل غرور یی مات کړ او د مینی اظهار یی وکړو . ما خبل زړه و بایلود.یواځې د دی جرات ما کی نه وو چې د مینی په سمندر کې پښه کیږدم.زړه می په سینې کی نه تولو د بت پرست په لاسو کې زولنې شوې وو.تر کله به څه له خپل احساساتو تښتمه.؟

هر څه کیږې ودی شې ګناه کول هم ښایسته ده کله چې د زید نوم پکې وی. زید ته نژدی کیږمه. چې هغه په خندا یی کرار وویل: آغلې یغما ولی نورو ته وار نه ورکوی!پرېږده دا ځل یو بله مخې ته راشې!

سترګو کی ورته ځیر کیږمه او مخ ته یی په ځېر ګورمه چی اوس په خندا کېده په غوسه ناکه لهجه ورته وایم: چیشې دی؟نه چی په سترګو دی د ړانده.کیدو هوا لګېدلی.

سترګې یی رډی شوې لکه دا چې د دی خبرو د اوریدو تمه یی زما څخه نه درلوده په حیرانه لهجه یې وویل: ته بیا ووایه جان می.
په شیطنت ورته وایم: چیشی ووایمه پتنوس راکړه.
پتنوس راکوی او په مینه وایی:

اندر دا من

(c) ketabton.com: The Digital Library

درون و بیرون
همه توست.
(مولانا)

زید- زما جانانه تسلیم کېږي یا څه خوب کي یمه؟!

په یوه ښایسته خندا زید یواځی پرېږدمه او روانیږم ورځخه بد شانتی د زید له مهربانه الفاظو سره مي عادت کړی وو داسی ښکارېده چی د مینی احساس نور د فولادی دیوالونو تر شاه نشم پټه ولي.نه نور نکیدل ډیر سر کښته شوي وو چی دا هر څه پټ کړمه نور زما له توان نه وتلی خبره وه.ډوډي وخوړل شوه او دسترخوان ټول شو.نڅا او ګانی پیل شوې وو اوټول انجونی په میدان کی ټول شوي وو

د ماشومانو شور ماشور پیل شو او د ناوې او زوم راتګ یی خبر ورکول.حسنات امینه او حدیثه تر څنګ می ولاړی ول.او د زوم ناوی راتګ ته په تمه وو. ساره او اناهیتا زمونږ نه لږ لری ولاړې ول. په دې څو ساعتو کی می درک کړی وو چی حسنات له اناهیتا او ساره سره جوړه نده.له لږ ځنډ وروسته ناوې او زوم راغلل ټولو لاسونه وپړکول.د هغوی په ننوتو ډیر هلکان د ننه شول.

زید هم ورسره وو او د هغوی مینځ لکه لمر ځلیده.په لېدو یی څلوریزه می وویله.

څما په سترګو ورته ګوری
جانان ښایسته دی که رب څه لیونی کړمه.

نڅا پیل شوه.هلکانو او انجونو خندل او نڅا یی کوله.سترګی می په میدان پاتی وو او د راغلو خلکو په خوشحالیو کی غرقه ومه.چی د حسنات په غږ باندی له خیالی نړی نه ووتمه: یغما ژر کوه زید ته ځان ورسوه.
په تلوار می وویل: ولې؟
حسنات- هلته وګوره...

چې ومی کتو ساره له زید سره غږیدله.خو زید خپل سترګی ښتکه نیولي ول.اوپه غصه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پې خبرو ته غوږ نیولې وو.

حسنات- لاړه شه هله نو ولی ولاړه یی ساره په باطن پاکه نده.

ای خاوری می په سر شه ولی مې پام نشو د حسنات خبرو ته نه په تمه کېږمه او منډه کومه زید خواته. زید ته په نږدېدو کیدو سره د د ساره غږ لږ لږ اورمه چې زید ته وایې: ولی نګوری راته نه چی ډارېږې ښځه دی ونګورې ؟

زید خاموشه وو ځان می زید ته ورسه و او د خندا څخه په ډک غږ مې وویل: نه ساره جانی غلط شوې یی ځه په زید باندی خپل د سترګو څخه زیات باور او ایمان لرمه او ډاډه یمه چی پرته له ما بل چاته نګوری.همداسی نده زیده؟

دا خبره کوم او د زید لاس په کراره خپل لاس کې نیسم، زما پدی کار او خبرو زید د حیرانتیا څخه هک حیران راګوری چې زه به زړه کې خاندم او ځان سره وایم: دا خو لا تر اوسه د فلم پیل دی زید خان. پام می له زید نه اړومه او د ساره د غوسې او بخیلې څخه تک سور شوی مخ ته ګورم او وایم: ساره جانی ته دلته څه کوی ؟

سارا- هیڅ د زید سره می خبری کول.
په خندا او په طعنه لرونکې لهجه ورته وایم: عه عه اول خو زید نه او زید ورور .په نوم باندې یې حساسه یمه او بله دا چی فکر نکوی د یو متهل سړی سره خبری کول ښه خبره نده!؟

زما په خبرو زید کرار خاندی، د سارا د نور غوسه کولو او زړه چاودولو لپاره خپل لاره بدله کومه او د زید مخامخ دریږمه د زید د غاړې رومال په لاسونو مې سم کوم چې سارا د غوسې څخه په ډکه لهجه وایې: یغما جانې فکر نکوی سم ځای ندی د دی کارو لپاره ؟

د خندا څخه په لوړ غږ ورته وایم: نه ساره جانی که په زړه نه نیسی زما خبره نو ګرانې ما خپل د خاوند سره یواځې پریخودلې شی؟! اخ مزاحمه یې موږ ته.

ساره د غوسې څخه بد بد راګوری او بغیر د کوم خبری کولو څخه تکه سره د غوسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپله لاره نیسی او ځي د سارا په تلو د زید شتون هیرومه او له ځان سره په لوړ غږ وایم: مرداره جلی سترګی یې د خلکو خاوند ته نیولي.

د زید د خندا په غږ مي تازه هغه ته فکر کیږی چي زید په همغه خوشحاله لهجه وایي: چیشي دی وویل؟ یو ځل بیا ووایه هیلللللله کومه.

تازه مي پام کیږي چی څه ګل ته مي اوبه ورکړی، په دروغجنه غوسه وایم: چیشي دی؟! زه لاړم ترور ناری وهي راته راسره کار لری..
د تلو قصد می درلود چی زید مي لاسونه کلک نیسی او کرار وایي: ظالمي یو ځلي می آسمان ته خیژوی او یو ځلی می داسی په ځمکه وهي چی دانه هډوکی می ماتوی. ووایه څه خبره دی په ذهن کیده؟ څه پلان دی ماته جوړ کړی؟ آیا دا انصاف دی؟

یغما- څه وایی لیوني شوی یی؟ ومی لیده چي خوښ نه ښکاریدی ورسره په خبرو کولو ومی غوښتل مرسته درسره وکړم!
زید- یواځی همدومره؟!
یغما- هممم هو !
زید- یغما هلته وګوره هغه انجوني ستا خاوند په سترګو وخوري بی واکه وایم: هغه انجوني دی بد وکړی چی زما خاوند کاره لا وګوری! کومه دی انجوني خو نشته؟!

دا د خاوند کلمه مي ولی تر خولي شوه؟! اصلا ولی په خپل حرکاتو کنترول نلرم!؟ کوم خاوند هان!؟ په څه دومره بخیلی کوم ما چي په ټول عمر د بخیلی په نوم کوم څه نه پیژندل؟

زید می لاس ته زور ورکوی او په خوشحاله او خند وایي: میرمن یغما نور د فولاد دیوال هم درته د حل لاره نده د کوم کلک خیز په لټه کی اوسه!

پوه شوم چي مطلب یې څه ده! ښه پوه شوی و چی زه تسلیم شوی یم! ښه پوهیده چي زما په زړه کي یی کور کړی دی! په هر څه پوهیده خو ښکاره کوه یی نهچ همداسی چي د زید ترخنګ ولاړه وم او زما لاس د هغه په لاسونو کي وه کرار مي وویل: زید!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- د زید ژونده! وو ایه!

څومره ښکلی يی جواب راکو ولې فکر نکوی دا بت پرست چې زما زړه د دومره خوشحالي طاقت نلری! کرار ورته وايم: کولی شی لاس می خوشی کړی!
زید- نه.. نه کیږی وګوره هر څوک له خپلي جوړی سره ولاړ دی ته خو نغواړی چی ددومره انجونو تر منځ مې يواځي پریږدی غواړی هوم؟

بیا هم د بخیلی اور مې په ضعیفه زړه بری وموندو عجیب د مالکیت حق می پر زید پیدا کړی وه دا ځل زه د زید لاسونه می په خپلو ګوتو کې ټینګ نیسم دقیقا د هغه ماشوم حالت مې وه چې په یو لوی ښار کې یواځې خپله مور لری چې لاس یی ورته ټینګ نیولی چې هسې نه په لږ غفلت او بې پروا یې باندی خپل ګران کس ورک کړی.

پو هیږم! والله پو هیږم چی زید ماته منع شوې دی ښه ووایم حرام دی ښه پو هیږم په لاس نیولو يې په ګناه کې غرقیږم اخلم ګناه! په خپله خوښه ګناه اخلم دا دومره وقت د هغه ګناه چی هیڅ مې نه وه کړې تاوان می ورکاوه دا يې هم په سر مګم دا دومره وقت ترور! نه یواځې ترور بلکه ټولو می په حق کی ظلم وکړو ګناه یی وکړه!
چا یی د حساب پوښتنه وکړه؟

پریږده دا ځل زه ګناه وکړم ! هغه ګناه چې ماته مقدسه ده! لکه کعبه! هغه ګناه چې تر اخر پرې ودریږم او هیڅکله یې په کولو نه پښیمانه کیږم هغه ګناه چې نوم یې مینه ده! نه غلط فکر مه کوی نشی کولای چې د مینه په نوم مستانه ګناه وکړې هوس وکړې او د مینې نوم پرې کیږدی! زما مینه او ستاسی د هوس چې د مینې نوم مو پری اینبی ډیر فرق شته!

ګناه زما لپاره د زید د لاس نیول د له دې زیات نه !د وړه خبره زما لپاره عبادت دیه مګم دا که تاسو یی ګناه ګڼې ستاسو فکر په انځور باسی! د زید خندا زما فکرونه لکه کاغذ په اوبو کې ډوب کړل.

زید- زما سپین ګل ډاریږي چې خپل بت پرست د دومره عشوه ګرو ترمنځ یواځې پریږدی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مطمئن او په غرور می وویل: که زما بت پرست د دې عشوه ګرو په لیدو لړ. هم ذهن یی راګیر شی. زه خپله خپل ځان ماتوم، زه پوهیږم ! بلکه ایمان لرم ته تر پایه یواځې ما عبادت کوې!

زید په ځیر ځیر راکتل. او په ښکلی غږ یی چې زما لپاره یی د موسیقۍ ارزښت درلوده وویل: اه یغما ښه پوهیږی خو بیا هم په څو واری دی زما زړه لکه شیشه رامات کړی، پوهیږی چې وجود مې ستا له مینې ډک دی بیا دې هم ځان له ما منع کوی زما غوږونه ستا د خواږه الفاظو د آوریدو په تمه کی دی او ته بیا هم په ډیری بی رحمی خپل دا بت پرست له ځان نه شړی..؟

په کوم مذهب کې دومره ظلم روا دی ؟
دا ځل د ټول وختونو په خلاف په نرمه مسکا او شرم خپل ټول دارایې خپل د ژوند سړی ته کیږدم او وایم:

انکه به دل اسیرمش
در دل و جان پذیرمش
ِمن گر چه گذشتُ عمر
باز سربگیرمش!
(مولانا)

حیرانتیا د زید په سترګو کې له ورایه ښکاره کیدله،خپل لاس یی په خپل زړه کینود او سترګې یې پټې کړې په زمزمه یی وویل:

بالا بلنِد عشوه گر،نقش باز من کوتاه کرد
قصه ایُ زهد دراز من......

په نرم غږ ورته وایم: سترګې دی خلاصې کې ولې دې تړلې؟
زید خپل توری سترګې کرار خلاصوې او وایی: پټی می کړی که دا خوب ویې نو د عمر تر اخیره دی ویښ نشم د دی خوب خخه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شرم ناکه مسکا می په مخ راولم او خپل لاس د زید د لاس نه خوشی کوم او د حسنات په لوری ځم شپه نور اخر ته رسیدلی وه د مولا د راتلو او د نکاح د تړولو وقت رارسېدلي وه! ناوی او زوم بې د ډوډی خوړلو لپاره کوټې ته بوتلل!
ټولی انجوني په یوه کوټه کې ټولی شوی وو ویل مو او خندل مو!
ساره او اناهیتا خپل منځ کې قصی کولی او بد بد یی ماته کتل

یغما- حسنات دا قدوګکه هسې سپکه وم ډیر بد بد راګوری
زما په خبری حسنات خاندی او وایې: الا شیشکی څه یی کوی زړه یی اور اخیستی پریږده چی بد بد درته وګوری څه کولای شی؟

ما خبری کول حسنات او حدیث او امینی خندل! دروازه خلاصیږی او ترور راننوځي په مهربانه مسکا ماته په خطاب وایی: یغما جانی لاړه شه زید په کار یی بهر درته په تمه ده.
یغما- سمده ترور جانی راغلم!
پورته کیږم او حسنات ته په کتلو وایم: بېرته راځم غیبت می ونکړی ویلی می وی!
د حدیثی د خندا غږ پورته کیږی او حسنات په خندا وایې: ورځه چی یوسف د زماني درته غږ کوی دومره لوی ویاړ لا لاسه مه ورکوه!

خاندم او د حویلی لاره مخې ته نیسم زید موبایل په لاس اندیښمن ولاړ و،
مصلحتي توخي کوم ماته یی پام کیږي او مسکا کوی کرار وایم: ماسره دی کار وو؟
زید غټه ساه اخلی او د خبرو کولو هڅه کوی ګواکې ژبه یی ورسره ملتیا نکوله
د ټیلفون په زنګ بې خبره نیمایی کې پاتې کیږی بیا غټه ساه اخلی او ټیلفون ته ځواب ورکوی لږ واټن اخلی او په اندېښني وایی:

زید- بلی رضوان اورم.رضوان یو څو دقیقی صبر وکړه ویل یی دومره اسانه ندی نشم کولای زه یی نشم کولای(رضوان یو شئ وزته وایې چې زید به کراره سمده وایې او زما په لورې ګام اخلې او په اندېښني وایی: رضوان غواړی درسره خبری وکړې.

ټیلفون په نه زړه اخلم او وایم: سلام رضوانه
رضوان- علیکم سلام خورجانې! ښه یی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- مننه ښه یمه ته ښه یې کورنی ښه ده؟
رضوان- هو هو زه او کورنی ټول ښه یو واوره یغما! غواړم یو څه درته ووایم سم دقیق یې واوره.

د رضوان په داسې لهجه پوهه شوم چې بیا مې سم شی په انتظار کی ندی مخکې هم داسی خبری کولی؟ کرار ورته وایم: هو ووایه اورم
رضوان- نن دی ترور له پولیسو سره راغلی وه زید هم پوهیږي نپوهیږم ولی یی درته ندی ویلی؟ګوره یغما جانی نپوهیږم څنګه یی درته ووایم خو باید له زید سره نکاح وکړی ترڅو وکولای شو ملاتړ دی وکړو خپله خو دی د افغانستان شرایط وینی که د نکاح سند مو لاس کې نه وې کار مو سخت ده بیا هم فکر مه کوه چې ملاتړ کوونکې نلرې یواځې د شونې پیښی له امله وایم

د رضوان خبرو ګنګسه کړم د ترور او پولیسو په نوم وویریدلم مګم د نکاح خبره د زید سره راباندې ښه ولګیده چې د رضوان غږ بیا خپل د فکرونو څخه وباسلم: یغما آوری؟
یغما- هو وامې وریدل
رضوان- پریکړه دې څه ده؟
یغما- نپوهیږم

رضوان غټه ساه اخلی او کرار وایی: هیڅوک دې په زوره نه اړ کوي ته خپله پریکړه نیونکې یې مه هیروي چې یو ورور د رضوان په نوم لرې

یوه عجیبه ښه احساس مې د رضوان پدی خبره وکړو او کرار مې وویل: پوهیږم ژوندی اوسی.

خداې پاماني کوم او ټیلفون قطع کوم سترګې مې د زید په لور نیسم چې هغه وارخطا وایي: وګوره یغما په خداې قسم که زه کوم بد نیت ولرم باور وکه د نکاح موضوع د رضوان وړاندیز وو، که ته ونغواړې نه زه او نه هم بل سوک دې په زوره نه اړ کو.

خندا راغلی وه د زید په وارخطایي! نکاح له خپل بت پرست سره! مګم له دې بله لویه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحالي شته؟ په مسکا وایم: زید ارامه اوسه.
زید داسی غلی شو لکه په اور چي اوبه واچوئ به بند بند ژبه یې وویل: یعني له......ما........سره نکاح کوي؟ (او ځان ته اشاره کوی؟ سر ښکته او پورته کوم چي زید په بې کراره انداز وایې:

زید- یغما په خوله دي ووایه
یغما- هو!
زید یواځې کټل او څه یې نه ویل خپل لاس مي د هغې د سترګو په وړاندي ښوروم چې زید کرار وایې: یغما ټوکی خو نکوي؟

ژبه مي له خوشحالی څخه نه ښوریده نو ځکه د سر په خوځولو جواب ورکوم چي زید په کړس کړس خاندی چي زه خپل ګوته په خپلو شونډو ایږدم او کرار وایم: وویل: ایششششششش چي څوک یې وانوري.
زید- په سترګو میرمن مي.

د میرمن کلمه مي عجیبه په مزاج ښه ولګیده چې زید وویل: نن شپه څنګه ده؟

په حیرانتیا وایم: څنګه څه ته؟
زید په یو نه کنټرول کونکې خوشحالي او خندا وویل: نکاح، زما زړه نکاح.
د زید په خبره د شرم څخه مي غومبری تکې سرې شوی چې هغه په خندا وویل: ستا خاموشې په څه تعبیر کړم؟ آیاد غه عاجزه فقیر ملنګ زید په غلامې مني کنه؟

یغما- نه!
د زید خندا د شونډو څخه الوځې او په نا مطمئنه لهجه وایې: نه؟؟
یغما- امهمممم نه.

زید په کراره قدمونو شاته روان شو، چي زما خندا راغله د هغه و دی کار ته بس به ویې دومره پعذابه ول خپل د ژوند د همسفر مي؟ په خندا او لوړ غږ ورته وایم: زید چیرته روان یې بغیر له نکاح څخه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- تا زه په ټوکو نیولې یم؟!
یغما- نه خو تا وویل په غلامۍ مې منې؟ زه یغما زید خان خېل د زړه سلطان او پاچاه منم نه غلام.!

زما په خبره د زید تللی مسکا بیرته په شونډو خپره شوه، او په خوشحالۍ وویل: تیاره یې؟
یغما- هو خو خاله خبره ده؟

زید په داسې غږ چې خوشحالي او شوق ورڅخه په څپو و ویې ویل: نه ورځه مور جانې ته غږ وکړه چې زه یې پوه کړم.
یغما- سمده.

د زید موبایل ورته په لاس ورکوم او په تیز قدمو د سالون خواته روانیږم چې د شا لخوا د زید غږ اورم چې وایې: یغما غټ تیکری دې په سر کړه.

بغیر لدی چې د زید خبری ته کومه توجه وکړم سالون ته داخله کیږم او د خاله په لټه ولو بوخته کیږم نظر مې په خاله پریوځي په تلوار یې خواته ځم همدا چې وروړسیږم په کراره غږ ورته وایم: خاله جانې زید تاسو ته ناری وهل.

خاله- سمده لور جانې(بیا خېل د هم عمره ښځو د مینځ څخه پاسیږی او هغوی ته وایې: زوی مې راته غږ وهې ځم چې وګورم څه راته وایې؟

خاله په کراره ګامونو زما سره روانه شوه، کله چې دروازی خولې ته ورسیدو زه و دریدم او خاله ته مې وویل: خاله زه دلته تاسو ته په تمه کیږم تاسو لاړشي.

خاله خېل سر ښکته پو ته کوی او د زید خواته ځي، تقریبا 15 دقې په تمه پاتې شوم!
وخت بیحده کرار روان وو بیخی نه تیریدو زړه مې لکه چوغکې پشان ډب ډب کوی. د 15 دقو انتظار وروسته خاله په خلاصه خوله د خندا څخه سالون ته رانوتل د خاله په راتلو ما په شرم خېل سترګې ښکته کړل چې خاله زما خواته رانږدی شول او په مهربانۍ او خوشحالي وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاله- ورځه لور جانې یو غټ ټیکری دی په سر کړه زه ذکیه ته غږ کوم.
یغما- په سترګو.

دا خبره کوم او د کالو بدله ولو کوټې ته داخله کیږم او ټیکری کې مې ځان راپیچم د دهلیز خواته لاړمرخاله د ذکیه خاله سره ماته په تمه ولاړ وه، نه پوهیږم زید خاله ته څنګه وضاحت ورکړی وو چې خاله بیخی غوسه نه ښکاریده په ښکته سترګو د شرم څخه د خاله او ذکیه خاله خواته ځم چې ذکیه خاله په مسکا باندی وایې:

ذکیه- مه شرمیږه زما ښایسته لورکې دغه د هر پیغلې جنې لاره ده.
خاله- ذکیه زما لور مه پعذابه وه.
ذکیه- بې بې جانې ما خو ورته څه ندی ویلې!

خاله زما لاس کلک نیسې او د دباندی پخوا روانیږو په کوچنې قدمو د خاله پسې شوم د یو څه تلو وروسته خاله د یو کوټې دروازه وټکول او بیا یې دروازه خلاصه کړه، زه په ښکته سترګو کوټې ته ننوځم موږ دری واړه په کراره سلام کو او همداسی په آرامه هم د سلام جواب اخلو او کینو زه د خاله څنګ ته کینستم او خپل سر مې ښکته واچوی

د سترګو د کونج څخه د کوټې داخل کسان له نظره باسم، یو سړی چې په نظر راته آشنا راتلو او یو هم مولوی صیب و! سترګې مې په زید ولګیدی یو سپینه خولې په سر کړی وه او کرار او با وقار ناست وو، ځومره سپین خولې په سر ښه ښکاریده! مولوې صیب قران خلاصه وی او د زید په غوږ کې یو شې وایې.

زید کرار راپاسیږی او زما څنګ ته راځې زما مخکې ګونده وهې او زما غوږ ته نږدی وایې: د پلار نوم دی څه دی؟
کرار ورته وایم: سید عاصم.

زید خپل سر خوځه ویې او پورته کیږی د مولوی صیب په غوږ کې زما په خیال همدغه خبره کوی چې هغه هم خپل سر خوځه ویې او وایې: یغما بنت سید عاصم آیا تا زید ولد حاجې رحیم بغیر له کوم زور او جبر څخه په خاوندی قبول دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- هو قبول مې دی.

د چک چکو او مبارکیو غږ پورته کیږی! اوس د زید د ایجاب او قیول نمبر و مولوی صیب په همغه انداز زید ته وویل: زید ولد حاجي رحیم آیا تا یغما بنت سید عاصم بغیر له کوم جبر او زور ښخه خپل د ښځې په عنوان قبوله ده؟

زید په بیحده ښایسته او خوشحاله لهجه وویل: هو قبوله مې ده.
مولوی صیب بیا وویل:زید ولد حاجي رحیم آیا تا یغما بنت سید عاصم بغیر له کوم جبر او زور ښخه خپل د ښځې په عنوان قبوله ده؟
زید- هو قبوله مې ده.

مولوی- زید ولد حاجي رحیم آیا تا یغما بنت سید عاصم بغیر له کوم جبر او زور ښخه خپل د ښځې په عنوان قبوله ده؟
زید- هو قبوله مې ده.

د زید د هر "قبوله مې ده" په لفظ و زړې مې کول او آسمانو ته پورته کیدلم د شاهیدانو په اقرار یو همغه هلک چې ماته آشنا معلومیدی د حسنات د خاله زوی عدنان و او بل خله او ذکیه زموږ د نکاح شاهیدان شول نکاح و تړل شوه ټولو مبارکي راکړل او د کوټې ښخه ووتل او زه پاتې شوم او زید!

زید چې اوس مې اسلامي حلال او جایزه خاوند په حساب راتلو خپل سر مې تراوسه ښکته نیولې و چې د یو چا چې بغیر له کوم شک زید وو زما مخ ته د کینستلو احساس مې وکړو او زما ټکری یې له مخ ښخه لری کړو او په مینه ناکه لهجه یې وویل:

زید: یغما مې، سترګې دې پورته کړه، دا شرم د څه لپاره!؟
د زید سره د مخامخ کیدو جرئت راکې نه وو د شرمیدو احساس مې کولو! نه پوهېدم چې څنګه سترګې پورته کړم او ورته وګورم!

زید په خندا وویل: زما زړه شرمیږی!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی خبری وروسته، هغه زما زنه په خپل لاس کې نیسي او سر مې پورته کوي!
خپلې سترګې مې پورته کړې او د زید ښکلې خندا ته مخامخ شوم! هغه زما لاسونه د
خپلو نارینه لاسونو په مینځ کې ونیول! او کرار یې وویل: زما مینی، که اوس مړ هم شم،
زما په زړه کې نور ارمانونه نشته یوازینې ارمان می ته وی چې لاسته مې راوړی!

لاسونه مې نیسی او ښکل کړه! شرم مې یوې خوا ته کېښود، لاسونه مې د هغه د لاسونو
له حصار څخه خلاص کړل! اوس نه مذهب او نه هم بل هیڅ خنډ په وجود کې نشته او
نه هم په لاس کی زولنې شته! اوس زید فعلاً زما لپاره وو! زما په ژوند کې داسې خوښۍ
او بخت مې نه وو، زه ترې بې برخې وم!د زید ښکلې مخ مې خپل په دواړو لاسونو منځ
کې نیسم او په خپلو پښنو باندی کینم او مخ مې د هغه مخ ته نژدی کړو او سترګې یې ښکل
کوم! او ورته وایم:

یغما- زید زما خاوند، زما نړۍ په تا پورې تړلی، د مړینې خبری مه کوو، شک مه کوه،
دا ځل به زه ستا څخه مخکې مړه شم که پرتا کوم شې وشې، دومره بدبختیانې او مرګونه
مې تیر کړل دا ځل زه غواړم چې ژوند وکړم،ته زما لپاره د ژوندون اوبه اوسه!

زه ستا په څېړ په خبرو کې تکړه نه یم، چې ستا په څېړ خوږې خبرې وکولای شم!
د مینې نړۍ ته مې تازه قدم ایښی دی، له هر څه نه ناخبره یم، لکه ماشوم!یغما په تیاره کې
په نفرت کې لوی شوی، هغه د مینې له کلمې څخه نا آشنا ده، ته ما بیا را لویه کړه، ما ته
مینه زده کړه، ما ته د مینې کلمو سره اشنا کړه، هغه وخت به ستا بت مړ شي او یوازې
ستا نوم به په خوله راوړې!

زید زما تندی په ارامه ښکل کړو او ویې ویل: ته پوهېږې چې زه دې ورځې ته څومره
پتمه وم، څومره تږی وم ستا دی خبرو ته؟زه خپله درته مینه معنا کوم، زما محبوبې ستا د
سختیو ټولې ورځی لکه د خوب په څیر د ذهنه څخه دی درته پاک کوم ته یوازې زما
شه!یوازې ماته خانده!ته نه پوهیږی ستا خندا زما روح تازه کوي ژوند مې !

د زید هر خبرې سره زما یو غم په تیاره کې ورک شو! ما هیڅکله فکر نه کاوه چې یوه
ورځ به زه د زید سره دومره مینه لرم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- یغما ستا په سر قسم ، زه هیڅ باور نشم کولی چې دا صحنه ریښتیا ده، او ته زما یې! باور مې نه کیږي چې دا خبرې ستا له خولې زما غوږونو ته رسیدلي وي! ته

نه پوهیږې چې څومره خوږې خبرې کوې، د سادګې په وخت کې لکه د مولانا شعرونه په زړه کې کیني!اه ټول وجود مې، زما خایستو فکر کوم چې په خوب کې یم!ممکنه ده ستا د تیرې زړه ماسره مینه ولري او ستا زړه زما په نوم وی هوم؟ یعنی.. یعنی....

زید حتا نشو کولي چې سمې خبرې وکړي، خپل د حرکاتو کنترولول! خو لری اه زما خدایه!! تا ماته زید د ټولو دولسو کالو ثواب راکړو زه منم، قمار وهم، قمار هغه هم له خپل ژوند سره ، هو، ما ټول خپل عمر د زید په بدل کې قمار ایښی وو، نه پوهیږم دا قمار به چیرته پای ته رسیږي! زه د زید لاسونه په خپلو لاسونو کې نیسم او په موسکا وایم: زید زما خاونده، آرام شه، وګوره چې هرڅه ریښتیا دي.

سم وګوره زه ستا و مخ ته ناسته یم او ستا د نکاح په قید کې بندی شوی یم! شاید زه لومړی بندې اوسیږم چې خپل د قیدی کیدو او په زولنو کیدو باندی راضې یم.

زید نا مطمئنه خپل ځانته اشاره کوی او وایې: زه زه ستا خاوند یم!؟ ته زما د قیدی اوسیدو باندی راضي یې؟

مسکا مې نرر هم زیاتیږی او په خوشحالي ورته وایم: هوو ته زما خاوند یې یواځې او یواځې ته.. او اقرار کوم زه ستا په قید او زولنو د نکاح باندی د زړه څخه راضې یم. زما زړه ستا په نوم دی او هر یو چې ستا څخه بغیر زما د زړه حریم ته راشي لکه کافر به د جنت له دروازو څخه یې شړم.

زید په لوړ غږ وخندل او ما د ژوندی اوسیدو احساس وکړو د هغه په خندا زید په همغه خوشحاله لهجه وویل: ای ظالمې دومره خوږی خبری دی زده وی او زه دی خپل د خبرو په آرمان کې پاتې کړی وم.

په کراره خاندم او په شیطنت باندی وایم: بنه چنارګل بابا هغه وختو کې ته یواځې زید وی او زما لپاره یو دم حرام، خو اوس شرایطو بدلون کړی اوس ته زما خاوند یې او ما خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول دا خوږه خبری خپل خاوند ته امانت ساتلې وه.

زید په لوړ غږ خاندی او وایي: وای خدایه دا دومره نیکمرغی او زه؟! نا ممکنه ده!
مګر هغه لیونې یغما هم داسی خبری زده دی او پوهیږی ورباندی؟!

د زید په خبره ما خپلې سترګې پټی کړی او په دروغجنه غوسه د هغه ښکلي وینتان کش کوم او وایم: ګوره زه له هغو ښځو نه یم چې ارامه پاتی شم!پخدای ژوندی به دی پوستکی درنه اوباسم! خبر اوسی! لیونی هم ته خپله یې مجنون خان!

زید خپل لاسونه د تسلیمی په څیر پورته کوي او په خندا وایې: میرمنې زه‌ی نوکر غلام یم! هو، هو، دا خو واضح ده چې زه لیونی یم،لیونی د خپل بت! لیونی یم.

په خندا ورته وایم: افرین چنار ګل مجنون!

زید، ماته وکتل او داسې وخندل لکه ماشوم چې د زړه له تله خاندی! چې ما ورته وویل: زید، پورته شه، ډیر ناوخته دی، جینکی راته پتمه دی!

زید شونډې راښکته کړی لکه غوسه چې وېې او وېې ویل: نا، نه منم زه خپله ناوی غواړم.

د زید و دی سپین سترګې ته مې خوله وازه پاتی شوه او ومې ویل: پورته شه(بیا مې د هغه د خولې پیښې وکړل او په رشخندی لهجه مې وویل: زه خپله ناوی غواړم هله پورته شه.
زما په کارونو او خبرو زید خاندی او وایې: سمه ده، پوی شوم، ضرورت نشته ځان داسې کږه وږه کړی...

په لوړ او ګواښ لرونکي غږ وایمچ: زیدددددد
زید- جان زید ووایه خایستو مي ژوند مي.
یغما- ولاړ شه نوو..
زید- سمده په سترګو دا ده ولاړ شوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيد په ستړګو ويلو ته په زړه کې وايم:قربان دي د ستړګو شم يوسف د زمانې مې.
زيد خپل د خبر پسي په خپل ځاي ودريدی زما لاس يي ونيو او زه يي هم له ځايه جيګه کړم، پرته له کوم خبري دروازي خوا ته ځم چې زيد حيران راپسی ناری وهې: يغما ! چيرته؟

يغما- خلک چيرته ځي! کوټي ته!
زيد- همداسي ځي ؟!
ستړګي مي تاوي کړي او په ټوکو وايم: هو صايب همداسي ځم.
زيد په شيطانت وويل: خي مچو مي سنګه کيږی؟

د زيد په خبره مې غومبري د شرم څخه تک سره شول او غوړونه مي اور غوندي ګرم شول په ناباوري وايم: ته چنار ګل بابا سومره بي تربيه او بې شرمه يي په خداي!؟

زيد په لوړ غږ خاندی او وايې: څه مي کړي؟ که مچ رانکړی تر سهاره همدلته پتمه کيږم زړه دی نو.

د نياګانو غوندي په نصيحت پيل کوم او ورته وايم: زيد وشرميږه! بده ده غټ سړي يي.
زيد مظلومانه وويل: د زيد خايستو کوم ځاي بده ده هاا ميرمن مي نه يي؟
پوهيدم تر سهاره راته دليل وايي د همدي لپاره بغير له کومې خبري ورنيږدی کيږم او وايم: سمده!

ستړګي مي پټوم! چې زيد په خندا وايې:ليوني مينه مي(ورو مي په ويښتيانو ښکل کوي سومره د زيد حيا او غيرت مي په زړه کي ځاي نيولي ده باوري شوي وم چې زيد کوم څه د هوس په نوم نه پيژني ستړګي مي ورو او نوبتي خلاصې کړي چې زيد موسکي شو او وي ويل: اوس ستا نوبت ده !

يغما- زما نوبت ؟!
زيد- همممم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل چنار غوندي قد ټيټ کوي او خپل سترګو ته اشاره کوي، اهاا يوهه شوم چنار ګل بابا وايي سترګي مې بنکل کړه هههههه پينو په ګوتو ودريدم او دواړه جهانونه مي بنکل کړل نور د زيد د خبري پتمه نشوم او دروازي ته لاړم!!

د کوټي څخه د وتلو څخه مخکې زيد وايې: رېښتيا يغما مهر مي درته خپله وټاکه سلور سوه د طلا سکي!
يغما- زما لپاره سل غونچي د ګلو بس وي ولې دومره زيات ...؟!
زيد- پوهيږم ګراني ماديات ستا لپاره اړين ندي خو دا زما ډالې ده تاته.
يغما- ته خپله زما لپاره ډالي يي.

دا خبري سره سم مي کوټه پريخوده او لاړم، چې زيد په بنکلي غږ چي خندا پکي پرته وه وي ويل: بنه شپه خايستو مي.
په منده کوټي ته لاړم کوټي ته ننوتو سره سم دي انجونو هوراا! چغي ووتي امينه په لوړ غږ وويل: چيرته وي اغلي يغما يو ساعت شو ورکه يي!

حسنات- هي امينه وريندار مي مه زوروه بنکاره ده چې ورور سره مي وه ضرور کار يي لره ورسره.

امينه- ته يي وکيله يي ؟!
حسنات- هو زه يي وکيله يم !

د حسنات او امينه مشاجري ته مي خندا راتله په جيګ غږ مي وويل: انجونو هيله کوم غلي شي(حسنات او امينه دواړه چپ شوي چې ما وويل: څه شوي؟ولي ګوري؟ توبه خدايه ترور سره وم.

ټولو يوزاي وويل: رېښتيا؟!
په کلکه باندی وايم: هوو !
ا نجونو په ارامه وخندل د انجونو مينځ کې ساره او اناهيتا په قار ناستي وي توجه مي ونکړه ورته او حسنات ته مي وويل: حسنات جاني زما دي خوب کالي دي چيرته ايښي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات پرته له زنډ نه جيګه شوه او ويې ويل: سمده وس يې راوړم.
بيرون لاړه او به تلوار له يو جوړه کاليو سره راغله او ويې ويل: دا ده واخله وريندارې .
کالي مې واخيستل او پردې شاته مې واغوستل بيرته چې راغلم نو انجونو ته مې وويل:
انجونو شپه ختميږي جيګ شي ويده شي.
حديثه په خندا وويل: ولې مجلس دې خوښ نشو؟!

مخکې له دې چې زه جواب ورکړم ساره په طعنه لرونکې انداز وويل: معلومه ده خوښ يې نشو مجلس.
يغما۔ نا ګراني مجلس ډير خوږ دی خو سبا ورځ هم بايد نظر کې ونيسو.
حديثه خپل سر ښکته پورته کړو چې امينې وويل: يغما جاني راشه دلته ما څنګ ته
(امينه ځان خوا ته اشاره وکړه چې حسنات وويل: اړتيا نسته ماته وريندار نه پرته مې خوب نه راځي.

د حسنات پدی خبره د انجونو د خندا غږ شو په ډير زيار حسنات څنګ ته مې ځاي ونيوه انجونو خه شپه وويل او څراغ يې مړ کړو، خوب ځاي کې مې سملاستم او د څو شيبو مخکې کارو ته مې چورت وهه لکه دې يو خوږ خوب غوندې مې سترګو ته کيده بې اختياره موسکا مې پر شونډو خپره شوه سترګې مې پټې کړې او د زيد موسکې څيره مې سترګو کې انځور کړه اخرې څه چې مې په ذهن پاتې و د هغه ښکلې موسکا وه...

هله انجونو جيګ شي فکر کوم د ذکيه ترور غږ و سترګې مې په لاس وخولولې تولې انجونې لکه خرس ويده وې،حسنات مې په لاس وښوروله

يغما۔ هوويې خرس جيګه شه ماسپيښين شو.
حسنات په خوبولې غږ وويل: اه يغما!! پريميږده
يغما۔ نڅ نڅ ندې پريږدم جيګه شه(حسنات په غوسه جيګه شوه او ګډود ويښتيانو سره او په غوسه يې وويل: يغما ريښتيا ووايه ما ستا د پلار ميراث درته خوړلې؟ چې عزرايل غوندې نازل شوې هاا

هغې ويل او ما خندل په خندا مې وويل: سنګه دې زړه ډک ده !
حسنات په غوسه سترګې واړولې او وې ويل: زه تا سره خفه يم !

(c) ketabton.com: The Digital Library

جیګه شوه او دروازي ته لاړه په شیطنت وایم: سمده لالا ته دي وایم چي نن لاړشو.

حسنات- یغمــــــــــاااا....
په خندا ورته وایم: لیونی اوس ښه چیغی ووهه !

د حمام په لور ځم مخ او لاسونه مینځم د عادت مطابق اودس هم کوم بیرته انجونو کوټی ته راځم ، خوب ځایونه ټول شوي او سهار ناشته هم آماده شوي وه! حسنات حدیثه ډوډی چای راوړي امینه نه وه! په ټوکو ټکالو باندی چای څکل کیږي، بیا آرایش کول پیل کیږي .....

ما په زیر زیر هغوی ته کتل، ټولو کالو بد لول خپل ځانو باندی بوختی وي چې حسنات راباندی غږ کړو: ولی ورته ګوري لاړه شه کالي دي بدل کړه!
یغما- مه خوو نور کالي راوړي ندی نکیږی پرون شپی کالي په ځان کړم !

حسنات زما اوږه وهي او به خندا وایي: تا راوړي ندی ... مه خوو درته راوړي کالي هم تاته هم خپل ځانته.
حیرانه شوم په خوشحالی می ورته وویل: رښتیا؟ ؟؟؟؟؟
حسنات- اه ته صبر وکړه درته راوړم.

حسنات په منده دروازه په لور ځي څو شیبو وروسته راځي دوه جوړه کالي په لاس کي وه! خوشحالی باندی کالیو ته ګورم چې حسنات وایي: کومه جوړه غواړي؟ ؟
یغما- امم نپوهیږم هر کومه ستا خوښه وي هغه ته واخله.
حسنات کالیو ته ګوري بیا راته وایي: ښه یغما جانی ته ډیره سپینه یی دا شنه کالي ستا واخله په ځان کړه او دا نیلی رنګه کالي زما.....

په مسکاه باندی کالیو لور ته ګورم لنډ پنجابي ګیبی، پرتوګ سره، غاړه یی غمویو باندی جوړه وه اول ځل مه حسنات لاس کي ولیدل زړه کی می خوښ شوی وه کالی حسنات څخه اخلم غومبري ورته ښکلی کوم او ورته وایم: مننه کنه اوس ساره، اناهیتا، مخکي به دوه روپو کیدم مننه حسنات جانی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات په خندا وايي: ورځه خوره خوره راته ځان مکوه زه دي پيژنم
ژبه مي ورته راباسم مسخرې که وايم: ربښتيا هم تا سره مينه نکيږی همداسی تيره لرګي
پشان ښه يې ..
حسنات خاندي راته: ورځه ورځه..

کالي مي بدل کړل ځان مي هینداره کې ولیده ډير ښه يو ځای شوي رنګونه وه تضاد په
ډول سپين پوستکي او شين رنګه کالي دا شين رنګه کالي انسان نور هم سپين ښکاره
کوي..

يغما- حسنات حسنات وګوره څنګه ښکاري!؟
حسنات زما په ليدلو سترګويي وځليدی او په خوشحالۍ وويل: وای وای وجلی ډير ښکلی
شوی يې ماشاالله.
يغما- مهرباني موده ګرانيييي.
حسنات په خندا وويل- پوهيږم.
يغما- خاوري پوهيږم ستا پځان دومره باور دی زه مړه کړی يم.

حسنات زما خبروته ډير پام نکوی حديثه په لور ځي هغه هم آرايش باندی بوخته وه ورته
وايي: حديثه هغه ظريفه آرايش سيټ دي راکه زه خپلي وريندارو جانې ته ووهم

حديثه آرايش کولو څخه لاس اخلي زما لور ته ګوري او وايې: اه يغما څومره شين رنګه
کالی درسره ښه ښکاري.
په مسکاه جواب ورکوم: مننه ښکلی مې ..
حديثه- مننه ګراني وريندارې راشه کينه اول به تاته آرايش وکړم.
يغما- سمده .

حديثه لور ته ورځم مخامخ ورته کينم 20 دقيقې وخت ونيوه ترڅو حديثه وويل: خلاصه
شوی وينتان دي پورته کړه تول، کنه واده خلاص شوی يواځي ميلمانه پاتی دی دومره د
وينتيانو فيشن ته ضرورت نشته.
يغما- هررقم ته غواری هغه رقم راته جوړ که.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حدیثه ویښتان مې تول پورته کوي څوداني سیخک هم وهي! او وايي: سل زري ماشاالله ډیر ښکلی شوی ګراني.
ورته مسته خاندم او وایم: اه خجالت مه راکوه سترګي دي ښایسته ګوري!

حدیثه خاندی او زه پورته کیږم ټکری په سر کوم، خپل ځان باندی بوخته وم یو لس کلن هلک کوټې ته راغی او ویې ویل: یغما خور څوک ده ؟؟؟
خواته یې ورځم مسکاه باندی ورته وایم: ووایه ګرانه زه یمه!
هلک خاندي راته یو خلطه زما لور ته نسئ او وایي: خاله دا زید لالا راته راکړه راته وویلی تاته راوړم اوتو کړی.

د هلک د لاس څخه کالی اخلم او په خندا ورته ووایم: سمده ګرانه په تمه اوسه همدا اوس درته اوتو کوم !

کالی د ماشوم څخه اخلم او بل کوټي په لور راونیږم کالی خلطی څخه راباسم ، تور رنګه کالي وه ! لیونه چنار ګل بابا حتما غواړي ما لیونی کړی فکر کولو څخه لاس اخلم کالي ورته اوتو کوم هلک دروازه ټنګک کې ولار وه کالي ورکوم چې د برق پشان عمومي دروازه لور ته ځی، تولی انجوني تیار کیږي دهلیز خواته ځي تقربیا نو غرمی تایم شوي وه، خلک ډیر نه وه یوازي خاص میلمانه پاتی وه غرمی ډوډی جلی کورني راوړي وه ډوډی هم وخوړله شوه بیا مجلس پیل شو.

سهار څخه تراوسه پوري مې زید لیدلی نه وه ! زید فکر کی وم سارا په ژاړ کوټي خواته لاړه اناهیتا هم ورخطا خواته یی ورغله او ویې ویل: ګرانی سارا څه شوي خوری ؟

سارا په سلګو سلګو ژړل اناهیتا، سارا غیږ کې نیوله وه آرامه کولی ! تولی انجونو عجیبه عجبیه سارا ته کتل اناهیتا سارا له لاس څخه نیسی او دروازه په لور ځي اندیښمنه کیږم لږ ځند وروسته پورته کیږم دروازه په لور ځم دهلیز ته ورننوځم سارا ژړا غږ د کوټو د شالخوا څخه راتلي سم مې اوریدی نه بیا هم لږ خبرو غږ غوږونو ته مې راته

سارا- اناهیتا نږدي وه زما لاس ماټ کړي.(سارا دا خبره کوی او بیا ژړا ته پیل کوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې اناهستا ورته وايې: ګرانی سارا آرامه اوسه!

سارا- مه .... مه يواځې هغه لاس ونيوه خوو هغه داسې ناسزاه خبرې راته وکړې د يغما نيکمرغې باندی زما بخيلی او حسادت کيږی پوهيږم څه يې راته وويل؟(بيا يې ساندی پورته شول اناهيتا ورخطا باندی ورته وايې: ارامه اوسه اوس څوک خبر نشی پخدای قيامت به جوړ شي.

سارا- اناهيتا نپوهيږی هغه تورو کاليو سره يوسف د مجلس شوې وه.
اناهيتا په کلکه غوسه ناکه لهجه ورته وايي: سارا انسان شه وجلی ته نګوری هغه ښځه لرې اول څخه مې تاته وويل چې زيد داسې څوک ندې چې ته يې د غوښتلو اراده وکړی او هغه لاس ته راوړی.! اول نه پوهيدی دومره ښکلا سره يی ستا خواته نګوری ته بيا هم هغی په تمه وې؟!

ولی دومره ساده او بيعقله يی؟ عمه لور کيسې څخه يی خبره نه يې؟ زيد هغه ته ارزښت ونکړه تاته به ارزښت درکړي؟ هااااان

دوی څه په اړه خبرې کوې کومه خبره شوی؟ اوريدلو څخه لاس اخلم دروازه په لور ځم يو ماشوم ته وايم زيد ته غږ وکړه! وروسته د څو شيبو زيد دروازه څخه راننوځې ورته ګورم زما په ليدولو خاندې او زما خواته راځې....

زيد- واه واه زما خايستو څومره ښايسته شوې ده.ما شا الله.
يغما د خبرو توان نه وو راکی او يواځې زيد ته مې کتل چې زيد وويل: يغما می چيښې شوې دی ولی خبری نکوی ؟
په ډير ستونزمن ډول او کرار می ورته وويل: ساره ... ساره...
د زيد څهره له ډيری غصې سور شو.اوپه لوړ غږ يی وويل:هغه بی حيا جلی چيښې ويلی درته؟
سترګی می ښکته واچول او سلو می وويل: ستاسو مېنځ کې څه پيښ شول؟
زيد زما د زنی لاندی لاس راکش کوی او سر مې اوچت کوی او ورختا غوندی وايې:
يغما قسم په الله باور وکړه ځه هيڅ ګناه نلرمه.نپوهېږمه هغيه بی حيا جلی څه ويلی درته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مې شو کولی زید خواته وګورمه نیوهیږمه ولی؟ شاید د دې لپاره چې ساره د زید تعریف وکړو په دې جامو کی زید په لوړ غږ وویل:لعنتی ولی ګوری نه راته هاااا؟ وداره شومه بیا کوم لیږونتوب ونکړی.هیس کار د زید څخه ناشوني نده هغه هم کله چې غصه وی نه می غوښتل خبری ورسره وکړمه پوهیدمه هم چې زید ګناه نلری.ولی بیا هم زړه می خفه وو.رښتیا هم نیوهیږمه ولی داسی ومه.
په بی مینی انداز مې وویل:

یغما- زیده دا کور نده چې ته غږ داسی لوړ کوی.هیله کومه غلي شه.اوس به څوک واوری.او د ترور عزت به یوسی.!

زید په غوسه خاندی او وایې: ارام شمه!احمق ته ګوری نه راته بیا وایی آرام شمه.ډیر غواړی ما خوار او ذلیل وګوری. اصلا پوهیږې هغه هر ځای انجلې...(په وارخطایي مې لاس ورته خوله کی کیښوده .سترګی می د توپ په اندازه شوې وو.نیوهیدمه زید دومره غصه کیږې چې د ژبې کنترول له لاسه ورکوي.

لیوني چنارګل یواځې زما خواته راکتل په غصه می وویل: نشې کولی په دغه غصه او په دغه خبرو ځان پاک کړې .ته وواېه ساره سره دی څه کول ؟

په ټول وخت کی چی دا خبری می کولی لاس مې د زید په خوله وه.
لاس مې واپس کومه او د ځواب په تمه یمه.زید ځما په لیدو غرق وو. او په بې خوده لهجه یې وویل: یغما نور دا رنګ وانغوندی.

د زید په خبره په حیرت باندی ورګورم! خدایه ځه څه وایمه او دا لیونی څه وایی؟!
مخکی له دی چی ځواب ورکړمه د حویلې دروازه خلاصه شوه. یو ځوان د ننه شو چې د زید له برکته می ونه لیدو. ځکه زید زما مخ ونیول داسې لکه چې زید اول د هغه ځوان راتلو ته پام شوی وو نو ځکه لکه یو پناه پشانتی خپل سیوری لاندي پټه کړمه.تر سیږنې پوری یی رسیږدمه ځه تیټه نه ومه برعکس د لوړ قدو کی راتلمه.خو زید ډیر جیګ او اندامی وو.

زید په غوسه ناکه لهجه وویل: یغما که یو توته کالی د هم څوک وګوری وژنمه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه ورسېږي ښهرې ته دی پوهه شوې. نور دلته مه ودرېږه.(په لاسونو یی پرونی (ټیکری)راته سم کړو چې زه د زید په کارونو یی غرقه شوې ومه.ټوله غصه می هیره شوله او زید ته مې کتل.هر ثانیه له مخکی نه هم پری مینیدمه.هو خبره له میني تیره شوې وه آو د محبت نړی ته می پښه ایښودی وه.

هغه نړی چې یغما یی بدله کړه بخیله شوې ومه. که مخکینی یغما ومه د ساره په ژړا زید می ملامت کول.او مغرور می ورته ویلی. ولې اوسنی یغما مخی ته یی دریدلی او حساب پوښتنه کوی. زید چې لیونتوب یی هم ښکلی دی یواځې ځما لپاره .
د دروازې پوری کیدلو اواز شو. چې زید وویل: ورځه وروسته غږیږو.

زید ولاړ او ما د هغه تک ته کتل په لوړو قدمونو دهلیز ته ننوتمه. سمه ده جسما دلته یمه ولی روح می هلته پاتی شو.په سستو قدمونو کوټې ته ولاړمه ټول انجونی په خبرو بوختې ول.او موضوع هم ساره وه.حسنات او امینی خواته لاړمه. او وایم: حسنات لږ اخوا کینه.

حسنات زما په لیدو یو څه شور خوری او ځای راته تش کوی. څه دیوال خواته ناسته ومه خو حسنات زما او د امینې مېنځ کې ناسته وه.د امینی غږ لوړ شو: یغما ځنډ د وکړو چیری وی؟

یغما- هیڅ لږ تازه هوا مې خپل سږو ته ورکول.
امینه په خندا وایې: زه ښه ده چې پوهیږی هوا سږو ته داخل کیږی.
په شیطانی خندا می وویل:آه امینې جانی ټول خو ستا په خیر هفته فام ندی .

زما پدی خبره حسنات له خندا سره شوه.او امینی هم خپله خوله نیولی وه
حسنات په خندا وویل: جلی ته ځومره چالاکه یی.
اوږې می پورته اچوم اووایم: مهربانی مو ده.

مجلس مو ګرم وو چای مو څښل او خندل مو. دلته وخت ډیر ښه تیریدو هوا نوره تیاره شوله او د ډوډی تیاری پیل شو. وروسته له ډوډی انجونو لوښې ومینځل ذکیه ترور اجازه نه ورکوله لاس په تور او سپین ووهمه.د خوب وخت رارسېدلی وو بوډی ښځی وخته ویدی شوې ول.یواځی مونږه انجونی پاتی وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساره لکه بد اخلاقه ښځو هری انجلی ته خوله اچوله .کوښښ مې کولو چې سترګی په سترګو نشمه ورسره ځان می لری ساتو ورنه. پوهېدمه دا هر څه ځما له وجهي دی.حدیثه او او امینی ځایونه واچول.ټول غزېدلي وو او کېسي مو کولی پوهیدمه نن اخری شپه مو دلته ده.انجونو سره مې ډیر عادت کړې وو.کیسی ختمي شول او انجونی ویدی شول سترګی می پټي کړل او ایت الکرسي مي تلاوت که تر څو بیا هغه خوب ونګورمه.

بیا هم هماغه خوب هماغه ځآی خو د سیند رنګ تور وو دقیقا لکه د زید د سترګو پشان، د سېني په سر می دقیقا د زړه ځنګ ته می یو مړاوی تور ګل وو.له ډاره د خوب څخه پاځیدمه.کوټې ته می وکتل ټول ویده ول. د سهار ړنا ټوله کوټه روښانه کړی وه پاسیدم او د تشناب خواته لاړم ټول کور پاسیدلي و بغیر زموږ د انجونو د کوټې څخه! اودس کوم او بیرته د کوټې خواته راځم او په انجونو غږ کوم:

یغما- انجونو پاسیږی سهار دی.
د هیچا غږ رانغي چې دا ځل مې یو څه په تیزه وویل: هوی پاسیږی نو...
حسنات په خوبجن غږ وویل: یغما دوه دقې نور مو هم پریږده.
یغما- نچ نه یو دقه نور دی لا نه پریږدم.

ما او حسنات خبری کول چې ناساپه سارا سر د کمپل څخه سر راوباسي او په غوسه یي وویل: یغما یې که هر سوک چې یې حق نلری د نور کسانو خوی خراب کړی، ته پاسیدلي یې معنا دا نده چې ضرور دا نور هم راویښ کړی.

د سار پدی خبرو حسنات په تلوار خپل ځای کې کینستل او ویې ویل: سارا د انسان پشان خبری وکړه، ته نشې کولې میلمه ته سپکاوی وکړی.
سارا هم لځایه پاسیدل او دا ځل یې په غوسه ناکه لهجه حسنات ته وویل: څه دی درباندی بده ولګیده؟ حق خبره تریخه وی کنه؟ صحیح ده چې وریندار دی ده او میلمنه ده خو د آسمان څخه نده رانښکته شوی چې زه یې هر حرکت او خبره نادیده ونیسم او هیس ونه وایم ورته..!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوی دواړو په جنګ ټول انجوني راوېښ شوی وه او هک حیران یې دوی ته کتل د دی ښخه مخکي چې حسنات دهغه قدوو جواب ورکړی ما تلوار وکړو او د دوی د جنګ ختم کولو لپاره مي وویل: حسنات بس دی! باسیره لاس او مخ دی ومینځه.

حسنات زما خواته راوکتل او ما د سترګو په اشاره و پوهه ول چې نور دی چوپه شي! د سهار چای وخوړل شو ډیر میلمانه لاړل تر غرمه خپل مینځو کي بوختي و او کور مو سره پاک کړو زید خاله ته ناری کړل ضرور کوم شئ ورته ویل؟! د څو دقو وروسته چې خاله راغله نو حسنات ته یې غږ کړو او ویې ویل:

خاله- حسنات لورکي خپل او د وریندارۍ کالي دی را ټول کړه.!

د خاله په خبره پوه شوم چې د تلو وخت دی، حسنات بغیر له کوم ځنډ ښخه پاسیده او زموږ کالي راټول کړه او په بکس کیخودل خاله خپل سپین ټیکری په سر کړو ما او حسنات هم خپل ټیکرانو کی ځانونه وپیچل! ما او حسنات د ټولو انجونو سره حدای پاماني وکړل، خاله هم د ذکیه ترور سره په خدای پاماني بوخته وه حسنات د ذکیه ترور خواته ولاړه او هغي د مخ ښکله ولو حال کي ورته وویل:
:#شهاب
حسنات- خاله جاني تاسو هم زموږ کور ته بیا راشي، ستاسو پسي مو زړه تنګ کیږی.
ذکیه ترور حسنات غیږ کی نیسي او ښکل کوی او ورته وایي: سمده خاله دی درنه قربان شي ضرور راځم.

زه هم د خدای پاماني په نیت د ذکیه ترور خواته نږدی کیږم چې هغي هم ماته پام کیږی او خپل غیږه راته حلاصه ویې او وایي: ښه شو چې راغلي لور جاني، انشاءالله چې ښه وخت به دی تیر کړی وی؟
یغما- مننه ترور جاني، هو ډیر ښه وخت و د انجونو سره مي سات تیر شو.

ذکیه ترور زما مخ ښکل کړو او خپل د لاس ګوتمي زما په ګوته کړل! د طلا د ګوتمي په لیدو و شرمیدم او غوښتل می بیرته یي ورکړم چې ذکیه ترور وویل: لور جاني دا ستا او د زید خان د واده ډالي ده زیات شئ نده خو ته یې ومنه زما لخوا.
یغما- هیله کوم ترور جاني دا نو ښنګه خبره ده تاسو مهرباني ده...

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلاخره خدای باماني خلاصيږی او د حويلي د دروازی خواته روانيږو، زيد خپل په موټر ډېره وهلي او موږ ته په تمه و زموږ په رسيدو ژر اول خاله جاني ته بيا ما او حسنات ته د موټر دروازه خلاصه وی، په موټر کي کينم زيد د موټر هينداره زما په مخ برابره وی، ښه شو د حسنات او خاله فکر نشو! په حيرت کي وم د زيد و دومره بی پرواه کارونو ته!

موټر روښانه کوی او حرکت کو د څو دقو وروسته د حسنات اوف او چوف پورته کيږی او وايي: لالا يو سندره خو ولګوه لاره لری ده بيخي ستړی کيږو.

زيد بغير لدی چي د حسنات جواب ورکړی خپل موبايل له جيب راباسي او د يو چارچر پشان لين سره يي وصل کوی او موبايل د حسنات خواته نيسي او وايي: اخله هر سندره چي غواړی چالانده يي کړه!

حسنات په خوشحالي د زيد له لاس څخه موبايل اخلي او خپل د خوښي سندری پسي ګرځي د څو دقو وروسته وايي: اها دغه دی پيدا مي کړو(سندره پلي کوی د سندری د اول بيت په آوريدو په تلوار د هينداری څخه د زيد خواته ګورم چي سترګي مي د هغه د سترګو سره بندی پاتی کيږي...

شده ام بُت پرست تو
قسم به چشمان مست تو

به کُنج ميخانه روز و شب
شده ام جامِ دست تو

شب هجران ديګه تمامه
ګل مهتاب بر لب بامه

عاشقی جز با تو حرام است
که برای تو زنده ام

(c) ketabton.com: The Digital Library

به تو چون سجده میکنم
شرّر به هر سینه میزنم

به غصه میخواهم که بعد از این
بت روی تو بشکنم

شب هجران دیگه تمامه
گل مهتاب بر لب بامهٔ

عاشقی جز با تو حرام است
که برای تو زنده ام

شده ام بُت پرست تو
قسم به چشمان مست تو

به کنج میخانه روز و شب
شده ام جامِ دست تو!

د سندرې تر تمام کېدو د زید تندی تروش و چې معنا تراوسه غوسه دی! کله ناکله په هینداره کې مو سترګې سر جنګېدل چې هغه په ژر خپل نظر اخیستو زما د سترګو څخه، بلاخره کور ته ورسیدو زید خپل موټر خپل د یو انډیوال کور کې و دره ویې او نور لاره تر کوره پیاده روان شو، کورته ننوتلو سترې ستومانه و دا هم بنه شول زید د ماښام ډوډۍ اخیستې وه، زید د ناستې کوټې خواته لاړو او حسنات ته یې وویل چای دم کړی.

ما هم خپل ټیکری په تار واچو او د آشپزخانې خواته ولاړم د حسنات سره مو په ګډه چای دم کړو او د ناستې کوټې خواته ولاړو حسنات تولو ته د چای پیالې ډکې کړل، زید خپل په موبایل لګیا و لیونې بیخی یو ځل راکتل هم نه! ما او حسنات د چای څکلو حال کې د واده په اړه مو خبرې کول او خندل مو، چای مو خلاص شو زید مو یواځې پریخود او د کور د بڼ خواته ولاړو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات ماش د پاک کولو لپاره راوړل د شپې د تیاره کیدلو پورې د ماش په پاک کولو باندې بوختې وو، د تیارې په خپره کیدلو د بڼې ښځه کور خواته ځو چې خاله وایې: انجونو هغه بوډۍ ګرمه کړې ناوخته دی.

بوډۍ خوړل کیږي او خاله زموږ. ټولو ښځه مخکې د خوب لپاره خپلې بسترې ته ځې، چنارګل راسره خبرې نکول او د اتلس کلنو انجونو پشان یې ناز کوی! حسنات ته وایم: حسنات زه ځم د لالا د خوب ځای دی اچوم او ګورم کوم شئ ته خو ضرورت نلرې!؟

حسنات- سمده ورځه او هو. دا غوړي هم واخله!
یغما- غوړی څه کوی؟
حسنات په ریشخند وویل: غوړي خلک څه کوی؟ خو هوښیاری خپل ویښتیان او سر وربادنی غوړه ویې او چاپی کوی.
یغما- ښه ښه سمده زیات فلسفه مه وایه..

حسنات خپل سر چپ او راست خوځه ویې او زما پر حال افسوس خوری، د ناستې کوټې خواته ځم او کرار دروازه خلاصه وم زید زما پر لیدو خپل سترګې پټه وی! عه دی نو بیخي د حد ښځه اوړی! نو زما غوسه هغه ورځ کوم ځای غلط وه؟ خو ویرېږم کومه جنې دی زما خاوند خواته بد وګوری او زه دی ناخبره اوسیږم!

د غوړي ډوبې مخ ته کیدم او ځای ورته اچوم او کرار ورته وایم: کوم بل شئ خو دی پکار ندی؟

زید هیس جواب رانکړو زړه مو غوښتل ټول ویښیان یې ورته وشکوم خو هیس مې ونه ویل او په غوسه د کوټې د دروازې خواته روانه شوم چې راپسې غږ کړو: چیرته؟
یغما- که اجازه راکړې صیب غواړم ویده شم.

زید- سمده اول زما سر ویښیتان او سر چاپې کړه بیا لاړه شه...

حتا دغه جمله یې لا په غوسې او قهر وویل! زه هم په غوسې او قهر د زید خواته ځم، د غوړو ډوبې راخلم او د زید شاته په ځمکې کینم په غوسه مې خپل لاس په غوړو ولړی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کلکه مې د زید په ویښتیانو کې ووهو چې زید په غوسه وویل: یغما کش کړه نور هم کش کړه دا میراث شوی ویښتیان.

زید په غوسه دا خبره وکړل خو زه هم غوسه وم د هغه دی نازونو څخه نو خبره مې ورڅخه ومنل او په کلکه مې ویښتیان ورڅخه پورته خواته کش کړل چې د زید چیغې پورته شوی او ویې ویل: اه یغما و دی شکول پخدای ټول ویښتیان دی راته د بیخ څخه وباسل..

د ماشومانو پشان وایم: بیا زما سره جنګ کوی!؟بیا زما سره خبری نکوی؟ ها؟
د زید خندا غږ پورته کیږی او وایې: د همدی لپاره مې ویښتیان د بیخ څخه باسې؟ نه وایې خاوند دی ګنجې کیږی؟
په غوسه وایم: پریږده ګنجې شې ترڅو نور هیس سوک در ونګوری او زما د ځګرخونې سبب نشې.

دغه خبری مې دومره په مظلومانه توګه وکړل چې خپل په ځان مې خپله زړه وسوځیدی څه ورسیږی زید ته! د زید خندا بنده شوه او په کراره او خفه لهجه یې وویل: ولې راباندی باور نلری؟

ویښتیان مې ورنه کرار چاپی کول او سترګې مې د اوښکو څخه ډکې وه! د خبرو توان مې نه درلود پدی ورځو کې بیحده زړه مې نازکه شوی وو! او په نه خبره مې هم ژړل زید په همغه خفه او نیولې لهجه وویل: یغما راته ووایه ولې راباندی باور نلری؟ ته مګر نه پوهیږی ستا څخه بغیر مې هیس سوک په نظر نه راځې. پوهیږی کله چې د هغه انجلې د خبرو له لاسه دی ماته نه راکتل څنګه مات شوم؟!

خپل ژړا کنټرول کوم او کرار مې وویل: زه درباندی باور لرم ستا پاکې ماته ډیر وخت مخکې معلومه شوی! ولې نه پوهیږی زه جنې یم هغه هم د یو مات شوی جنس څخه نه پوهیږی هغې ته سنګه په هغه تور کالو کې تعریف کولې!؟ زه اصلا نغوارم ته دومره ښایسته و اوسیږی په والله چې نغواړم دومره د هر چا نظر تاته جلب شې،

که کوم کس ستا خواته وګوری زه بخیلې کوم زما نه خوښیږی دا بخیلې خو زما لاس کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نده همداسې کيږم، نغواړم زما څخه بغير دی سوک تاته وګوری په دی دومره لوی نړی کې ته يواځې زما حق يې ستا په نظر غټه غوښتنه ده؟!

نيو هيږم څه وخت اوښکو تول مخ راته نيولي و زيد په شک راته وکتل او په حيرت يې وويل: خايستو مې ژاړې د کوم وخت څخه زما يغما دومره کمزوری شوی چې داسې په نه خبره ژاړی؟

لکه ماشومانو غوندې شوي وم شونډې مې پر يو بل کلکې کړې وې ترڅو ونه ژاړم زه له قوي اوسيدو نه ستړې شوي وم نمې غوښتل نور نر واوسم غوښتل مې د يو ښځې په څير ژوند وکړم او زيد راته نر توب وکړي زيد زما مخ خپل لاس کې نيسي او ورو وايې:

زيد- ژوند مې ژاره مه صدقه شم درته ناا ډير وړه غوښتنه ده، خايستو مې ته څه وغواړې يا ونه غواړې زه يواځې او يواځې ستا يم ستا يم يغما، ښکلا پسې بلا پريده ماته وګوره که ټول دنيا ماته راوګوری زه يواځې او يواځې تاته درګورم، زما زړه او ساه ستا پوري اړه لري څه ګته لري د هغوي کتل کله چې زه ستا د مينې عبادت کوم!؟

سترګې مې پورته کړې او ورته مې کتل په خپل ګوتو يې سترګې راته پاکې کړې او ورو يې په سترګو ښکل کړم او ښايسته شعر يې وويل:

ديګران چون بروند از نظر از دل بروند
تو چنان در دل من رفته اې که جان در بدنی

نور اوښکې ختمې شوې خوشبختې مې د وجود په رګ رګ کې محسوس کوله د خبرو بدلولو لپاره مې وويل: ويل يې لاس دې ورته مات کړې و ريښتيا ده؟
د زيد پر شونډو موسکا خپره شوه او ويې ويل: څرمخکې ښه پوهيږې چې ما د هغه انجلې سره څه وکړل خو بيا هم ما ملامتوې! هوو خو کاش مات شوې وايې خو افسوس مات نشو.(بيا ناساپه په شيطنت وويل:

زيد- اصلا ته وايه وينتيان دې ورته ولې نه شکول دا خو ستا وظيفه وه چې زړه دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته له ژوند نه تور کړي واي یا ته فقط ما مخ کي شیره یي؟

د زید په خبرو مې خندا راتله خپل خندا مي کنټرول نشو کړي او ومي خندل او په ملنډو مي وویل: هوي او چنارګل تولـه ستا ګناه ده چا نه دي اجازه اخیستي وه؟! چي ښځو مجلس کې هې تلي راتلې!! او ولي دي تور کالي اغوستي و؟ مګر ستا وحشې واده و!

زید په حیرت راته کتل چي یو دم له خندا شین شو او ویې ویل: چاته چنارګل وایي هاا؟! او وحشې سوک ده یغما ؟!

د زید غوږونو نه مي ونیول او وایم: تاته وایم! تا ښیم !ووایه توبه بیا دي نجونو منځ ته نه راځم !!
زید په خندا وایې: یغما مکوه نشرمیږي ځان نه مشر کس غوږونو څخه نیسي هي سپین سترګي !!

تازه مي پام شو چي موږ سومره د عمر توپیر لرو! غوږ مي ورته پریخوده مخامخ ورته کینم او په حیرت وایم: زید ته خو 7 یا اته کاله زما څخه غټ یي کنه؟(په خوله مي لاسچ ایږدم او په افسوس غوندي لهجې وایم: وي تخو بوډا یي دوه کاله بعد دیرش کلن کیږي؟!

زید خاموش او تروش تندی باندی راته کتل او او په همغه غوسه ناکه لهجه یې وویل: ښه نوو بوډا یم که ځوان یم اوس دي خاوند یم او بل دا چي دومره هم ډیر توپیر نلرو نو خبر مه غتیوه..

د زید په خبره زړه کې خاندم او ځان سره وایم: چنار ګل بابا ته زما سره نه غړیدي هاا او زوروړلم دي اوس ګوره د شپي ستوري درباندي په ورځ کې وینم کنه؟!په همغه خفګان مي دوام ورکړو: نا ډیر زیات توپیر دي ولي مي لومړي پام نشو زما قبول ندی (وینتیانو ته یي اشاره کوم او وایم: وګوره وینتیان دي سپین شوي؟
زید په غوسه وویل: یغما عصاب مي مه خرابوه څه نه قبلوي؟ چټیات مه وایه!

سر مي ښکته پورته کوم او وایم: اوس هم سری وخت دي، زه ستا د لمسي پر ځاي یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کنه؟(زما په خبرى زيد له غوسې څخه غاښونه یو پر بل کيخودل او غوږونه يې سره شول او په حيرت يې وويل: يغما څه وايې؟په هوښ يې؟! د څه ملسې؟ وګوره وينتان مي تور دي سپين شوي ندي! (بيا خپل غاښونه يې ښكاره كړل او ويې ويل:وګوره غاښونه مې يو دم سم دي اوس هم ځوان يم.

په زړه کې د زيد و دی کارونو ته له خندا مړه وم، هي زه مي د زيد څخه صدقه شم چې ماشومانو غوندې ما غواړی قانع کړی، خو ظاهر کې خپل ځان همغسی خفه نيسم او وایم: نه نه نيکه زموږ ده ونشو.

زيد- يغماااااااا

يغما- اصلا زه خپل مهر درته بخښم خوشې مې کړه(دا جمله مي بي اختياره له خولي ووته ناساپه خاموشي کوټه کي خپره شوه، لږ ځنډ وروسته زيد وويل: څه؟ څه دی وويل؟؟؟؟

په ډار مي وويل: هيسس...

زيد زما خبر تکرار کړه:هيس؟!؟

سر مي ښکته پورته کړو او پتمه مي کتل ورته چې زيد خپلي سترګي ځمکي ته اچولي وي او تندي يې تروش نيولي و،کاش ګونګي شوي وي خو دا جمله مي نه وي ويلي!

کرار ورته وايم: زيد !

زيد-همم

پوهه شوم ډير غوسه دي ځکه هر وخت چې نوم يې اخلم داسي ده همم ځواب نه راکوي

کرار ورته وايم: تاو شه وينتيان دي چاپې کړم.

زيد- ني غواړم زه ويده شه !

خبر مي ورنه جدي ونه ګڼله ګوتي مې په غوږو کړي او په ښکلي وينتيانو کي مي ورته دننه کړي وينتيان مي ورته چاپې کول او مظلومانه مي وويل: په خداي توکي مي کولي خفه يې رانه هوممم؟

ژوره ساه يې واخيسته او ډير مظلومانه يې وويل: ما سره داسي توکي مکوه حتي توکه يې هم ويروونکي ده راته يغما!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په موسکا مي وويل: سمده په سترګو اوس اشتي؟ (او کوچني ګوته مي مخ ته ورته ونيوه ښکلي موسکا يي په شونډو خپره شوه او ويې ويل: اشتي؟! مګر سوک خپل د ژوند څخه خفه کيدی هم شي؟ همم؟

د زيد په خبره مستانه خاندم او ويښتيان يي مساژ کوم او په بالښت يي يو ټوټه اچوم تر څو بالښت په غوړو نشي او وايم: ښه نو زيد خان دا هم د ويښتيانو چاپې او غوړه ول دی.
زيد- لاسونه دي دردمن مشه خايسته ښځې مي.
يغما- وظيفه مي ده زما جذابه خاونده.

زيد خاندی او وايې: يو ځل بيا ووايه خايستو مي؟!
د لومړي ځل نه په لوړ غږ وايم: وظيفه مي ده زمااا جذابه خاااوووونددده..
زيد زما په خبرو او کارونو خندل او د هغه د هر خندا په ليدو ما د خوشحالۍ او ژوندی اوسيدو احساس کوی دي، غوړي راخلم او دروازي خواته ځم چې زيد وايې: ښه شپه ولري خايسته ښځې مي..!
يغما- تاته هم جذابه خاوند مي ..

سهار لکه تل په شان د لمانځه وروسته ويده نشو زيد ته مي سماور روښانه کړو تر څو اوبه ګرمې کړ او زيد خپل ويښتيان ومينځې حمام وکړی، چاي وڅکل شو زه و حسنات د کور کارو کي بوخت شو، زيد حمام وکړو او باغچي ته لاړ تقريبا لس بجو پوري کور کار کي مصروفه وم چي ترور غږ وکړو: يغما لوري؟!

کار نه مي لاس واخيست او ومې ويل:اورم ترور جاني
ترور- لوري يو ځل باغچې ته لاړه شه هيس مي زوې ته پام نکوي.
په نرمه موسکا مي وويل: په سترګو تروري

کوټي نه ووتم او باغچي ته لاړم زيد چوکي کي ناست و او چاي څکه پټه پټه لاړم او سترګي مي ورته پټي کړي لاسونه يي زما پر لاسو کيخوده داسي چي غوښتل يي پوه شي سوک ده؟

زيد په شيطنت وويل:اه دا بدرنګه لاسونه د چا دي؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسونه مي د سترګو ورته لري کړل او مخامخ ورته ودریدم او ومې ویل: خپل لاسونه دي بدرنګه دي بیخي کلنګ غوندي؟!
زید په خندا وویل: دچا لاسونه بدرنګ دي زما هاااا ژوند مي؟!

اه چي په ټوکو کي هم د ژوند مي کلمه نه هیروي زما ښکلي، حق په جانبه ودریدم او ومې ویل: زه وایم.

زید په سترګو باندی په ظاهر زما په کتلو بوخت کیږی او خپل یو لاس د زنې لاندی ایږدی او وایي: ستا خبر په سر سترګو ځاي لري بدرنګه مي!
په حیرت مي وویل: زید چاته دي بدرنګه وویل؟؟
زید له خندا سور شو خو ځان یي کنټرول کړو او ویې ویل: تاته تا مګر ستا څخه بغیر دلته بل سوک هم شته؟

د زید په خبرو خاندم او په شیطانه او مغرورانه لهجه وایم: ښاغلي زید خان همدي بدرنګي د عالم رسوا کړي له هیره خو دي نده وتي؟
د زید خیره زما په خبرو د ښکلي موسکا څخه ډکه شوه او ویې ویل: نا نا مګر کیږي چي له هیره وباسم؟ ته د نړي تر ټولو ښکلي انجلي یي ناقه خو درته په ګونډو نشوم؟!

د زید هر خبر زه د دی دنیا څخه باسلم داسي اثر کو پر ما لکه جادو هسې نه زید د ښایست ښار جادوګر وی؟ مخامخ هغه ته په چوکې کینم او په پښتو ژبه وایم (ملګرو ناول فارسی دی او ناساپه یغما پښتو وایې نو ځکه زید حیران دی ورته: وایم څه وخت ځې ښار ته؟

زید یواځې په حیرت راکتل او ویې ویل: څه دی وویل؟
یغما- وایم څه وخت ښار ته ځې؟"
زید- یغما تاته وایم تا هم پښتو زده ده؟

یغما- هو اکثر خلک راته وایي ستا لهجه او خیره پښتنو ته ورته ده ..
آیا ربښتیا وایی ؟؟؟
زید په همغه عجیبه او حیرت څخه ډک غږ وایي: د زړه سرمی څومره خوږه پښتو وایي!
هو ته مشرقی ښکلا لري. او لهجه دي هم بیخی ښایسته ده !

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا جواب ورکوم: تاسو مهربانه یاست زما ښاغلیه
زید په زړه پوري مسکاه راته ګوري او وايې: پوهیږی زه دي نیکونونه نه پښتون یم ګرانی!

سر می خوځوم او وایم: هو پوهیږم رضوان ورور راته ویلي وو !
زید- نوره پښتو مه غږیږه،ښیخی زړه وړونکي کیږي ښاپیری می !
د زید په خبره خاندم او وایم: سمده جانانه !
زید حیرانه وايي: جانان؟
یغما- هو، ته یی کنه !

زید خپل دواړه لاسونو باندی خپل مخ پټه وي چوکی ته تکیه کوي او آسما لور ته سر پورته کوي کراره ورته وایم: زید کوم څه شوي؟
زید- پریمیده دا لفظ دا احساس خپل مغز او زړه کي زنداني کړم !

کراره می وخندل لږ روسته زید خپل سر پورته کوي خاص آرامتیا سره زما لور ته ګوري او وايې: نن ځم ښار ته.
نا څاپه لوی غم زما په زړه حمله کوی او کرار او نیولي غږ باندی وایم: نن ورځ ؟
زید- هو.

فکر کی ډوبه شوم ،د څو شیبو مخکي خوشحالی مي له مینځه لاړل چي زید د زید په غږ مي وروکتل: یغما جانی کوم څه وشول !
یغما - نه!
زید په خندا وایې : ولی نه وايي راپسي خفه کیږي؟ ولی نه وايي مه ځهګ د دی خبرو ویل دومره درته سخته ده!؟
یغما- که درته ووایم مه ځه بیا نه ځې؟!

زید- تر ابده پوري همدلته پاتی کیږم ، یوازي ووایه مه ځه.
یغما- نه، فرشته ترور حتما تا پسی خفه شوی باید لارشی.
زید کرار خاندي او وايي: ای زما زړه آزاره یاره ته هم زما سره ځي خپل کورته !
یغما- یعنی څه ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- یعنی دا چې ولاړه شه سامان دی راټول کړه نن ورځ یوځای ځوو..

یغما- رښتیا؟
زید- هو خایستو مې.
یغما- نو هغه ستا د عمه کورني ښنګه کیږي!
زید- اوله خو هیس سوک هیس کار نشي کولېچ ځکه ته زما قانوني میرمن یي او دویم پاتی شوه کورني خبره می هغوی سره رضوان خبري کړي!

غمجنه لهجه وویل: زید مریم سره به ښنګه مخامخ کیږم؟ اصلا کورني سره به دی ښنګه مخامخ کیږم؟ وایي به نه دا هلک ښنګه جلی شوه هومممم؟
زید په خندا وایې: وایم د خدای په امر هلک جنې شوه هههههه.
بد بد می ورته وکتل چې زید په همغه خندا وویل: ښه تسلیم تسلیم ورځه بیګ دی تیار که ، ناوخته کیږي

یغما- سمده
په چګو کامو کور خواته ځم او ناری وهم: حسنات! حسنات !
حسنات- هـــا!
یغما- ته یوځلي دلته راشه.
حسنات- دغه ده درغلم.
حسنات په تیزه کوټې ته راغله او زما په لیدو یې وویل: څه شوي یغما؟

یغما- زید وایي بیګ دی تیارکه ښار ته ځووو؟!
حسنات په حیرانتیا وایی: ټوکي کوي؟
یغما- نه .
حسنات- یعنی ته هم لالا سره می ځی ؟
سرمی خوځوم چې حسنات غمجنه کیږي الماری څخه بیګ راخلي او زما خواته نیسې او په خفه لهجه وایې: واخله دا دی بکس.

یغما- حسنات ولي دی تندی تروش سو؟
حسنات جواب نه راکوی او په همغه خفه او نیولې زړه د د رازی خواته ځي، زه مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بکس کې شیان تول وم او د حسنات پسې وځم په آشپزخانه کې ګورم وربانډی غږ کوم:
حسنات!
حسنات- ها!

سترګو ته مې ورنه وکتل سترګې سرې وه! کرار ورته وایم: حسنات جانې خیرت خو دی څه شوی؟
حسنات راګوری او په ژړا وایې: یغما مه ځه.

وی دا زما پسې ژاړی؟ نږدې کیږم او غیږ کې نیسم او کرار او د دلداری لپاره ورته وایم: حسنات جانې خور مې مه ژاړه، بیا راځم نکیږی چې تل همدلته پاتی شم او ستاسو د اوږو بار اوسم اوبیا میلمستیا هم یو حد لري وخت لري.
حسنات غیږي څخه می جلا کیږي غمجنه لهجه وایي: یغما ما خو به نه هیره وي؟

یغما- لیونی مګر کولی شم تا هیره کړم؟
حسنات ژړا کی خاندي او وایې: او که هیره دي کړم مړه کوم دي.
دواړه په لوړ غږ خاندوو چې د زید غږ زموږ خندا ته د پای ټکی کیښود: یغما؟!
یغما- هـــا درغلم.

دواړه حویلی په لور ځوو زید دي ترور څنګ کې ولاړ وه زما په لیدو ترور وویل: راشه زما لورکی(غیږي کې می نسئ او په غمجنه لهجه وایي: موږ ډیر تاسره عادت کړی وه زما لوري، هر وخت غواړي راشه زموږ غریبانو زړونه خوشحاله که.

لاسونی ورته ښکلی کوم وایم: ترور جاني ستاسو لطف مهربانه ده مه هم ستاسو سره عادت کړی! بیا هم میلمستیا یوحد لري، زحمتونه مو را اوبخښنی

ترور خاندي او وایې: رحمت یی زما ښکلی لور کي نه زحمت(ترور خپل د خبرو پسی یو قوطي زما خواته نسئ او وایې: لوری دا ما امانت ساتلی وه د زید میرمین لپاره! دا ماته حسنات پلار تحفه راکړي وه اوسي هم تاته تسلیمه وم.

یغما- مننه خو زه قبول کولی نشم ترور جاني..

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترور خاندي او وايي: ته زما ناوی یی بیا ولی قبول کولی نشی؟!

د حسنات او ترور سره مې په ژړا خدای پاماني وکړل، اوږه په اوږه یو ځای د زید سره د هغه د ملګري کور په لور روانیږو زید خپل موتر ملګري کور څخه واخسته ښار خواته مو حرکت وکړو، هرڅومره ښار ته نیږدی کیدم زړه می نورماله حالت څخه خارج کیدی ډیری تیز تیز زړه می وهل کیدی په آرامه او لړزانده غږ مې زید ته وویل:

یغما- زید زه ډاریږم!
زید په مسکا باندی راته وکتل او زما لاس یې خپل لاس کې ونیو او په آرام یې ښکل کړو او ویې ویل: ولی ګرانی، ایا زه مړ یم چې ته ډاریږی؟!
قهرجنه لهجه وایم: زید پام دي شته چې څه وایي؟ که بیا دي داسي د مرګ خبره دی وکړل ځان څخه دی ګیله وکړه نه زما څخه؟!

زید زما لاس خپل لاسي کې نیولي او د موتر ګیر بدلوی په همغه حال کي زما لاس د هغه لاس کي بند دی خاندي او وايي: په سترګو خایستو مې په سترګو..!

او بیا خپل بل لاس د زنځیر پشان خپل په خوله کش کوی مطلب د خولی کشک مې وتړو او نور نه وایم. په ټول لاره ترڅو چې ماني ته رسیدو لاس مې په امن ترینه ممکن ځای کې قرار درلود هو د زید په مردانه لاسونو کې زما کوچني او ملایم ښځینه لاس بیخی معلومیدی لا نه! هر څومره چې مانې ته نزدی کیدلو هغومره زما ویره استرس زیاتیدو..

یغما- زید نکیږی لاړنشو؟
زید- نه د زید نفس نکیږی ټول زموږ تلو ته په انتظار دی، ربنتیا عمه او مریم هم راغلي او موږ ته په تمه دی.
د مریم د نوم په آوریدو فشار مې صفر شو او یو بد احساس مې ټول وجود ونیو په نیولي غږ مې وویل: زید هسی نه بیا حالت یې خراب شي؟! بیچاره انجلی..

زید زما لاس ته لږ زور ورکوی او په خندا وایي: اه زما لیوني! ته ولې دومره مهربانه یې؟ ولې یوځل دا دومره مهرباني دی زما فقیر او عاجز په حق کې نکوی چې د خلکو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

حق کې کوی؟!
یغما- زیـد د ټوکو او ریشخندی وخت ندی، باور وکړه ډیره سخته ده، څنګه د انجلۍ په نوم او نشان هغه کور ته ننوځم کوم ځای کې چې څه د پاسه یو کال مې ټولو ته ځان هلک معرفی کړی و؟ څه فکر به زما په اړه وکړی؟

زید- هیس فکر نکوی برعکس ډیر هم لیواله دی چې تا وګوری.!
یغما- یعنی هغوی په هر څه خبر دی؟
زید- هو رضوان د الف ځخه نیولې تر یا ټوله کیسه هغوی ته کړی، او مور مې ستا د هلک کیدو په کار دومره افرین وویل چې بیخی نووو..

د زید په خبره په حیرت او خوشحالي ورګورم او وایم: رښتیا وایې؟
زید- هو ستا په سر قسم زما د ځان ځخه لا راباندی ګرانې..
او هو پلار، عمه او اسما هر ځل زنګ وهي او وایي: زموږ ناوی څه وخت راوړئ؟ بیخی نو زه یې هیر کړی یم ټول ستا پوښتنه کوی!

ما د پخوا پرتله په لا حیرت وویل: زما په سر قسم یاد کړه رښتیا وایې؟

دا زما لپاره هیڅکله د باور وړ نه وه، ما یو لوې لانجې ته چمتو والي نیولې و، ما د زید د کورنۍ ځخه د بد رد آوریدو ته چمتو والي نیولې و، ما د زید د عمه ښیراو او کنځلو ته چمتو والي نیولې و، او اخیره کې د مریم د لاس یو څپیړه خوړلو ته! هیس مې باور نکیدو چې هغوی دی زه بغیر له کوم پیښې او جنجال ځخه منلې اوسم؟!

زید په غوسه ناکه لهجه وویل: یغما نوره دی ونه وینم، چې خپل په سر ماته قسم راکړی!
یغما- په سترګو خو اوس راته ووایه چې دا ټول ریښتیا وو، یعنی ماته دوی سزا نه راکوي!

زید بریک ونیوه او موټر یې ودراوه! خپل نظر یې له سړک لرې کړو او ماته یې وکتل او ویې ویل: یغما، ته فکر کوې، چې زما په شتون کې دا امکان لری چې څوک تاته ترخې خبرې وکړي، څه ورسیرۍ ستا مجازات او سزا درکولو ته!!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه د داسې احساس څخه ډکه وم چې پدې ورځو کې ما ته په سخته پيژندل شوی وو! د مينې په احساس،بې اختياره د هغه په لور وخوځيدلم او د هغه مخ مې ښکل کړو! زيد په حيرت باندی خپل لاس خپل مخ ته يوړو کوم ځای چې ما ښکل کړی و همغه ځای لمس کړو او زما خوا ته يې راوکتل!

د شرم څخه مې خپل سترګې د موټر څخه بهر خواته ونيول ترڅو د زيد سره سترګو په سترګو نشم،زيد له يو څه ځنډ وروسته اخير حرکت وکړ وروسته يو څو دقيقو کې ودانۍ ته ورسيدو د مانۍ په ليدو زما په ذهن کې د يادونو سيلاب په څپو وهلو شو! ښه او بد يادونه! د ښو يادونو شمير يقينا د بدو يادونو څخه ډير وو!

ساتونکي دروازه پرانيزي او موږ ننوځو، خپل په لاس خپل د پوزی هغه حلقه(چارګل) ختا کوم او د ترور راکړی قوطي کې اچوم! تازه د ترور ډالۍ ته مې فکر شو،غوږوالی چې د شاپرک په څېر وی دومره نازک او ښکلی وو! د مانۍ په ليدو د ويری څخه يو غټ نفس اخلم چې زيد راته غږ کوی: يغما!

د زيد پر غږ د هغه خوا ته ګورم چې د هغه تندی تروش و! او د هغه په خفه څهری زه پوه شوم چې بيا مې يو داسې کار کړی چې زما د خاوند په مزاج بد ولږيده، مګر ما څه وکړل؟ پدی فکر کی وم چې زيد وويل: ولې دې لری کړل؟

اها زما زړه د چارګل په لری کولو خفه شوو! په خندا سره مې ورته وويل: هر کله چې ته وغواړې نو زه به بيا په پوزه کړم خو اوس حالت سم نه دی خير دې زيد درک يې کړه! زيد- زه نه پوهيږم چې څنګه حالت دی چې ته دومره خفه ښکاري؟!اسمه ده دا ځل تيريږم څه نه وايم خو بل ځل بيا نه تيريږم!

خپل لاس مې په سترګو کيخود چې مطلب په سترګو، زيد موټر ودروی،موږ دواړه تری ښکته شو! زيد زما څنګ ته ودرېد او زما لاس يې ټينګ ونيول او د ودانی په لور زما سره روان شو! څنګه چې موږ صالون ته نږدې کيدو، ما خپل لاس د هغه له لاس څخه راوباسه، خو زيد زما لاس پرينښوده چې ما په مظلومانه لهجه وويل: زيد په خدای بده ده زما لاس پريږده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- نوچ نه څه شی بد ده،ما ټول عمر ستا د لاس په خاطر هیڅا ته کتلي نه دي، او اوس چې خپل جوړه مې پیدا کړی ته وایې بده ده! ته پوهېږې، له هغه وخت چې ما ځان وپېژانده او په حلال او حرام پوه شوم، له هغه وخت مې ژمنه کړی وه چې زما ټول احساسات،مینه به زما د میرمنې وی او ستا په نشتون کې مې لا یو جنۍ ته په غلط نظر ندی کتلی..

زه به حیران کیدلم کله چې دا ځینی سړیان مې لیدل چې د ښځو د درلودو با وجود هم د پردی ښځو پسی دی او خپل میرمنې سره دوکه کوی، په داسې حال کې چې د ځوانې له وخت څخه تاته ژمن وم.

د زید د خبرو په آوریدو په پراخه موسکا مې وویل: یعنې چې زید خان له پیل څخه ما ته ژمن و، هوم! واقعاً لکه زما په څیر زه هم د هغه ځوانی ورځو کې چې ستا نوم او نشان لا نه و! خو زه تاته ژمنه وم.

زید -هو، زما ژونده مګر د الله تعالی وعده دی هیره کړی چې فرمایې" د پاکو نارینه وو لپاره، د پاکو ښځې دي او هر چا لپاره خپل جنس په څیر دی واقعاً چې همغه شان ورته رسیږی!" زه باور لرم چې زه او ته له یو جنس څخه یو د پاکو اوبو پشان.

ما په مسکا د زید خواته کتل! د هغه خبرې زما روح او روان ته آرمتیا ورکول، د څو دقیقو مخکې ویره او استرس مې له یاده وویسته او د هغه لاس مې په کلکه ونیوی موږ دواړه یوځای صالون ته ننوتو، ټول حاضر وو، رضوان په پراخه خندا زموږ ښه راغلاست ته راغی، زید یې په غیږ کې ونیوه! او په خندا یې ورته وویل:

رضوان- ای مضره،نوبت دی مراعات نه کړو له ما څخه دی مخکی ښځه پیدا کړه هوم!!!
زید ورو خاندی او وایې: ته بخښه وکړه ورور خپل په مشر باندی.
رضوان،د زید شاه په لاس څو ځلی ووهې او ویې ویل: بختور شی لالا مې!
زید یوازې خندل رضوان زما مخې ته ودریږی،او په ورته مسکا سره وایې: وریندار جانې پخیر راغلې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه څومره د رضوان په شتون کې د ورور په لرلو د خوشحالی احساس مې کول،په ربښتیا چې هغه زما په حق کې د ریښتیني ورور څخه لا زیا ورور ولې وکړل په کراره غږ ورته وایم: خیریوسی رضوان لالا!

رضوان موسکا کوي او نورو ته نوبت ورکوي! فرشتي ترور په مهربانه موسکا زموږ خواته راغله، ډیر مې د شرم احساس کولو،د ډیر شرم څخه مې د زید لاس مې کلک ونیو چې فرشته ترور وویل: پخیر راغلی زما نازولې ناوی.!

فرشته ترور خپل د خبری سره سم خپله غیږ راته خلاصوی چی په ټوله خوشحالی یي مورنی غیږ ته پناه وړم، مخ راته په ښکل کوی لاس یی ښکل کوم او ددی مور په مهربانی فکر کوم ستاسو په اند که بل څوک وی له ما یی همداسی ښه راغلاست کوو؟نه، حتما یی مخ راته په څپیړو ډیزاین کوو، فرشتې ترور ورسته له ما زید په غیږ کی ونیو او په ګیله منده لهجه یې وویل:

فرشته ترور- د مور شاهزاده ولی دې له اوله راته ونه ویل
زید د مور لاسونه ښکلوی او په مسکا وایی: مورجانی ددی په اړه وروسته خبری کوو .

فرشته ترور په سر ښکته کولو او پورته کولو بسنه کوی،اسما په ښکلی مسکا می خواته راغله او په صمیمیت یی ښکل کړم او ویې ویل: ښه راغلې وریندار جانی!
د وریندار د نوم په اوریدو می زړه د حسنات هوا وکړه دی څو ساعتونو کې ډیره وریسي خفه شوی وم! په کراره د آسما جواب ورکوم: خوشحاله اوسی ګرانې!
اسما- ته هم وریندار جانی!

آسما ددی خبری په کولو یی ځان د زید غیږ ته واچوه! او په خندا یې وویل: لالا جانه مجرد لاړی متاهل(واده شوی) راغلی!
زید- ولې ښه ونشو !؟
اسما- ولی نه ډیر ښه شو رضوان لالا خو هسی هم زوړ شوی!
د ټولو د خندا غږ پورته شو چی رضوان په دروغي غوسی وویل: چا ویلې زه زوړ شوی یم؟ دا چې زید سپین سترګی وکړه او نوبت یی مراعات نکړو زما ګناه څه ده یا الله ته خپله خو وینی زما مظلوم حق خوړل شوی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

تولو د خندا لا لاسې شونډې پر یو بل کلکې نیولې وې! چې فرشتې ترور په خندا وویل:
رضوان بس کړه نور همدا یې وقت دی!؟
رضوان- په سترګو میرمن فرشتې هر څه ستاسو امر وی!

رحیم تره،ترور،او مریم په کوچ کی ناست ول، ترور او رحیم تره په ښکلې مسکا د ښه راغلاست لپاره ودریدل مګم د مریم په لور مې نشو لیدلی!زید لومړیتوب وکړو او د پلار لاسونه یې ښکل کړل چې رحیم تره هم په خپل غیږ کی ونیوه! او ویې ویل: ماءشاالله زما زید ځان ته ځانته یو نر جوړ شوی، آن شاء الله چې خوشبخته شی او د یو بل تر څنګ زاړه شي!

زید- تاسو دی ژوندی وی پلارجانه!

ښه پوه شوی وم چې زید د تولو لپاره ډیر ګران او اړین دی آن ډیر له رضوان او اسما نه! د زید پسې زه د رحیم تره لاس ښکلوم چې سر می ښکلولی او د خوشبختې هیله راته کوې! ترور هم لکه د فرشتې ترور په څیر دواړه په غیږ کی ونیولو او په خوشحالی یی د مور ښه راغلاست وکړو، په خپلو ډیرو مهربانیو یی زه وشرمولم
اصلا دی کورنی د کېنی او ظلم بوی هم ندی حس کړی آن یو یی هم دا راته په مخ رانه وړه چې زه یو ورځ یوسف وم..؟!

اه چې څومره یی مننډویه وم سترګې مې په ډېر سختی د مریم خواته واړولي بیا هم د زید په لیدو کې غرقه وه! هغه زید چې هیڅکله د هغې نه وه! مریم لاس د زید په لوری ونیوه! او ویې ویل: مبارک دی وی!
زید د مریم لاس ونه نیو او په ټیټ سر او کرار غږ یې ورته وویل: مننه خوری!

د مریم د رنګ سور والی می له ورایه لیده خو څه می لا لاسه نه راتلل! مریم د زید له لیدو لاس اخلې او ماته ګوری! نظر یی دومره یخ وه چې د کلکی یخی حس می په خپل ځان کې وکړو،نږدی راغله او په غیږ کی یی ونیولم لا یی د غیږ د حیرت څخه نه وم وتلی چې د خبرو په اوریدو یی ګنګه او بی ژبی شوم، داسی یی خبری کولی چې یواځې ما اوریدلی دومره تیزه او هوښیاره وه، چې یوه دقیقه یی هم شونډې د دروغې مسکا نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالی نه وی؟!

مریم په ریشخند لهجه وویل: نوم دی یغما ده سمده یوسف جانه؟؟ هههههه فکر کوی زما زید ستا شوی؟ نه غلطی مه کوه ته د لوبی ګتونکی نه یی! فکر کوی نه پوهیږم د څه لپاره د سړیانو په کالیو کې ماښی ته راننوتلي پوهیږم د زید د زړه د لاسته راوړلو لپاره دی دا کار کړی مګم قسم دې که د خاورو میلمنه می نکړی نوم مې مریم نده، د خوشحالی مخ په ونګوری زید تر پایه یواځې زما بت دی یواځې زما!!

د مریم د خبرو په آوریدو مې اه له ځیګر ووتل خدایه مګم مریم خپل عقل له لاسه ورکړی؟ مخکې خو داسی نجلی نه وه هیڅ مې باور نه راته دا دې همغه مظلومه مریم وی؟ اصلا د کومی ګناه لپاره ما محکوموي !مګم زید کوم وقت د مریم وه چې زه خبره نه یم؟ دومره هم فکر نکوی چی که د زید زړه په مکر او نازونو لاسته راوړل کېدلی نو بیا ولی خپله یې ونه توانېده چې لاس ته یې راوړی؟

که ووایم د مریم له خبرو ونه ډاره شوم نو دروغ به مې ویلې وی! خبرې یې لکه تور سیوری زما ټولی خوشحالی یې راونغاړلې,د مریضو او لیونیو خلکو په څېر یې خبری کولی هیڅکله نورماله نه ښکاره کیدله او داسی لوی ډار یی زما زړه ته راواړوه، مریم له مانه جلا شوه او په همغه ساړه نظر یی راته کتل! چې د رضوان خبری زما فکرونو ته د پای ټکی کیښوده!

رضوان- ولی ولاړ یې کینی نور !!!!
ټول کینو او مجلس ګرمیږی داسی ښکاریده چې غیر له مریم نه هیڅوک ددې اړیکی نه خفه او مخالف ندې، د چای په څښلو او ترور په رنګارنګ سوالونه چې د زړه سواندی له مخې وو شب راورسیده! یوه کوټه چې د اسما د کوټې ترڅنګ وو راته یی راکړه!د خبرو په مطابق یی غوښتل یو غټ محفل ونیسي!
د رواجونو او کلتور له مخی!

د شپې خواړه تیاریږی او ټول دسترخوان ته ټولیږو! زید زما خواته کینی او په داسي مسکا چې نه محسوس کیږی وایې: زما خایستو څنګه ده؟
یغما۔ ښه ده که ته ورسره کار ونلري نوره هم ښه کیږی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید کرار یی وخندل او ویې ویل: عه میرمن یغما ګوری؟ اوس دی چې خسرګنی ولیدله زه دی له یاده وباسلم؟

یغما- هو تورکی ته وایم چی یوځای کی دی وتړی چی نور دی ونه ګورم.
زید- ولی خیر خو دی ستا سترګی غیر زما د لیدو نه بل هر څه ته منع شوی دی زما د سترګو تورا!

اه وباسم دا څو ورځی عجیبه ډار لرم نپوهیږم ولی !مخکی له دی چې خوا ب یی ورکړم سترګی می په مریم لګیږی چې په وینو ډکو سترګو راګوری ګواکې د پلار میراث مې ورته خوړلې وې!د زید د خواب ورکولو بی فکره کیږم او خپل غاب راخلم او ځان لپاره ډوډی راخلم په نه اشتها خپله ډوډی خورم چی له دوه مړی نه زیات نه ووا دسترخوان ټولیږی او ټول خپلو کارونو ته ځی! اسما کله ناکله راسره ټوکی کوی او یوسف راته غږ کوی چی زما له مسکا سره مخ کیږی

زید او رضوان د شطرنج په لوبی بوخت ول! د رضوان غږ پورته کیږی او وایی ماته د منلو وړ نده یغما یوځل دلته راشه! په خندا د ترور او فرشته ترور له خنګه پورته کیږم او خواته یی ورځم!
یغما- هان ووایه؟!
رضوان- ته دی د روانی خاوند ته وګوره دوکه کوي ټوله لوبه یی همداسی ویوړه! څه نه وایی ورته؟!
د خنګ چوکی باندی کینم او په دروغجنه غوسی وایم: هې چنارګله ونه وینم چی له تورکی سره کار ولري!

زید په کړس خاندی او رضوان په حیرانتیا راته ګوری! چې ژر وایم: هغه مطلب مې وایم له لالا سره می کار مه لره چې ژوندی دی له پوسته کوم!
داخل رضوان خاندی او زید په حیرانتیا راته ګوری، رضوان په ټوکو او په همغه خندا کی وایی: ودي خوړه زید خان ژوندی دی له پوسته کوی له یاده دې ونه وځی!

زید- تاسو دواړو خور او ورور لاس یو کړی چې ما لیونی کړی که څنګه ها!؟
د شطرنج تختی ته ځیر کیږم سپینې دانی د رضوان وی او توری د زید، د سپینو دانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعداد له تورو دانو کم وو! او یواځي پادشاه او وزیر او یو څو داني نوري پاتي وي دا یعنی زید گټونکي دي اي تورکیه خاوري دي په سر شه کله چي لوبه نشي کولي ولی دي خپله پوزه پرې کوي!

یغما- رضوان ولی ستا داني په میدان کې کمې دی؟
رضوان لکه ماشومانو زید ته اشاره کوی! او وایې: تولی دغه وحشی وخوړلی!
په خندا وایم: تولی!؟
رضوان سر ښکته او پورته کوی،له ډیری خندا کم پاتی وو په ځمکه وغورځم په ځان مسلطه کیږم او په مسکا وایم: ښه نو زید څه وکړی چی ته لوبه وګټی!
رضوان په خپل لاس د دانو حرکات راوښودل!په امری (امر کولو) لهجه وایم: هله زید جانه څنګه چې لالا مې وایی همغسې وکه ولی دی ورسره دوکه کړی ها!؟

زید په حیرانتیا راوکتل او رضوان له خندا شین وو زید په همغه لهجه وویل: یغما لیونی شوی یی پخدای دوکه می نده کړی خپله یی زده نده بیځایه شله وی چی راځه لوبه کوو!

یغما- خو هر څنګه چی وی رضوان کومه دانه یی وړاندی کړی!
رضوان وزیر ته اشاره کوی!زید یواځې کتل چې ما وویل: زید هله نو مخکي کړه!
زید په نه زړه خپله دانه مخکي کوی په همدی توګه تورکی د لوبی ګټونکی کیږی! چې زه په خوشحالي وایم: هوراااااااااااا لالامی وګټله!
ما او رضوان خندل چې زید په ټوکو وویل: تاسو دواړه په رښتیا خور او ورور ونه اوسیږی؟ دواړه هم نمونه!؟

زید- تا باندی خو زه هسې دوکه شوم، دې تورکې ته څوک جلی ورکوې!
زید خپل د خبرو وروسته یې په لوړ غږ وخندل! رضوان اعتراض وکړ او ویې وویل: ما مه مجبوره وی،چی د سپینیدو کریم شروع کړم!
د رضوان په خبرو مې وخندل! او ومی ویل: چنار ګل تا ته وایم ونه ګورم، چې زما لالا ته تور ووایه، زه به پخپله یوه جلی پیدا کړم ورته د، ښاپیری په څیر!

زید- ښه ښه وبه ګورم!
رضوان ناساپه وویل: رښتیا یغما، حسنات څنګه وه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان په خبره ما او زيد په خلاصو سترګو يو بل ته وکتل،او په همغه حيرانتيا وويل:
ښه وه سلام يې ويلو!
رضوان- عليکم السلام
ما په آرامه وويل، رضوان،حسنات زما ورينداره کوی!؟؟ رېښتيا ووايه،رضوان ارام وخندل او زما په څير يې وويل: چې خور مې يو څه ووايي او زه نه ووايم، دا امکان لری؟!

د رضوان په خبره پوه شوم چې رضوان هم په زړه کې د حسنات سره مينه لری؟! د دی خبری په پوهېدو په خندا وايم: کرار کينه تورکې،ستا په زړه ښه پوه شوم، زړه دی په کلی کې پرېښودی وو! اوس خور مه بهانه کوه!
رضوان په خندا وايې: څنګه هوښياره يې؟
زيد په په کلکه لهجه وويل: څه خبره ده چې د ليوني په څېر خاندی؟
زه خپل ستونی صاف کړم او په جدي توګه ووايم: د خپل ورينداری په اړه مو خبری کولی،خپله د رضوان څخه پوښتنه وکړه!

بې له ځنده پاڅېدم، پخلنځي ته لاړم، د چای ترموز مې لټولو!چې يو څوک پخلنځي ته رانوځي، پرته ده کتلو چې څوک راننوته، خپل کار کې لګيا وم ترموز مې پيدا کړو،او ګيلاس مې ډک کړو چې د مريم غږ مې واوريدی چې ويې ويل: ته ډېر خوشحاله يې چې دومره زر دې د کور خلکو په زړونو کې ځای پيدا کړو؟!

زه په چټکۍ سره بېرته وګرځيدم،چې مريم د دروازې مخې ته ولاړه ده،حيرانه شوم! او ومې ويل:مطلب!؟
مريم- مطلب، ډير خوشحالې مه کوئ،تراوسه دا سر فلم دی!

بغير لدی چې د مريم خبری ته پام وکړم د دروازې په لور لاړم،غوښتل مې چې څنګ نه زر تيره شم، چې هغې د چايو څخه تازه ډک شوی ګيلاس راوخيستو او په ناساپه توګه يې زما په لاسونو خالي کړو؟! د چای ګرم والې دومره زيات و چې بې کنټروله مې چيغه کړه: اه وسوځيدم..

او هملته پر ځمکه کېناستم او د اوښکو ډکو سترګو مې لاسونو ته ګورم! لاسونه مې لکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سور ګلاب په خیر شو، او د سوځیدني له امله سپیني پولی ښکاره شوی! زما له اوښکو ډکي سترګي زما د لاسونو د سوځولو له امله نه وې، بلکي د دې لپاره وې چي زما د عمه د کور یادونه ژوندي شوی.ښه مې په یاد دی،له هر غلطی وروسته څنګه زما لاسونه د جوش شوو اوبو سوځول!

زه د خپل ژوند په یوه پټه پاڼه کي ډوب وم چي زید او ټول په بیړه راغلل! مریم لا ولاړه وه او یوازې کتل،زید په ورخطا زما ځنګ ته کیناست زما لاسونه یې ونیول او په ورختا یې وویل: ی...غما څه وشول؟!

ما نه غوښتل چي موضوع لویه شي! ما خپله کرکه زندانی کړه او په مشکل سره مې وویل: هیڅ مې فکر نه وو، چای مې په لاسونو توی شوی!
زید په غوسه وویل: توی شول او که چا دربانډی توی کړل؟(او د مریم په لور یې وکتل چي ما په تلوار وویل: نا توی شوو!

زید ما د اوړی څخه نیسي او پورته کوی مې،په چټکۍ سره تشناب ته لاړم، لاسونه مې د یخ اوبو لاندې ونیول، چي سوځیدل یې یو څه کم شول! چې زید کرار وویل: ښه یې، نفس مې؟

خپل سر په پورته کولو او ښکته کولو سره د هغه خبره مې تایید کړه، اسما په تلوار راننوتل او ویې ویل: لالا، په لاسونو یې دا ملحم ووهه، چي سوځیدو ځای پاتی نشي!
زید په ورخطایی سره ټول ملحم زما په لاسونو ووهل او ویې مښیل، ټول ولاړ وو او په غورځیدلو مخونو یې راته کتل!ما ټولو ته په خندا وویل: ولې ټول ولاړ یې؟زه ښه یمه؟دومره زیات هم نه یم سوځیدلی ښه یمه.

ترور په خفه لهجه وویل:لور مې کي زیات سوځیږی نو ډاکټر ته لاړ شه
یغما- نه،ترور جانی، دومره زیات ندی سوځیدلې، ښه به شي.

نه پوهیږم، خو د زید د عمه په سترګو کي مې په ښکاره ډول خجالت لیدو، ولې فکر کوم چې عمه پوهیږي چي زما د لاسونو سوځول د مریم کار دی! زما د غوښتني سره سم، ټول مایوسه صالون خواته روان شول، یوازې رضوان پاتي شو! په ورو ګامونو سره،

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما خواته راغلو او ويې وويل: زما خور، ته ښه يې؟

د هغه درد با وجود چې سينه کې مې تاو شوی وو په مسکا مې وويل: هو تورکۍ زه ښه يم، نه دي اوريدلي چې بده بوټي بلا لا نه وهي!
رضوان ژوره ساه واخيسته، او داسې لکه چې زما خبره يې نه يې اوريدلی ويې ويل:د مريم کار وو؟

يغما- نــ...(لا مې خبرې نه وه خلاصه کړې، چې زيد په غوسه له ځايه پورته شو، او رضوان ته يې مخ کړو او په غوسه يې وويل: رضوان قسم خورم، که بيا ځلې يوازې يو ځل بيا، زه دا لېونی جلۍ د يغما شاوخوا وګورمه، بيا هيچا خاطر نه کوم هيچا ښه به دا وی چې ته يو کار وکړې که ماته دا کار پاتې شو بيا به ښه ونشی!

رضوان سر پورته ښکته کوي او وايې: زه به يې پخپله حل کړم، ته هم خپلې کوټې ته لاړ شه، ته هم له مريم نه په کمه نه يې؟!

رضوان د تلو ښخه مخکې په يو زړه سواندی نظر ماته راګوی او بيا د آشپزخانې ښخه وځي، او زه ځومره د خلکو د زړه سوانده نظر ښخه کرکه لرم خو لکه چې دا منحوس شيبې زما په قسمت کې ليکل شوی د اول ښخه تر پايه،زيد زما څنګ ته ناست و او په غوسه ناکه سترګو يې زما لاسونو ته کتل چې کرار مې وويل: زيد!

زيد په ژړغوني او نيولي غږ وويل: جان د زيد خايستو..؟!
يغما- وګوره سوځيدل يی په پوره توګه له منځه لاړو! بيخی بيخی ښه يمه باور وکه!

ژوند مې خاوند مې لا تراوسه هم په فکر کې و، چې ماته د منلو نه وه، په ماشومانه لهجه په پښتو مې ورته وويل: ماسره زيد خبری نه کوي هوم؟
زيد ژوره ساه واخيسته او سترګې يې زما سترګو سره وتړلې او هغه هم په پښتو ژبه وويل: اه يغما احساس کوم چې نړی کمزوری انسان يم،ګوره ما د خپل ګل نه حفاظت ونشو کړای،هغه ګل چې زړه په وينو راغوړيد! هغه ګل چې زما ساه د هغی په خندا پوری تړلی ده، حقا چې دا پولی ستا په ښايسته لاسونو باندی زما د مرګ حکم ......

(c) ketabton.com: The Digital Library

جمله لا پای ته نه وه رسیدلي، لاس مې هغه خولې په لور ځی، د کلمې د بشپړیدو مخه نیسم! او په غوسه وایم: زیده ایا پوهیږی چې دا خبری دی ستا د ګل په تن باندی د ګلې (ژاله) په خیر وریږی! کومه ګلې چې د هغی ضعیفه وجود زخمی کوی !
هیله کوم بیا داسی مه وایه ، زما ژوند ستا پوری تړلی دی !

زید زما کیخودل شوی د لاس ګوتې بنکل کړل او په یو داسی مسکا چې ما تراوسه د هغه پشان نه ولیدلی ویې ویل:د سترګو توره! د زړه سر می لیونی کیږم کله چې ګورم زما په موجودیت کې دی تاته ضرر ورسیږی ! له منځه وړم هغه څه چې زما ژوند ته درد رسوی قسم دی.

د زید په خبرو لویه مسکا مې په شونډو خپره کیږی، زما زید څومره مرادنه زما څنګ کی ولاړ دی مګر کیږی چې د زید په شتون کیدی زه د ویری احساس وکړم؟ زید چې د غر پشان زما شاته ولاړ دی، هغه زید چې پوهیږم زما د یو اوښکې په توی کیدو د هغه اوښکې د تویه ولو سبب او کس د ریښې څخه پری کوی، نه زه نوره بی پناه او یواځې یغما نه یم زه اوس زید لرم هغه زید چې ماته د ټول دنیا حکم لری.

یغما- که دومره زما سره مینه لری نو د مرګ او تلو خبری مه کوه، مګر ستا زړه راځې خپل ګل په دومره وحشي او خونخواره خلکو مینځ کې یواځې پریږدی؟! هغه ګل چې د ژوندی پاتی کیدلو اوبه یې ته یې؟! هغه ګل چې بیحده کمزوری دی او یواځې ستا د مینې څخه تغذیه کوی! زید که د تلو خبره وکړی باور وکړه ستا څخه مخکې ستا ګل مړه کیږی او نور هیڅکله به ژوندی نشی.

زید- میرمن مې خایستو مې، دومره خوږی او په عین حال کی ترخې خبری مه کوه، زه لکه اغزی پشان خپل و ګل ته ژمن یم هر هغه خونخواره کس چې وغواړی زما ګل ته لاس راوړی ژوندی نه پریږدم.
د زید په خبره خاندم او وایم: اووو زید خان تر دی حده خطرناک کیدی شی؟!
زید هم زما پشان خاندی او په کراره وایی: زما ګرانې هیڅکله مه ختا وځه ځینی کسان شاید په ځهری عاجزه وی خو داسی کارونه کوی چې باور به دی رانشی،! د هر کس څخه هر کار امکان لری.!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- سمده بدماش صیب اوس نیمه شپه شول ځم چې ویده شم.
زید- ځنګه کولې شې دومره راحته ویده شې کله چې زما له سترګو دی خوب تخته ولې دی؟
په خندا وایم: ډیر ښه خوب هم راځي مزی داره ...
زید- هو پوهیږم زما په زړه ډېری خایستو.

یغما- سمده زه به یو ځا سالون ته لاړشم ترڅو د خاله جانې دوی تشویش او اندیښنه لری شی، او ښه شپه تاته غواړم زید خان.
زید- ستا شپه پخیر د سترګو توری.

د آشپزخانې څخه وځم او سالون ته ځم کله چې د کور غړو ته مې خپل د لاسونو د ښه والي خبر ورکړو نو ښه شپه ټولو ته وایم او خپل د کوټې خواته ځم، په کټ کینم او د نن ورځې پیښو ته فکر کوم! عجب ژوند لری میرمن یغما ټول د عجیب غریب کارونو څخه ډک دی! د مریم پدی کار داسی راته معلومیږی چې یو سخت لاره مې په مخه کیده.

په ځای کې مې ځملم او سترګې د کوټې چت ته نیسم، چت چې په ښایسته سور ګلانو ډیزاین شوی، ټول شپه د لاسونو د سوځیدو په درد مې تیره کړل او د خوب او ویښ په دنیا کې زنګیدم، سهار د مولا په آذان پاسیدم اودس مې وکړو او کوم عادت چې د حسنات دوی کور کې مې درلود غوښتل مې د کور ټول خلک راویښ کړم خو بیا یاد ته مې راغلل چې دا د حسنات دوی کور ندی، نو ځکه خپل د کار څخه پښیمانه شوم خو ناساپه مې ځان سره وویل: که ټول کور نشم راویښ کولې زید خو راویښ کولې شم د دی څخه مخکې چې مونځ یې قضا شې؟!

په کراره، کراره د زید د کوټې خواته روانه شوم ټول کور په درنه خاموشۍ کې اخته وو، د زید د کوټې دروازه مې کراره خلاصه کړه او ننوتلم زید د ماشومانو پشان ویده وو او وینتیانو یې ټول مخ نیولې وو ځنګ ته یې نږدی شوم او کرار مې ورته غږ کړو: زید

راویښ نشو په لاس مې د هغه وینتیا د مخ څخه لری کړل او پورته مې واړول چې د زید لاس ته مې فکر شو عکس یې خپل د زړه په سر نیولې وو! په کراره عکس یې د لاس څخه راخلم، د عکس په لیدو نه حیرانه کیږم هو په عکس کې زه وم! خپل د عکس په لیدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکا کوم او بیرته عکس د زید لاس کې ایږدم او د زید اوږه کراره خوځه وم او وایم: زید پاسیږه مونځ قضا کیږی شابه.

زما ژوند دواړو توري سترګي کراره خلاص کړي،څو دقیقی ماته زیر زیر ګوري او بیا زر پورته کیږي خپل خوب ځای کې کیني او وايي: یغما ته یی ؟
یغما- هو ، جناب اوس پورته شه لمونځ دی قضا کیدو حال کیدی شابه.

زید په ورخطایی باندی زما لاس نسئ او د هغه په کتلو مصروف کیږي، په داسي حال کي چې سری یې لاندي وو او خپل ګوتو باندی زما د لاسونو زخمونه لمس کول کرار یې وویل:یغما سوخت والي لږ شوی یا نه؟ ایا دي شپې دی خوب وکه؟

په مسکاه جواب ورکوم: اهان ، ډیره ښه ویده وم . اوس هم دي خبرو تیر شه لمونځ وکړې خاوند جانه.
زید ښکلی مسکاه دي خپلو شونډو میلمه کوي او وايي: خاوند جان دي قربان شي میرمن جانی.

د دروغ غوسه کي ورته وایم: خدای نکوی، لیوني خان !
دا خبره کوم او د دروازی خواته حرکت کوم د تلو څخه مخکې بیا وایم:لمونځ هیر نکړي.

دا خبره کوم او بیا بغیر لدی چې د جواب په تمه شم خپلي کوټي ته لاړم، کالی می بدل کوم لاسونو باندی ملحم وهم سوخ والي سپیني پوقانه هم نظر په شپه باندی لږ شوی وی ملحم خپل کار کړی وه دهلیز په لور لارم ، ټول ویښ وه سبا ناری یی میز باندی څکل دهلیز ته ننوځم جګ غږ سلام کوم! یوازی مریم جواب رانکړو نورو په خوشحالي جواب راکړو لاس پوښتنه هم را نه وکړه

آخري څوکي می کیناستلو لپاره خوښه کړه رضوان هم کار لرو چای هم څکلی نه وه شرکته تللی وه زید هم تراوسه لاندي راغلي نه وه، ټول په سبا ناری باندی مصروفه ول چې د زید غږ راغې:
زید- سلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید غږ د دی سبب شو چې ټول د خوشبیو لپاره چای څکلو څخه لاس واخلي، زید ورزشي کالي په ځان وه ښکاره معلوم وه عادت په چیری ورزش کړي ورزش تراوسه پوري هیر کړی نده زید په جګو کامو زما خواته راځي او زما څنګ کې کیني او کرار راته وایي:سهار پخیر میرمن یغما

یغما- ستا سهار هم پخیر زید خان.
زید په خندا وایي: زما سهار هغه وخت پخیر شو ستا غږ وبینی شوم.
خندا می دي شونډو میلمه کیږي چې فرشته ترور وایي: لوری کولی شي،نن لاړي شوو د طلا او کالیو اخیستو لپاره بازار ته؟

ستوني می صاف کوم او په آرامه وایم: هو ترور جاني ،هر رقم تاسو وغواړي.
فرشته- بیا سمده نن ورځ به بازار ته لاړی شو. زید ته اوزګار یی یا موږ خپله لاړی شوو!
زید- نه مورجانی اوزګار یم ، ستاسو خدمت کی یم
فرشته ترور خاندي او وایي:سپین سترګیه هلکه

سهار چای خلاصیږي، هرڅوک خپلو کوټو ته ځی بازار تلوو ته ځان تیار وي،نیوهېږم څه واغوندم، نمی غوښتل زید کورني کمه راشي همدی سوچ که وم دروازه ټک ټک غږ پورته شو!

یغما- راځي دننه.
آسما په لیدلو لږ اندیننه مي کمه شوه چې آسما به خوشحالي وویل: وریندارۍ جانی حجاب مي درته راوړه ! لالا می نه خوښیږي بغیر حجاب څخه باندي لاړی شوو!
یغما- راځه دننه آسما جانی، ښه شول راغلی نپوهیدم څه واغوندم؟!
آسما په خندا راننوته زما لور ته راغله! حجاب یې خلاص کړو او په مسکا یې وویل: وریندارۍ حجاب دي خوښ شوو!
:□#شهاب
عربي حجاب وه لاستونی ، طلایي غمویو باندی ظریفه دیزان جوړ شوی وه په خوشحاله لهجه مي وویل: هو مننه ګراني ډیر ښکلی ده په زحمت شوي
آسما- وظیفه ده وریندارۍ جانی ترڅو تاسو حجاب اغوندئ زه بیرته راځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- سمده.

آسما کوټي ته ځي زه حجاب اغوستلو باندی مصروفه شوم، حجاب سره می قد جګ ښکاره کیده مصروفه دي ځان لیدلو هینداره کی وم چي دروازه خلاصه شوه او آسما هم حجاب په ځان کړي وه لاس کي یوه بکسه وه کوټې ته راننوتلل او ویې ویل: یغماا جانی راځه که غواړي دا بکس ښخه هم ګټه واخله !

یغما - په دی کې څه دي؟
آسما آرامه خاندي او وايې: آرایش سامان دی نوو ......
یغما- اهان ډیر ښه خو ما ګټه اخستلی زده ندی یعنی کولی نشم !
آسما- سمده کینه زه درته ساده آرایش کوم
تخت په سر کینم آسما بوخته کیږي مخ باندی می ! او وايې: دا هم زما ښکلی ویناره،
آرایش ته هم ضرورته نلري
کراره خاندم او وایم: مهرباني دی ده آسما جانی!

آسما هم زما مسکاه پشان مسکاه باندی جواب راکړو، او د الماری په لور ځي! تور دسکول توري چپلی بوت الماری ښخه راباسي او وايې: دا هم ډیر ښه حجاب سره دي خوند کوی دا هم واغونده.
یغما- په سترګو ګرانی.
آسما- سترګی دی بی بلا ویندار جانی.

آسما ځی او زه تازه خپل د لیدلو لپاره وخت پیدا کوم، سترګي مي ریمل سره جوړی وی، ګلابي غومبري، توري وریځي ،ډیر ډیر کم رنګ سترګو لیمو (سترګو شاه)باندی سور رنګ ښکلی منظره یی جوړه کړي وه تور تکری داسي په سر کوم یوتار وینتی می هم ښکاره نشئ، چپلی بوت ، دسکول راخلم دهلیز په لور ځم ! زما په نظر هیڅوک تیار ندی، ځکه یوازي زید ناست وه هغه هم مبایل که مصروفه وه

یغما- دا نور چیرته دی ؟
زما په غږ زید خپل سر پورته کوي نظري زما نظر کی قفل کیږي، آرامه پورته کیږي زما په لور راځي او په کلکه لهجه وايي: یغماااا بیادی آرایش کړي؟ ؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- اه نو ، بده ښکارم؟
زید- هو ډیر ډیر بده ښکاري هله لاړه پاک يې کړه.
یغما- نوچ پریده پریده بده ښکاره شم پاک کومه نه.

زید- یغما زما اعصاب مه خرابه وه !
مظلومانه وایم:خیر ده غوسه کیږي مه! فرشته ترور سره ځم نغوارم هغه ملګرو مخته کمه راشي
زید- چا ویلی بی آرایشه لاړ ه شي فرشته ترور کمه راځي هوم؟ کمه ښایسته یی چې آرایش دي هم وکړو؟!نور هم ښایسته شوي.

زید خبری کولې چې د فرشتې ترور غږ راغلو: زید زویه چیرته یی دي مور شاهزاده؟(اه چې څومره ښه وخت را ورسیده،زید څخه یی خلاصه کړم! فرشته ترور،مریم، عمه ،آسما دهلیز ته دننه شوي فرشته ترور زما په لیدو د خوشحالۍ څخه په ډکه خندا وایې: ماشاالله څومره ښایسته شوی زما لورکی.
هغه پشان په خندا جواب ورکوم: مهرباني مو ده ترور جاني.

زید په جدی لهجه وایي: د باندي په تمه یم زر راشي.
زید خپل خبری سری سم د باندی لور ته روانیږي! لږ ځنډ وروسته تولي ورپسی باندی ورځوو ! مریم هر چاسره خبري نکوی اسما سره هم! دومره ډیر آرایشی کړی وه اصلي څیره یی ورک شوي وه ، هغه مریم چې ما مخکي پیژندلی د دی مریم سره یې د ځمکي او آسمان توپیر درلود، زید موتر ته تکیه کړي وه داسي فکرونه کي ډوب وه چې بیخی نو.....

زموږ شمیر زیات وه تولی موتر شاتني سیت کي نه ځایدو مجبوره یوه زموږ څخه مخکي سیت کي کیني زید سره! چې فرشته ترور وویل: یغما لوري ته یوځای د زید سره کینه !
یغما- ترور جاني نکیږی تاسو یا عمه دي هلته کیني؟
زما په خبره فرشته ترور په خندا وایې: نه لورکی نکیږی ، شرم څه لپاره کوي بیګانه کس څنګ کي خوو نه کیني، زید دی خاوند دی !

په نه زړه د مخته دروازه خلاصه وم او د زید څنګ ته کینم چې زید په مسکا وایې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهرباني زما آغلـــــې ....

سترګې مې غوسه سره ورته تاوه وم او په چوکۍ کېنم !ټول کيني او موټر حرکت کوی هیڅ کومه خبره یو بل مینځ کې ويلي کيږي نا يعنی هيڅوک خبري نکوی روسته د 20 دقیقو هدف ته رسيږو،تولی ښکته کیږو کالیو مرکز ته ننوځو،دوم منزل ته ځوو يو دوکان ته داخلی کیږودوکاندار ډيرصميمت سره زيد ته ښه راغلاست وايي:

دوکاندار- وا وا زيد خان ، ښتګه زموږ غريبانو کلبه ته دي قدم کیښودو!
زيد- مهرباني لري اصف جانه ، د نکاح او د واده کالو د خوښه ولو لپاراه راغلي یو.
دوکاندار- ښه راغلاست راځي ډير ښه جنسونه درته ښکاره کوم !
ټول کالیو باندی مصروفه کيږي ښایسته ظریفه ديزان داره کالي لرل!سترګو باندي می کالي کتل سترګي می په يو ډير ښايسته کالیو باندی ولګيدی،سپين کالي ډير ډیره لويه لمنه! كه ووايم لمني يوه لويه کوټه نيوله که دروغ می ويلی نه وي دومره لويه لمنه درلوده

تیوله لمن باندی سپين کرستال غمي کارول شوي وه لاستونی مکمل کرستال وه غاړی ملایي هم ساده وه ښایسته کالي ساده وه یوه لویه جالی (سپين تکری) شال هم درلودډير مې خوښ شوی وه خو جرعت می کولی نشوو خوښه می په ژبه بيان کړم
چې زيد وويل: همدا دي خوښ شول زما ګلابه! زما هم خوښ شول خوو ډاريږم د کالیو سره وزری وکړي هغه شپه او و نه تښتي رانه؟!

مخکي لدي چې زه کوم جواب ورکړم زيد فرشته ترور ته غږ کوي: مور جانې ستاسو په نظر دا کالي ښتګه دي؟

فرشته ترور- هو ډيرښکلی دی خو پريږده چې يغما يی خپله خوښه کړی!
زيد په خندا وايي: اه مور جانی زما خوښه د يغما خوښه ده، انديښنه مکوه!
فرشته ترور- توبه د نن له ځوانانو سپين سترګی هم يو حد لری،د مور شاهزاده!
زيد- په سترګو مور جانی.

د تولو په موافقي می خپل د خوښی جوړه واخيسته، تقريبا يو دری ساعته ګرځو طلا مو واخيسته مګم وخت د نکاح او نکريزو جوړی ته پاتې نشو! مريم او اسما هم خپل ځان ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کالی واخیستل! یواځې فرشته ترور او د مریم مور ننداره‌چیان ول. نور د ګرځیدو توان نه وو ډوډی مو هوټل کې وخوړله او کور ته راغلو زید موږ ښکته کړو او خپله شرکت ته لاړه! هر څه خپل خریدونه خپلی کوټې ته یوړل! دومره ستړی وم چې پوهه نشوم کله د خوب نړي ته تللی وم !

د اسما په غږ د خوب نړي مې پرینبوده: وریندار جانی!
یغما- ها ګراني!
اسما- ویښه شوی یې!
پورته کیږم او په ځای کې کینم او وایم: هو ګرانی کوم کار دی وو؟
اسما- هو ښکته ټول تاته په تمه دی راځه چې چای وڅښکو.
یغما- په سترګو ګرانی.

له تخت نه ښکته کیږم او خپل ټکری په سر کوم او اسما ته وایم: راځه چې ځو!
اسما- وریندار جانی ته ښکته شه زه ګیټار (دومبره) راخلم او درځم!
په حیرانتیا وایم: ګیټار د څه لپاره؟؟؟
اسما- یو ځل دهلیز ته لاړه شه بیا پوهیږی!
سر ښکته او پورته کوم او دهلیز ته ځم، ټول ناست ول رضوان هم راغلی وو چای یی څښکه! سلام کوم او د ترور ترڅنګ کینم.

رضوان په خندا وویل:میرمن یغما درته سوپرایز(حیران کوونکی خبر) لرو !
په حیرانتیا وایم: زما لپاره؟
رضوان- هو هو وریندار جانی ستاسو لپاره (او مخ زید ته اړوی او وایي: همداسي نده زید خان!
اسما ګیټار په لاس راننوځي او د زید په لور ځی او وایي: دا دي واخله لالا!
زید ګیټار واخیست او رضوان ته یی وویل: یعنی نه کیږی له دی شرط نه دی واوړی؟

رضوان خپلی وریځې پورته اچوی او په ټوکو وایی: نه په هیڅ قیمت نغواړم ژوندی کنسرت له لاسه ورکړم
زید- سمده رضوان خان دا ځل یو صفر ستا په نفع
زید یوه غټه ساه اخلي او ګیټار په لاسونو کي جوړوي خپل نظر ماته ډالی کوی او په خوږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غږ یی شروع کوی د سندری په ویلو:

دراین زمانه ای بی های و هوی لال پرست
خوشا به حال کلا غانِ قیل و قال پرست

چگونه شرحد هم لحظه لحظه ای خود را
برای این همه ناباور خیال پرست

به شب نشینی خرچنگ های مردابی
چگونه رقص کند ماهیذلال پرست؟!

رسیده ها چه غریب و نچیده میافتند
به پای هرزه علف های باغ کال پرست

رسیده ام به کمالی که جزاناالحق نیست
کمال دار برای من کمال پرست

هنوز زنده ام و زنده بودنم خاری است
به تنگ چشمی نا مردم زوال پرست..

دومره یی ښکلی وویل چی وروسته له سندرې یې ټوله کوټه غلی وه،په دی ټول وخت کې یی ماته کتل!مګم ما د مریم حرکات د سترګو لاندې نیولې ول بغیر دستر ګو رپول ولو څخه یی زید ته کتل یعنی یوه دقیقه یی هم سترګی نه پټولی! د لاسونو د پړقا غږ د کوټی ټوله فضا ونیوله!
رضوان په ټوکو وویل: ظالمه ولی غواړی دا پرینته ډوله غږ دی پټ وساتی که دا غږ ما درلودلی 24 ساعته می سندری ویلې!

زید- وتړه خوله دی رضوانه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

تولو د زید په خبره وخندل،دوه اونۍ تېرې شولې او ټول په خریداری کې مصروف وو!
په دې ورځو کې زید ډېر کم وینم او زړه مې د هغې د لیدلو هوا کړی! مریم هم کله ناکله د عمه سره راځي او زما سره ښه رفتار کوی خو نه پوهیږم ولی ماته یې رینتینولې سمه نه ښکاری؟ولی فکر کوم دا ټول له یوې ډرامې ډېر څه ندی!؟
د جمعې ورځ وه زید او رضوان دواړه په بڼ کې ناست ول او نپوهیږم د څه په اړه غږیدل!

ظریفي ترور غوښتل چاې بڼ ته یوسی،چی مخه یې نیسم او خپله چاې وړلو ته مخکې کیږم!د تل په څیر تکری مې په خپلو ویښتو چې اوس ډیر رسیدلی ول جوړوم او د بڼ په لور ځم! په احتیاط مې ګامونه اخیستل چې داسی نه پتنوس رانه ولویږي!لا مې څو ګامه پاتی ول چې ورسیږم چې د رضوان اواز مې تر غوږ شو!

رضوان- زید شپږ ورځې شوی خو تر اوسه یې زخم صحیح ندی جوړ شوی، یو ځل ډاکتر ته لاړ شی ضد مکوه زخم یې بدتره کیږی! که ډاکتر ته نه ځې لږ تر لږه مور ته خو ووایه.!

زید- رضوانه ژر ژر دی خپل کار وکړه نه ډاکتر ته د تللو وخت لرم او نه یې حوصله!
رضوان په غوسی وویل: ولی دومره ناپوه او ضدي یې؟ ماشوم یې؟ پخدای نور خو په سپین ږیری توب یې خو اوس هم چرګه دی یوه پښه لری(د چا خبره نه منل او په خپله خبره ټینګار کول)! نپوهیږم څه درسره وکړم!

زید په اعتراضی ډول وایی: رضوانه یوځل د یغما مخکې ونه وایې چې سپین ږیری کیږی چې وژنم دی! هغه ځل یې هم وویل چې د لمسۍ په ځاې دی یم ، او غلطی مې وکړه! که ستا له خولی یې هم واوری بیخی هوایی کیږی!

رضوان کرار وخندل او ویې ویل: ښه نو وروړمی ستاسو د عمر واټن ډیر دی هغه لا 20کلنه ده او ته 28 کلن یې! یعنی 8 کاله عمری واټن لری!
زید جدی او په کلکه لهجه وویل: ښه نو څه وکړم؟ نه چې ته هم فکر کوی یغما زما پر وړاندی لکه ماشومه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیو هیږم ولی بی حرکته ولاړه یم او خبرو ته می ورته غوږ نیولی!مګم راته د منلو وړ نده، یعنی زید فکر کوی چی زه په ربښتیا ربښتیا زید سره په نکاح کولو پښیمانه یم او غلطي می کړی؟! زما د ژوند سړی دومره زر خپه کیږی او زه نیو هیدلم؟منم یی چی زه د خپل د مینه په اظهار کولو کی ضعیفه یم،مګم کاش زید پو هیدلی چی که زه زر ځلي هم ژوندی شم نو زر ځلي به له خپل زید د خپل د ژوند له سړی سره نکاح کوم!
کاش پو هیدلی چې زما لپاره غیر له هغی نور ټول سړیان تر اخر حرام دی!

د ونی شتون ددی لامل شوی وو چې زید او رضوان می له سترګو پناه وی او یواځې می ورته غږ اوریده هغه هم سم نه! د زخم په یاد راوړلو می ټول فکرونه لاهو کیږی او په وارخطایي د زید او رضوان په لور ځم! د هغه څه چی می مخکی ول په لیدو یې حک او حیرانه پاتی کیږم
زید په چوکی ناست وو نیمه اوږه یی لوڅه وو او رضوان د الکول ډکه پخته د هغی په اوږی ایښی وه! زما په لیدو دواړه وارخطا شول، رضوان له خپل کار نه لاس واخیست او زید په تلوار خپل یخن قاق واغوسته، دواړه مي مخکی ودریدل!

زید په حیرانتیا وویل: یغما ته دلته څه کوی؟
غلی او بی دمی پتنوس په میز کیږدم ستونی مې صافوم او کرار وایم: تاسو ته مې چای راوړه!
زید- ظریفي ترور راوړه تا ولی ځان په زحمت کړ!
ځواب مې ورنکړ او اوږی ته می ورته اشاره وکړه: ولی زخمی شوې؟
رضوان مخکی کیږی او وایې: هیڅ همداسی یوه دانه پری راختلی وه!
بد بد ورته ګورم او وایم: ته چپ شه مګم خپله ژبه نلری! موضوع مه تغیروه نیو هیږم بیا مو کوم ګل ته اوبه ورکړی!

رضوان غلی شو او وروسته له لږ چوپتیا یی وویل: بنه نو تاسو دواړه خپل منځ کې جوړ راشی زه لاړم!
د تللو په حال کې یی وویل: او هو زید خدای درباندی رحم وکړی(او بیا په خندا ماته اشاره کوی، وای خدایا چی دا بشر په هیڅ حالت کې د توکو نه لاس نه اخلی!
رضوان په غټو ګامونو لاړه او موږ دواړه یی یواځی پریښودلو! مخ مې زید ته واړوه او په غوسی مې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- ګنګ شوی یې زیده! وایم بیا دی څه کړی! ولی دی اوږه زخمی شوی!
زید خپلی سترګی څمکی کی ګنډلی وی او کرار یې وویل: یغما!
یغما- څه یغما!
زید- درته وایم یې (توضیح درکوم)
یغما- کینه غوږ یم!
زید په چوکی کیناسته او راته یې کتل! چې ما وویل: لری که یخن قاق دی!
زید په هغه حال کې چې سترګې یې د حیرانتیا څخه راوتلی وی وویل: اړینه نده، یو کوچنی زخم دی!

وریځې می پورته اچوم او وایم: غواړم چې همدا کوچنی زخم وګورم کومه ستونزه ده؟
زید د لږ ځنډ وروسته خپل کیڼ لاس د یخن قاق څخه راوباسي! او وایې:نه تاسو صاحب د اختیار یې میرمن می!
یغما- اه دا یعنی کوچني زخم دی!؟(د زخم په لیدو یې وریځې می تولی شوی! څلور د وینو ډک سوری! په حیرت وایم: زید دا په څه زخمی شوی؟ بیا دې جنګ کړی؟

زید په کرا وویل: په بوکس پنجې،نه زه عاجزک کله جنګ کولی شم هغوی راسره جنګ وکه!

پوف کوم او د الکول ډکه پخته یې په زخم نه چې په زخمونو کیږدم!
چې لاس یې له ډېره درده موتی کیږی چې زما سترګی هم ورسره پټیږي! په کراره وایم: ډیر درد کوی؟؟
زید په ټوکو وایی: نه د سترګو توره،کله چې ستا شفا ورکونکې لاسونه زما په زخم ولګیږي نو شوني ده چې ښه نشي؟
یغما- ډیری خبری مکوه چې اعصاب دی راته خراب کړی! پخدای ماشوم خو نه یی!
چې هر ځل باید جنګ وکړی!یعنی هر ځل چې له کوره وځي ماسره باید ددی ډار ووسی چې زخمی راګرځي هووم؟؟

زید- دا ځل زه ملامت نه وم نپوهیږم ولی له شا یې حمله وکړه زه ورسره ښکېل نشوم یواځې په بوکس پنجې یې ووهلم او وتښتیدل!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړه کې وايم الهی لاسونه يې مات شي چې ته يې و هلې! خو په خوله ورته وايم: شپې کورکمن او هګۍ پرې کيږدم ددې لامل کيږي چې زخمونه دې زر ښه شي دواړه خاموشه کيږو چې زيد په مظلومانه ډول وايي: يغما غوسه يې راته؟

يغما- زما سره خبرې مه کوه.
زيد- ته وايې د ټول ژوند سره دې خبرې مه کوه دا هم مګه امکان لرې؟
يغما- نو قول راکړه خپل ځانته به فکر کوې نګورې زخمونه دې څومره ژور دې، نه وايې يو څوک به دې په تشويش شې!؟
زيد په شيطانی خندا وايې: هغه وخت دا يو نفر سوک دی چې ماته په تشويش کيږی؟

د ماشومانو پشان په قهر وايم: ستا بدبخت ميرمن، يعنی خدايه زه بايد دا وحشی غټ کړم؟! ظلم ندی؟
زما په خبرو زيد په لوړ غږ خاندی او وايي: د سترګو توره زه کله وحشی يم؟! او هو ته خايستو مې بايد لوی کړی.

سومره زه د زيد په خندا مئين يم، مګر امکان لرې يو سوک دی زيد د خندا په حال کې وګوری او مئين نشي وربلندی؟ ناساپه بی اختياره ورته وايم: زيد نکيږی د نورو مخکې ونه خاندی؟
زيد په حيرت وويل: ولې ګرانې؟!
ټپ يې ورته ټړم او څنګ ته يې کينم او وايم: پخدای بخيلي مې کيږی! اصلا حق نلری بغير د ماسک څخه د باندی لاړشی او هو ويينتيان دی واخله. پوه شوی؟!

زيد- عه بلاخره زما يغما هم پر ما بخيلې کوی(بيا خپل سر د آسمان خواته نيسې او په لوړ غږ وايې: خدايه شکر دی اخيره هم زما بت زه د خپل ومنلم.

خپل ګوت خپل پر شونډو نيسم او وايم: هيسسسس چنارګل اوس ضرور دی چې ټول خلک پر ما خبر کړی؟
زيد- هو ضرور دی هسی زه خپل پر ژوند باور نلرم غواړم هر څومره ژر چې کيږی زما ګل ما خپل ومنې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید د کوم منلو څخه خبری کوی؟ که د زید د مینې احساسات زما په رګونو او فکر یې زما په مغزو کیدی ایا دا منل ندی نو څه دی؟ ولې پټ کړم پرېږده خبر شې چې زه د هغه په شتون ژوندی یم! پرېږده پوه شي زه هغه ته تسلیمه شوی یم، پرېږده پوی شي هغه زما د زړه او روح مالک شوی، زید تراوسه آسمان خواته کتل او خندل یې، او زه غواړم اقرار وکړم هر هغه خبره چې په زړه کې مې ده و تراویه مې پوره ویلی نه وه.

شاید نور هیڅکله داسی سم شانس په لاس رانشي،او د اظهار کولو لپاره ناوخته شوی اوسیږی زه پدی تقدیر باور نلرم باور نلرم چی دا بد تقدیر به زما شا ایله کړی او زه دی خوشحاله اوسیږم خپل ستونې صاف کوم او په جلا لفظ او کلمه کلمه وایم:

یغما- زید!
زید- د زید سپوږمې د زید نفس وایه!

غته ساه اخلم او اخیره هم دا درونډ بار خپل د اوږ څخه ښکته کوم او ورته هغه خبری کوم، کوم چې هره شپه د خوب څخه مخکې ځان سره مې کول نن پر ژبه راوړم او وایم:
زید زما ژوند زما خاوند زه درسره مینه لرم په اندازه د هر هغه آرمان چې ورته ونه رسیدم، مینه درسره لرم خپل د ژوند غمونو په اندازه، تا زما ټول وجود خپل ځانته تسلیم کړی داسې یې لکه وینه چې په رګونو کې د جریان حالت کې وی.

د وجود زړه،زړه مې ستا د عشق ګواهې ورکوی، زید که زر ځله ژوندون وکړم هر زر ځله به زما د زړه مالک او صاحب ته اوسیږی، زه تا خپل په ټول وجود باندی منم زما ژوند.

زما د خبرو وروسته یو درنه خاموشی خپره شوه کرار خپل سترګې خلاصه وم، او د زید هک پک د حیرت څخه څهره وینم زید بغیر له کوم حرکت او حتا بغیر لدی چی سترګی ورپه وی مات راکتل چې په مسکا می ورته وویل: زما بت پرست زما په شتون کې ستا فکر او خیال چیرته تللی هوم؟

زید کرار وویل: یغما؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- جان یغما!
زید- زه ویښ یم کنه؟
یغما- هو کنه؟!
زید- ما یو ښېرازه ووهه چې باور وکړم ویښ یم!
نږدی ورځم او مخ یې ښکله وم او وایم: مګر امکان لری زه خپل خاوند په ښپیره ووهم؟

زید د څو ثانیو لپاره په حیرت راګوری او هیس خبره نکوی، د هغه پداسی راکتلو خندا مې راځی اخ زما زوند سومره و دی خبرو ته پتمه و او ما ورته ونه ویل هی هی زید په همغه ناباوره غږ وایې: یغما فکر کوم په آسمانو کې یم او دا ټول یو خوب دی!

کرار یې چونګاری کوم او په خندا وایم: ها اوس پوی شوی ویښ یې او خوب ندی!
زید کرار خاندی او وایې: هو زما د زړه سکون، پوی شوم ولې دی دا خبری مخکی نکول؟ ولی دومره ظالمه وی؟
کرار وایم: نه پوهیږم ولې می درته وخت نکول! احساس می کړو اوس یې وخت دی ددی څخه مخکی چی ناوخته شي درته می اظهار وکړو چی سومره راباندی ګران یې.

زید- ناوخته کیدل نور په کار کی نشته، د عمر تراخیره به یو دبل سره یو د عمر تر اخیره به ته زما د زړه ملکه پاتی کیږی.
کرار خاندم او وایم: امید لرم زما بد تقدیر تا هم ځان سر اخته نکړی زید.
زید- زه تقدیر ستا و مخ ته په ګونډو کوم زما خایستو!

د زید په خبرو په مسکا باندی سر ښکته او پورته کوم مګر امکان لری زید یو خبره وکړی او زه یې ونه منم؟! هیس امکان نلری زید چی څه وایې هغه ضرور کوی، د زید خندا او خوشحالي نه کنټرول کیدل، او زما زړه راته ویل یغما سم ورته وګوره زید خبری کول او ما ورته کتل زه د زید په کتلو کی ډوبه وم چې د آسما غږ راغلو:

آسما- وریندارې موږ څو بازار ته، ته هم راځه.
یغما- ته او مریم ځې؟
آسما- هو.
یغما- نه ګرانې تاسو دواړه لاړشی زه مو نه مزاحمه کیږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسما په اعتراض لرونکی لهجه وایې: عه وریندارۍ ولې مزاحم اوسیږې؟ خپل مریم ویل د یغما سره به بازار ته لاړشو.

زید په کلکه لهجه وویل: آسما ضرورت نشته، کله چې وایې نه ځم یعنی نه ځې، نور نو هسې تینګار مه کوه.

د زید په خبرو د آسما څهره د خفګان څخه ډکه شوه او غوښتل یې چې لاړشی چې ما یې لاس کلک ونیو او ورته مې وویل: سمده آسما جانې ته لاړشه زه هم درځم درپسی.

آسما خپل سر ښکته او پورته کوی او د مانې پخوا ځې چې زید په غوسه ناکه لهجه وایې: یغما فکر نکوی باید زما څخه اول اجازه واخلی؟ زه نغواړم ته دهغه انجلې سره د باندی لاړه شې..
یغما- و دی نه لیدو آسما سنګه خفه شوه! یو همدا نن ورسره ځم نور بیخی نه ځم سمده زما یوسف د زمانی؟

زید- افف ښه چل درځی چې سنګه ما راضی کړی، سمده لاړشه خو ژر بیرته راشه یو ثانیه لا ستا د بیلتون طاقت نلرم پوه شوی یو ثانیه.
یغما- سمده زما خاوند په سترګو.

زید خپل د جیب د پیسو بکس زما خواته نیسې او وایې: واخله هر شئ چې غواړی ځانته واخله او هو هر کله چې راغلی نو خپل دانه دانه خرید به ماته ښه یې سمده؟! غواړم وګورم زما خایستو څه څه اخیستې؟!

د زید د لاس څخه د پیسو بکسه راخلم او خلاصه وم یې، اوو څومره پیسی لری دا چنارګل د پیسو د مینځ څخه دری زره افغانی یواځې د احتیاط لپاره راخلم او بکس بیرته هغه ته ورکوم چې زید په حیرت وایې: همدومره؟د پیسو بکس ځان سره ویسه هسی هم زه ټول ورځ کور کی یم نن پکار می نده.

یغما- هو همدومره بسنه کوی دا مې هم یواځې د احتیطاط لپاره راوخیستل.
زید په خندا وایې: عجب لیونې ښځه لرم، زه سومره نیکمرغه یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا لځایه پاسیدم او د مانې خواته لاړم، آسما او مریم تیار کړی ما ته په تمه ناستې وی. په تلوار مې خپل حجاب واغوندو او د مانې څخه بهر شو اسما مریم ته وویل: مریم چیرته لاړی شو؟

مریم موټروان ته آدرس ورکوی او موټر حرکت کوی د ډیر مزل وروسته موټر دریږی چې آسما و مریم ته وایې: مریم ولری دومره لری راغلو؟ دا خرید خو په پارک مال کې هم کیدو؟!
مریم په پوسخند وایې: نه د دی ځای جنسونه د پارک مال په پرتله ډیر با کیفیت دی.

مریم او آسما خبری کول او ما یواځې هغه دواړو ته په خاموشې کی کتل، د یو څه خبرو وروسته د موټر څخه ښکته کیږو او مغازی ته داخله کیږو، آسما او مریم خپل د خرید اخیستلو باندی لګیا شول او ما یواځې د مغازی شیانو ته کتل، تقریبا خرید مو خلاص شوی وو او د تلو حال کې و چې ناساپه مریم خپل لاس به سر ووهی او ویې ویل: اه آسما د کالو خلطه مو دوکان کی پریخودل!(مریم خپل د خبری وروسته زما خواته راوکتل او ویې ویل: یغما جانې ته همدلته د موټر په تمه ودریږه ما او اسما ځو او ژر د کالو خلطه راخلو او راځو.

په مسکا ورته وایم: سمده تاسو لاړی شې زه همدلته تاسو ته پتمه یم.

مریم د آسما لاس ونیو، او خپل د ځان پسی په کشه ولو د دوکان خواته ویوړل، ډیر ژر زما د ست ګو پناه شول، تقریبا لس دقی ورته منتظره وم خو رانغله! چې اخیر د مجبوری څخه د مریم په تللی لاری کرار قدمونه اخلم او راونیږم ورپسی ټول مغازی می وکتل خو د مریم او آسما څخه هیس نام او نشان نه وو؟! ستړی شوم او یو یواځې ځای مې بیدا کړو همله کینستم؟!

لا آرامه نفس مې اخیستې نه وو چې ی آشنا غږ مې واوریدی چې ویې ویل: بح بح ماشالله یغما جانه! د دومره وخت وروسته؟!

په تلوار مخ می شاته وګرځه ویې! او د مقابل کس په لیدو می لاسونه یخ شول او زړه مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حرکت ځخه و دریدی! س....لیم. پښې مې یاری نکوی چې ودرېږم خو کوشش کوم او په سختۍ باندی پاسیږم چې سلیم په شیطانه او مضر خندا وايې: اخیره هم زما په ګیر راغلی یغما جانې(او خپل د خبری سره سم زما لاس ته حمله کوی او نیسي مې، د هغه پدی کار به چغو او بغارو وایم:

یغما- ماته لاس مه وهه لری کړه دا مردار لاسونه دی.

خو سوک وه زما د غږ آوریدونکی؟ سلیم په زوره ما ځان پسی د مغازی ځخه د دباندی خواته کش کوی او ټول د مغازی کسان یواځې کتونکی وه! یو لا مرستې ته مې رانغې؟! لکه چې ټول شل او معیوب وه؟! دومره چغې مې ووهل چې نور مې غږ نه پورته کیدو اخیره په زاری مې وویل: سلیم ته وقران ما نکاح تړلی، زه اوس متاهل یم

زما په خبرو سلیم په ریخند وخندل او ویې ویل: غواړی پدی خبرو دی ماته چل راکړی؟

سلیم د خبرو په حال زه خپل د موټر خواته کشه ولم، کله چې بوه شوم خبری ا زاری فایده نکوی اخیری کوشش مې وکړو او چیغې مې کړی: مــــــرستـــــــه وکړی مـــــــــرســــــــته(سلګې مې بو ته شول خو هیس سوک مرستې ته رانغلو سلیم د موټر دروازه خلاص کړل او غوښتل یې چې ما موټر ته تیله وهی خو ما مقاومت وکړو د موټر دروازه مې ونیول او په زاری مې وویل: سلیم د قران روی ته وګوره، د خدای روی ته وګوره، مکوه! پخدای قسم ما واده کړی پریږده خپل ژونـــ...

خبره مې خلاصه شوی نه وه چې سلیم په مخ څپیره راکړل او زما دژړا او خبرو مخ یې ونیو او به غوسه یې وویل: بې حیا انجلې لکه د انسان د لور پشان په موټر کی کینه کنه قسم پخدای ټول غاښونه دی په خوله کی درماته وم.

سلیم خپل د خبری سره سم زه لکه د قربانی حیوان پشان په موټر کی ختا کړم او حرکت یې وکړو، توله لاره مې چغې کړل ومې ژړل او زید ته مې ناری کړل، خو زید نه وه، زید رانغلو، زید غیب شو نور په بدن کی مې هیس حرکت نه وو پاتې سر مې په ښیښې تکیه کړی و، او خپل تقدیر ته تسلیمه شوی وم! هههه دا تقدیر بیا زه بدبخته کړم..

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا تقدیر دا ځل ضرور زما د خاوند زما د عمر ملا خامخا ماته وی، دا تقدیر زما زید ضرور ځان سره غرق کوی، پدی فکرو بیا می ژړا ته شروع ورکړل او د موټر ښیښنه می په لاس وهل، د ژړا او ساندو مینځ کی می خدای ته ناری کړل، هغه خدای چی بیحده ورڅخه خفه وم، هغه خدای چی فکر کوم زه یې لیاده باسلې یم؟!

خـــــــــــــدایه ولــــــــــې؟؟؟ خــــــــــــدایه ولـــــــــــــــې؟؟؟

تازه د خوشبختي رنګ او بوی می لیدلی او احساس کړی وو، بیا دی ولی زه د دی نا آرامه سمندر کې ور ګډه کړه؟ مګر د کشتي څخه بغیر زه دا نا آرمه سمندر څخه وتلې شم؟ خدایه زما کښتي راسره نده؟! خدایه زما زید راسره ندی! خدایه زما ژغورنی راسره ندی! خدایه زه ډوبیږم زه غرقه کیږم، قسم دی وی ستا په جلال او جبروت نور ددی دومره تور تقدیر د مقابلی توان راکې نشته، والله چې نه یې لرم...

سلیم لکه چي کوڼ شوی وو او زما چیغی او زاری نه آوریدل، ړوند شوی وو او زما بد حال او ژړا یي نه لیدل پخدای چی نه یي لیدل، په بیحده سرعت روان وو، د ښار څخه ووتو او نور روښنای نه تر سترګو کیدل، لکه چي نور د خط اخیری ته ورسیدم!؟

موټر په یو کندواله کې و دریده او سلیم لکه یو وحشی ځناور زما خواته راغلي او زه یي په زوره د موټر څخه ښکته کړم، او د یو تور تیاری کور خواته یې کشه کړم، لکه یو حیوان یي ځان پسی کشه ولم او زما مقاومت او زور هیس فایده نه درلود، ما یواځې زید ته ناری وهل هغه زید چي زما د نار جواب یی په جان، عمر مې، نفس مې نه راکو

سلیم د کور دروازه ډیر په غوسه خلاصه کړه او په کور کي واچولم او په غوسه یي په چغو وویل: بنده که خوله دي بي شرمي انجلي نور دهغه بي شرف نوم په خوله وانخلي. په ژړا او ډیر په سختي او په چغو مي وویل: بي شرف ته یي چي د خلکو ناموس دي لکه شغال راوړي زما زید غیرت لری دهغه نوم په خپل مرداره خوله دي مه اخله

زما په خبرو د سلیم مخ له غوسي سور شو او لکه یو ځناور یي راباندي حمله وکړه ویښتیان یي راته په لاس کي ونیول او په زور یي کش کړل،ویښتیانو نه یي ونیولم او یو کوټي خواته یي کش کړم کوټي ته ننوتو سره سم مخ یي راته په څپیړو ډک کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کنټرول یې له لاسه ورکړی و او چغې وهلې،کله چې له وهلو مې سترې شو په ځمکه یې ووهلم او بیرون لاړ او دروازه یې بنده کړه

بې حرکته په ځمکې پرته وم د سر پوستکې مې زیاد سوښت کو،پوزه او خوله مې له وینو ډکه وه خاموشه اوښکې مې تویولې د غږ پورته کیدو تاب مې درلود، لیونیو غوندې مې وخندل له غم او ژړا نه ډکه خندا زید چیرته یې؟! راشه او وګوره خپله خایستو دې! زید خایستو دې مړاوې کیږي او ته نه یې؟! راشه او مړه کیدل مې ګوره
نیو هیږم تر کوم وخته په ځمکه پرته وم ټول یادونه لکه د فلم په شان د سترګو نه مې تیریدل

د خوشحالې احساس مې کو چې په جرعت او وضاحت مې خپل مینه اظهار کړه خپل زید ته خپل ژوند ته، شاید پوهیدم بنه شې مې پتمه ندې او خپل ټوله هستې مې د هغه سترګو پر وړاندې کیخوده، اګر چه ما لومړې ځل د حسنات د خاله د زوی محفل کې مې خپل زړه خبر کړې وه خو زید پرې ناباوره وه شاید ګمان یې کو له مجبوریت دا خبرې کومه بنه ملامت هم نه وه ځکه په سمو کلمو مې اظهار نه و کړې
خو وس پوهیده ډیر بنه پوهیده چې د هغه څیزونو په اندازه چې ما نلرل ورسره مې مینه کوله په رښتیا چې پوهیده چې زه سومره بیګانه وم د مینې دالفاظو سره.

وجود مې یخ کیدو همیشه له تیاره او لوړ ځای څخه په بیحده اندازه مې ویره درلود، لاسونه مې د زیات ویرې څخه موټې کړې و او لړزیدل،سترګې مې پټې کړې او د زید څیره مې خپل سترګو کې مجسم کړه یعنې اوس به سنګه وي؟داسې نه چې بیا خپل کنټرول له لاسه ورکړې وي او ځانته زیان ورسه ویې؟!

پوهیږم حالت به یې بنه نه وي! زما زړه زما ژوند زما د لرې والي طاقت نلرې،د هر حقیقت په ویلو اوښکو مې لکه سیلاو په مخ څپې وهلې لکه لیونیو غوندې شوې وم کله مې خاموشه اوښکې تویولې کله مې خندل او کله مې د چغو غږ کیده، مګم نمې ویلې چې شپې ته یې زخم په کورکمن "دیګ مساله"او هګې پټې کوم؟! که پوهیدم ما لپاره شپه نه راځې ما به همغه وخت زخم ورته سم پټې کړې و

وایې چې ژوند مې یو نیمګړې قصه پشان شو، بیا هم په چغو ژاړم خپل د ټولو غمونه په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اندازه مي وژړل توله شپه مي همداسي تیره کړه په هره شیبه یي مړه شوم او ژوندي شوم زما تیاره شپه د زر کلونو په اندازه راباندي تیره شوه زر کاله بیا هم د خپل خداي شکر ګذاره یم عصبي حمله راباندي رانغله د شپي باندي د سهار لمن خپره شوي وه خو زه بیا هم په تیاري کي وم، لکه چي دی کوټي ته زما د ژوند پشان

رڼا نه دننه کیده؟!

د کوټي دروازه خلاصه شوه او زه په ځاي کي مي کیناستم خپل ځان مي ټیکري کي تاو کړو د سلیم په راننوتو سره ځان کي تاوه شوم او عجیبه ویره مي زړه کي دننه شوه ټول وجود مي لکه پاڼه لرزیده او ژړا مي ستوني کي بنده وه سلیم په شیطاني خندا وویل: شپه دي سنګه وه د ماما لوري؟!

د سلیم د هر قدم نږدي کیدو سره زه شاته تلم چي سلیم په ریشخند وویل: عه ولي ویریږي له مانه ګراني؟!
په ویری او لړزی مي وویل:م ..نږ ....دی کیږه راته.
او د دی خبري سره سم مي اوښکو په مخ بیا په بهیدو شول چي سلیم وویل: سپوږمي مي ته اول نه زما وي که هغه بیشرفه په مینځ کي نه وي راغلي، اوس هم اوښکي دي پاکه کړه او سبا ناری دې وخوره نغواړم د نکاح تر ورځی نوره هم مړاوي شي...!

په چغو مي وویل: د څه نکــــــــاح هـــا؟په هوښ یي؟قسم په هغه پاک ذات چي زه د زید میرمنه یم یو ځل مي نکاح کړي مګم خلک سو ځله نکاح کوي؟!
سلیم- اه یغما چټیات مه وایه ته چیرته او نکاح کول چیرته؟ پدی خبرو دي ما خپل کار نه منع کوي نشی.
یغما- د څه کار بنه به دا وي همدلته مي په سر څو مرمي خالي کړي.

سلیم په مسخره خندا وویل: خیال پلو مه وهه، مګر تا تل نه ویل چي ذلت او خواری تاتهک د مرګ حکم لري؟! نو ولي دا ذلت ته د پاي ټکي نه ایږدي تر کومه غواړي د هغه بیشرفه کور کي اوسیږی؟ تر کومه غواړي دلته داسي واوسیږی؟ باور وکړه د سر تاج مي جوړوم دي فقط یو ځل راته هو ووایه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا احمق زما په خبرو یقین نکوی او نه منې چې ما د زید سره نکاح تړلی! وای دی زما په حال و اوسیږی که سلیم د زور ښخه کار واخلی؟ په کراره لهجه ورته وایم: ماته ډیر شیان د مرګ حکم لري لکه ستا اوسیدل دلته. محترم وروره زه ډیر پخوا خپل سري کرښي نه تیره شوي یم دا هم مخ یي ډیر پخوا مړه شوي یم ډیر پخوا مي خپل مرګ تجربه کړي ما له څه نه ډاره وی ها؟!

سلیم په غوسه وویل: زما زغمل دومره سخت کار دي؟! سمده یغما پدی باندي پوهه شه چي د زید په جنازه دي کینوم ما غوندي درد تجربه کړي، ته د زید په وړاندی کمه راغلي کنه؟ زه ستا پړ وړاندي کم راغلم ما وبایلله ته هم باید وبایلی؟!

لیوني شوې وم په لوړ غږ خاندم او وایم: ته حتي زید له ځاي نه ښورولي نشي ته یي دي مړیني خبري کوي؟! (بیا مې خپل ټوله کرکه په خپلو سترګو او خبرو کي راټوله کړه او په کلکه مي وویل: دعا وکه د زید لاس درته ونه رسیږی کنه ژوندي دي ښخ کوي سلیم! په خداي ژوند دي درته جهنم ګرځه وی!

زما په خبرو سلیم بیا خپل کنترول له لاسه ورکړو او راباندي حمله وکړه او په غوسه یي وویل: زما مخکي د هغه بي شرفه په اړه خبري کوي؟(د لاس په شا یي په خوله ووهلم د ویني خوند مي په خوله کي راپیدا شو خو خاموشه نشوم نیوهیږم دا دومره جرعت له کومه شو ماکي چې بیا مي وویل: بي شرف ته یي چې په یوي ښځي لاس پورته کوې، که نر یي د زید سره مقابل شه چي لاس دي درماتوي کنه؟

بیغیرته ته یي چې د زید د کتلو ښخه لا ویریږي څه ورسیږی د هغه مړ کولو ته (خپل د دی خبری سره سم خپل د خولي ویني او لاړي د سلیم پر مخ ورته توو کوم چې هغه هم داسي کلکه ووهلم چي پر ځمکي پریوتم او په غوسه یې وویل: تاسره باید لکه د حیوان رفتار وشي د هغه خیال دي له سر نه وباسه که اړتیا شوه تر ابده دي دلته په همدی کوټه کې زنداني کوم.

په سختي او کرار وایم: هغه راځي زما زید پرته له ما ژوند نشي کولي ایمان لرم چې هغه راځي(وحشي خبره یي راته نادیده ونیوله او ووت وینښتیان مي پر مخ پریشانه پراته ول او دي تیکري له منځه وتي و چپ لاس مي مخ ته ونیوه او خپل د چلي(یعني کوژدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوتمي)په کتلو ډوبه شوم ورو مي ښکل کړه اوزړه ته مي نږدي ونيوله د احمد ظاهر يو سندره مي بي اختيار په خوله شوه

بيايی ديدنم ترسم که ان روز
بغير از سبزه اي خاکم نبينی

سترګي مي له سترړيا او بيخوبي پټي شوي" يغما خوب ويني: زيد لکه ليونيو په شان منډي وهلي او نوم يي راته اخيسته دومره په لوړ غږ چي په سل متري کي هم اوريدل کيده زه لکه بت ولاړه وم او لاسونه مي په ځنځير تړل شوي و،زما زيد خفه او پريشان و ښايسته وينتيان يي په مخ پريشانه ول،لکه د لري ځخه چي زه يي وليدم په ډير چټکي زما خواته راغي په نږدي کيدلو سره يي سرعت کم شو لکه پښي چي ورسره ياري نکوي..

زما په خو قدمي کي ودريد او پر ځمکه پريوت،ګونګه شوم حتي نوم مي ورته نشو اخيستي يوازي کتل مي زيد په سل زحمت او سختۍ په ګونډو کينستۍ او په ريږديدلي غږ يې وويل: خايستو مي ژوند مي برباد دي کړم په والله چي ملا مي ماته شوه قسم ماته شوه، اوري يغما ماته شوه، وګوره زخمونه مي ندي ښه شوي مګر تا نه و ويلي چي پټي کوي راته تسکين کوي ووايه يغما؟!

وګوره درد يي زما له ټول وجودته رسيدلي خبري مي ورته اوريدي خو خبرو کولو توان را کي نه وه همغه د زړه ځنګ ته تور ګلاب مي ورژيده او باعث شو چي ځنځير مي شاته کش کړي، زيد جيګ شو او ما خواته منډيي وهلي او چغی وهل: يـــغما ژوند مي مه ځــــــــه ..... دزيد ستوني ډک شو او لومړي د اوښکو ځاځکي له هغه ښکولو سترګو ځخه وڅڅيدل واي چي ذره ذره د وجود مي اور واخيست
زما زيد اوښکي تويولي زما ژوند اوښکي تويولي!

د تندي په احساس له خوب پاسيدم ستوني مي سوځيدو ، سومره له دي لعنتي خوبونه نه مي کرکه کوله سومره دا زما لپاره کرکجن وه زه پو هيږم زما د زيد حالت کټ مټ همغه وچي په خوب کي و خو حق يي نلره چي وژاړي زما زيد اوښکي نه تويوي بايد استوار وي، کلک وی، زما ژوند بايد زمونږ په ځاي هم ژوند وکړي زما د حق برخه هم بايد ژوند وکړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه حق چي هيس کله ماته رانکړی شو،اي کاش هيس کله نه وي ليدلي اي کاش همغه شپه په موټر باندي ساه مي وتلي وي، زما زيد ددي بدبختيو لايق ندي زما عشق به هغه بربادي ته کش کړي چي قطعا منصفانه نده،زه مرګ وينم ښه احساس ددی کوټي او هغه تور ګلاب په اړه نه لرم که ونشم کړي مخکي له مړګ نه مي زيد وګورم څه؟ حتي فکر کول يي هم ويروونکي ده حتي له خپله مرګ نه هم د زيد بيا ځلي نه ليدل راته ويرونکي ده ...

يو هفته تيره شوه او هر شپه سليم شکنجه کولم او دومره وخت کي پوهه شوم مريم د سليم هملاسي وه او زما برمته کيدو کي لاس درلود، هيس مي باور نکيده چي تر دي حده پسته واوسيږی،هغه مريم چي په جيګ غږ يي خبري نشوي کولي نن يي زما ژوند په زندان بدل کړي سليم نه ډيره ويريدم هر شپه کوټي ته راته هميشه مي ځان حجاب کي تاووه خو ډير بد يي کتل کله يي غوختل ويښتيان او مخ مي لمس کړي چي زما په مقاومت به مخ کيده،له شپي او د کوټي نه مي کرکه کيده

هر وخت مي چي زيد وليده ورته وايم هميشه دی زمونږ د کوټي ګروپ روښانه پرېږدي زه له تياري ويريږم ورته وايم دا کوټه شپي دومره ويروونکي کيږي چي فکر کوم خوري مي! ورته وايم خپل په لاسونو سره دی زما ويښتيان کرار جوړ کړی، ځکه سر پوستکي مي درد کوي،ورته وايم د ويښتيانو له کميدو مي دي نه قهر کيږي بيا به ريشه وکړي او ډير به شي..

ورته وايم د لاسونو شينوالي او مخ زخمونه مي دي ښکل کړي، دي جملي سره مي د ژړا او سلګي غږ پورته شو بيا ژړا مي پيل کړه او چغي مي کړې: زيد چيرې يي؟ په خداي ډاريږم تياري نه دلته يو سوک دي او هر شپه ما مړه کوي ويريږم راشه او ما په غيږ کي ونيسه،قول دی نور دي نه زوره وم بيا دي خبره پر ځمکه نه غورزوم
ژړا مي زور واخيست...

قول دی نور تانه بغير چيري نه ځم، بيا مي سلګي غږ پورته شو بيا هم شپه شوه او د دي وحشي د شکنجي پتمه وم،د دروازي د خلاص کيدو پتمه وم،هو انتظار ختم شو سليم دننه شودا ولي دومره ځانته رسيدلي؟ ولې دومره سينګار يې کړی؟ولي لاسو کي ګلان دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم په مرداره خندا زما خواته راځي او وایې: زما سپوږمي سنګه ده اهاا له هیره مي ونه وځي تیکري دي په سر که مولوي راځي....

په رپیدلی غږ مې وویل: د چشې مولوي؟
سلیم- د نکاح تړولو لپاره!
سلیم خپل د خبری سری یوازي لاس زما مخ لور ته اوږده وي چې زه په ډیر سرعت سره شاته ځم او په کرکه باندی وایم: مردار لاسونه دي ماته مه اوږده وه.
سلیم په خندا وایې: سمده میرمن یغما ، اوس دی ځان تیار که !

ګلان زما غیږي اچوي او زما د جواب په تمه نکیږی او د باندی ځی! تکری می کلک نیسم او د قسمت لوبې ته په تمه کیږم !سلیم یو بوډا سړی سره راننوځي
سلیم- مولوي صایب پیل کړه!

مولوي د نکاح خطبه ویلو پیل کوي،صبر دوی څه کوي! دی څه نکاح؟
څومره زه بیچاره یمه؟! په تیزه ژړا سره پورته شوم او وایم: د قرآن مخته وګوري! خاوند داره ښځه څنګه نکاح کوي؟په کوم قانون کې راغلي ښځې خاوند وي بغیر طلاق څخه بل چا سره نکاح وکړي؟

مولوي حیرانه ما ته راګوري او په غوسه سلیم ته وایي: فکر کوي زه ستا ریشخند وهلو لپاره یم ؟ دا مظلومه جلی څوک ده؟ په وهلو تکولو په زوره نکاح ته مجبوره کوي؟ غواړي ما هم د خدای غضب کی اخته کړي؟

سلیم ډیر غوسه څخه سور شوي وه او همغه غوسه ناکه لهجه وایې: مولوي صایب دا جلی زما کوژدنه ده،خپلو اعصابو تعادل نلري یعنی لیون حالې ده، خبرو باندي باور مه کوئ یغما- په پیر ، په پیغمبر رښتیا وایم وګوري دا زما چله ده زید نوم مخ باندی لیکلی شوي په ګوتمې وګوری! زه لیونی نه یم ، پخدای لیونی نه یم دا سړی زه په زوره دي ځایه ته راوستی یم، خدای لپاره لپاره ما سره مرسته وکړي !
سلیم په غوسه وایي: مولوي صایب که نکاح نه تړلې بل څوک به راولم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مولوي په غوسه پورته کيږي او وايي:دا نکاح هيڅ کوم شريعت کي منلو وړ نده او تړل کيږی هم نه ځوانه !

مولوی دا خبری کوی او د کوټې څخه وځي چې زه ورپسی چيغی ناری وهم او وايم: خيره دی مه ځئ لطفا مرسته وکړي راسره خير ده ...

سليم په وحشي انداز بيا زما وينتان ونيول او خوله راته کلکه ونيوله او په غوسه يې وويل: بی حيا جلی زما عزت له مينځه وړي؟ درته ښايم سليم څوک دی؟(سليم د دی خبری سره سم زه په ځمکه ختا کړم او خپل د کاليو د دکمو په خلاصولو مصروف شو! د سليم پدی ککار په ويری مې ورکتل يا الله دا مردار غواړی څه وکړی!؟ په رپيدلی غږ مې ورته وويل: څه کوي؟

سليم په خبيث او شيطاني لهجه وويل: اوس به وګوري ميرمن يغما!
سترګي می پټې کړي ټول بدن مې د ويری څخه لړزيدی په لړزانده غږ وايم: مکوه ! قسم در کوم د هغه چا په سر چې درته ډير ګران وي، مکوه.

سليم لکه ليونيانو خاندی او وايې: د ګران انسان په سر قسم راکوی؟ ته يغما! ته ماته د ټولو څخه زياته ګرانه يې.يغما مجبوره دي کړم خپله ګناه دي ده .

سليم خپل لاس زما پر اوږه باندی ايږدی چې زه په چيغو ورته وايم: مکوه، مردار لاس مه راوړه، لاس مه راوړه !!!! لعنتيييبی (بيا هم زما لعنتی ژړا ډيره شوه چې سليم په همغه مسخره خندا وويل: ولی څه وشوو وډاره شوي سپوږمی؟!

هغه په ليدلو زما وضعيت خرابېدو زړه می بد بد کيده ، مردار انسان! په رببدلی غږ ورته وايم: قسم خورمه يوازي يوه ګوته دي پر ما ولګيدی يوازي يوه ګوته نو هم خپل ځان وژنم او هم تا مردار....؟!

سليم- خوښه ستا لاس کيده،يا به ماسره نکاح کوي او يا هم..........
خپل په لاسونو باندی خپل غوږونو کلک نيسم او په چغو وايم: خوله دی بنده کړه بيشرفه! خبري مکوه نجسه! نغوارم ستا نجس خبري واروم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم- دا ځلی دي لحاظ کوم بل ځلي دي لحاظ پکار نده.دا ټولی خبری دی زه نه آوریدلې نیسم، میرمن یغما خو سبا شپه که آسمان هم ځکمې ته راشي بیا هم زموږ د نکاح تړلو مخه نشي نیولې....

سلیم دا خبری وکړل او د کوټې څخه ووتی دروازه یې هم ځان پسی قفل کړه، خپل سر می زنګنونو باندی کیخودلې وو، او نامعلومه راتلونکي ته می فکر کوه ! ولی دروغ! راتلونکي ته نه مرګ ته می فکر کوه؟! تور راتلونکي هم پکار نده !خپل ځان وژنې ته ذهن که لاره پیدا کومه خو دا سلیم ځناور تول تیز شیان راته لرې کړي وه زما د لاس رسې څخه.مخکي لدی چې سبا شپه راورسیږی زه باید خپل کار خلاص کړم؟!

سترګي مي درد کوی خلاصولی نشم،روحي تعادل نلرم عجیبه عجیبه شیان کوټې کې ګورم ډارونکي ښایسته څو شپې کیږي مور او پلار مې کوټه کې راته ښکاره کیږی وایي راته! لږ پاتی ده لوري ، ډیر زر یوځای کیږو، ټول پوهیږو یو ځای کیدلی قیمت ژوند مرګ ده !یوځای کیدلو لپاره باید مرګ خوند وګورم...

اوس هم زید راتلو ته په تمه یمه، خپلي روښناې په تمه وم هغه حتما راځي، راځی او ما ددی ځناور دی لاسه خلاصه وي، بیا خپلي خیالي دنیا ته ځمممم

یغما- موری تا زما زید لیدلی ؟ هههههههه یعنی لیدلی دی نده! که وګوري هغه ښکلا کي غرقه کیږی! زما زید لوړ قد لري، توري سترګي اوږده بانه توري وریځي ګڼی، تور وینتان، قلمي پوزه، ښکلی شونډی، سپین پوستو کي! موري پوهیږي زید سترګي وینتانی زما قسمت پشان دي ډیر ډیر تور !

خو توپیر یې دلته دی چې زه مینه د هغه په دواړو (وینتان سترګي) بلکل زما تقدیر غوندې هههههه هغه تل ماته (د سترګو تور)غږ کوي مور دومره لیونی دی هیڅ مه وایه!لیونتوب سری مینه لرم ، زما مخکي هغه شوخ ماشوم پشان دي خوو نورو ته جدي بد خویه او سنګین دی .....

په ټولو پاکي باندی زه مینه شوي یم هغه یوازي زما ده ! موري پوهیږي هغه اوله نه خبره وه زه جلی یم خو بده سترګي راونکتل،هغه داسي لکه یوسف پاک ښایسته ده، حیف نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

موري شايد نور زه هيڅکله د زيد ملاقات ونشم کړی،نوله شپه می په پټو سترګو خبري وکړي ذره می هم خوب ونکړو

سهار شوو زه اوس هم ژوندی وم،شپه تيرۍ کيدو سره ډار مي لروو چې سليم به پخپل تصميم ولاړ وی؟ وخت داسي زر تيريدو هيس می شپه راتلو ته فکر نشوو، ځان سره مي ويل چې همدا چی سليم کوټې ت راننوتی نو زه به وربانډی حمله کوم او وسلحه به ورنه اخلم هو! دا يوازيني او آخيرني لاره همدا ده يا به وژغورل شم يا هم خدای پامان دنيا ....

ښکاره وخت باندی سليم مردار قامت څلور لرګي دروازه کې ښکاره شوو، همدا چې غوښتل می حمله وربانډي وکړم او وسله ورنه واخلم د يو چا غږ می واوريده.......

ولی هغه غږی زما تول ډار لمينځه ويسو!؟ او د مرګ او ځان وژنی لځايه ژوندی پاتی کيدو ته می فکر وکړو؟آرامه ځان سره زمزمه کوم: زيد،زيد ....
يا الله يعنی زما زيد راغلی !! مړه نشوم او بيا هم د زيد ملاقات مې نصيب شوو! خدايه شکـــــــر دی خدايه شکـــــــر دی.

د اوښکو ډکو سترګو باندي دروازی ته څير وم مخکي لدی چې سليم کوم کار وکړي دروازه په تيزه خلاصه شوه، وای زما يوسف راغی !زما ژوند راغی! زه ډوبه شوم د زيد په ليدلو کې او که زيد لکه زخمي زمري، بغير له کوم ځند څخه د سليم خواته حمله وکړه! داسي سوکانو يې سليم ته بند کړی وه لکه بوکس خلطه پشان موټو لاندي نيولی وه ...

هر بوکس چې زيد سليم وهې زما يو زخم باندی لکه چې مرحم کيخودو، سليم نغوښتل ځان څخه دفاع وکړي لکه يو سبک او بی ارزښت شي ځمکی باندی پورت وه د زيد چيغو نارو زه خپل د سمندر پشان خيالونو څخه اوباسلم: بی غيرته، زما ناموس ته سترګي پټي کړي وي، بی پلار نجس مرداره، زما ګل زما د ښ څخه شکوي؟ ژوند دی درباندي زهر کوم پخدای پيښمانه کوم دی لکه سپي پشان بايد د هغې د پښو لاندي وغورځيږی او بخښنه ورڅخه وغواړي..

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد د هر چغو او نارو سره، خپل د سوکانو او لغتو ضربه ډير ول، سليم يې کلک د وينتانو ونيوه سر يې ورڅخه پورته کړو، اخ زړه مې يخ شوو! زما خپل د وهلو خاطره د سليم له لاسه د فلم پشان د سترګو څخه مې تيره شوه همغه شان وهل ټکول سليم ماته راکړی کوم چې زيد دا مردار ووهه،زيد چغو سره خبري کولی لکه حساب چې حسای يې اخيستي د سليم څخه ما يې خيري نه آوريدل يوازي د زيد د لاسونو حرکت مې په سترګو ليدو!

سليم فکر کوه زه بی پناه يم! زما لپاره څوک نشته حساب پوښتنه وکړي؟ خو بايد پوی شی زما شاته لکه زيد غوندی يو غر تکيه او پناه مې ده، بايد پوی شي د يو واده کړی ښزی تخته ول څه سرانجام لری. زما عمر، زما ژوند زما خاوند تراوسه ماته يی فکر نه وو شوی،که هغه زه پدی حال وليدلم چې ګل يې مړاوي شوي او عمر يي نيمې ته رسيدلې غروری شايد مات شي

کاشکی دي حالت کې ما ونګوری! کاشکی دا شين والي د بدن مې د وهلو له لاسه او دا وچ وينی زما د مخ ونګوری لکه د کيسو پشان خيال وي او لکه شيشه مات نشي د زيد روسته يو بل څوک کوټې راننوت چهره راته ډيره اشنا وه؟! اووو دا سړی خو هماغه مولوي دی؟! يعنی مولوي په واسطه زيد پيدا کړم؟ مولوي کوښښ کوه زيد د سليم څخه جلا کړي!

د هغه بوډا مولوي زور چيرته او زما د زيد زور چيرته؟ په ډيره بدبختی سره مولوی زيد د سليم څخه چې پر ځمکی باندی خپل په وينو کې لت پت ډوب پروت وو جلا کړو! زيد ژوره، ژوره ساه اخلي لږ سترړيا غوسه کمه کيږي
مولوي زيد ته وايي: زويه دا زه د باندی باسم(مطلب سليم(بس دی مړ دی کې خپل ښځه د لاس څخه ونيسه او د دی ځای څخه ژر لاړشی، اوس پوليسان رسيږي دا هسي هم حرکت کولی نشی(مولوي دا خبره کوی او سليم په کش کولو کش کولو د کوټې څخه د باندی باسي!

اوس زه او زيد يوازي پاتی شو، اوښکی مې لکه سيلاو په مخ راروانی وي يوه لحظه هم درليدلی نه زيد خپل ښايسته د سپوږمی پشان مخ زما خواته راړوي!اوس کولی شم خپل صنوبر(يو رقم ګل دی) سم وګورم وای په کتلو کوم خښي نوم يي زړه دی په سينه کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې مات شو زما خاوند ځومره مات شوي وه ، ږيري بې حده لويه شوي وه،سترګو بې خوبی څخه ناری وهلي!

ولې زه دلته ناسته یمه مګر نګوری زيد راغلی!په سختي پورته کيږم خواته يې منډه کوم رسيدلو سری يوځای د زيد په نارينه او امن غيږي که پناه اخلم، د دنيا د ټولو امن ترين ځای که اوسيږم نور نه سليم او نه تياره څخه داريږم! زيد بې حرکته ولاړ وه، او يوازي د زړه درزا وه چې آوريدل مې زما اوښکو دا لعنتی اوښکو د دريدو نوم نه اخيستو..سر مې د زيد پهسينه که نور هم ننباسم، چې هغهخپل مردانه لاسونه زما د ملا څخه تاوه ويې، چې زه په ژړا او ګيله مند لهجه ورته وايم:

يغما- چيرته وي؟ ؟؟ زيد چيرته وي؟ ؟ ولې دی دومره ناوخته کړه؟(ژړا مې ډيره شوه ځان مې نور هم د هغه سينه پوره جوخت کړو،زيد خاموش وه، د لږ ځند وروسته په نيولې غير نورمال لهجه وويل:زيد يغم ......ماا.....! (لفظ يې نيمه کې پاتی شوو او سر يې زما ويښتانو که ننباسي! ژوره ساه اخلي او زما ويښتان ژر، ژر ښکله ويې او وايې:

زيد- زما خوری مه ژاړه، زما سپوږمی مه ژاړه، وګوره تر يوی اندازه پوري زه هم مات شوي يم قسم پخدای نور ژړا ليدلی نشم..! (د زيد غږی ريږدی ، سمي خبري نشوو کولی ژړا مې ستونکی بنده کړه سترګي مي بندي کړی ترڅو اوښکي مې د څڅيدلو لاره بنده شي، زيد زما مخ خپلو لاسونه کي ونيوه او په ځير ځير يې زاا مخ ته کتل

زما د مخ په ليدو د زيد د څهری رنګ والوتي او په حيران لهجه يې وويل: يغما مخ دي؟؟؟

زه خپل سترګي د اوښکو څخه پاکې کوم د هغه لاسون چې زما پر مخ دی لاسونو مې نيسم او ښکل کوم يې په دروغجني مسکا ورته وايم: هو زما مخ لږ حساس دي جدی مه نيسه! لږ وخت کي يوازي څو ورځو کي ښه کيږی !ته راته ووايه ما پسي خفه شوی وي چنار ګل خان؟!

زيد بغير له کوم خبری هک پک مات راکتل بغير د سترګو له رپيدلو څخه يوازي د ستوني منه(مطلب هغه غتې) پورته ښکته کيدل زيد ګونګ شوي وه بلکل، د زيد حالت څخه داريږم ، پو هيدم زما په ليدلو عرش څخه فرش ته وغورځيده کرار ورته وايم: زيد

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووایه خفه وي راپسي؟!
زيد په سختي باندی په آرامه غږ وایي:هاااا خفه شوی وم؟ زه مړ شوم یغما مړ شوم ، تباه دي کړم ، زما خایستو زید څخه هیس پاتی ندی ، په والله ندی پاتی...
:#شهاب
د زید لفظونه او خبری زما په روح باندی تاثیر کوه، په درده ډکه خندا ورته وایم: زید باید ژوندي اوسي یغما لپاره! خپل عمر لپاره یی،تور سترګو لپاره یی ، هغه یغما لپاره چي هر شپی ستا په یادولو تیره وله ژوندي پاتي شوه!دا دلیلونه زما د خاوند لپاره بسنه نکوی! زه ستا څنګ کي د نری تکړه انسان یمه.یوازي ستا لپاره می هرڅه په ځان تیر کړل دا یوازي څو دانی ساده زخمونه دي. تیر شو هیر شو زید نور ځان مه غمژن کوه.

زید آرام زما تندي ښکلی کوي او وایي: یغما ژوندي ورته دوزخ کوم، ستا د دي ټولو دانه دانه زخمونه حساب ورڅخه اخلم ! سړی به نه یم که د هغه نجس منحوس د مخ نقشه ورته بدله نکړم....

زه بغیر د کوم خبری څخه د زید په الفاظو کي چي ماته یي د خوړی زمزمي څخه په کمه نه غوږ نیولي وو، د دروازي په پرانستل کید او د ډېرو غږ زما څخه د خبرو کولو فرصت واخیست، هر شئ په بشپړ سرعت سره پیښ شو! زه نه پوهېدم چي څه وشول او څه ونه شول! یوازینی شی چي می احساس کاوه هغه درد و! د زړه په

څنګ کي مي د مړینی درد احساس کړ، په ځمکه راولیدم، ساه اخیستل راته سخت او سخت کیده،زید د لیونی په څېر چیغي وهلې، هر څه راته ګنګس وو!غږونه نور هم زیات شول داسي ښکاریده چي پولیس کور ته راننوتي دي!
زما ژوند هم د فلمونو په څیر شوی و، که پولیس یو څو دقیقي مخکي راغلي وایي خدایه ستا په خدای کې څه کمیدل؟

هو، زما تور تالې او بخت دلته هم خپل کار وکړ! زید زما څنګ ته کېناست او زما سر یې په غیږ کې کېښود! په ورخطا او غیر نورمال (نیولی غږ) وویل: یغما، پاڅېږه، ولې داسي راپرېوتي؟هله، ښه جلی، پورته شه، وګوره، زه راغلم، هرڅه پای ته ورسیده! زما خایستو ، یغما مي،ته نه اورې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره ستا سپین کالی(د واده جامې) مې هره شپه په غیږه کی نیول!غوسه نشی ښه!باور وکړه لکه د سترګوو په شان می ساتنه تری کوله!حتا یو لکه (رټه ټاپه) په نه ده اچول شوی!

زید خبرې کولې زه یوازی تماشه کوونکې وم، د خبرو چانس ما نه درلود، د سینه درد مې په ورو ورو زیاتیږده! څومره چې ما فکر کاوه چې سینه مې ټوټه کیږي! زید په چیغو او په ډکو اوښکو یی وویل: لعنتی ،نو دا امبولانس ولې نه راځي! خدایه زما ګل ځی! خدایه، بی نفسه کیږم!(زید زما مخ په خپلو لاسونو منځ کی نیولی او په ګیله مند لهجه یې وویل: یغما، زما ګرانې، واورۀ! رضوان د واده تالار انتخاب کړی

که تالار ووینې حتماً، د هغه غوړونه اوباسی! زما هیڅ خوښ نشو! پورته شه، موږ به په ګډه رضوان ته سزا ورکوو!(ما ورته په ګنګس انداز کتل د زید خبری پای ته نه وی رسولې او مخ یې له اوښکو ډک شو، زما خاوند ....زما پناه.... د آسمان د پراخ والې په اندازه ژړل او زه بې وسه پریوتی وم! هغه ژړل او زه مړه کیدم! اوښکې بهېدې چې زما بې وسه بدن لړزېده.

درد مې دوه برابره شوو چې د زید اوښکو توان مې نه لرلو.زه په سختۍ سره خپل لاسونه پورته کوم، او په لړزه توګه د زید مخ ته یې نږدی کوم او د هغه د اوښکې په خپلو ګوتو پاکوم! په بی وسه او نیولې غږ ورته وایم:

یغما- زید...زما خاوند.... ژاړ..... ژړاه.....نه ..... کوی !م..مه ژاړه...مه...ژاړه....
هغه زما ګوتې ښکلوي او دوام ورکوي،"یغما، ته باید زما لپاره د واده جامې واغوندې!" اوری؟؟؟؟؟؟اه ستا په خیر می تنبله ناوی نه ده لیدلی!اه پورته شه ....

نو ګوره،بیا عصبي کیږم!(اه زما زید عصبي توازن نه لری، نور د خبرو توان راڅخه لاړرو چې د زید غږ مې بیا واوریدی: رضوان، هغه به لاړه شي، ورته ووایه زه به له هغه پرته مړ کیږم، رضواااان ووایه چې مه ځاااا، هغه له ما خفه ده! هغه زما سره خبرې نه کوي، ته ورته ووایه،ته یی لالا یی نه یې!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې ښکاریده چې رضوان راغلی، خو ډیر ناوخته راغلو! کاش چې مخکی له تلو مې حسنات ورته خاستګاری کړی وی! خامخا به خوشبخته جوړه به وې د رضوان او حسنات د واده په فمر همغه حال کې مې په شونډو مسکا خواره شوه! رضوان په منډه زما خواته راغی او ویې ویل: زید، جان لالا، ارام شه، امبولانس راځي، یغما هیڅ ځای ته نه ځي مګر پرته له دې چې خپل تورکی لالا پرېږدي! همداسې نه ده یغما!؟؟مګر تا نه ویلی چې وریندار غواړم؟

په بې نفس او ناتوان شونډو مې کلمی په ځیر وویل: تو..ر...کیه....
رضوان پورته شو او په چټکی له کوټې ووت! زید بیا هم چیغې وهلې او ویل یې: ژوند مې،لږ نور هم وزغمه(طاقت)، اوس رارسیږی، زما لپاده وزغمه(طاقت) وکړه!
زما سترګې ورو ورو پټیدی او د زید مخ ماته تار تار شو! یوازې د زید شعر چې له اوښکو او چیغې سره ګډ و، وروستی خبره زما په حافظه کې پاتې شو!

خوش خرامان می روی
ای جانِ جان
بی من مرو...
سر به خرامانِ منی
ای دل و جان
بی من مرو....

" دلته ملګرو داستان د دریم کس مطلب د لیکوال په ژبه بیان کیږی"

وروسته له هغه چې یغما له مریم سره لاړه،زید بی قراره وو ،په صالون کې په عصبي توګه قدم وهلو، د یغما په انتظار کې وو! یغما چې رانغله! څو ساعته تېر شول، د زید ناراحتی دومره زیاته شوه، چې په هرو پنځو دقیقو کې به یې له مور څخه د جینکو د راتګ په اړه پوښتنه کوله! زید په صالون کې ناست و او د یغما د راتلو انتظار یې کاوه،د جنګ او غوسی تیارې یې نیولی وه د انجونو د ناوخته کیدو په خاطر!

چې د اسما د ژړا غږ زید له فکری حالت څخه را وباسي!اسما په اوښکو او ډار سره زید ته مخ کې وویل:لالا وریندرا..ورینداره....

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په تلوار وویل:اسما یغما چرته ده؟ولې ژاړې؟
اسما په مشکل سره وویل: لالا یغما وی وړه... وریندراه یې په زور وی وړه!
د وریندراه یی وی وړه!!!!!! دی کلمې په اوریدو! د یخ اوبو سطل په زید مخکی خالي شو او بې نفس و دریدی او د لیونیانو پشان یې چغې کړل" څه وایې په هوښ یې؟ چا یغما ویوړه؟ مریم چیرته ده؟

د زید په خبرو د آسما ژړا نور هم زیاته شوه او ویې ویل: نه پوهیږم پخدای نه پوهیږم لالا! مریم بهر منتظر ده، زید پوی شوی وو چې د یغما په تخته ولو کې خامخا د مریم لاس شته نو ځکه بغیر له څه ویلو په تلوار او زغاسته د دباندی خواته منده وهی، د مریم په لیدو په غوسه د هغې خواته حمله کوی او وایې: چیرته ده یغما؟ مه وایه چې خبره نه یم چې پخدای قسم مغزی دی در مات کوم.

مریم په ویری او بنده،بنده لهجه وویل: زید د څه په اړه خبری کوی؟ زه له کومه پوهه شم چی یغما چا وړی؟
زید مریم په ځمکه ختا کوی او په غوسه ورته وایې: دعا وکړه کومه خبره چی کوی ربنتیا وی کنه خپل قبر دی خپله کیندلی دی.

زید د مریم د ځنګ څخه په غوسه تیریږی او خپل موټر خواته ځي، موټر په چالانده کولو سره رضوان ته زنګ وهی او ددی پیښې په اړه یې خبر کوی، رضوان هم د زید پشان ورختا کیږی دواړه د پولیسانو حوزی ته ځي او شکایت درج کوی، د هغه ځای څخه چې د زید کورنی زیات خلکو پیژندل نو د حوزی مشر قومندان ورته زیات دلداری او د یغما د پیدا کولو قولونه ورکوی، د زید حالت نورمال نه وو رضوان پوهیدی خو هیس کار یې خپل د ورور د بنه کیدلو لپاره نشو کولی..

زید پداسی حال کې نه وو چې سوک دی ورسره په کراره خبری وکړی او هغه دی واوری، یو سوک د زید د سری کربښې څخه تیر شوی وو د زید وینه په جوش راغلی وه خو هیس کار یې نشو کولی او مجبور وو ځان کنټرول کړی، دواړه مانۍ ته ننوځي ټول موکود کسان په ژوره فکرونو او خفګان کې وه هیس سوک خوشحاله نه معلومیدی، زید بغیر له کوم خبری د یغما د کوټې خواته ولاړی او دروازه یې ځان پسی قفل کړه او هلته یې سر په زنګانه کیخودو...

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یغما عطر تولـه کوټه د بویه ډکه کړی وه، ژوره ساه اخلی او د یغما عطر خپل سینې ته کش کوی کوټه د نظر لاندی تیره وی او په غمجنه مسکا ځان سره وایې: یغما ملا دی زما و برباد کولو ته تړلی ده؟! هاا؟! زما خایستو وګوره زه دی کوم حال ته رسه ولې یم ... ای زما لیونی خبره یې کوم ورځ چې ما ستاس سره تصادف وکړو او تا راته به هغه سترګو وکتل همغه ورځ هم پوی شوم چی جنۍ یې! او هم می دربانډی زړه وبایلود...

سومره آسانه می زړه تاته ولړزیده، هغه زړه چی د هیس جنۍ په لیدو شور یې لا نه وخوړلی، ستا به یو نظر د عرش نه فرش ته راغي همغه ورځ پوی شوم چی زما ورځ را توره وی، همغه ورځ پوی شوم ته زما د مرګ فرشته یې، سومره هغه ورځ غوسه وی! سم د وحشی پیشوګانو پشان پوهیدم چی جنۍ یې نو ځکه تل می درته فکر و او ساتنه مې درنه کول او کوشش می کوی نور کسان خبر نشی دربانډی....

یغما تل د لری ښخه ستا خیال مې ساتی وګوره یو نن بی پروای می وکړل او انجام یې ستا الوتنه وه زما د ښنګ ښخه، یغما پوهیږی هره شپه ستا د عکس په کتلو ویده کیدلم؟! زما ناوکی زما سره دی څه وکړل وه ظالمې! یغما تا پر ما باندی تاریخ د سر ګردان کړو ما تول بیچاره کړل خپل په غرور خو تا زه بدبخت او بیچاره کړم د تولو ښخه..

لکه چې زما ښخه دی بدله واخیسته د تولو هغه هم ښنګه سخت بدله دی هم واخیسته! پوهیږی کله چې دی هغه خبری وکړل(مطلب د یغما د مینی اظهار د سلیم په لاس د تخته ول کیدو ښخه مخکی) خایستو مې په اسمانوو کی وم فکر نی کوی یو بنایسته خوب وینم، سومره کم و زما د خوشحالی بخت؟! که خبره شې څه پریکړه مي نیولی وه هغه ورځ(کوم ورځ چی یغما بیخبره د کندز خواته روانه شوی وه) شاید رانه مرووره شی که هغه ورځ ستا ژړا نه وایې ما دواړه د مرګ لاسونو ته ورکول...

پوهیږی کله چی خبر شوم تللی یې حال می ښنګه شو؟ پوهیږی کله چی دی خپل وینتیان ووهل تول شپه ما سنګه تیره کړه؟ پوهیږی کله چی عصبی حمله دربانډی راغله ما په شپو شپو خوب نشو کولی ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید د لیونیانو پشان ځان سره خبری کول، خپل د سګریټو قوطی راوباسي او د سهار د هوا روښانه کیدو پوری دوه قوطی سګریټ ووهی، ټول کوټه د سګریټو د دود ډکه وه سهار د مولا په آذان د پولیسو حوزی ته ولاړی، خو د یغما څخه هیس درک نه وو؟ داسی لکه چی ځمکه چاودلی وی او یغما دی پکی ننوتلی وی؟! ټوله ورځ یې حوزه کی تیره کړه خو هیس خبر یې د یغما څخه پیدا نکړو شپی ناوخته کورته راغي او بیا د یغما کوټې ته یې پناه یوړه او خبری شروع کړل د سو داسی کس سره چي شتون یی نه درلود....

د یغما بالښت یې په غیږ کی نیولی وو او د زیات عصبی او نارحتی څخه خوب وړیې وو، نن هم تیره شوه او د یغما څخه هیس خبر ونشو زید د جنون او لیونتوب اخری حد ته رسیدلی وو، هیچا دا جرئت نشو کولی چی د زید سره دی خبری وکړی حتا مور یې؟!!!

زید بیا د یغما کوټې ته ورغی او د هغې د کوټې په کتلو شو د واده د سپین جوړی په لیدو هک بک لکه ساه چی د بدن څخه وتلی وی ودریدی، هغه کال یې په کټ کیخودل او خپله هم ورسره پریوتی توله شپه یې د هغه کالو سره خبری کول: یغما پوهیږی هره شپه دی پدی کالو کي تصور کوم ای ظالمي سومره ښایسته ښکاری پدی سپین کالو کي....

په همدی توګه یوه هفته تیره شوه، داسی یو هفته چی مور ته په هفتې تیره شوه خو زید ته د زر کالو په برابر تیره شوه، پدی یو هفته کی هر ځل د مریم په لیدو د غوسی څخه یږ خپل کنترول له لاسه ورکو او که رضوان یې مخه نه وایي نیولی خامخا یې مړه کول، یو شپه ورته د حوزی څخه ورته زنګ راغی او د یغما د پیدا کیدو خبر یې ورکړی....

په تلوار یې ځان تر حوزی ورسه ویې، خبر راوړنکی مولوی وو! هغه د زور د نکاح تړلو سره د زور د نکاه لفظ په اوریدو د زید لاس او پښې له کار وولیدل او د دریدو توان یې له لاس ورکړو په نابا‌وره لهجه یې وویل: زما د خایستو په سر څه بلا راغلي؟

زید د پولیسانو د خبر په تمه نه پاتی کیږی مولوی ځان پسی کوی او د هغه د ورکړل شوی آدرس په لوری حرکت کوی، دومره په تلوار ځی چی په نیم ساعت کی هغه ټاکل شوی ځای ته هغه کندولي پشان کورته رسیږی! په تلوار د موټر څخه ښکته کیږی او د کور په خوا زغلی بغیر له کوم ځند څخه کوټې ته ننوځي او د مخامخ صحنی او منظری

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لیدو هک پک کیږی، زید د اول ځخه په سلیم شک درلود خو فکر یې نکوی چی دومره رزیل دی اوسیږی ...

خپل په ټول قدرت او توان یې سلیم د لغتو او بکوسونو لاندی ونیویې، دومره کلک یې سلیم وهي چی هغه نور د حرکت توان نه درلود ضرور شاید هډوکی یې ورمات کړی وه! مولوی سلیم د کوټې ځخه بهر وړی زید تراوسه یغما ته فکر نه وو شوی! د یغما په لیدو نړی ورته یو دم تیاره کیږی، مخ یې د وهلو ځخه شین او تور اوښتې وو ویښتیان یې نامنظمه د ټیکری لاندی کش کړی وه..

یغما په غیږ کې نیسی وصال یې ډیر کم وو د توفنچې په ډز، د زید نړی کامل خرابه او برباده کیږی یغما پر ځمکه غورځیدلی وه او زید دهغه سر په غیږ کې نیولی چغی او سلګې وهل، رضوان د پولیسو سره یوځای وروړسیدی، خو ډیر ناوخته وه ....
زید د لیونیانو پشان د یغما نیمه ژوندی جسد سره خبری کول، ګیلې کول او ژړل یې هو هغه زید چې د الماس پشان نه پری کونکې وو، خپل د معشوقې لپاره یې ژړل او ساندی وهل...

خبل د مړاوی شوی او رژیدلې ګل او برباد شوی عمر لپاره یې چغې وهل، د یغما د نیمه خلاص سترګو په بند کیدلو د زید بند د یخ پشان شو او چغې او ناری نور هم زیات شوه، رضوان بی غږه ژړل او زید یې په غیږ کې نیولی وو او د هغه د کنټرول کولو کوښښ یې کوی زید چغی وهل: رضوان یغما لاړه، پخدای لاړه، رضوان هغه لاړه، پریږده زه هم لاړشم، ساه مې لاړه، ژوند مې لاړه، پریږده زه هم لاړشم رضواااان مړ کیږم...

امبولنس راورسیدی او د یغما بی ساه وجود یې په سپین چپرکټ وځمله وو، زید د رضوان په هر څومره منع کولو او نه پریخودلو په امبولانس کې د یغما د کټ سره کینستې او د شفخانی پخوا یې حرکت وکړو...

په توله لاره کې زید د یغما په کتلو کې ډوب وو، یغما چې رنګ په مخ نه درلود او د یو مړاوی شوی ګل پشان ویده وه، زید ګونګې شوی وو حتا نور یې د یغما سره لا خبری نکول، او داسی ښکاریده چی د یغما ځخه دی هم خفه وی! د بت پرست بت د هغه د سترګو وړاندی د غر له څوکې ځخه په ولیدو وو! که ویې نه نیسی خامخا د بت د مات

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیدو مخکی زید نابود کیږی، امبولانس د شفخانی خواته نږدی کیږی او د یغما نفس او نبض هم په دریدو دی ....

امبولانس راغي او د زيد بت يي عاجله کوټي ته بوتله،زيد پر ځمکه ناست و حالت يي بيخي د هغه خلکو په شان و چي د ژوند اخري شيبي تجربه کوي،هيس څه د هغه يو هفته مخکي زيد نه پاتي نه و هر سوک چي روغتون مخي نه تيريده نو د زيد باندي زړه سوزيده.زيد د خفګان په سمندر کي ډوب وهيچا ته يي پام نه و بغير خپل سپوږمي نه لږ ځنډ وروسته رضوان رازي او زيد پر ځمکه وينې چې په سوچونو کې غرق دی..

د زيد پر ليدو د رضوان په زړه کې عجيبه غم ننوزي، هغه زيد چي هيسکله په چا زړه نه سوزيده نن د يغما لپاره پر ځمکه ناست ده او په خود نده!اچا ګمان کو چي يو ورځ به زيد د ميني سمندر کي دومره ډوب شي داسي ډوبيدل چي د بربادي په قيمت يي وي؟!
رضوان د زيد خواته ځي او څنګ ته يي کيني او ورو وايي: زيد ! ته کور ته لاړ شه زه دلته يم هر وخت هر څه وشو زه درته وايم.

زيد هيس خبري نکولي او سترګي هغه کوټي ته چي يغما پکي وه پاتي وي، ايا مينه يي خپل بت پرست يوازي پريږدي او ځي يا وفا کوي او پاتي کيږی؟ رضوان بيا وويل: زيد لالا جانه اوري حالت دي ښه ندي جيګ څه
زيد سټړي لهجه باند ورته وويل: رضوان چيرته لاړ شم نګوري نفس مي تلو کي ده نګوري سوک په سپين تخت د شفخانی په وينو کي لت پت پراته ده؟ورور دي برباد کيږي نګوري څه مي پر سر راغله؟! چيرته ولاړ شم چي يغما دلته ده؟!

رضوان خپل مخ زيد نه پټ کړو او په لاسو يي خپل مخ اوښکي پاکي کړي،اوښکي تويولي دي دواړو لپاره اوښکي تويولي د يغما لپاره چي د خوښي مخ يي نه وليدلي او شايد ونه ويني هيس ... اوښکي تويولي د زيد لپاره چي د سيند غاړي ته ولاړ دي که يغما ګټوونکي نشي زيد هم ورپسي ځانن غورزه ويې.څه يي پر قوي ورور شوي و؟!

هغه ورور چي خپل د نيکه پر مرګ چي د پلار څخه ورته ډير ګران وو يوه اوښکه تويه نکړل، هغه ورور چي قدرت نښان د دوی په کور کې وو، هغه ورور چي د پلار تکيه او ډېډه وو، هغه ورور چي روضوان ته يي تل د مشر ورور پشان حمايت او مرسته کول د

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما غم څه حال ته ورسه ویې؟!!

زید ماشومانو پشان په ګیله منده لهجه وایي: رضوان که لاړه شي که زما د حالت مراعت ونکړي! رضوان نزي کنه؟ هر وخت ویینه شوه بنه صحیح پري غوسه کیږم لیوني غواړي مونږ پعذاب کړی....نا ... نا نه غوسه کیږم یو ځل سترګي خلاصي کړي تول قهر او ناز یي اخلم..

رضوان خپل غږ صاف کړو او ویې ویل:هو ویینیه کیږی یغما تا نه بغیر هیڅ چیرته نزي خو که ویینه شي اوتا دي حالت کي وګوري دربانديي په غوسه کیږی.
زید- پریده غوسه شي پریږده وګوري له ما سره یي څه وکړل؟! پریده وګوري ټوکه یي هیس بنه نه وه.

رضوان زید غیږ کي نیسي او ارامه وایي: هه نر دومره ضعیف نه وي خپل کنټرول لاس کي ونیسه.!
زید- چا لپاره نر توب وکم دهغه چا لپاره چي دي لعنتي کوټه کي د چړو لاندي ده؟
د زید هر کلمه د رضوان زړه په نښه کړي و هیس کله یي زید دومره بي وسه نه و لیدلي، که پلار اومور یي زید وګوري خداي نکرده د دي دنیا نه به ولاړ شي،مور یي فشار لري او پلار یي هم زړه حمله پري تیره شوي ده.هیس کله د زید داسي کټلو توان نلري ...

زید- رضوان دا دروازه ولي نه خلاصه وی دا ډاکټران؟ داسي خو به نه وي چي یغما----
--(زید خپل خبر نیمه پریخوده حتي د خبري کولو نه هم ویره لرله..بعد له ډیري مودي عملیات کوټه خلاصه شوه شین آسمانيې کالو والا ډاکټران راووتل زید په منده خوا ته ورغي او په ورخطا یې وویل: میرمن مي سنګه ده
ډاکټرانو زیډ ته وکتل او ماسکونه یي ښکته کړل او ویې ویل: عملیات پخیر تیر شو په وخت مو راوسته خو پاسیدل یي د خداي لاس کي ده!!ځکه زخم سره مریض حمله عصبي هم لرله .....!

زید خپل غږ صاف کړ او بي واره یې وویل: یعني امکان لري ,,,,,,,,,چي هیس کله ویینه نشي ,,,,کماا....!
ډاکټر- هو امکان یي شته البته ناروغ باید د خپل د ویښ کیدو لپاره لامل پیدا کړی!؟ مطلب

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغې مغز فعال دی باید یو امید او ډاډ ورکول شي ترڅو هغه خپل بدن ته د راویښ کیدلو اجازه ورکړی! کنه زمونږ له لاسه څه نه راځي.. هو متاسفانه اوس کما حالت کیده ....

زید سترګو باندي تیاره شوه که رضوان نه وایي شاید پر ځمکه غورزیدلي وي، ډاکټران لاړل او زید یي همسي برباد پریخود رضوان په تشویش وویل: زید وروره ښه یي؟

زید خپل سر وښورو او په منډه موټر خواته ورغي...
رضوان- زید چیرته صبر موټرواني نسي کوي حالت دي ښه ندي دواړه
ځو زیددددددد....

خو زید بغیر د رضوان د خبرو د آرویدلو خپل موټر ته لاړ او په اخر سرعت یي حرکت وکو،ځان خالي کولو ته باید چیرته تللي وایي؟ هغه ځاي چي خپل قسم یي پوره کړي؟
حوزي ته ننوتو سره سم قومندان ورته ښه راغلاست وویل: زید خان پخیر راغلې انشالله حاجي صیب ښه دې؟

زید خپل سر وخوځه ویي او په جدیت یي وویل: چیرته دي؟
قومندان- په یو تیاري کوته کیدي.
زید خپل سر د قومندان غوږ ته نږدي کوي او کرار وایي: تیزاب لري؟؟
د زید په خبره د قومندان سترګي له حیراني خلاصي پاتی کیږی او په کلکه لهجه زید ته وایې: قانون به فیصله وکړي ..

زید په معنا داره الفاظو ورته وایې: که قانون واخلم؟
(د زید په خبره د قومندان په څهری شیطانه خندا راغله چې زید بیا وویل: قیمت؟
قومندان د خندا او خوشحالې څخه په نیولې غږ وایې: پنځه لکه!
زسد- لس لکه..

د زید په خبره د قومندان خوشحالې نور هم زیاته شوه او په غوړه مالي ډول یې وویل:
سمده زید خان هیس سوک به پوی نشي هر څه یو پیښه په خیر ښکاره کو..
زید خپل سر ښوروي او وایي: ورخطا یم چیرته دی؟ کومه کوټه کیدی؟ او هوو چوکي مو هیره نشې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومندان- هر څه چي تاسو امر وکړی...

قومندان خپل یو اعتمادي کس ته وویل چي چوکي اوتیزاب راوړي،خپله یي زید سره د کوټي په مخ روان شو رسیدلو سره سم افسر له چوکي او تیزاب سره راځي چي زید هغه دواړو ته وایي: تاسو تللي شي.
قومندان او افسر ځي ! زید سلیم سره یوازي پاتی کیږي،سلیم د کوټي کونج کي پروت و د زید په لیدو یي قهقهه خندا پیل کړه او ویې ویل: اه د فلم هلکه د یغما داغ مي درته پر زړه پریخوده، زما که نشوه ستا هم نشوه ...

ایا تاسو خو د زید څخه د رحم توقع او امید خو نلري؟! زید په بي رحمي وربانډي حمله وکړه او لکه حیوان یي ووهه تر دي چي د هډوکو د ماتیدو غږ یي اوریدل کیده،داسي بوکسونه په خوله کی ورکړل چي توخي سره وینه یي خوله نه رغله او همغه وهلو وخت کي وزته وویل: دا د دي لپاره چي زما د ښځې نوم په خپل مرداره خوله وانخلي ...

زید د ډیر ستړیا څخه په چوکي کیناست،لستوني بډ وهل یخ او بي رحمه یي سلیم ته کتل هر سومره یي کتل زړه یي تیره ته بدلیدو او رحم یي وجود نه تلو .چوکي سلیم څنګ ته کیخوده او د تیزابو بوتل چي اوس یي سر خلاص کړي و په لاسو کي نیسي سلیم د وینتیانو څخه نیسي او ځان خواته کش کوي،د زید غاښونه یو په بل لګیږي له غوسه نه او د لاسو فشار یي ډیرکیږی..

زید- په همدا مردار لاسونه دي زما پر ښځې وار مړی وو؟؟ (او بیا د سلیم دواړه لاسونه نیسي او تیزاب پري اچوي د سلیم چغي پورته شوي،له هري چغي سره یي د زید په شونډو ویروونکي موسکا راتله..لاسو نه یي چي خلاص شول
وینتیان یي نیسي او مخ باندي یو دم تیزاب اچوي ...سلیم چغي وهلي او زید لکه لیونیو خندل...

سلیم- مرسته... مرسته ـ مرسته وسوځیدم(زید پورته کیږي او چوکي هخوا اچوي)
سلیم- مرسته ـ مرسته اوبه اوبه وسوځیدم..
زید- وسوځیږه هر شپه وسوځیږه دا زما حساب و د قانون او د قانون څخه هم پورته پورته (اشاره اسمان ته کوي او وایي:پاتي هغه جدا حساب دي. زما د خایستو ستا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرداري چهري په کتلو نباید پخواني بد خاطرات وریاد شي...لکه سپي باید مړ شي درد سره باید مړ شي خووو نه زما پر لاسو...! مړ به شي پر خپله کله چي ونشي کولي خپل مخ چاته ښکاره کړیک؟!

زید خېل لستوني ښکته کوی او د کوټې څخه وځي د قومندان خوا ته ځي،قومندان د زید په لیدو پهچاپلوسانه لهجه وایي:کار دي خلاص شو زید خان؟!

زید خېل بکس راباسي او قلم له میز سر څخه را اخلي،او پیسو مبلغ پري لیکي او قومندان ته ورکوي قومندان په ډیر خوشحالي وایي: مهرباني مو ده حاجي صیب ته سلام کوي.

زید پرته له ځواب نه د حوزي څخه وزي اوروغتون ته زي،تیلفون یي مکرر زنګ راتلو ورته خو ځواب یي نه ورکو،بعد له لږ ټایم او فاصلي روغتون ته ورسیدپه بي ځانه قدمو د یغما کوټې خوا ته لاړو دروازه یي خلاصه کړه او ورو ننوته د یغما تخت ته نږدی شو هغه یغما چي اوس په ژوره خوب نړی ته تللي وه،زید د یغما په څیره کي ډوب شوټول مخ یي شین او تپي تپي و رنګ یي سپین الوتي و سري شونډي نوري سري نه وي بلکې رنګ یي سپین شوي و...

زید خېل لړزانده لاس د یغما مخ خواته کیخود،د مخ شین والي او زخمونه ورته لمس کول او ځاځکي اوښکي تویولي مخ ته یي نږدي شو او دانه دانه زخمونه یي ورته ښکل کړل سر یي په لاسو ورته کیخود او په سختي وویل: یغما جیګه شه سترې شوم سمده غوسه شه مرووره شه چغي ووهه خو داسي مه ویده کیږه،وګوره خایسته مخ نه دي رنګ تللي! خپل سترګو نه مي مه محروم کوه؟! سپوږمي مي اسمان دي ستا څخه بغیر نا تکمیل دي پاسیږه او ژوند ته مي معنا ورکړه...

زید خبري کولي او یغما خاموشه پرته وه،شپګ ورځي تیري شوي او د یغما حالت کي هیس کوم تغییر رانغي زید حالت نورمال نه و په 24ساعتو کي 20ساعت یغما سره و په دومره وخت کي سلیم د مریم سره په همکاري اعتراف وکړ او د مریم کار محکمې پوری کش سو،خو کورني لخوا رد شوه نوره هیس سوک حاضر نه وه چي د مریم مخ ته لا وګوري او هغې خپل په کوټه کی ځان قیدی کړی وه..

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقريبا لس بجي وي چي زيد په ورخطايي کور ته راغي،زړه يي د ډاکټر د خبري طاقت نه درلود ډاکټر ويلي ول بايد ماشينونه لري کړو د يغما ښخه او بدن(مثال زړه، ګورده، دا د کما ته چې کوم کسان ورشی د ځو ورځو د تيريدو وروسته دا غوښتنه د مريض د پيواز ښخه ډاکټران تل کوی.) غړی يي خلکو ته اهدا کړو..مګر شوني ده چي د زيد په موجوديت دي ماشينونه د يغما ښخه لري شي؟

او د هغه د خايستو د وجود حصي بل چاته اهدا شي؟په اوږدو قدمو سره د عمارت نه لري دوه کوټو خواته لاړ،زيد درد لره خو د مور او پلار په موجوديت کي نشو کولي خپل درد ښکاره کړي، خامخا هغوي نشو کولي دومره درد وزغمي،زيد محکوم و چي د کورني مخکي ځان خوشحال او نورمال ښکاره کړي، کوټې ته د رسيدلو سره سم د پخلنځي ټول لوښي يې مات کړل ليونيانو غوندي شوي و،خوب کوټي ته دننه شو هغه کوټي ته چي يو وخت پکي يغما وه ...!

ګلدان يي مات کړو او خپل ويښتيان يي کلک ونيول،خپل ويښتيان يي کش کول او چغي وهل: لعنتي حق نلري لاړه شي مګر زما بدبخت اوسيدل درته بسنه نکوي بسنه نکوي هومم! زيد خپل د هري خبري سره يي اوښکي تويولي،په کم حق وايي چي ماشينونه لري کو تري؟وايي خپل د خايستو وجود مي نورو ته اهدا کړم هههههههه خپل د مړيني سند مي راباندي امضا کوي!! کوم ځاي انصاف دي خدايه نګوري حال مي؟ بس ندي؟

ځان سره يي خبري کولي او ديوال ته تکيه کړي وه لړ زنډ وروسته تيلفون يي راوخيست او د موبايل پر سکرين يي د يغما عکس راوړ، د يغما يو يو عکس يې اړوه ويې تر دی چې هغه عکس ته ورسيدی چي يغما ته په ګونډو شوي و او د چپلکې بند يي ورته تړه؟ خواشيني وخندل او عکس يې ښکل کړو او سترګي پټي کړي و او خوب يوړه... خوب يې ليدې چي يغما سپين کالي پر تن وه لکه ناوي؟! ويښتيان يي اوږده شوي و تر ملا پوري رسيدل وه!

زيد- زما خايستو سومره ښکلي شوي يې؟
يغما خندل او شاته شاته تله..
زيد- يغما چيرته ځی مانه بغير؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما د یوې شیبې لپاره ودرېده او په خوښۍ یې وویل: زید دا ځای ډېر ښکلی دی! ته غواړې چې ماسره لاړ شې؟
زید په نیولې غږ وایې: زما خایستو ته دا د اور کرښه نه ګوري، زه نشم کولې د دی کرښې څخه تیر شم.
یغما- هو، ته نه شې تېرېدای، له هغه ځایه څوک نه شي راتلای!

زید- نو ته چټکي وکړه یو ګام مخکې راشه، شاید ته وکولای شی چې له دی کرښې راتیره شي!
یغما په فکر ډوبه شوه او ویې ویل: زید، مور مې هلته انتظار کوي، ناوخته کیږي، زه باید لاړ شم! حتماً راته غوسه کوي!
زید- نو زه به څه شم؟ سمه ده، زه هم راځم انتظار وکړه!

زید په لوړ قدمونو سره د اور کرښو په لور روان شو! یغما ته نژدې کیدو سره یغما چیغه کړي: زید، ودرېږه، نږدې کیږه مه، دا ځای ستا لپاره نه ده!
زید په غوسه لهجه وایي: که نه راځې زه به پخپله راځم، له دې کرښې څخه نه ویرېږم،

زید د کرښې د اوختلو څخه په یو قدمي کې وو، چې د ټیلیفون زنګ پۀ غږ له خوبه راویښ شو او د هغه خوب نیمایي پاتي و! زید په خپلو لاسونو خپلې سترګې مښلی، د سهار رڼا په خونه کې خپره شوی وه.زید تلیفون ته بی حوصلی ځواب ورکړ!
د رضوان خوشحاله او له انرژي ډک غږ په تلیفون کې وپیچلو شو: زیدددددد هله زر خپل ځان شفاخانی ته راورسه،یغما په هوش راغله پخدای چې د ربنتیاا لکه ستا په څیر لیونی ده، یواځې ستا نوم اخلي!

زید د حیرانتیا له امله ډیرې خبرې نشو کولی، باور یې نه شو کولی،چې خدای د هغه غږ آوریدلی ویې او د هیله لبیک ویلي،بی له اختیاره ځمکی په مخ سجده وکړه

"اوس کیسه د یغما له خولې بیان کیږی"

ما په سختۍ سره سترګې خلاصې کړې، د رڼا سره،داسې نه ښکاري چې ما ډیر خوب کړی وي!سپینه خونه زما سره اشنا نه وه، خپل ذهن فشار راوړم په یادولو دا چې زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیرته یم! لومړی شی چې زما یاد ته راغلو د ډزو غږ و او وروسته د زید اوښکي! لکه چې زه اوس شوک څخه بهر شوم، ما په چیغو زید نوم واخیست!

یغما- زیددد....
زما لاس او زما د سیني په چپ اړخ کي، سخت درد تاو شو، د څو شیبو لپاره بې حرکته پاتې شوم او بیا ځلی مې د زید نوم غږ کړو: زیددد

دروازه پرانیستل شوه او نرس په چټکۍ سره راننه شوه! هغه سمدلاسه له کوټې څخه ووته او څو دقیقې وروسته ډاکټر سره راغله،دواړو په حیرانۍ ماته کتل!
توبه خدایه په دوی څه شوی دی! فقط چې جن یې لیدلی وی! زه خپل ستونی صاف کړم او په لوړ غږ وایم: زما خاوند چیرته دی؟
د نرسې په شونډو موسکا خپره شوه! وایي: هغه لیوني ستا خاوند دی! څومره بختوره یې دا چې زیاته مینه درسره لري نژدي وو ډاکټر سره جنګ کړی وایې.همدا تېره شپه لاړو!

زړه مي غوښتل د هغي وینتان وشکوم! هیڅوک حق نه لري چې زما زید ته لیونی ووایي!غوښتل مې چې ځواب ورکړم، چې دروازه خلاصه شوه او رضوان ورخطا راغی، په ډیر حیرانتیا سره وویل:یغما!

یا خدایه په دوي څۀ شوي، خو یو مرمۍ وخوړلی یم، مړه نه وم زه بیا ژوندی شوم چې دوی به حیران شي!نرس راغله زما لاس څخه یې سیروم پیپ لرې کړو، ډاکټر هم زما سترګي په ګروپ سره کتنه کوی، او د زړه ضربان یې وڅیرل (چک)بهر لاړه!
رضوان هم حیران وچ کلک ولاړ وو!

یغما- هوی تورکی څه شوي؟ ریښتیا یاد مې دي چې کلي ته لاړه شم او حسنات باندی مرکه وکړم،له یاده خو نه دی وتلی؟؟؟
رضوان حیرانتیا ورو ورو په خندا بدلیږی او وایې: نه له یاده مي نه دي وتلي،څنګه یي اوس؟درد احساس خو نه کوی!

یغما- نه، یوازې دا لاس مې درد کوي،د دې ډاکټر له امله چې دوی ستنې کار کړي دي!
رضوان په خندا سره خپل سر وښوراوه ویې چې زه بیا وایم: ترور بنه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- هو، هره ورځ ستا لیدو ته راتلله! شاید یو څو ساعته وروسته راشئ
په حیرانتیا سره مې وویل:او هی څو ورځې؟ما څومره خوب وکړی؟

رضوان خپه او غلی شو! چې ما وربانذی غږ کړو: زید چیرته دی؟ دا نه وایي چې یوه
دلته پرته ده او مرمۍ یې خوړلي! خاوري په سر نشي دا چنار ګل!
رضوان په ارمه وخندل او ویې ویل؛یغما پخدای ستا خوږې ژبې پسې خفه شوي وم.

مخکې لدې چې زه ځواب ورکړم ، دروازه په کلکه ډول خلاصه شوه زید بنده ساه رادننه
شو! زما په لیدو په خپل ځای کې جام ودرېږي! زما خاوند ډیر سترۍ ښکاري! د هغه
ږیره ولي دومره زیاته ده؟؟ تیره شپه څخه د نن ورځې کمه وه!

په کراره وایم: رضوان تا تراوسه دا انسان کړي نه دي،وګوره د مریض کوټې ته ځنګه
رادننه شو!

رضوان ارام وخندل او د دروازې په لور ولاړ! او زید ته په رسیدو هغې زید ورو په شا
ووهلو او په مسکا سره وویل: دا ته او دا هم ورینداره!

رضوان لاړ او دروازه یې وتړله! زید بیا هم بې حرکته ولاړ و!
په شیطانت مې وویل: هوی چنار ګل اوښکې تویدل دي راته په یاد دي هههههههه څنګه
دي چیغې وهلي!نژدی وو چې غوږونه راته کاڼه کړي ولا!

له لږ ځنډ وروسته زید په ورو قدمونو زما خواته راغی!
په نایاوره وویل: یغما؟
په خندا سره وایم: جان یغما!
زید یوازې لیدلی او ښوریده نه! په کټ کې ځان راټولوم لږ شان ځای ورته پرېږدم!
له لاس څخه نیسم په خوا کې ورته ځای ورکړم! زید لا اوس هم په شوک کې وو،یعني په
دوی څه شوي پېښه خو پرون شپه تېره شوه،او زه نن په راوېینه (په هوش)شوم! نو
کوم ځایي حیرانتیا لری؟ په کراره ورته وایم: زید ګونګی یې هوم؟؟
زید د لیونۍ په څیر زما مخ ته کتل!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا د هغې مخ په خپل لاس پوښم او د هغه اوږه په خپل لاسونو مینځ کې ټینګه نیسم، سر مې د هغه په نارینه اوږه باندې کېدم! او وایم: زید، ماته داسې مه ګوره، زه وېرېږم! او هوو دومره درپسې خفه شوی یم چې مه وایه!(زید خبرې نه کول! چې ما بیا وویل: زید، ته په غوسه يې؟ ماسره خبرې نه کوی هوووووم؟؟

زید ستونی صاف کړو او په ارامه سره وایی: ښه يې؟
یغما-هو، هو، زه ډېره ډېره ښه یم، ته زما تر ځنګ اوسئ دا ناشونې ده چې ښه نه اوسم!
زید خپل سر پورته کړ او زما په سر کې‌ښود او ژوره ساه یې واخیسته! ما په ماشومانو په لهجه وویل: زید، ته زما ویښتان لاس ووهه؟

د زید موسکا مې احساس کړه، هغه زما په ویښتو ځو ښکلې مچو کېښودل،د هغه ګوتې زما ویښتو ته لاړه او یو ښکلی ساز یې جوړ کړی! شیطاني فکر د یادولو لپاره د هغه له اوږو سر پورته کوم او په پراخه موسکا سره وایم: زید، په یوه شپه کې دې څه وکړل؟ وګوره څومره بوډا شوې!هههههه ته دی زیري ته وګوره!

زما د خبرو په تعقیب، ما خپل لاس د هغه په زیره کې‌ښود او زه د ماشوم په څیر لوبوم، زید په خندا راته وکتل او ویې ویل: زما خایستو، ته فکر کوې چې په یو شپه کې دومره بوډا شوم؟ ته نه پوهېږې چې ځو ورځې بې پروا ویده وې! ته نه پوهېږې چې ما څه ورځی راوړی ای ظالمی!!؟ ته نه پوهېږې چې پرون شپه دوې لعنتی ماته څه وویل؟

زما لاس حرکت ځخه ودریدل! او زه په حیرانتیا سره وایم: ځو ورځې ویده وم؟

د زید سترګو د خپګان رنګ ونیو! خاموشه شو او څه یې ونه ویل چې ما بیا وویل: زید، راته ووایه، داسې نه چې کما تللی وم؟

زید سترګې بندې کړی او په آرامه یې وویل: هو شپږ ورځې ویده وې(یعني کما کې وی) ژوند مې شپږ ورځې او شپې چې هر یو یې په ما باندی زر کاله تیریده! هسی خو زه بوډا نه شوم!

یعني شپږ ورځې زه په خپل حال کې نه وم؟؟ یعنی په همدې خاطر ټول حیرانه وو چې زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینه شوم؟؟ زما خاوند په همدي خاطر مات شوي دي! زید خپل د خبرې وروسته په شیطانت وایي: او هو رښتیا دا خبره هم باید وکړم زه څوان هلک وم ستا د لاسه بوډا شوم دی څو ورځو کی نو هیس ډول حق نلری ماته بوډا ووایی او ما نشي پریخودلی، تا زه بوډا کړم، اوس مي باید وزغمي د سترګو توره..

د زید په خبره زه خپل سترګي تنګ کوم او په کلکه یي چونګاری کوم او وایم: چا وویل چي زه تا ایله کوم، هو؟ لیونی چنار ګل! که ته وغواړې، بیا هم زما لاس نه خلاصیدلی نشي!
زید په لوړ غږ خاندی او ما خپل غیږ خواته کش کوی او وایي:ای زما زړه لیونیه !!!!څومره چي زه ستا سرپناه پسي خفه وم، څومره زه ستا په خندا پسي خفه وم!
هیڅکله مي هغه ورځي فکر نه کاوه، چي دومره ژور عاشق (مینئن) شم.....

په خندا وایم: زید، پاڅیږه، زما زغم ختم شو،اوس به څوک راشئ زموږ پوزې به پرې شي پخدای!
زید- خو زما زغم زما د ژوند تر پایه نه ختمیږي، زما زړه،ته نه غواړې چي پوزه دې پرې نشي، نو ژر روغ شه چي کور او خپلي ژوند ته لاړ شو!

خدایه دی انسان سترګي ورځ په ورځ سپینیږي! په حیرانی وایم: یعني چي ستا پوزه به نه پرې کیږي او یوازې زما پوزه به پرې شی! ته د شرم او حیا په نوم څه نه پیژنې؟

زید خپلي وریځی اوچتي کړې او زه یې نور هم کلک خپل غیږه کې ونیولم او ویې ویل: نه، شرم څه شی دی! ؟ ته زما ښځه یې، نامحرمه خو نه یی یا نامحرمه یی راته؟ ؟

د خپلو خبرو په تعقیب یې شیطاني وخندل، چي ما په دروغجنه غوسه وویل: ته زما په کټ کې د شیطان په څیر پورت یې، غټ سړی یې، که زما څخه نه شرمیږې، لږ خو خدای وشرمیږه، پورته شه نو!

زید په خندا وایې: یغما ته لېونی شوی یی؟؟ ولی وشرمیږم،هسی مې عصاب مه خرابو ولا همدلته خبل تول وینتان شکوم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هڅه کوله چې زما خندا کنټرول کړي، مګر کولی شم خپله خندا کنټرول کړم،د لبلبو په څیر د خندا تکه سره وم په خندا وایم: ولي خپل ویښتان شکوی؟ خبر اوسه،چې یو تار ویښته دی کم شوو،نه دی کوم خبره ختمه (تمام)؟

دخپلی خبرو په تعقیب، خپل سر پورته کوم او د هغه ویښتان خپلو د ګوتو سره څیرم چې زید وایي: یغما ته څه کوئ؟
یغما- ګورم چې ویښتان دی کم دی او که پوره!!
زید په لوړ غږ خندای او وایي: نه کم شوی دی،ستا په جدائی کې ټول توی شول!

زه پوهیدم چې هغه ریښتیا وایی، تل د کنټرول څخه بهر شی، نو خپل ویښتان شکوي! ما د ګواښ په توګه وویل: زید، پخدای که لاس دی ویښتانو کي ووهل،لاسونه به دی مات کړم،افسوس ستا په ویښتانو چنار ګل!
زید- په سترګو بنځي می زما واک ستا په لاس کې دی!

په شونډو مي پراخه موسکا راښکاره شوه او وایم: ښه سمه د اوس پورته شه،ځاي دي راته تنګ کړو!
زید- یغما همدا ستا زړه تنګون وو همدومره؟ د څو دقیقو لپاره مي پرېږده چې راحته ساه واخلم.
یغما- خو زما ځاي دی راتنګ کړی وی توبه خدایه،هاا خفه وم مګر اوس خفه نه یم،که پورته نشوي داکټر ته غږ کوم نور دی زړه!

لېونی چنارګل نه پوهېده یو پېړی په اندازه خفه شوی وم، خو زه ویریدم چې څوک رانشي او به شرمو ونه شرمیږو خلکو ته، زه پوهیدم چې هرکله زما خبره رامخکی شي زید نور د هیچا خبرو ته ارزښت نه ورکوی..زید له یو ټوپ سره کټ څخه ښکته شو ظاهراً غوسه وو او ویې ویل: صحیح شو ځاي دی پراخه شو!؟

په یوه شیطانت موسکا سره،کټ د خپلو لاسونو او پښو سره ټول بستر محاصره کوم او وایم: هوو ډیر ډیرررررر ځای مي پراخه شوو! سربیره پردې، وزن او دا سپورت عضلاتی هم باید اوبه کړي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد- بيا ولې؟؟
سغما- ځکه چې ډير ځاى نيسي هههههههه!

زيد په خندا ماته کتل، ما دا ټولې خبرې د هغه د مزاج د بدلون له امله کولې. زيد چوکی سره زما څنګ ته راغلی!د ماشومانو او مظلومانه يې وويل: ته زما په حق ډيره ظالمه يې بدرنګی!مجبور چې درباندی بنه(دويم ښځه) راوړم

د زيد په خبره بالبنت ورته وربادنی ور غورځوم! او په حيرانتيا مې وويل: چاته دی بدرنګه وويل!؟؟؟په چا باندی بنه راوړی هااااان؟؟؟ (زيد وخندل او په خپلو سترګو يې ماته اشاره وکړه! چې ما په غوسه وويل: هلووو ليونی زيد خان! ته له کوم ځايه پوهه شی چې همدا بدرنګه چې لوړ قد،نری وريځی،ښايسته سترګې، غونچه شونډی ،بينی ګګ قندول، او اخيره کې د شيدو په شان سپينه نو ښومره خاستګاری لری هومممم؟؟؟

او په عين حال کې،هم تاته او هم خپلی بنی ته اور اچوم سپين سترګې‌به بدرنګګ!!
زه خبری کوم،او هغه ورو ورو خندل!زما خاوند خاندی، او زه د ګل پشان غوټيږم

زيد کرار وايې: اه، زما خايستو ښومره مغروره شوی! هو، زه ستا د ښکلا په پرتله هيڅ نه يم! په ناحقه خو ستا بت پرست نه يم!
خندل مې او په لوړ غږ وايم: واې،زه قربان شم خپل مات شوی خاوند څخه!"
زيد- خدای دی نه کوی د سترګوو توره!هيڅکله داسې مه وايه حالت مې د خراب کيږی ستا دی لفظ ته.....؟!

په خندا مي ورته وويل: زيده زه د رښتيا شيږ شيږ ورځی ويده شويی يمه؟
د زيد خيره خفګان څرګند کړ او سترګې يی ښکته کړی.ما نه غوښتل چې د زيد خفګان وګورمه زيد خپل سر يی کرار وخوځول او ويې ويل:هو
يغما- بيا څه وشول؟
زيد- څه وشول؟؟؟
يغما- مطلب ولې دومره ويده شوی يمه؟

زيد نور هم خفه شو او په نيولې غږ يې وويل: ډاکټر ويل ته په هوښ راتلو لپاره بايد يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلیل پیدا کړې.خو تا د هوښ راتلو لپاره حتمن کوم دلیل نه درلوده. حتا همدا پرون شپه یی وویل چی ماشین باید بند کړو او د بدن غړي دیـــ(زید خپل د خبرو دی ځای کې چوپ شو زید څه وویل؟ ما د هوښ راتلو لپاره دلیل نه درلود؟ مګر زید خپل زما لپاره دلیل نه وو؟ مطلب زید فکر کوی چی ما کوښښ ندی کړې په هوښ راتلو لپاره او زید می له پامه غورځولې.

په غوسه مې وويل: ډاکټر غلط کړی چې داسی یی ویلی .په هوښ راتلو می یو دلیل پورې اړه درلود.کنه ستا په شتون کې هیڅکله بی هوښه کیدلم نه. پوهیږی څه می په خوب لیدل هر وخت؟! یعنی شیږ شپې او ورځې مې یواځې همدا یو خوب مې لیدلې(زید ما خواته کتلو خبری یی نکول.چې ما وویل: زیده ته می لیدلی کوښښ می کول ستا خواته راشمه خو هغه ځنځیر چی زما په پښو لاسو کی تړلی وو نه می شو کولی درشمه.نپو هیږمه اخر ځل چی شاته تیل وهل شومه څه سبب شو چې ځنځیر وشلیډل او تا خواته می منډه کړل...

زید ډیر خفګان سره زما خواته کتل چې ما کرار وويل: زیده داسی مړاوی مه اوسه.وګوره جوړه تیاره یمه.بد بوتې بلا هم نه وهی.او تر څو چی ستا ویښتان لکه غاښونو په شان دی سپیږن نکړمه هیچ چیری نه ځمه وعده ده.

زما په خبری ښایسته خندا زما د خاوند په خوله راښکاره شول او ویې ویل: وعده ده؟ په ډاډمن لهجه او په خندا می وویل: وعده وعده ده.

مازدیګر ترور،اسماء،او رحیم تره له ګلانو سره راغلل ډیر خوشحاله ول.او کامله شفا یی راته وغوښتله. یو ساعت کیناستل او بیار ولاړل.زید باندی تللی وو فکر کوم کار یی درلوده.حوصله می نه وه نوره او هوا هم تیاره کیدله. ځان می د مجلې په لوستلو بوخت کړی وو.او د چیستان په ځواب مې فکر کول.چی دروازه خلاصه شوه.
ور خواته می وکتل او حیرانه شومه زید له ګلانو او ډیرو پلاستیکونه یی په لاس د ننه شو.ډیره حیرانتیا می د زید ظاهرې بنې ته وو؟! خومره یې په خپل ځان ګوتی وهلي وو.

ږیره یي کمه کړی وه.او نقره یی یخنقاق یی په ځان وو،په خندا زما خواته راغی.
او ویې ویل: د سترګو تور می ښکه ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بد بد می ورته وکتل، چې زید په حیرانتیا وویل: بیا څه شوې ولې داسې ګوری؟
یغما- لومړې نو چیری ورک وی؟دوهم واده د دی چې دومره دی په ځان ګوتې وهلې؟!

زید کرار وخندل او ویې ویل: لومړی خو ولاړمه او خپل مینې ته می خریداری وکړه.
دوهم خپلی ښځې لپاره می په ځان ګوتې وهلې کومه ستونزه ده؟
یغما- لومړی خو دی ښه وکړه د روغتون ډوډی بیخی زړه یې راله خرابه کړی یواځې
غرمه می ډوډی یې خوړلې.او دوهم وای دی پرځان وی زید که چا درته کتلی وی...
زید په کړس کړس وخندل او ویې ویل: ښه نو چې راګورې نو زما ګناه څه ده؟!

یغما- تاته چا ویلي ځان نه یوسف د زماني جوړ کړی؟ او څه دلته په جړ سر پرته یمه؟(
زید د ډیر خندا څخه خبری نشوې کولې چې ما بیا وویل: هیبیی پر ما باندی خاندی؟!
زید سر یې د نه پشان وخوځول او ویې ویل: نه خدای نکړی.
یغما- سمه ده ته راوړه څه دی راوړی.رشتیا کاکو خو د هیر شوې ندی؟

زید زما خواته راغی او سپین ګلونه یې زما خواته ونیول او په خوشحالې وویل: دا دی
زما ګل ته ډالی ..
په خندا می ګلان واخیستل او بوی می کړل او ومې ویل: مننه جانان می.
زید داسی ښایسته وخندل چې بی اختیاره می وویل: ستا خندا زما ژوند ښایسته
کوي.وخانده او زما د ژوند اوړی تل لپاره ښایسته کړه.

زید- په ستررررررګو ته همداسی راته ناری وکړه څه به تل درته خاندمه.(ګلونه یو
څنګ ته ایږدمه او پلاستیکونه یې له لاسه اخلمه.هههههههه داسی لکه یو ماشوم ته یې
چې خریداری کړی یی.له چپس څخه نیولې تر لالي پاپ ژاوله او ډول ډول جوسونه یې
اخیستی ول.اخ جان قربان می له خاوند نه شمه.هههههههه خاوند ستا نه قربان.لکه یو
وږی پشان لګیا کیږمه خوړلو ته.. چې د زید غږ اورم چې وایې:

زید- جان می لږ په کراره ولا تول یې ستا دی.
له خوړلو نه ډډه کومه او بالښت ته تکیه کوم او وایم:سمه ده هسی هم مړه شوم نوره.
زید- کوم ځآی خو دی درد نکوی؟
د زید د پعذابه ولو سوچ مي ذهن ته راغي او په شیطانه لحجه مي وویل: نه ښه یم یواځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګروپ مړ کړه او خپله هم لاړ شه .
زيد په حيرانتيا وويل: څه؟؟ چيرته ولاړ شمه يعنی څه غواړي؟نو ځه دا ټول لاره د چا لپاره راغلی يمه؟

اوړې می پورته واچولې او په خندا وايم: ماته يی څه د نرسانو لپاره به راغلی يې فقط چې زه دی نه پيژنمه!!؟
زيد- يغما اعصاب می مه خرابوه سمه انسان غوندی کينه ولا خفه شوې يمه درپسي.
ای جان دومره يی په مظلوم انداز وويل چی زړه می ورته و سوځيدی او د پعذاب کولو مې ورنه ډډه وکړه. او ومې ويل: ښه سمه ده اوس ځان ماشوم ماشوم مکوه .
زيد په خندا شو او ويې وويل:يغما کولی شې لږ ځآی قرض راکړې؟

خندا می تيره کړه او په تنده لهجه می وويل: نه ځآی می تنګ کيږی .
زيد- پخدای هماغه کنج کی ځآن ځايومه څو دقيقو لپاره .
خندا می نور نه کنټرول کيده په خندا مې وويل: سمه ده.خو يواځې څو دقيقې!
زيد خوشحاله شو وو خواته می راغی يوې خواته ټوليږمه او زيد ته ځآی ورکومه.
زيد کټ کی څنګه ته می تکيه وهی او وايې: دومره هغه چوکی کې کيناستلم بيخس ستړی شوم.

يغما- کاش کور ته تلی وايې!؟
زيد- نه نو دومره هم ستړی نه يمه او هو يو بل څه غواړمه ښکاره کړمه درته.(زيد خپل د خبری سره سم خپل موبايل راويستو او عکس زما سترګو مخې ته نيسي. موبايل ورنه اخلمه او عکس ته په غور ګورمه.د قصر (هال)په شانتی ځآی وو؟! په حيرت وايم: زيد دا څه لپاره دی؟

زيد په خوشحالې وايې: زما او ستا د واده تالار يو مياشت وروسته ان شاء الله.
واده مخکی لږو؟په حيرانتيا می وويل: توکی کوی؟
زيد- نه ولي توکی وکړم؟! خير کار کې تلوار ښه دی!

تر سهاره مو کيسی وکړی او ومو خندل،کله چی سهار زيد له ډاکټر سره خبری وکړی او زما رخصتيی واخيستل.تقريبا يو مياشت تيره شوه او جالبه پيښې وشوې راسره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه حسنات او خاله زما لیدو ته راغلل چې حسنات می هم ریباری وکړه.که څه هم د زید غیرت سره مقابل شو خو زما په شتون حل شو.امکان نه درلوده زما په شتون زما ورور ته چنارګل څه ووایی.خو زما کارونه یی بی ځوابه نه پرېښودل.

لکه تام او جیری(پیشو او موږک)پشان شوې وو کله ناکله یی ځورولمه.اخر رضوان ا حسنات ته یی وړوکی محفل ونیول. او زمونږ دواړو واده یوه ورځ کی وټاکل شوه.
په حقه چې ښایسته جوړه وه دواړه.وروسته له مودو د واده ورځ ورسېدله .هو سبا آخری ورځ زما پرته له تخلص می ده.سبا ته د ټولو مخ کی د زید تخلص ځانته اخلمه.یغما زید غضنفری.

سترګی می وتړلې خو خوب مې د سترګو څخه تختیدلې وو،په سختی می سترګی وتړلې او ویده شومه.سهار له آذانو سره پاڅیدمه.اودس می وکړو او د شکر سجده می پر ځآی کړه.حسنات او اسما راغلل راته .دری واړو جامی مو واخیستې او سینګارتون په لوری ولاړو.د سینګار کار تقریبا څلور ساعته وخت ونیول.
لومړی حسنات تیاره شوه.اوففف چې څومره ښایسته شوې وه د نکریزو شیپی په جامو کی.

یغما- حسنات څومره ښایسته شوې یې ما شاء الله.
حسنات په ناز وخندل او وویل: مننه کوم خوږې می .
یغما- هغه خو هسی هم یمه خو ته هم ښایسته شوې یې .
زما په خبره حسنات او اسما دواړو وخندل.اوس زما د سینګار نوبت وو سینګار ښځې ته می ډیر تاکید وکړو چې ساده فیشن راته وکړی.ډیر سینګار می نه وو خوښ.

څوکی کیناستمه دوه ساعته می ښور هم ونخوړلو، کار یی خلاصیږی بالاخره او د پاڅیدو اجازه راکوی.زما سره د اسما کار هم خلاص شو.اسما هم ډیره ښایسته شوی وه د ارایشکرې او اسما و حسنات تعریف خندا یی راوستلو.سینګار والا ښه خپل کار کی بلد وو ډیر ښایسته او ساده فیشن یی کړی وو.

اسما په خندا راته وویل:اوفففف چې دواړه وریندار ګانی می سپوږمی په شان ښکلی شوې.نظر نشي ما شاء الله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات له شرم نه په ډکه لهجه وویل:خپله هم ښایسته شوې یې ګرانې.
یغما- هوی مننه او تعریفونه پرېږدی زید او رضوان ته زنګ وکړی .چې راشی کار ختم دی.

اسما سر خوځوی او زید ته زنګ کوی او مور ته وایې: تاسې خپل شالونه خپل پر مخ واچوی هغوی هم اوس رارسیږي .

څنګه چې اسما ویلې وه مور هم خپل شالونه په مخ اچو او زید و رضوان ته په تمه کیږو وروسته له پینځه دقو د موبایل غږ پورته شو او اسما جواب ورکړو: سمه ده ورور دا دی در ووتلو(آسما مونږ ته اشاره کوی او وایې: هله چی راغلل یغما ته په تمه شه اول حسنات ورمه.ترور له رضوان سره راغلی په تمه نشی .
یغما- سمه ده لاړه شه.

اسما حسنات دباندی وړی او بیا راځی ما له لاسه نیسی او وایې: راځه وریندار جانی.
کرار کرار د اسما سره له سینګارتون څخه وځو.سر می ښکته وو او شال سره می زید نشو لیدلی. خو پوهېدمه چې د نن شپې د مجلس لمر بیا هم زید دی.زید د موټر دروازه مور ته خلاصوی او څه وو اسما دواړه شاه سیټ کی کینو.

موټر له ښایسته سندری سره حرکت کوی.او وروسته له څو دقو تالار ته رسیږو. اسما زمونږ نه مخکی ښکته شوه او لاړه. چې ما وریسی ناری کړل:هی اسما چیرته ځی؟ ما اوس څوک یوسی.؟
زید په خندا وویل: څه دی ورمه.
له شرم نه می غمبوری سره شول .زید ښکته شو او د موټر دروازه یې راته خلاص کړه زه یې د لاس ونیولمه او په ښکته کیدو کی یی مرسته وکړه راسره. فرشته ترور او ترور دواړه زما ښه راغلاست ته راغلی ول.

لاس په لاس د زید سره تالار ته ننوتلو او ناوی خونی ته لاړو.په ننوتو سره سترګی می په رضوان او حسنات ولګیدلی،حسنات سر یی ښکته نیولی وو او رضوان غرېده.
کرار د زید غوږ اندی ته وایم: زید وګوره دواړه څومره ښایسته ښکاری ما شاء الله.
زید- هو خایستو مې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان خبرو زمونږ خبرې بندې کړې: واه واه يوسف زليخا راورسيدل(رضوان خپل د خبرو سره سم راغی او زيد يې په غېږه ونېوی او ويې ويل:مبارک د وی درروه او تاته هم اغلی يغما.
زيد- ژوندی اوسی رضوانه.اوس ته ما پرېږده او حسنات ته ولاړ شه چې زه خو خپل د ميرمنې مخ خو وګورم..؟!

رضوان خاندی او سپېن سترګی وايي او ځی چې زه زيد ته وايم: زيد بده ده مننې ته د هم پرينښوده څه کار د وو ورسره .
زيد- بد نده زما سپوږمی.نيو هېڅ ېې دی ورځی ته مې څومره انتظار کړی.(زيد خپل د خبری سره سم خپل لاسونه پورته کوی او زما شال سم کوی نشم کولی دا وخت بيان او توصيف کړم درته زيد زما او څه د زيد له ليدو حيرانه ومه.اوففففففف د لونګی او افغانيو کاليو سره څومره ښايسته شوې وو.بيخی افسانو په شان.

زيد کرار غږ باندی وويل: زر ما شاء الله ما شاء الله ژوند مې(زه د شرم څخه سر ښکته اچوم چې زيد په خندا وايي: همدا شرم مې خوښېږي ستا خايستو مې.
زيد زما لاس نېسی او رضوان او حسنات خواته ځي.نن دواړه وروڼه ډېر ښايسته شوي ول وای د مجلس په بخيلو انجونو غږ مې سم کومه او په لوړ آواز وايم: هی تورکيه څنګه نور دی ويستلی.
زما په خبری رضوان په خندا وايي: خپله خو دی زما فقير د عالم څخه زيات نور ويستلی.
په خندا وايم:هغه خو ده ولی ته هم بد نه يی ورور.

څلور واړه خاندو چې زمونږ د خندا سره سم فرښته ترور خاله او اسما يوځای کوټې ته راننوځي، او مونږ د تالا مجلس سالون ته هدايت کوی اول حسنات او رضوان داخل کيږی بيا زه او زيد ټول سالون تالار د چک چکو غږ نيسي لکه چې د زيد عمه او مريم ندی راغلي! مجلس په خلاصيدو وو يواځې د سپين واده کالو اغوستل پاتې وه..

ما د حسنات سره د کالو په اغوستلو کې مرسته وکړل او هغې زما سره، د حسنات سپين د واده کالې زما د کالو څخه زيات ساده وه يو تورکي جوړه وه، د زيد غږ مې وآوريدی چې ناری وهل: يغما راشم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما- هو راځه.
زيد او رضوان دواړه جوړه رادخل کيړی کوټې ته، تورکي د حسنات خواته روان شو خو زيد هک پک د دروازی مخکي ولاړ وو او ماته يې راکتل، د څو ثانيو وروسته زيد زما خواته رانږدی کيړی او په پراخه مسکا وايي:

در وصف تو چي گويم؟؟
که تو خود جاني و جهاني....

د واده محفل خلاص شو او نکاح د دويم ځل لپاره وتړل شوه، او د مشرانو د لاسونو په ښکوله ولو سره چې د فرشته ترور، خاله، او رحيم کاکا چې زموږ دواړو هم د حسنات او هم زما د وکيل شو، ما په عمر کې دومره مهربان انسان نه وو ليدلی .. د مانې خواته روان شو فرشته ترور د دری منه سپاندی(اسفند) دود کولو وروسته اجازه راکوی هر يو خپلې کوټې ته لاړشي، زيد د محفل څخه نيولې تراوسه زما لاس کلک نيولې وو او يو ثانيه يې لا خوشي نکړو ټول وخت يې راته ښايسته اشعار زمزمه کړل..

زيد د کوټې دروازه خلاصه وی او دواړه کوټې ته ننوځو، وای دا کوټه سومره ښايسته سينګار شوی وه، ټول کوټه د سپين گلابو باندی ډيزاين شوی وه او د گلابو ښايسته بوی ټوله کوټه نيولې وه، زيد غټه ساه اخلي او په خندا وايي: اه خلاص شو راحته شوم.(او خپل د خبری سره سم ما د لاس څخه نيسي او د کټ خواته ځي د واړه کوړه ځنګ په ځنګ په کټ کي کينو، زيد زما سترګي ښکله وی او زه يې په مقابل کې دهغه مردانه لاس ښکله وم..

زيد خپل سر زما غيږ کې ايږدی او خپل په ښايسته غږ وايي: اه زما خايستو، د زر کلونو په اندازه ستړی يم! دا لاری سومره خاوری او تکليفونه درلودل! خو شيرنې او خوږ والي يې د درد څخه زيات وو! خايستو مې غواړم د زر کالو په اندازه ستا غيږه کې خوب وکړم او ته راته کيسې وکړی..

خپل لاس د زيد په ويښتيانو کې تيره وم او وايم: نو کيسه درته وکړم؟
زيد- زما عمره ته يواځې کيسه وکړه زه د عمر تر اخيره ستا د کيسو د آوريدو څخه نه ستړی کيږم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيد په خبره خاندم او وينتيان يې ښکله وم او وايم: نو غوږ ونيسه زما مغروره چنارګل(خپل ستوني صاف کوم او کرار د کيسې په بيان کولو شروع کوم:

وو نه وو په پخوا زمانه کې يو جنۍ وه..
په نوم د يغما، زړه يې د نوم پشان د غمونو کور وو..

تقدير يې د شپې پشان تور او بدبخت وو..
ناساپه د دی په ژوند يو رڼا وپرقيده..

تور او د غم آسمان باندی يو لمر وځليدی..
زړه يې يو سړی و تخته وې...

هغه سړی چې د يوسف پشان خايسته وو...
او د زليخا پشان عبادت کونکې..

د قيس د جنون (مجنون) په اندازی..
او خپل د غرور تر حده..

هغه کس بل سوک نه وو بلکې د هغې بت پرست..
زيد مشهور په بت پرست..

هغه بت برست چې د هغه مينې د هغه بت ته نوی ژوند او نوی روح ورکړل، هغه بت چې د بت پرست په مينه ليونی شو او ساه او روح يې واخيستل او د زيد په مينه کې ډوبه شول...

#د بت پرست ناول پای...
#ليکوال: ناشناس...
#ژباړونکي: خواجه زی خيرونديه اداره..

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه کوم د ټولو هغه ملګرو څخه چې د ژباړی او د ناول په نور تخنیکي کارونو کې زموږ سره مرسته وکړل او خاص مننه ستاسو لوستونکو څخه چې موږ مو حمایت او تشویق کړو دا وو د بت پرست ناول پای د نور داسي خونده ور ناولونو د ویلو لپاره زموږ د ټلګرام چینل جوین او خپل ملګری دعوت کړی...

#خواجه زی صاحب.

Https://t.me/shuhab00

Edit From bashir Ahmad Shabab

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library